

உ
 ஸ்ரீகணேசாயநம;
 முருகன துணை.
 பாலாதரிபுரசுநதர்ஸஹாயம்.
 ஸ்ரீரஸது
 ஸ்ரீராமஜெயம்,
 ஸதசூரவேநம:

வ்ரத கல்பாம்ருத சிந்தாமணி

சென்னை சிந்தாதிரிப்பேட்டை
 மாஜி புரோஹிதா
 நிவ்ருத்தி-வெ. சுப்பராம ஜோஸ்யா குமாரா

N. S அரங்கஸ்வாமி வர்மா அவர்களால்
 இயற்றி

தமிழ் பண்டிதர்சளால் நன்றாய் பரிசோதிக்கப்பட்டு
 சென்னை சூளை
 ஸ்ரீ “பாரதி” அச்சககூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1923

FIRST EDITION

PRICE] All Rights Reserved. [PRICE 1-8-0

முகவுரை.

ஆஸ்திக ஸ்லேஷ்டாகளாகிய மதாரார குடாகார
வாணசார தேஸாசார ஹிரத மஹா ஜனகங்களுக்க
தெரிவிப்பதாவது ---

இப்பூமணடலத்கல் (ஆஸ்திக ஸ்லேஷ்டம்) இமய
மலைசாரபுழகல் சேதுபாயந்தம் பரவிரி ருத்ரமபடி
யான பரதகணடமாகிய இவயுலககலாக நமமுடைய
ஆரியர்களா காமபூமி எனவும், புண்பூமி எனவும் இரு
விதமாய் சொல்வதுண்டு புண்பூமி யில் காமங்கள்
விசேஷமாக செயபடுவனடிபதில் எனறும் இக்காம
பூமியில் அவசியமாய் காமாநுஷ்டானங்கள் நடத்த
வேண்டுமென்றும், பெரிசெய்களால் சொல்லப்பட
புருகுகிறது ஆகையினால் நாலு வாணஸ்தாக்களும்
தலாசார தாமப்படி நித்திய காமாநுஷ்டானங்களை
அனுசரிக்கவேண்டி பரமஹாவினாலும், மறு முகவிப
மஹாவித்களாலும் ஏற்படுத்தியிருக்கும் தாமங்கள் நடந
தேற்றி வருகிறது. இதில் பரமஹணாகளுக்கு சாம
என்றும், ஸுத்திரிபாக்குக்கு வரம் என்றும், வைஸ்பா
க்குக்கு குபத என்றும், நாணகாவது வாணஸ்தாக்களா
கிய சுகராதிகளுக்கு தாஸ என்றும் சொல்லி வழங்கி
வருகிறது ஆதலால் அவாவர்கள் ஜாதியை அனுஸ
ரித்து விதிக்கப்பட்ட நித்திய காமாநுஷ்டானங்களில்
பூமிக் காராயணமசஸம்பபுகாரான வேதவபாச மஹ
விதிபாலும், மீமலும் ஸ்காந்த புராணத்திலடங்கிய
விசேஷமான இதிறாஸாதி வந்த கதைகளையம்

செளனகாதி, ஹோஷிகளுக்கு ஸ்ரீமத ஸுதமா முனிவரால் உபதேசிக்கப்பட்ட உபபுண்ய வரதங்களை கண்டறிந்து, இதுவரையிலும் அநேக பண்டிதர்களால் வெளியிடப்பட்டுள்ள தாம் சாஸ்தர முறைகளின்படி வடமொழியெனலும் ஸமஸ்கிருதாந்திர கிரந்தங்களில் இருக்கும்படியான வரதகலபாதி புண்ய சரிதகிர ஷோட்சோபசார ஸ்ரீஜாவிதிகளை தமிழ் மாதகிரம அறிந்தவர்கள் சண்டறியக்கூடாடையா யிருக்கின்றமையால் சில வைதீகாசார ஊககமுள்ள பக்கிமான்களின் வேண்டுகோளிாலும் மற்று முன்று வாணஸ்தாகளும் எளிதில் அறிந்த அவ்விரதவிதிகளை அஷஷ்டகக கூடியவாறு இம் மஹா வரதங்களை வடமொழியினின்று தமிழ் பாஷையில் மொழிபெயர்த்து எல்லோரும் சுலபமாய் நடத்திக் கொள்ள உததேசித்தது அந்நாங்கு வரதம் நடத்திக் கொள்ளும்படிபாண விதிகளையும் வசனாருடமாயும் என்னால் கூடியவரையில் யோசித்தது எளிதில் எல்லோரும் அறியும்படி எழுதியிருக்கிறேன்.

இதில் இப்புண்ய வரதாதிசரிதகிரங்களும் வசனாருபாயபடங்கியிருக்கிறபடியால் பராமஹாணகி நான்கு குலஸ்தாக்களும், ஸதீகளை மக்கலிய ஆபால வருததபரி பந்தமும் வழக்கத்திலுள்ள சில வரதங்களதவிற மற்று முள்ள விசேஷ மஹா வரதகதைகளையும் வாசித்தது எளிதில் அறிந்த பிறகு இஷ்டமுள்ள புண்யவான்களெல்லோரும் அவைகளைநடத்தி அபயலீனையுமடைய உததேச முடையவர்கள் சுலபமாய் அஷஷ்டிக்கு மாறு செய்திருக்கிறது. யான சாவ மானிடாளும நற்கதி அடைவார்களென்கிற ஸதுகதேசத்துடன் (ஸாவேஜநஸாககினோப்பவநது) என்கிற பழமொழியின்படி உததேசித்து இக்கிரந்தத்தை வெளியப்படுத்தினேன் தவிர, அனேச ஜனங்கள் வரத தினங்களில் தங்களுக்கு சமயப்படி பராமஹாண கிடைக்கா

மல வெகு கஷ்டப்படுகிறபடியால் அதை உத்தேசித்
தும், சிலதூர தேசங்களில் வாததியார அல்லது
புரோகிதர்கள் கிடைக்காததினாலும் வெகு சங்கடப்
படுகிறார்கள். ஆகையால் யான ஜீவகாருண்யத்துடன்
சுலப நடையில் நடத்திக்கொள்ளப்படி சுலபமான
வார்த்தைகளுடன் எழுதியிருக்கிறேன் பிராமஹ்
ணர் கிடைக்காத தருணங்களில் தாங்களே இப்புத்த
கத்திலுள்ளபடி நடத்திக்கொண்ட முடிவிலாவது
பிறகாவது ஒரு பிராமஹணன் ரோகதபோது
தங்கள் சகலிகளாகத் தக்கண தாமபூலத்துடன்
கொடுத்தாவது, ஒரு பசுவிடத் ஆஹாரம்கொடுத்
தாவது, அல்லது ஒரு பரீதசிக்கு அன்னமளித்
தாவது பூஜிக்கலாம். இப்படி செபதால்,

அவ்வாதப்பலன் அடையலாமென்கிற நமஸ்கை
யோடும தெரிப்படுத்தகினேன். ஆகையால் இப்
புத்தகம் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் அவசியம் வைத்
துகொண்டு வாசித்து வாதமஹிமைகளையும் அறிந்து
அதன்படி அனுஷ்டித்துவந்தால் நலமதரும், குலந
தரும் செலவந்தரும், புத்தகரபௌதர வருத்தியோடு
இமமையில் சுகமாய வாழ்ந்து மருமையில் சாஸ்திர
புராணங்களில் சொல்லிப்படி ஸ்வாதிசுகமும் நற்
கதியுமடைவார்களென்பது நினைம

இப்படிக்கு:

தொண்டாத்தெழுமபன்,

N. S. Rangaswamy Sarma.

பண்டிதர்களின் அபிப்பிராயம்.

மித்திரர்களே! தர்மம் ஒரோபாதககினால் கலியில்
சஞ்சரிக்கிறதென்றும் கலெளபஞ்ச ஸஹஸ்ராந்தே
விஷ்ணு ஸ்கியகூத்திமேகீதீம், கலெளபஞ்ச ஸஹஸ்
ராந்தே கங்காதிபகூத்திமேகீதீம் என்றும் புராணங்
களில் கூறியபடி கேவகையும் தீர்த்த சான்னித்திபமு
மில்லாமைபால் பாபபூயிஷ்டமாய் அற்ப தர்மத்துடன்
கூடிய இக்கலிகாலத்தில் தாமத குணகிப்பத்தினால்
ஸத்கர்மங்களில் புத்தி பிரவேசமில்லாமையும் அஷ்ட
கர்மங்களில் ஸஹஜமான பிரகிருத்தியும் ஏற்பட்டும்
வேதரஸ் ஸம்ஜாதவேதா என்றபடி வேத புராணேதி
ஹாஸாதிகளை அப்பிபசிப்பதிலும் அவைகளில் சொல்
லிபகர்மங்களை செய்வதிலும் பிராம்ஹணர் முதல் ஸகல
ருக்கும் அஸ்கிரததை அகிகரிப்பதாலும் யாராவது
சொஞ்சம் சிரத்தைபோடு செய்யவேண்டுமென்று
பிரிபப்பட்டாலும் அவர்களுக்கு அந்த கர்மங்களை
விதிப்படி செய்கிக்கக் கூடிய பிராமணர்கள் கிடைப்ப
தரிதானபால் எளிதாய் கேசபாஷைகளில் எழு
திப புஸ்தகங்களும் இல்லாமைபால், அந்த சிரத்தை
வீணப் போவதாலும் ஜனங்கள் கேவலம் பாபத்
திற்கு பாத்திரர்களாக ஆவதைப் பார்த்தும் ஸ்நே
ஹிதர்கள் ப்ரார்த்தனைபைக் கேட்டும் ஸ்ரீமான்
பாமகா நணிகர் நிவ்ருத்தி சுப்பராம ஜோஸிபர்குமாரர்
N. S. அரங்கஸ்வாமிகர்மா அவர்கள் இந்நூலை தமிழில்
எளிதான நடையில் யாவருக்கும் போதகமாகும்படி
யும் ஸ்திரீகள்கூட விசேஷ வாத தினங்களில்
வாதிசியர் அல்லது புராணிகர் கிடைக்காமற்
போனாலும் ஸ்வபமாக நடத்திக்கொள்ளும் வண்
ணம்கவும் இயற்றியிருக்கின்றார். ஆஸ்திகர்களான
மித்திரர்கள் இப்புத்தகத்தின் பயனை அனுப
வித்து கிரந்தகர்த்தாவின் ஸ்ரமத்தை ஸாலப்படுத்தி

இவ்விதமான ஸகல வைதிசநூல்களையும் தேசிய ஹரி
பில பிரகரிசு குமர டியான உதயா ஹத்தை விருகநி
பண்ணுவீராகென்று நமதுகீழேம.

பி. கே. ஸ்ரீனிவாஸாசாரியர்
தமிழ் பண்டிதர்
கெலலட் ஹைஸ்கூல், திருவல்லிகேணி,
Y. வெங்கட்ராம சாஸ்திரிகள்
செலுங்கு பண்டிதர்
கெலலட் ஹைஸ்கூல், திருவல்லிகேணி.

OPINION.

The following opinion was given on this work by MR Ry. M. Ramakrishna Kavi Garu M A., who is a wellknown author and publisher of rare works in Telugu and Sanskrit and was formerly the Assistant Curator in the Govt. Oriental Manuscripts Library, Madras.

Vratakalpamruta Chintamani issued by N. S. Rangaswami Sarma Garu in Tamil consists of 20 selected vratas used in every household among all castes throughout the year. The work, unlike the similar compilations in Telugu and Grantha Characters, consists of directions and all instructions given in plain Tamil and the story accompanying each vrata is told in easy Tamil

language All the Mantras also are given in Tamil characters useful for those who cannot read Grantha or Sanskrit letters The defect in the Tamil Alphabet is not assigning proper symbols to aspirated consonants has been overcome by the device of doubling the consonant. The book is eminently useful for all castes and all the mantras used by the Brahmin alone are also given including Pranapratishta, etc I am sure that the improvements made in this edition will be appreciated by one and all and will surely meet the requirements of the day when plain telling in our own vernaculars is absolutely necessary. This book may at times remove the want of a preceptor (Vadhyar) but at the same time enhancing the regard due to him and his profession. The work has been printed on thick glazed paper and the execution is fine and attractive The outer cover is adorned with an illustration of the sage Suta explaining the Puranic lore to the reverent sages of Sounaka, etc.

M. RAMAKRISHNA KAVI.

பொருளடக்கம்.

	பக்கம்
1. விராயக வ்ரத கலபம்	1
2. ஸரஸ்வதி வரத கலபம்	19
3. ஸ்ரீ சதத்யநாராயண வரதம்	30
4. ஸ்ரீராமநவமி வரதம்	55
5. சித்திரகுபத வரதம்	65
6 பகதேஸவர வரதம்	80
7. அமாவாஸ்யா ஸோமவார வரதம் உத்தரா பனையுடன்	96
8 கருடபஞ்சமி வரதம்	119
9. வரலக்ஷிமி வரதம்	129
10 ஜீவவார ஏகாதசி வரதம்	142
11. ஸ்ரீசுபரஹமணய பூஜாகலபம்	151
12. அநந்த வரதம்	161
13. மத்தன தவாதசி வரதம்	184
14 ஸ்ரீகருஷ்ண ஜனமாவ்டமி வரதம்	195
15 கருஷ்ணஜயந்தி மகிமை, அவதாரகாரணம்,	
16 கருஷ்ணன பெருமை	209
17. கேதாரேஸ்வர வரதம்	212
18. ரத்தஸபதமி வரதம்	231
19. ரத்தஸபதமி தினத்தில சூரியனை உபாசிப பதின்பலன்	241
20. ஸாவிதரீ கௌரி வ்ரதகலபம்	243

N. Subbu Rangaswami Sarma.

உ

ஸ்ரீ கணேசாய நம

முருகன துணை.

பாலாதிரிபுர சுந்தரீ சகாயம்

ஸதஞாவே நம:

ஸ்ரீஸது.

விரதகல்பாமிருத சிந்தாமணி

விநாயக விரதகல்பம்.

சுகலாம்பரதரம் விஷ்ணும, சசிவானம சதாபுஜம்,
பிரசன்னவதனம் தியாயேத, ஸாவவிக்நோப சாந்தயே.

ஸ-முருகஸச ஏகதந்தஸ்ச கபிலோ கஜகாணக:
லம்போதரஸச விகடோ விககினரானோ கணாதிப:
தாமகேது கணாததியக்ஷ: பாலசந்திரோ கஜானன:
வக்கிரதுண்டஸ சூரபகான ஹேரம்ப ஸகந்தபூர்வஜ:
ஷோடசைதானி நாமானி ய:படேத சுருணுயாதபி,
வித்தியாரம்பே விவாஹேச பரவேசே நிராகமேததா,
ஸங்ராமே ஸாவகாராயேஷ- விககினஸதஸ்ய நஜாயதே.

அயம் முஹ-நூதத ஸ-முஹ-நூதோஸது. ததேவ
லக்கினம் ஸ-தினம் ததேவ தாராபலம் சந்திரபலம் ததேவ
வித்தியாபலம் தைவபலம் ததேவ, லக்ஷ்மீபதே தேவகிரியு
கம் ஸமராம். ஸ-முஹ-நூததம்ஸது.

யதா யோகஸவா கிருஷ்ணே யதரபாததோ
தனுறதா: தத்திரஸ்ரீ விஜயோபூதி, திருவாரீதி மதிமம்.
அன்னனியாஸகிரதயந்தோமாம் ஏஜநா:பாயுபாஸதே|| தே
ஷாம் நித்தியாபி டுகதாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாமமியஹம்.

ஸமிருதே ஸகலகலயாண பாக்ஷனம் யத்திரஜாயதே புருஷஸ்தம்ஜம் நித்தியம் வரஜாமி சரணம் ஹரிம, ஸாவதா ஸர்வகாரயேஷு நாஸ்திதேஷாமமங்கலம், ஏஷாம் ஹருதிஸ்தோ பகவான மங்களாயதனம் ஹரி:

லாபஸதேஷாம், ஜயஸதேஷாம், குதஸதேஷாம், பராபவ: || ஏஷாமிநதீவரஸ்யாமோ, ஹிருதயஸ்தோ ஜநாததன: ஆபதாமப ஹாததாரம் தாதாரம் ஸாவஸம்பதாம் லோகாபிராமம் ஸ்ரீராமம் பூயோ பூயோ நமாமியஹம். அபீபஸஸிதா தத்சித்தியதம் பூஜிதோ யஸஸ-ரைரபி, ஸாவவிககினச சிதேதஸமை ஸ்ரீ கணுதிபதயேநம்: பிராணயாமம் பண்ணிக கொள்ளவேண்டியது. (சங்கலபம் செய்யவும்.) மமௌபாதத ஸமஸத துரித க்ஷயததுவாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வரப பிரித்தி யாததம் சுபேசோபனே முஹ-நாததே ஆத்திய பிரமஹண்: திவிதீய பராததே ஸவேதவராஹ கலபே வைவஸவத மன வந்தரே கலியுகே பிரதம்பாதே ஜம்பு திவீபே பாரதவருஷே பாதகண்டே அஸமின வார்த்தமானே வியவஹாரிக சாந்திர செளரமானேன பிரபவாதி ஷஷ்டிஸமவதஸராணாம் மத்தியே அஸமினஸமவதஸரே வருஷ ருதௌ பாததிரபதமாளே அல்லது சிமஹமாளே சுகலபக்ஷே சதுரத்தியாம் வாசர யுக்தாயாம் சுபநக்ஷத்ர சுபயோக சுபகரண ஏவங்குண விசேஷண விசிஸ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிதௌ அஸமாகம் ஸஹகுடுமபாணம் க்ஷேமஸ்தைய வீரய விஜய ஆயுசாரோக கிய ஐசுவாயாபி விருத்தியாததம் தாமாதத காம மோக்ஷ சதுவித பல புருஷாதத சித்தியாததம் புத்திர பௌத்திராபி விருத்தியார்த்தம், சாவாபீஷ்ட சித்தியாததம், இஷ்ட காமமியார்த்த ஸித்தியாததம், ஸமஸத துரிதோப சாந்தியாததம், ஸமஸத மங்களவாபதியாததம், வருஷே வருஷேப்பிரயுக்த வரசித்தி விநாயக தேவதா முத்திஸய

வரசித்தி விநாயக தேவதா பரிதாபத்ததம், கலபோகதப பிரகாரேண யாவசச்சதி தியாநாவாஹநாதி ஷோட சோப சார பூஜாம கரிஷ்யே நம:

ஆதௌ நிர்விக்வேன பரிஸமாபதியாததம் கணுதிபதி பூஜாம கரிஷ்யே (நம:) ததநக கலச பூஜாம கரிஷ்யே கலசம் கந்த புஷ்பாக்ஷதைரபபியாசிய. கலகஸ்யோபரி ஹஸதம் நிதாய, சுலோகம். கலசஸய முகே விஷ்ணுஹம் கண்டேருத திர ஸமாஸ்சிரித: மூலேததாஸதிதோ பிரஹம் மதயே மாது ருக் கணுஸதிதாஹ குக்ஷுளது ஸிசராஸாவே ஸபத்திவீபா வசந்தரா ருக்வேதோத எஜாவேதா ஸாமவேதோஹி யதாவண: || அங்கைஸசஸஹிதாஸஸாவே கலசாமபு ஸமா ஸ்சிரிதா: ஆயாநது தேவபூஜாததம் துரிதக்ஷயகாரகா: கங்கேச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸாஸவதி நாமதே சிநது காவேரி ஜலேஸமின ஸநநிதிமகுரு வேதபந்தரம். (ஆபோ வா இதகும் ..ஆப ஓம்) கலசோதகேந பூஜா திரவயாணி தேவதா ஆதமானம் ஸம்புரோக்ஷியா கலசதீர்த்தததை பூஜா வஸதுககளினபேரினும் மண்டபத்தினபேரினும்மதனபேரினும் தெளிததுக்கொள்ளவும். கணபதி தியான சுலோகம் (வேதம் நந்தரம் கணநாமதுவா கணபதிக்கும் ஹவாமஹே ஆனசுருண வனனுதிபி ஸீதஸாதனம் மஹாகணபதயேநம:—தியாயாமி. ஆவாஹயாமி. ஆஸனம் ஸமாபபயாமி ஹஸதயோ: அரககி யமஸமாபபயாமி. பாதயோ: பாததியம் ஸமாபபயாமி. ஒளப சாரிக ஸநாநம் ஸமாபபயாமி ஸநாநநந்தரம் ஆசமநீயம் ஸமா பபயாமி வஸதிராததம் அக்ஷதான ஸமி. எஜநோப விதிராததம் அக்ஷதான ஸ. ..மி. கந்தாநந்தரயாமி கந்தஸ யோபரி அலங்காராததம் அக்ஷதான ஸமாபபயாமி. புஷ்பை பூஜயாமி. ஓம் ஸம்முதாய நம: இதயாதின கணுதி பதயே நம: நானாவித பரிமள பதா புஷ்பாணி

ஸமாபப்யாமி. தூபார்த்தம், அக்ஷதாம் ஸ... மி தீபார்த்தம் அக்ஷதான ஸ .மி. நைவேத்யம் வேதமந்தரோணவா புராணோகத மந்தரோணவா புரோக்ஷியா பரிஷிசியா யதாபாகம் குடோபஹாரம் நிவேத்யாமி. மதயே மதயே பாந்யம் ஸமாபப்யாமி. இதயாதினா நீராஜனம். அநந்தாம் மந்தா புஷ்பம் ஸ மி. (சுலோகம்.) வக்கிரதுண்ட மஹாகாய ஞாய கோடி ஸம்பபிரப, அஷிகனம் குருமேதேவ ஸாவகாராயேஷ- ஸாவதா மஹா சணபதயே நம: ஆதம் பிரதக்ஷிண நமஸகா ரான ஸமாபப்யாமி. இததயாதினா கண்திபதி ஸ-பரீத ஸ-ப பிரஸன்னே வரதோபவது. மம இஷ்ட காமமியாததப்பல சிதகிரஸது. கண்திபதி பிரஸாதம் சிரஸாகிருஹணம்.

ததங்கதவேந வரசித்தி விநாயக பிராண பரதிஷ்டா பனம் கரிஷ்யே. அஸ்யஸ்ரீ வரசித்தி விநாயக பிராண பர திஷ்டா மஹா மந்திரஸய, பிரமஹ, வீஷ்ணு, மஹேஸ்வரா இருஷ்ய: நுக எஜ-ஸஸாமாதாவாணிசசந்தாமஸி பிராண சக திஹி பாரதேவதா, ஹராம் பீஜம், ஹிரீம் சகதிஹி ஹ-ஹம் கீலகம் மம வரசித்தி விநாயக பிராண பரதிஷ்டா சித்தியாத தே ஜபேவிரியோக: ஹராம் அங்குஷ்டாபியானனம், ஹிரீம் தாஜஸீபியானனம், ஹ-ஹம் மதயமாபியானனம், ஹரைம், அநாம்காபபியானனம், ஹிரௌம் கனிஷ்டகாபபியானனம்: ஹிரஹஹ: கரதலகா பிருஷ்டாபியானனம், ஹராம் ஹிரு தயாயநம்: ஹிரீம் சிரஸேஸ்வாஹ, ஹ-ஹம் சிகாயை வஷ்ட, ஹிரைம் கவசாபுஹம் ஹிரோம் நேததிரதிரயாய வெளஷ்ட ஹிரஹ: அஸதிராய பட்டு, பூபுவஸவரோமிதி திகபந்த: தயானம். சுலோகம். ரகதாமபோதி ஸதபோதோலஸதருண ஸரோஜாதிருடா கராபஜஹி பாசம் கோதண்டபிஷேஷாத பவமணிகண மபயங்குசம் பஞ்சபாணம், பிப்பிராலு ஸருகச பாலம் திரிநயன லசிதா பீந வசேஷாருஹாடடியாம், தேவோ

அல்லது தேவி பாலாககவானும், பவதுஸு—ககரீ பிராண சக திஹி பராநஹு: ஹிராமஹிரீம குரோம யரலவசஷ ஸஹோம, வரசித்தி விநாயக பராண, மமபராண, வரசித்தி விநாயகஜீவ, மமஜீவ, வானமன சக்ஷ—சுரோதர ஜிஹ்வாககிரஹணைஹி உசவாஸ நிஸவாஸ ஸுபேண பஹிராகத்திய அஸமினபிம பேஸு—கமசரண திஷ்டநதுஸவாஹா அஸ—நீதே புநரஸ மாஸ— சக்ஷ— புந: பபிராணமிஹநோ தேஹிபோகம, ஜோ கபஸ்யேம சூய முசசரநதமனுமதே மருடயான சவஸதி. ஸவமினஸாவ ஜகநநாத யாவத பூஜா வஸாநகம தாவதது வம பிரீதிபாவேந பிமபேஸமின ஸநநிதிமகுரு. அமுர்தம வைபபிராண: அமுாதமாப: பராணநேவ யதாஸதாந முபஹ வயதே ஆவாஹிதோபவ, ஸதாபிதோபவ, ஸ—பரசனனே பவ, அவசூனடிதோபவ, வரதோபவ, பிரஸீத, பிரஸீத, பிரஸீத (ஆதவா வஹநதுஹாயஸசேதஸ: சுவேதை ஸஸவை ஸஹ கேதுமதபி: வாதாஜவைபாலவதபிராயாஹி சீக்கிரம மம ஹவவியாய சாவோம.) யதகிஞ்சினனிவேதநம குரியா தது. பிராண பரதிஷ்டா மநதிரம ஸமபூணம்.

மேற்சொன்ன பிராண பிரதிஷ்டா மநதிரங்கள் வேத மநதிரமாசையால பிராமணை தவிர இதராள நேரில உப யோகிக்காமல் பிராமணைக் கொண்டு செயவிககலாம். அப படி இலலாவிடில் தாங்களே விநாயக தயான சுலோகம் மாத திரம சொல்லி சுவாமியை ஆவாஹனம் செய்து பூஜை செய துகுகொளவது உததமம். பிறகு வரசித்தி விநாயக பூஜை செய்துகுகொள்ள வேண்டியது.

பவஸஞ்சித பாபௌக, விதவமஸன விசக்ஷணம்|| விககி னந்தகார பாஸவநதம் விகனராஜ மஹமபஜே (சு.) ஏகதந்தம் சூரபபகாணம் கஜவகதிரம சதூபுஜம் பாசாங்குசதரம தேவம் தியாயேது சித்திவிநாயகம். உததமம் கணநாதஸசிய விரதம்

ஸம்பதகரம் சுபம், பகதபீஷ்ட பிரதம் தஸமாடி, தியாயேத
தம் விககின நாயசம், தியாயேத கஜானனம் தேவம் தபத
காஞ்சன ஸன்னிபம், சதுரபுஜம் மஹாகாயம் ஸாவாபரண
பூஷிதம். ஸ்ரீகண்திபதயேநம்: தியாயாமி அததிராக்சச ஜகத
வந்திய ஸ—பராஜாசசிதேஸ்வர|| அநாதநாத ஸாவகஞ் கௌரீ
காபப ஸமுதபவ|| கண்திபதயே நம்: ஆவாஹ்யாமி.
மௌகதிகை: புஷ்யராசைஸச நானாதன விராஜிதம், ரதன
சிமஹாஸனம் சாரு பிரீதத்யாததம் பிரதி கிருஹ்யதாம் —
ஆஸனம் ஸமாபபயாமி. கௌரீபுதர நமஸதேஸது, சங்க
ரபபிரிய நாதன, கிருஹாணாககியம் மயாதததம் கந்தபுஷ்
பாக்ஷதைர்யுதம்—அரக்கியம் ஸமாபபயாமி கஜவக்திர நமஸ
தேஸது ஸாவாபீஷ்ட பிரதாயக, பகதியாபாததியம் மயாதத
தம் கிருஹாண திவிரதானன. வரசித்தி விநாயகாயநம்:—
பாததியம் ஸமாபபயாமி. அநாதநாத ஸாவகஞ் கீவாண பரி
பூஜித கிருஹாணசமனம் தேவ, துபபியம் தததம் மயாபபி
ரபோ.—ஆசமநீயம் ஸமாபபயாமி ததிக்கீர ஸமாயுகதம்
மதவாஜ்ஜியேன ஸமனவிதம் மதுபாககம் கிருஹாணேதம்
கஜவக்திர நமோஸதுதே மதுபாககம் ஸமாபபயாமி|| (தயிர,
பால, நெய், தேன, வாழைப்பழம், சாக்கரை இதுகள் ஒன்று
கலந்தால் மதுபாககமெனப்பபிம் அல்லது பஞ்சாமிராத
மென்று சொல்லப்பபிம்) ஸநாநம் பஞ்சாமிருதை தேவ கிரு
ஹாணா கணநாயக|| அநாதநாத சாவகஞ், கீவாண கணபூஜித||
பஞ்சாமிராதஸநாநம் ஸமாபபயாமி. கங்காதிஸாவதீரததேபபிய
ஆஹிருதைராமலோஜ்ஜலஹி ஸநாநம்குருஷ்வபகவன உமா
புதர நமோஸதுதே—சுததோதக ஸநாநம் ஸமாபபயாமி.
ரகத வஸ்திர துவயம்சாரு, தேவயோக்கியஞ்சமங்களம்|| சுப
பிரதம்கிருஹாணத துவமலம்போதரஹராதமஜ.—வஸ்தரபுக
மம் ஸமாபபயாமி. ராஜிதம் பிரமஹ சூத்திரஞ்ச காஞ்சனம்

சோதநீரிகம், கிருஹாணதேவ சாவகஞ் பகதாநாம் இஷ்ட தாயகி உபவீதம் ஸமாபபயாமி. சந்தநாகஞ் காபூர கஸ்தூரீ குங்குமான விதம், விலேபனம் ஸுரகிரேஷ்டப பிரீரத்தி பரிதம் பிரதி கிருஹஹியதாம்—கந்தான ஸ—மி. அக்ஷ தான தவளான திவ்வியான. சாலீயாமஸதண்திலான சுபான கிருஹாணபரமாநந்த ராசபுத்திர நமோஸதுதே அக்ஷதான் ஸ—மி ஸுகந்திரீ ஸுகுஷ்பாணி ஜாஜீகுந்த முககாணிச, ரகவம்சதி பத்திராணி ஸங்கிருஹாண நமோஸதுதே. புஷ்பாணி பூஜாயாமி. (அநநபூஜை செயயவேண்டியது.)

அதாங்க பூஜை.

முதல காலம் கடைசியில நம:; இரண்டாவது காலம் கடைசியில பூஜாயாமி என்று ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சோததுசுசொல்லவும்

கணேசாய நம:

ஏகதந்தாய

சூரபகாய

வக்கினராஜாய

ஆத்வாஹநாய

ஹேரம்பாய

உமபோதராய

கணநாதாய

கணேசாய

ஸ்தூலகண்டாய

ஸகந்தாககிரஜாய

பாஸஹஸ்தாய

கஜவக்திராய

வக்கினஹந்திரே

சூரபபகாய

பாலசந்திராய

சாவேஸவராய

வக்கினராஜாய நம:

பாவதள பூஜாயாமி.

குலபௌ

ஜானூரீ

ஜநகே

ஊரூ

கடிம

உதரம்

நாபிம

ஹிருதயம்

கண்டம்

ஸகந்தௌ

ஹஸதௌ

வக்திரம்

நேத்திரே

கர்னௌ

லலாடம்

சிர:பூஜாயாமி.

ஸாவாணியங்காணிபூஜாயாமி.

ஏக விமசதி பதாபூஜை (21 தினுக பத்திரதகாஸ
பூஜை செய்யவும்.)

ஸ-முகாய நம:

கணுதிபாய

உமாபுத்திராய

கஜானனாய

ஹாஸ-நுனவே

லம்போதராய

குஹாககிரஜாய

கஜகர்னாய

ஏகதந்தாய

விகடாய

பின்னதந்தாய

வடவே

சர்வேஸ்வராய

பாலசந்திராய

ஹேரம்பாய

சூரபகானாய

ஸ-பாககிரஜாய

இபவகதிராய

விநாயகாய

ஸ-பாசேவிதாய

கபிலாய

மாசிபதாம பூஜயாமி.

பிருஹதீபதாம

பிலவபதாம

தூர்வாபுக்மம

துததூரபதாம

பதரீபதாம

அபாமாக்கபதாம

துலஸீபதாம

சூதபதாம

காவீரபதாம

விஷ்ணுகிராதபதாம

தாடிமீபதாம

தேவதாருபதாம

மருவபதாம

சிறதுவாரபதாம

ஜாஜீபதாம

கண்டகீபதாம

சமீபதாம

அஸவதபதாம

அாஜனபதாம

அாகபதாம

கணேஸ்வராய நம: ஏகவிமசதி பத்திராணி பூஜயாமி.

கணேசாஷ்டோத்திரம் (108 நாமம்.)

முதலில் ஓம் கண்டசியில நம: என்று ஒவ்வொரு நாமத் திறுமும் சோததுச சொல்லவேண்டியது.

ஓம் சஜானாய நம :

கணத்தியக்ஷாய

விககினராஜாய

விநாயகாய

துவைமாதிராய

திவிமுதாய

பிரமுகாய

ஸ-முகாய

கருதினே

ஸ-பபிரதீபாய

ஸ-மகரிதயே

ஸ-மராததியக்ஷாய

ஸ-மராரிக்ஷினாய

மஹாகணபதயே

மானஸியாய

மஹாகாலாய

மஹாபலாய

ஹேரமபாய

ஸமபஜதராய

ஹாஸவகீரீவாய

மஹோதராய

மதோத்தமாய

மஹாவீராய

மந்திரினே

மங்களஸவராய

பிரமதாய

பிரதமாய

பிராகஞாய

ஓம் விககினசாததிரே நம:

விககினஹந்திரே

விஸ்வநேத்திரே

விராபதயே

ஸ்ரீபதயே

வாகபதயே

சிருங்காரினே

ஆஸ்சிரிதவதஸநாய

சிவபபிரியாய

சீகதிர்காரினே

சாஸவதாய

பலாய

பலோத்திராய

பவாதமஜாய

புரணபுருஷாய

பூஷணே

புஷ்சிரோக்ஷிபதவாரினே

அகக்ஷணணியாய

அகதிரபூஜியாய

அகதிரகாமினே

மந்தரகிருதே

சுமீகரபபிரபாய

ஸாவஸமை

ஸாவோபாஸஸியாய

ஸாவகாததிரே

ஸாவநேத்திரே

ஸாவசித்திரபிரதாய

ஸாவசித்தயே

10

30

40

20

50

ஓம் பஞ்சஹஸ்தாய நம :

பாவதிநந்தனாய

பிரபவே

குமாரகுரவே

60

அக்ஷோபபியாய

குஞ்ஜாஸ—ரபஞ்ஜனாய

பிரமோதாய

மோதக பிரியாய

காந்திமதே

திருதிமதே

காமீநே

கபிததபரஸப்பிரியாய

பிரமமசாரிணே

பிரமஹநுபிணே

70

பிரமஹவித்தியாய

திதானபுவே

ஜிஷணவே

விஷணுப்பிரியாய

பகதஜீவீதாய

ஜிதமனமதாய

ஐசவரியகாமனாய

ஜாயஸே

யக்ஷதினனஸேவிதாய

கங்காஸ—ரபாய

கண்திசாய

80

கம்பிரநிந்தாய

வடவே

அபீஷ்டவரதாய

ஜோதிஷே

ஓம் பகதநிதயே நம :

பாவகமபியாய

மங்களப்பிரதாய

அவவியகநாய

அபராகிருதபராகிரமாய

சத்தியதாமிணே

சக்கியைந

ஸரஸாபுகிதயே

மஹேசாய

தேசாங்காய

மன்னகிங்கிணிமேகலாய

ஸமஸததேவதாபுராய

ஸஹிஷணவே

ஸததோதந்தியாய

விகாதகாரிணே

விஸவகதிருசே

100

விஷ்வரக்ஷாகிருதே

கலயாணகுரவே

உனமததவேஷாய

வரஜிதே

ஸமஸதஜகதாதாராய

ஸாவஸவாயபிரதாய

ஆககிராந்தசித்திபிரபவே

ஸ்ரீ விக்ணேஸ்வராய

108

பூராததி

வரஜிததி வினாயக சுவாமி

நே நம :

அஷ்டோத்தரதந்த நாம

பூஜாம ஸமாப்பயாயமி.

தசாங்கம் குக்குலா பேதம் ஸுகந்தம் ஸாமனோஹரம்
உமாஸுந்தரம்ஸதுப்பியம் கிருஹாண வரதோபவ—மஹா
கணபதயே நம :—தூபமாககிருபயாயமி. ஸாஜஜியம்திரிவாததி

ஸமபுகதம் ஸ்னஹிதோதிதம மயா கிருஹாண மங்களம்
 தீபம் ராசபுத்திர நமோஸ்துதே—மஹா கண்திபதயே நமः
 —தீபம் தரிசயாமி. ஸ—கருதான ஸ—கிருதாமஸசைவ—
 மோககானகிருதபாசிதான நைவேத்தியமகிருஹயதாமதேவ,
 ச ஸ்ரீதகைபிராகலபியதாம் பக்ஷியம்போஜஜியஞ்ச லேஹஹி
 ஞ்ச சோஷயம் பாநீய மேவச, இதம் கிருஹாண நைவேத்தி
 யம் மயாதததம் விநாயக மஹா கணபதயே நமः மஹாநை
 வேத்தியம் ஸமாபபயாமி. பூகீபலஸமாபுகதம் நாகவலஸிதனை
 யுதம் காபூரஞானஸமபுகதம் தாமபூலம் பிரதிகிருஹியதாம்
 தாமபூலம் ஸமாபபயாமி ஸதாநந்தத விககினேச, புஷ்கலானி
 தநாநிச, பூமியாய ஸதிதானி பகவன ஸவீகுருஷ்வவியுயக||
 ஸ—வான புஷ்பமஸமாபபயாமி. கிருதவாததி ஸஹஸ ரைச
 காபூர சக்லேஸததா, நீராஞ்ஜனம் மயாதததம் கிருஹாண வர
 தோபவ காபூரநீராஜனம்ஸமாபபயாமி. அததூராவாகமபூஜா.

(பிறகு அநுகமபுலஸினாஸ பூஜைசெய்யவேண்டியது)

கண்திபாய நம :	தூராவாகமம் பூஜயாமி.
உமாபுத்திராய	செ
ஆகுவாஹநாய	செ
ராசபுத்திராய	செ
ஸாவஸித்திபிரதாயகாய	செ
ஏகதந்தாய	செ
இபவகதராய	செ
மூஷ்கவாஹநாய	செ
குமாரகுரவே	செ

கண்திபநமஸதேஸது உமாபுத்திராக நாசன, விநயசேசத
 யைஸாவஸித்திபிரதாயக, ஏகதந்தைக வதன, ததாமூஷ்கவா
 ஹன, குமாரகுரவே துபபியம்அபபயாமி, ஸ—மாஞ்ஜலிம்.

வாஸித்திவினாயக சுவாமிநேரம்: மந்திரபுஷ்பம் ஸமாபபயாமி. பிரதக்ஷிணம் கரிஷ்யாமி, ஸததம் மோதகப்பிரிய, நமஸ்தே விககின ராஜாய, நமஸ்தே விககின நாசன: மஹாகணபதியே நம: பிரதக்ஷிண நமஸ்காரான ஸமாபபயாமி.

ஆக்கியம் கிருஹாண ஹோமப ஸாவபபத்திர பிரதாயக, கந்த புஷ்பாக்ஷதையுகதம், பாதரஸதம் பாபநாசனம் புநராக்கியம் ஸமாபபயாமி.

யம்பிரமஹ வேதாந்த விதோவதந்தி பரம்பிரதானம் புருஷம் ததானனியே விஸுவோதகதே காரணம்ஸ்வரமவா தஸமைநமோ விககினவினாயகாய நமஸ்துப்பியம் கணேசாய, நமஸ்தே விககினநாசன|| ராபஸிதம்மேவரம் தேஹி, பரத திர சபராம கதிம் (விநாயக பிராராததனை) விநாயக நமஸ்துப்பியம் ஸவதகம்—மோதகப்பிரிய நிர்விகனம் குருமே தேவ, ஸாவகாயேஷ— ஸாவதா. இதற்குமேல பிராமஹணபூஜை செய்து வாயனதானம் கொடுக்கவேண்டியது (சு) கணேசப பிரதிதிருணஹாது கணேசோவை ததாசிச. கணேஸஸதா ரகோ பாப்பியம் கணேசாய நமோநம: தாமபூலம் வாங்கிக கொள்பவர்கள் சொல்லும் மந்தரம் (தேவஸயதவா) வினாயகஸய பிரதிமா ம வஸ்திரபுகம் ஸமனவிதாம் துப்பியம் தாஸ்யாயி விபரேந்திர யதோகத பலதோபவ பிரதிமா தான மந்தரம். பிறகு நமஸ்காரம் பிரஸீததேவதேவேச, பிரஸீத கணநாயக, பிரதக்ஷிணம் கரோமீச, புத்ரவிக்ரேசஸாவதா. பிரதக்ஷிணம் கரோமித துவரம் மமத துவமஸனனிதௌபவ. யானிகாணிச பாபாணி ஜனமாந்தர கிருதானிச தானி தானி பறணஸயந்தி பிரதக்ஷிண பதேபதே யஸயஸமிருத்தி யாச நாமோகதியாதப: பூஜாகியாதிஷ—, நியூநம் ஸம்பூன தாமயாதி சுகதியோவந்தே உமாஸ—தம். (பூஜை முடிந்தது.)

விநாயக விரத கதை.

ஸ்ரீமத்கிலாண்ட கோடி பிரமஹாண்ட நாயகராகிய, பகவத்சிருஷ்டியில் உததமமான இப்பரதகண்டத்தின் வடபாகத்தில், ஆயா வாததமென்னும் புண்ணிய பூமி ஒன்றுண்டு, அதில் ஜாஜி, மலஸிகை முல்லை செனபகாதி அநேக உததம் புஷ்பங்களால் பிரகாசித்துக்கொண்டும், அஸ்வத்தாதி அநேக உததம் விருக்ஷங்களால் விளங்காநின்றும், ஹமஸம், கோகிலம் சகரவாகம், பிகம் முதலிய பக்ஷி கணங்களால் செய்யப்பட்ட உல்லாஸ துவனிகளை யுடையதும் இன்னும் அநேக மஹாநதிகளால் பிரவஹிததும் மனோஹரமாயுள்ள தடாகங்களாலும் மற்றும் அநேக சரபசார தூலாதி மிருக ராஜங்களாலும் நிறைந்திருக்கும் அநத வனத்திலு. அநேக தேவ பிரமஹ ரிஷிகளாலும் ஹரிஹரபூஜாதரந்தரர்களாகிய அஷ்டாங்க யோக நிஷ்டா கரிஷ்டார்களாகிய முனி சிரேஷ்டார்களாலும் வசிக்கப்படாநின்ற திவ்ய ஆஸ்சிரமங்களிலு நைமிசாரணணியமென்னும் ஒரு ஆஸ்சிரமமுண்டு. அதில் அநேக புராணேந்திஹாஸ சகல தாம் சாஸ்திரங்களைத் தெரிந்த, சூதபௌராணிகர் அநத ஆஸ்சிரம வாசிகளாகிய செளனகாதி மகரிஷிகளுக்கு அநேக தாமங்களை எடுத்து உபதேசம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். இப்படி இருக்க சந்திரவம்ச இராஜாக்களாகிய பாண்டவர்களுக்கு சம்பவித்த தூதெசைபினால் தாயாதிக்களாகிய தூயோதனாதிகளால் தங்கள் ராஜஜியம் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டவர்களாகி மிக பயங்கரமான காட்டில் பிரவேசித்து அவ்விடத்தில் ஜல வாயு பாண்டகளை ஆஹாரங்கள் செய்துக்கொண்டு தப்பி செய்யும்படியான மஹாத்மக்களாகிய முனிவர்களில், சூதபௌராணிகரை பாண்டவர்கள், தங்கள் பாரியாள சமேதமாய் கண்டு சூத

மகாமுனியை நமஸ்கரித்து தாம் புத்திரர் ஒரு விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டார். 'ஓ மஹாதமன' நாங்கள் தைவயோ கத்தால பங்காளிகளாலே, எங்கள் ராஜ்யாதி ஐசுவரிய சகல சம்பத்துகளையும் இழந்து அநேக வித கஷ்டங்களுடன் வனவாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகிலும் மஹாத மாவாகிய தங்களுடைய தரிசனமாததிரத்தால எங்கள் பாவங் கள் நசித்தது. எங்களிடத்தில் கிருபை கூர்ந்து பழைய படி எங்களுக்கு இராஜஜியம் கிடைக்கும்படியான ஒரு விர தத்தை அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேழகக, சூதமாமுனிவா அவர்களுடைய வேணிததலுக் கிசைந்து சொல்லத்தொடங்கி னார்

'ஓ தாமராஜரே' சகல பாபங்களைப் போக்கி புத்திர பெளத்திராபி விருத்தியைக் கொடுக்கும்படியான ரகசியமான ஒரு விரதம் உண்டு அதை முன்னே சாமபசிவன் குமார சுவாமிகு உடதேசித்தார். அநேக பிரமதகணங்களால் சேவிக்கப்படும், அநேக ரத்தின பூஷணங்களால் அலங்கரிக்கப்படும், கைலயில் மந்தாரை விருக்ஷத்தடியில் சுவான மயமான சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கும் பாரசிவனிடம் ஷண்முகசுவாமி வந்து ஓ நீலகண்டர் உலகத்தில் ஜனங்க ளுக்கு எந்த விரதம் செய்தால் புத்திராதி ஸகலஸம்பத்தும அடைந்து சுப்பபிவாராகளோ அப்படிப்பட்ட விரதத்தை சொல்லவேண்டுமென்று கேழகக, அந்த குமாரனைப்பார்த்து சுவாமி சொல்லுகிறார்.

ஆபுகம் சம்பத்தும விருத்தி பண்ணக்கூடிய விநாயக விரதம் ஒன்றுண்டு, அந்த விரதம் ஆவணி, அல்லது புரட டாசி மாதத்தில் பூவபக்ஷ சவுதியில் செய்யவேண்டியது. அந்த விரதத்தினால் நினைத்ததை எல்லாம் கைகூடும். அந்த தினத்தில் வீரடிபறகாலையில், ஸநாநாதிநிஷ்கட்கள் முடித்துக்

கொண்டு தங்கள் சக்திக்குத் தக்கபடி பொன், வெள்ளி ஆல
லது மண்ணாலாவது விகிநேஸவரனை செய்து தங்கள் வீட
டுக்கு வடதிகில ஓர் சுததமான இடத்தை மெழிகி கோல
மிட்டு மண்டபம் ஏப்படுத்தி அலங்கரித்து அதில் நெல்லா
வது அரிசியாவது கொட்டி அஷ்டதள பதமம் போட்டு
கணைசனை அதில் பிரதிஷ்டைசெய்து, பிராண பிரதிஷ்டை
யுடன் வெணமையான அக்ஷதை சந்தன புஷ்பங்களும்
அறுகன முதலியவைகளால் பூஜித்துத் தூபதீபநைவேத்தி
யாதிசள செய்து குழக்கடை முதலிய பலகாரங்கள்
தினுசுகு இருபத்தொன்றாக (21) பழவாக்கங்களில் நாகப
பழம், விளம்பழம், வாழைப்பழம், தேங்காய், கரும்பு
முதலியான நைவேத்தியம் செய்து ஸோடசோபசாரங்க
ளாலும் நிறுத்திய கீதாதிகளாலும், புராண படனங்களா
லும் பூஜித்து பிராமணருக்கு தாம்பூலாதி தக்ஷணைகளு
டன் திருபதிப்படுத்தி வாயனதானம்செய்து, பிறகு பந்து
மித்திரஸமேதமாய் போஜனாதிகள் நடத்தவேண்டியது. இப்
படிக்கு இந்த விரதம் பகதியோடு யார் செய்கிறானோ,
அவர்களுக்கு சகல காரியங்களும் கைகூடும். சந்தேகமில்லை.
மற்றாள் காலையில், நித்திய காமானுஷ்டானம் முடித்து விநா
யகருக்கு புனா பூஜையும் ஸோடசோபசாரங்களும் செய்து,
சக்திக்கொத்தபடி கணநாதுககு முஞ்சி, கருஷ்ணஜினம்,
எக்ஞோபவீதம், தண்டம், க்மண்டலம், வஸ்திரங்களைச் சமா
பந்தது உபாத்தியாயர் முதலிய பிராமணனை தக்ஷிண தாம
பூலாதிக்களால் தூபதிப்படுத்தவும் முக்கியம் ஓ குமாரசுவாமி
விரதங்களில் உத்தமமான இவ்விரதம். மூவுலகத்திலும்
பிரசித்திபெற்ற கருட, கந்தாவ, கின்னர, கிம்புருடர்களால்
ஆசரிக்கப்பட்டதென்று, ஸகந்தருக்கு பாமசிவன உப
தேசித்தார். ஆகையால் ஓ தாமராஜனே, நீ இந்த விரதம்

செய்தாயாகில சததுருக்களை ஜயித்து செளக்கியமடைவாய. மேலும் இதை முன்னே தமயந்திசெய்து நளமகாராஜனை மணம்பூண்டாள். ஸ்ரீகிருஷ்ணன் இந்த விரத மாசரித்தும் சமந்தக மணியுடன் ஜாமபவதியை அடைந்தான். அதெப்படி என்றால் சதராஜித துமகாராஜன சூரியவரத்தால் சமந்தகமணி அடைந்து, ஸ்ரீகிருஷ்ணதரிசனத்திற்கு துவாரகைக்கு சென்ற காலத்தில் சூரியபிரகாசத்துக்கொப்பான காரதியுள்ள சமந்தகமணியை ஸ்ரீகிருஷ்ணமூர்த்தி கேழக்க அதை சதராஜித்து கொடாமலபோனான். பிறகு சதராஜித்து தம்பி அந்த மணியை தரித்துக்கொண்டு வேடடைக்குச்சென்றபோது அவ்விடத்தில் ஒரு சிங்கத்தினால் அவர் கொல்லப்பட்டு அந்த இரத்தினத்தை அது கொண்டுபோகும்போது ஜாமபவான அந்த சிங்கத்தை வதைத்து அந்த மணியை தன் குகைக்குக் கொண்டுபோனான் இச்சங்கதி உலகத்தாருக்கு தெரியாததால் ஸ்ரீகிருஷ்ணன் சதராஜித்து தம்பியைக் கொன்று சமந்தகமணியை அபகரித்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்க, கிருஷ்ணன் சவுத்தி சந்திரனை பாற்குடத்தில் பார்த்ததினால் விநாயகரால் சபிக்கப்பட்டு இப்போக்கொத்த அபநினை சம்பவித்ததென்று பலபத்திராருடன் சொன்னான் அவர் சவுத்திசந்திரனுக்கு விநாயகர் ஏன் சாபங்கொடுத்தான் என்று கேழக்க, கிருஷ்ணமூர்த்தி சொல்லுகிறான் “அண்ணா கைலையில் ஒருநாள் விநாயகர் குப்த ரூபதாரியாய் விளங்கினவரை சந்திரன் பார்த்து நகைத்தான். அப்போது விநாயகர் சந்திரனைப்பார்த்து அடர் உன்னை சவுத்தியில் யாராவது பார்த்தாரேயாகில அவர்களுக்கு அபவாதம் சித்திக்கு மென்று சபித்தான். அப்போதுசந்திரன், அதிதினைய விநாயகரை பிரார்த்திக்க, ஸகந்தருக்கு சாமபசிவன் கட்டளையிட்டபடி, ஆவணியீ பூவபக்சு சவுத்திதினத்தில் என்னை

விதிப்பிரகாரம் பூஜிதது மேற்படி விநாயக விரதத்தை நடத்தினால் அப்போக்கொத்தவர்களுக்கு நேரும் நிகழ்ச்சிகள் விலகி சததுருஜய முண்டாகி மோக்ஷசாமபிராஜ்ஜியமும் புத்திர பௌத்திர கோமஹிஷ்யாபி விருத்தியும் உண்டாகும் என்று விநாயகர் சந்திரனுக்குச் சொன்னார். பிறகு இந்த விரதம் சந்திரன் முதலியவா செய்தாரென்று ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பலபத்திரங்களுக்குச் சொன்னார். பலபத்திரர் தன பட்டணத்தில் உள்ள எல்லாராலும் இந்த விரதானுஷ்டானம் செய்யும்படிச் செய்து தானும் கிருஷ்ணனும் விநாயக விரதத்தைச் செய்து அந்த பிரசாதத்தால் ஜாமபவநரிடம் சென்று அவரால் கொடுக்கப்பட்ட ஜாமபவதி என்னும் அவா குமாரத்தியை கிருஷ்ணமூர்த்திகளுக்கு கொடுத்தது விவாகம்செய்துவைத்து சமந்தக் மணியும் கொடுத்தார். அந்த இரத்தினத்தை வாஸுதேவா சத்திராஜிததுக்குக் கொடுக்க, அவர் சத்திராஜியைக் கொடுக்க, அவளையும் மணம்புரிந்து ஸ்ரீகிருஷ்ணன் ஸுகமாயிருந்தார். மேலும் விருத்திராதி அசுரர்களை வதைக்கும் போது இந்திரனும் சீதையைத் தேடுமபோது, இராமனும் கங்கையை பூமிக்குக்கொணர்வரும்போது, பகீரதரும் அமர்ந்தோதபாந்நம் செய்யுங்காலத்தில், தேவர்களும் இராக்ஷஸர்களும், குஷ்டரோக நிவாத்திக்காக ஸாமபனும் விநாயகவிரதம் செய்தார்கள் என்று சொல்ல, தாமபுத்திரரும் இந்த விரதானுஷ்டானம்செய்து சததுருக்களை ஜெபித்து இராஜ்ஜியம் டைந்து சுகமாயிருந்தார் ஆகையால் மனதில் நினைத்தகாரியங்களுள்ளாம் விநாயகவிரத பலத்தால் உண்டாச்சது என்று அதுமுதல் சித்திவிநாயகரென்று பிரசித்தி அடைந்தார்.

ஆகையால் வித்தியாரம்பகாலத்தில் பூஜித்தால் வித்தியாலாபமும், ஜயமகோரினவர்களுக்கு ஜயமும் புத்திராததி புத்திராஃஜ்யம் அடைவா. அம்மக்கலை பூஜித்தால் எந்த

ஜெனமத்திலும் வைதவ்வியம் அடையாள. ஆகையால் பிராமண ஸூத்திரியாள் வைசியாள் சூத்திராள் எல்லோரும் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்தால கணபதி அனுககிரகத்தால ஸகலஐசுவரியமும் அடைந்து சுகமாய இருப்பார்கள் என்பது திண்ணம். இப்படிக்கு ஸகாந்த புராணத்தில் ஸ்கந்த உமா மஹேஸ்வர சமவாதத்தில் சொன்ன புண்ணிய கதை முற்றிற்று.

இந்த கதை வாசிக்கிறவர்களும், விரதம் செய்கிறவர்களும், கேழ்க்கிறவர்களும் தங்கள் பாவங்களினின்று விலகி சத்தி அடைவார்கள் என்பது நிச்சயம். சுபமஸது.

ஸ்ரீஸ்து ஸரஸ்வதி விரதகல்பம்.

—○—

ஆசமநீயம்செய்து சங்கலபம் செயயவும்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம, சுபதித்தௌ,
மம தாமார்த்த காமமோக்ஷ சதூவித பலபுருஷாதத சித்தி
பர்த்தம் சகல விதயாபாரங்கத சித்யாததம வருஷே
வருஷே பரயுகத ஸ்ரீஸரஸ்வதி தேவதா முததிஸ்சிய
ஸ்ரீஸரஸ்வதி தேவதா பிரீத்தியாததம கலபோகதபரகாரேண
யாவசசகதி தயானாவாஹுதி ஸோடசோபசார பூஜாந
கரிஷ்யே. இபபடி சங்கலபம் செய்துகொண்டு கலசபூஜை
செயயவேண்டியது. பிறகு கணபதி பூஜையும் பிராணப்ர
திஷ்டையும் ஸரஸ்வதிக்குச் செய்கிறது. லகுவாய் பூஜித்து,
பழம் ரைவேத்தியம் செய்து, கற்பூரம் ஏற்றிவிட்டு, ஸரஸ்
வதிபூஜை ஆரம்பம் செயயவேண்டியது.

சுலோகம்.

புஸதகேஷயதோதேவி கரீடதே பரமாததத்:
ததஸதத்ர ப்ரகூர்வீத த்யானமாவாஹ நாதிகம்.
தயானமேவம ப்ரகூர்வீத ஸாதகோதவிஜிதேநதிரிய:
பரானவாஸநமாஸ்டாம தததததவேந நிஸசிதாம.

அங்குசம் ஸாக்ஷ ஸ்ருதாஞ்ச பாசம் வீணுங்கதாரினீம்,
முகதாஹாரஸமாயுகதாம் மோதருபாம் மனோஹராம் ஸிதேன
தறபணுபேந, வஸ்தரேண பரிபூஷிதாம், சுஸதநீம் வேத
வேததியாஞ்ச சந்த்ரார்த்த க்ருதசேகராம், ஜடாகலாப ஸம்

யுகதாம் பூர்ண சநாநிபானஞம் திரிலோசஞம் மஹாதே
 வீம ஸ்வான நூபுரதாரினீம கடகை ஸவானாததூடபியை
 முகதாவலயப பூஷிதாம், கம்புகண்டம் ஸ—தாமரோஷ்டம்,
 ஸாவாபரணபூஷிதாம், கேயூரோ மேகலாததியஸை, தியோ
 தந்தீம், ஜகதித்ரயம், சபதபிரஹ்மாததிமிகாமதேவீம்,
 தியானகாமஸமாஹித: மஹாகாளி மஹாலக்ஷ்மி மஹாஸாஸ
 வதி தேவதாபயோநம்: தியாயாமி. அதராகசச ஜகதது
 வந்தயே ஸாவலோகைகபூஜிதே, மயாகிருதாமிமாமபூஜாம்,
 கிருஹாண ஜகதீஸவரீ. ஆவாஹயாமி. அநேகரதன ஸமயுக
 தம் ஸ—வானேந விராஜிதம், முகதாமண்ணியஞ்சிதம்சாரூ,
 ஆஸநமதே ததாமமியஹம்.—ஆஸநமஸமாபயாமி. கந்தபூஷ
 பாக்ஷதை ஸஸாராததம் சுதததோயேன ஸமயுக்தம், சுதத
 ஸபடிக துவயாகுகி பாதயமதே பிரதி கிருஹயதாம்.
 பாதயோ:—பாதயம் ஸமாபயாமி. பகதாபீஷ்ட பிரதேதேவி
 தேவ தேவாதிவந்திதே, தாதருபரியே ஜகததாதரி
 ததாமயாகயம் கிருஹாணமே.—அராகயம் ஸமாபயாமி.
 பூர்ணசநா ஸமாநாட்பே கோடி சூரிய ஸம்பரபே, பகதியாஸமா
 பிதாப வாணி, கிருஹாணசமநீயகம். ஆசமநீயம்ஸமர்ப்பயாமி.
 கமலபவனஜாயே கோடிசூரியபரகாசே, விசத சுசிவிலாஸே
 கோமலே ஹாரயுகதே, ததிமது கிருதயுகதம் க்ஷீர ரம்பா
 பலாட்டியம் ஸ—ருசிர மதுபாககம் கிருஹயதாம் தேவிவந
 தியே. மதுபாககம் ஸமாபயாமி. ததிக்ஷீர கிருதோபேதம்
 சாககராகிருத ஸமயுக்தம் பஞ்சாமருத ஸநாநமிதம் ஸவீகுரு
 ஷ்வ மஹேஸவரீ.—பஞ்சாமருத ஸநாநம் ஸமாபயாமி. சுத
 தோதகேந ஸ—ஸநாநம் காததவவியம் விதிபூவகம் ஸ—வான
 கலசாநீதா நானாகந்தஸ—வாலிதைஹி, சுததோதகஸநாநம்
 ஸமாபயாமி. சுக்லவஸ்தா தவயமதேவி கோமலம் குடிஸா
 லகே மயப்பிரீதயா துவயாவாணி பிரஹ்மாணி பிரதிகிருஹ

தாம்,—வஸதரயுகமம் ஸ . மி. சப்த பிரஹ்மாத்நிமிகேதேவி
சப்த சாஸ்தாகிருதாலயே பிரஹ்ம ஸ-ஞதாம் கிருஹாணதந்ந
வம் பிரஹ்மசகராதி பூஜிதே. ஏகஞோபவீதம் ஸமர்ப்பயாமி.
கடகம்குடஹாரா நூபுரைரங்கதாதயா, விவித ஸ-மணி
யுகதா மேகலா ரதனஹாரா கமலதளவிலாஸே காமதே
ஸங்கருஹீஷ்வ பி-கடித கருணாதரே பபூரிசோபூஷணநி.—
ஆபரணரிஸமாபயாமி. சந்தநாகரு கஸ்தூரி காபபூராததியை
ஸச ஸமயுகதம் கந்தம் கிருஹாணதேதேவி விதிபதனி நமோஸ்
துதே —சந்தம்ஸமாபயாமி. அக்ஷதான தவளான திவயான
சாலீதணிளா நிரமிதான கிருஹாணவாதே தேவி பிரஹ்ம
சகதி சு-ராக்ஷதான.—அக்ஷதான ஸமாப்யாமி. நந்தியாவாத
தாநி புஷ்பைஸச மலவிகாபிராமனோஹரை: காவீரைர்மனோ
ரமயையா வகுளகேதகைசுபை: புன்னகைகாஜாதிசூஸ-மமர் மந
தாரைஸச ஸ-சோபிதை: நீலோதபல சுபைஸ்சான்யை தத்
காலதருஸமபவை: கலபிதானி சமாலயானி கிருஹாணமாவந
திதே.—புஷ்பை: பூஜயாமி. அதாவகபூஜா. பிரஹ்மண்யை
நம:—பாதௌ பூஜயாமி. பிரஹ்மணயமூர்த்ததயே நம:—
சூலபௌபூஜயாமி. ஜகத ஸவருபிணயை நம:—ஜகதே பூஜ
யாமி ஜகதாததியாய நம:—ஜானுநீ பூஜயாமி சாநுவிலாஸின
யைநம:—ஊருபூஜயாமி. கமலபபூமயேநம:—கடிம பூஜயாமி.
ஜனமஹீநாயை நம:—ஜகனமபூஜயாமி கம்பிரநாபயேநம:—
நாபிம பூஜயாமி. ஹரிபூஜஜியாயை நம:—உதாம் பூஜயாமி.
லோகமாதரேநம:—ஸதௌபூ . மி. விசாலவக்ஷஸே நம:—
வக்ஷஸதலமபூ . மி கான விசக்ஷணயைநம:—கண்டமபூ . மி
ஸகந்தபிரபூஜஜியாயைநம:—ஸகந்தௌபூஜயாமி. க்கனபாஹவே
நம:—பாஹ-னபூஜயாமி புஸ்தகதாரின்யைநம:—ஹஸதௌ
பூஜயாமி. சுரோதரிய பந்தவே நம:—சுரோதரம் பூஜயாமி.
வேதஸவருபாயைநம:—வக்த்ரம்பூஜயாமி. ஸ-நாஸாயைநம:

நாஸிகாமபூஜயாமி. பிம்போஷ்டியை நம:—ஒஷ்டௌபூஜயாமி.
 கமலசக்ஷை—ஷேநம:—நேதரேபூஜயாமி. திலகதாரிணையை நம:
 —பாலமபூஜயாமி. சந்தரமூர்த்தியை நம:—சிஞான பூஜயாமி.
 ஸாவபரதாயை நம:—முகம பூஜயாமி. மஹாஸரஸ்வதியை
 நம:—சிர: பூஜயாமி. பிரஹ்மரூபிணையை நம:—ஸாவாண்யங்
 கானி பூஜயாமி.

ஸரஸ்வதி அஷ்டோத்ரம்.

ஒரு நாமத்திற்கு முதலில் ஓம் என்றும் கடைசியில்
 நம: என்றும் சொக்கவும்.

ஓம் ஸரஸ்வதையை நம:

மஹாமாயையை

வரப்பிரதாயை

ஸ்ரீபரதாயை

பத்மநிலயாயை

பத்மாக்ஷியை

பத்மவக்திராயை

சிவாநுஜாயை

புஸ்தகஹஸ்தாயை

ஞானமுத்திராயை

ரமாயை

காமரூபிணையை

மஹாவித்தியாயை

மஹாபாதகநாசினையை

மஹாஸரயாயை

மாலின்யை

மஹாபோகாயை

மஹாபூஜாயை

மஹாபராயை

மஹோதஸாஹாயை

திவ்வியாகாயை

10

20

ஓம் ஸரஸ்வதிதாயை நம:

மஹாகாளையை

மஹாபாசாயை

மஹாகாராயை

மஹாங்குசாயை

பீதாயை

விமலாயை

விஸவாயை

விதபுனமாலாயை

வைஷ்ணவவியை

சந்திரிகாயை

சந்தலேகாவிபூஷிதாயை

சாவித்திரியை

ஸ்ரீரஸாயை

தேவியை

திவ்வியாலங்காரபூஷி

வாக்தேவையை

வஸ்ஸுதாயை

தீவராயை

மஹாபதராயை

மஹாபலாயை

30

40

[தாயை

ஸரஸ்வதி விரதம்.

ஓம் போகதாயை நம :

பாதையை

பபாமாயை

கோவிந்தாயை

சோமதையை

ஜடிலாயை

வீந்தியாவாஸாயை

சண்டிகாயை

50

பிராமமிஹை [னாயை

பிரஹ்மஞானைகஸாத

சௌதாமினையை

ஸ-தாமூாததயே

ஸ-பத்திராயை

ஸ-புஜீதாயை

ஸ-வாஸினையை

ஸ-நாஸாயை

விநிதிராயை

60

பதமலோசனையை

வித்தியாருபாயை

விசாலாக்ஷியை

பிரஹ்மஜாயையை

மஹாபலாயை

தரயீமூாததயே

தரிகாலஞாயை

தரிசுனையை

சாஸ்தாருபினையை

சுமபாஸ-பிரமதினையை

சுபதாயை

70

ஸர்வாதமகாயை

ரகதபீஜநிஹந்திரியை

சாமுண்டாயை

அம்பிகாயை

ஓம் முண்டகாயபிரஹ்ர

னாயை நம:

தூமரலோசனமாததனாயை

ஸாவதேவஸ்துதாயை

சௌமியாயை

ஸ-ராஸ-பாநமஸகிருத்தியை

காளராததிரியை

80

கலாநாராயை

வாகதேவ்வியை

வரோஹநாயை

வரபூதாயை

வாரீஜஸனாயை

சிதராமபாயை

சிதரகந்தாயை

சிதாமாலியவிபூஷிதாயை

காடகாயை

காமபிரதாயை

90

வந்தியாயை

ரூபசௌபாககிதாயை

ஸவேதாநநாயை

நீலபூதாயை

ஸவேதஸ்தனபூஜிதாயை

ரகதமத்தியாயை

நீரஜங்காயை

நிரஞ்ஜநாயை

[யாயை

சதுமாரந ஸாமபிராஜி

சதுவாககபலபிர

தாயை

100

ஹமஸாஸநாயை

பிரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத

[மிகாயை

ஓம் ஸ்ரீஸரஸ்வதீதாயை நம:

இதி அஷ்டோதாசதநாம பூஜை ஸம்பூரணம்

தசாங்கம் குககுலோபேதம் ஸ—கந்தம் ஸ—மனோஹரம்
 தூபம் கிருஹாணகலயாணி பகதிமதுவையயசலாம் .சுரு
 ஸரஸ்வதி தேவதாயநம்:—தூபமாககிருபயாமி. கிருதாத
 வாசத்திரிதமே தீபிதம் தீபமமபிகே கிருஹாணசிதஸவரு
 பேதவம் கமலாஸனவலலபே.—ஸரஸ்வதியை நம்:—தீபம்
 தாசயாமி. அபூபாண விவிதான ஸவாதான சாலீபிஷ்டோப
 பாசிதான் மிருதுலான குடஸமமிஸரான ஸஜீரகமர்சிகான
 கதளீபாஸாம்பிராணம் ஸ—பகவானிபலாநிச, கருகமுல வ
 யனுஜனதி ஸோபிதம் சமனோஹரம், அனனம் சதூவிதோ
 பேதம் க்ஷீரானனாநிதமததி சீதோதகஞ்ச ஸ—ஸவாதூ கா
 பூராலாதிவாஸிதம். பக்ஷியபோஜஜியஸமாபுகதம் கைவேத்தி
 யம்பிரதிகிருஹுஹியதாம். ஸரஸ்வதிதேவதாயைநம்:—மஹா
 நிவேதனம் நிவேதயாமி. தாமபூலமசஸகாபூரம் பூகநாகதளோ
 யுதம் கிருஹாணதேவதேவேசி ததவருபி நமோஸதுதே
 ஸரஸ்வதியைநம்:—தாமபூலமஸமாபயாமி. நீராஜனமகிரு
 ஹாணததுவம் உகதானந்ததாயிரி ஜகதநிமிர மாதாரணட
 மணடலேதே நமோ நம். ஸரஸ்வதியை நம்:—நீராஜனம்
 ஸ. .மி. சாரதேலோகமாதஸதுவம் ஆஸசிரிதா பிஷ்டதாயிரி
 புஷ்பாஞ்ஜலிம் கிருஹாணததுவமமயாபகதியா ஸமர்ப்பிதம்.
 மஹாஸரஸ்வத்தியை நம்:—திவ்வியமநாபுஷ்பம் ஸமர்ப்ப
 யாமி. யாகுந்தேநது துஷாரஹார தவளா, யாகுப்பிரவஸ்திரா
 விருதா யாவீண வரதணட மணடிதகரா யாஸ்வேத பக்மாஸ
 நா, யாபிரமஹாசகத சங்கராப்பிரபிருதிபிர தேவைஸஸ்தாபுஜி
 தா. ஸாமாம்பாது ஸரஸ்வதி பகவதி நிஸசியேஷ ஜாடடியாப
 ஹா. திவ்விய மநதிரபுஷ்பம் ஸமி. பாஹிபாஹி ஜகதவந
 தியேநமஸதே பகதவஸதலே நமஸதுபபியம் நமஸதுபபியம்
 நமஸதுபபியம்நமோநம்:—சதுர்தச பிரதக்ஷிணநமஸகாரான
 ஸமாப்பயாமி. பாசாங் குசதராமவாணீ, வீண புஸதகதாரிணீ

மம வகந்நிரே வஸேனனிததியம், துகதகுநதேநது நிராமலா, சதூரதச ஸ் விததியாஸ்— ரமதேயா ஸரஸ்வதி சதூரதச ஸ்— லோகேஷ— ஸாமேவாசிவஸேதஸதா. ஸரஸ்வதிபிராராத த்ணை. லடகொன கிருதஸமயுகதான சதூரதச மனோஹரான, ஸதக்ஷிணஞ்சதாமபூலம் உததமாய திவிஜாதயே ஸரஸ்வதி நமஸ்துபபியம் வரதேபகதவதஸலே உவாயனம்பிரதாஸயாமி விததியா விருத்தி கிருஷ்வமே. வாயன தாமபூலம் பிராம மணருக்குகொடுக்கும் மந்திரம். தாம்பூலம்வாங்கிக்கொள்ளும் பிராமணுளசொல்லுமமந்திரம் (அடியில வருகிறது) பாரதி பிரதிதிருணஹது பாரதியம் ததாதிச பாரதீதரடகா பப பியம் பாரததிபைத நமோ நமஃ. இப்படி பூஜாவிதி பூரத்தியாசகது.

சமீவிருக்ஷப்பிராராதத்ணை செய்கிறது.

ஸரஸ்வதிபூஜ சூழிததமஹநாள் விஜயதசம் தினத்தின மாலையில் சமீபூஜைசெய்து திரயானம் செய்யும் விதம். சுலோகம்:

மந்திரம் (1) சமீ சமயமேபாபம், சமீ சதரு வ்நாசினி, அரூ—ணய தனுதாரி ராமஸ்ய பிரியதாசினி

(2) சமீம கமலபத்திராக்ஷீம், சமீம கடகதாரிணீம், ஆரோஹது சமீ லக்ஷ்மீம், நிருணம் ஆபுஷ்யவாததஸ்மி

(3) நமோ விஸ்வாஸ விருக்ஷாய பாரததஸ்ஸதிராஸ்தர காரிணே, துவததஹ விரத பிரதீசசியாமி ஸதாவிஜபதாபவ.

(4) தாமாதமா சதநியஸநாஸச, ராமோதாசரத்யதி, பெருநேசா பிரதிதுவநதுவம் சலாநம் ஜஹிராவணிம்

(5) அமங்களாயசமஸீம், துஷ்கிருதஸ்யச நாசிநீம், துஸ சுவபன ஹாரிணீம் பனசீயாம், பிரபத்தியேஹம்சமீம் சுபாம். ஸரஸ்வதி பிராராதத்தையும் சமீபிராராதத்தையும் முடிபிறு.

கதை.

ஸ-நுதபுராணிகா செளனகாதி இருஷிக்ளேககண்டு சொலலுகிறார். “ஓ மகாருஷிக்ளே மறறொரு உத்தமவிரதம் சொலலுகிறேன் கேளுங்கள், ஒவ்வொருவரும் புரட்டாசியீர் அலலது அறபிசியீர் பூர்வபக்ஷ (சுககிலபக்ஷ) பாடடியமி முதற்கொண்டு ஒன்பதுராத்நிரி தூகா, இலக்ஷிமி, ஸரஸ்வதி இமமூன்று சகதிக்ளையும் பூஜிக்கவேண்டும், அலலது மூலா நக்ஷத்திரம்முதலாக மூன்றுநாள பூஜைசெய்யலாம், அலலது ஆயுதபூஜை நவமி அனதைககாவது பூஜை செய்யவேண்டியது. இந்த விரதம் இடைவிடாமல இவ்வுலகத்தில செய்கிற வர்களுக்கு அஷ்டைஸ்வரியமுண்டாகி சுகமாய் வாழ்வார்கள். பிறகு பரலோகசௌகரியம் அடைவார்கள்” என்று சொன்னார். மகருஷிக்ளேலலாம் சூதமாமுனியைப்பார்த்தது; “ஓமகாத மா முன்னே இந்த விரதம் யார் செய்து சுகமடைந்தார்கள்” என்று கேழக்க, சூதா இருஷிக்ளே கிருதயுகத்திலே மகாதா மமும் பிரஜைக்ளே பரிபாலனை செய்வதில வலலவரும் நித்தியஸ்வரியங்களால் நிறைந்தவரும் இரதகஜதுரகபநாதிக ளுடையவருமான ஸ-நுகேதன் என்கிற ஓர் அரசனிருந்தார் அவருக்கு மிக செளந்தரிய காமபீர யௌவன லம்பதது டையவளான ஸ-நுவேதினி எனனும பாரியாள இருந்தாள். அப்போக்கொத்த ஸதிரீரத்னததுடன் கூடி தாமம தவறாமல பிரஜாபாலனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்ததால் க்ஷாமமும் சத்துருபீதியன்றி வாழ்ந்தார். இப்படி இருக்க இந்த இராஜனுக்கும் தன் பங்காளிகளுக்கும் விரோதமுண்டானதினால யுத்தம் செய்ய நேர்ந்தது. கதை முதலிய மிக பயங்கரமான ஆயுதங்களுடன் ஸ-நுகேதமகாராஜன் மிக அகேரமான யுத்தம் செய்தார். அந்த யுத்தத்தில் தான் சத்துருக்களை ஜெயிக்கும்முடியாமல அடிபட்டுத் தோல்வி அடைந்தார். அப்போது

ஸ-வேதினி என்னும் அவா பாரியாள் தோலவியடைந்து ஓடிப்போகும்படியான தன பர்ததாவைப்பார்த்து ஒஹோ நம் மிட புருஷன் ஜெயிக்காமல ஒடுமபோது நான் இவ்விடத்தில் நிற்கத் தகாதென்று தானும் அவரைப் பின்தொடர்ந்து சென்றாள். இவர்களிரண்டுபேரும் வெகுதூரம் சென்று ஒரு வனத்தில் பசிதாகத்தால் வருந்தினவாகளாய வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்போது சிலகாலத்திற்குப் பிறகு அந்த மஹாராஜன் நடக்க சகதியற்று வியாதி பீடிதனான். இப்படி இருக்க அவர் பத்தினி மிக துக்கத்துடன் கூடினவளாய, தன பாததாவை துடையில் வைத்துக்கொண்டு மிக வியசனத்துடன் அந்தக் காட்டில் உட்காரத்திருந்தாள். அப்போது அவ்விடம் ஆங்கீரஸ் மகருஷி மிக வருந்துமபடியான அந்த ஸ்திரீயைத் தனத்தைக் கண்டு அவ்விடம் சென்று சொல்லுகிறார் “ஓ நாரீதிலகமே உனக்குக் க்ஷேமமுண்டாகக்கடவதென்று ஆசீர்வதித்து, பிறகு நீங்கள் யா எவ்வா இவ்விடம் ஏனவந்தீர்கள், இராஜஜிய பந்து ஜனங்களைவிட்டு இவ்விடத்தில் பசியால் வருந்தி இரதக் காட்டில் ஏன் சஞ்சாரம் செய்கிறீர்கள்?” என்று கேழ்க்க அந்தப் பெண்மணி மிக வியஸனத்தினால் வாய்திறந்து பதிலசொல்ல முடியாமல் ஹோவென்று பெருங்குரலெடுத்தது விமமி விமமி அழததலைப்பட்டாள். உடனே மகருஷியானவர் ஓ பெண்மணியே வியஸனம் வேண்டாம், வியஸனப்படுவதால் காரியங்கள் சாதிக்க முடியாது. ஆகையால் வியசனத்தை விட்டு சமாசாரத்தைச் சொன்னால் அதைத் தீர்த்து உடனே முக்கிய காரியம் கவனிக்கலாமென். உடனே ஸ-வேதினி துக்கசமனம் செய்துக்கொண்டு சமாசாரம் சொல்லத் தொடங்கினாள். “ஓ முனிநாதா இரத நரவரன என பாததா. எங்கள் இராஜஜியத்தை நியாயமாய் பரிபாஸித்திருக்கும்போது சில காலத்துக்குப் பிறகு இராஜனின்

தாயாதிசுருகுகும் இவருசகும்விரோதம் சம்பவிதது அவாக
 ஞடன் யுததம் செயயமுடியாமல் ஆபுதவகளால அடிப்பட்டு
 இராஜ்ஜியத்தின் ஆசையைவிட்டு இந்த காட்டிற்கு ஓடிவருவ
 காலத்தில் யானும அவரைப் பின்தொடர்ந்து வந்தேன். ஆகை
 யால் ஓ மஹாத்மா எங்களுக்கு பழையபடி இராசசியமும் புத
 திரஸந்தானமும் உண்டாகுமபடியான உபாயத்தைசெய்சொல்ல
 வேண்டுமென்று மகருஷியை அநேகவிதமாய் பிரார்த்தித
 தனள். அப்போது ஆங்கீரஸமகருஷி சொல்லத்தொடங்கினான்.
 “ஓ புண்ணியவதி நீ என்னுடன்கூட சமீபத்திலிருக்கும்.
 பருசவடதிரததிறகுவந்து அவ்வுடததில் எழுந்தருளியிருந
 கும் அம்மஹாதேவியை பகதியுடனே பூஜை செய்வாயாகில்
 உனக்கு இராஜ்ஜியமும்புத்திரலாபமும் ஸம்பததுமுண்டாகு
 மென்று சொல்ல அந்த ஸ-வேதினி தன் பாததாவை தூக்
 கிக்கொண்டு ஆங்கீரஸ மகருஷியுடன் பருசவடதிரதம் வந்து
 சேர்ந்து உடனே மஹருஷியின் உத்திரவிற்படி அந்த பதி
 விரதையானவள தன் பாததாவுடன் ஸநானம்செய்து வஸ
 திரங்கள் காயப்போட்டு கடடிககொண்டு வந்தஉடனே அந்த
 மகாஇருஷி ஸ-வேதினியின்கையில் திரிசக்திகளாகிய, தூர்கா,
 லக்ஷ்மி, ஸரஸ்வதி தேவிகளை சோடசோபசார பூஜைகள்
 செயதுவைத்தார். இப்படிக்கு ஸ-வேதினியானவளபிரதனம்
 முதல் நவமிவரையில பூஜைசெய்து பத்தாவது நாளில் உத
 பகாலத்தில எழுநது ஸநானம் முடித்துக்கொண்டு பாயஸான்
 னத்தினால் தூர்காதேவியின் மந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்
 டி ஹோமங்கள் நடத்தி ஆங்கீரஸ மஹருஷியை பத்தினி
 சகிதமாய் தமபதி பூஜைசெய்து அவருடைய அனுக்கி
 ஹத்தால் நசதானதி அனேக தானங்கள் செய்து விதியின்
 படி விரதத்தைசெய்து முடித்தான். தன் பர்த்தாவுடன்
 ஆங்கீரஸ மஹருஷியின் ஆஸசிரமம் வந்துசேர்ந்து சிலநாள

வாஸமசெய்து அநத தேவிகளின் விரத மகததுவத்தால் அநத ராஜபத்தினி கர்ப்பம் தரித்து சுவேதினி பத்தாவது மாதத்தில் ஒரு புத்திரனைப் பெற்றாள். உடனே அநத மஹ ருஷி அந்தப் பிள்ளைக்கு ஜாதகாமாதிஸமஸ்காரங்கள் செய்து சூரிய பிரதாபன என்னும் நாமகரணம் செய்து ஐந்தாவது வயது முடிவில் வித்தியாரம்பம் செய்துவைத்தார். பிறகு அநத பாலன சகல சாஸ்திர விததைகளைக் கற்றுக்கொண்டு யவவனம் வந்த உடனே மஹருஷியால் விடைபெற்றுக்கொண்டு சத்துருக்களினமீது யுத்தத்துக்குச்சென்று அவர்களை அனேக பயங்கரமான ஆயுதங்களால் அடித்துத் தூரத்திற் சத்துருக்கள் சூரியபிரதாபனென்னும் பாலஇராஜனை ஜெயிக்க முடியாமல் ஒடிப்போனார்கள். உடனே அநத இளவரசன் பழையபடி இராஜஜயத்தைக் கைக்கொண்டு தன் தாயதந்தையரை அழைத்துக்கொண்டுபோய் வைத்துக்கொண்டு சுகமாக இராச்சியபரிபாலனம் செய்துகொண்டுவந்தான். பிறகு அவன் தாய் சுவேதினியும் ஒவ்வொருவருஷமும் தூர்க ஸரஸ்வதி தேவிகளைப் பூஜித்து இவ்வுலகில் புத்திர பௌத்திராதி சகல ஐசுவரியமும் சுகமாய் அனுபவித்து முடிவில் சுவாகக் லோகத்தை அடைந்தார்கள். ஆகையால் இநத புண்ணிய விரதத்தை பிராமணாதி நாலு ஜாதியாரும் செய்யலாம். மேலும் இநத கதையை கேழ்க்கிறவர்களும் படிக்கிறவர்களும் சகல பாப விமுகதர்களாய் இவ்வுலகில் சுகமாய்வாழ்ந்து பரலோக பதவியை அடைவார்கள். இப்படிக்கு ஸகாந்த புராணத்தில் வாணிததுச் சொல்லப்பட்ட ஸரஸ்வதி விரதகலபம் ஸம் பூர்த்தி அடைந்தது. சுபமஸது.

உ

ஸ்ரீமன நாராயண நம:

விஷ்வகஸேன நம:

ஸ்ரீசத்தியநாராயண விரதம்

—o—

இந்த சத்தியநாராயண விரதம், ஒவ்வொரு மாதப் பிரவேசத்திலாவது பருவத்திலாவது ஏகாதசியிலாவது இசைசொன்ன தினங்களில, யேதாவது ஒரு தினத்தில ஸாயங்காலத்தில செய்யலாம். மாலைப்பொழுதில ஸ்நானம்செய்து, பூஜை செய்யுமிடத்திற்குவந்து அந்த இடத்தை சாணமிட்டு மெழுகி பத்மாதி கோலங்களிட்டு ஒரு மண்டபமேர்ப்படுத்தி அந்த மண்டபம் அலங்கரித்து அவ்விடத்தில் கலசஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் பூஜை செய்கிறவர்கள் தன பீட்டத்தில் உட்கார்ந்துக்கொண்டு பஞ்சபாத்திரமும் உத்தரிணியும்வைத்துக் கொண்டு மூன்று தடவை உத்தரிணியால் தீர்த்தமெடுத்து ஆசமனீயம் செய்யவேண்டியது. இரண்டுதர்ப்பை முனைகளை சேர்த்து பௌத்திரம் கடடிக கையில் போட்டுக்கொள்ள வேண்டியது. பிறகு ஸங்கலபம் செய்யவும்.

சுபாப்பியாம், சுபே, சோபனே முஹூர்த்தகே, ஆத்தி ஸப்பிரம்ஹண: திவிதீய பார்த்தகே, ஸவேதவராஹகலபே, வைவஸ்வத, மன்வந்தரே கலியுகே பிரதமபாதே ஜம்பூத்தி வீபே பாரதவர்ஷே, பாரதகண்டே அஸ்மின் வர்த்தமானே வியவஹாரிக சாந்திர சௌரமானே பிரபவாதி ஷஷ்டி

ஸமவதஸராணாம் மததியே ஸமவதஸரே, மாஸே, பசுஷே, திததௌ வாஸர, நக்ஷத்திராயுகதாயாம், அஸமின், சுபதினே மம, கோத்திரஸய, நாமதேயஸய, ஸகல துரிதோபசமன, ஸாவாப : சாந்திபூர்வசு, ஸகலமனோரத சித்தியர்த்தம, யதா ஸம்பாதித, ஸாமக்கிரியா, கணேச, கௌரீ வருணதேவதா, கணபதயாதி சதுஷ்டயாஷ்ட, லோகதேவதா, ஸ-நூயாதி, நவசுகிரஹ, தேவதா அஷ்டதிகபாலக தேவதா, ஆவாஹன பூர்வகம ஸத்திய நாராயணபூஜனம் தத்தகதாஸரவணஞ்ச கரிஷ்யே நம:.

தத்தா கலசாதி பூஜாம், சரீரசுத்தியறதம், புருஷஸ-டுக் தாதிநியாஸம், கரிஷ்யே கலசபூஜாம் கரிஷ்யே. (நம:)

ஆசனவிதயாதிக கண்டா தீபபூஜநாதே (அபவித ரோகி) கவகேச யமுனேசைவ, கோதாவரி, ஸரஸவதி, நர்மதா, ஸிநது, காவேரி ஜலேஸமினஸனனிதிமகுரு ...பிரகீர்த்திதா: | இநத மந்திரததால பூஜாவஸதுககளினபேரிலும தனபேரி லும மண்டபத்தின்பேரிலும கலசதீர்த்தம் தெளித்துக் கொள்ளவேண்டியது.)

இதி கலசோதகேன பூஜாதிரவயாணி தேவமண்டபம் ஆதமானம் ஸம்பரோக்ஷிய, நிர்விகனதாஸிததயே கணபதிஞ்ச ஸம்பூஜஜிய கலசம் ஸதாபயேத மஹீதியௌ பருதிவீசந இமமயகஞம் மிமிக்ஷதாமப் விருதாம் நோபபரிமபிஷி:(வேத மந்திரேண பூமிம ஸபுருஷ்டவா).

வேதமந்திரம்.

(ஆகலசேஷ-தாவதி. இதி மந்திரேண கலசம் ஸம்ஸ தாபபிய பவித்திரதயா வேதபுராணோகத மந்தரான்படடித் துவா நிதிகலசே பஞ்சபலவான ஹிரண்ணியான பஞ்சரத் னுனி பிரக்ஷிபய வஸதிரம் ஸம்ர்பய. அபாவே அக்ஷதான் க்ஷிபேதது. தத:, பூர்ணாத்வீதி பூர்ணபாதிரமநிதாய (தத்

வாயாமி . ஹவிாபபிஹி) (இதிகலசேவருணம் கந்தாதி பஞ்
சோபசாரஹி பூஜயேத்) (அததவா) அல்லது புராணோகத
பதத்தியுகதபிரகாரேண, கலசஸ்தாபனம் யதா சதூபுஜே
சுக்லவாரீனே திவவியாபரண பூஷிதே சதூதிஹநாக பிருஷ்ட
ஸதே பபூமேஸதுவாம் ஸமஸ பிரசாமபஹு: இதிலுமி
ஸ்பிருஷ்டவா ஸாவதேவமயம் தியானம் ஸாவோதபத்திகரம்
மஹத பிராணிநாம் ஜீவநோபாயம் ஸதாபயாமிஷ்டசித்தயே.
இதி தான்னியராசிம கிருதவா ததர தேவாஸ-ஹார மத்திய
மான துதபன்னோஸி மஹோதததே குமபததுவயி ஸ-ஹா
ஸர்வே தீர்த்தானி ஜகதாஸஸதா திஷ்டந்தி காமபபலதா
ருதராதித்தியா தயோபிச அதோதர ததானனியராசௌ
துவாம் பூஜார்த்தம் ஸதாபயாமமியஹு: இதி கலசம் ஸமஸ
தாபபிய சு கஹகேச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸாஸவதி நா
மதே ஸிந்துகாவேரி ஜலேஸமிஷ்டஸன நிதிமகுரு இதி சுதத
ஜலேநாபூய கஸ்தூரி குஹகுமோபேதம் கர்பூரேண ஸ-ஸம்
யுதம் சந்தனம் ஸாவகந்தாட்டியம் சும்பேஸமின பிரக்ஷி
பாமமியஹம். இதி கந்தமபிரக்ஷிபபிய கலசத்தில் (சந்தனம்
சோககிறது.)

குஷ்டமாமஸே ஹரித்திராதியா: ஸாவௌஷ்டத்தியோ
அமுாதபிரபா: ஸாவாமயஹாஸசாத: குமபேஸமினபரக்ஷி
பாமமியஹம், (இப்படிசந்தனம் தெளிதது) இதய (ஒளஷதீஹி
பிரக்ஷிபபிய) மூலிகைகள் கலசத்தில் போடவேண்டியது.
தான்னியராஜாமஸச மாஹகலயேதிவிஜபபிரீதிகரான யவான.
எகஞ்ராததம் நிரமிதாநஸ்மின் கலசே பிரக்ஷிபாம்மியம். இதி
(அரிசி) யவான்பரக்ஷிபபிய (சு.) தூர்வே அமுாதஜன்மாஸி
வந்திதாஸி ஸ-ஹாஸ-ஹாரி செளபாக்கியம் ஸததம்ஸேஹி
ஸாவகாய கரீபவ, இப்படி அஹுகமபுலஹம் பேரடவும (தூர்
வாடபிரக்ஷிபபிய) அஸ்வத்தோதும்பர பிலக்ஷ சூதன்யக

குரோத பல்லவான், அஸ்மின் கும்பே பிரக்ஷிபாமி, ஸாவ
கம் ஸ—சோபனாத் இதிபஞ்சபலவான் தத்தவகச நிக்ஷிபய,
மேலசொன்ன மாபபட்டைகளையும் பஞ்சபலவங்களையும்
அநத கலசத்தில போடவேண்டியது. கஜா, அஸ்வ, ரத
வலமீக, ஸங்கம, ஹ்ராத, கோகுலாத், மிருதமானீய, கும்பேஸ்
மின, பாக்ஷிபாமிச. சதவராத், (யானே, குதிரை, ரதம்,
புத்து, பசு, வீதிசநதிப்பு, குளம் கோபுரம் இந்த எட்டு
விதமான இடங்களிலுள்ள மண் கொண்டுவந்து, அநத கல
சத்தில ஒரு துளியாவது போடவேண்டியது.) சுலோகம்||.
பபலம மனோஹரமஸ்வாது. முனிதேவபபிரியமஸதா, அஸ்
மின கும்பே பாக்ஷிபாமி, ஸாவதா மங்களப்பரகம். (இப்ப
டிகு பபலம, பொன், வெள்ளி, நல்லமுதது, பவளம் இவை
பஞ்சரதன மெனப்படும.) இதை கலசத்தில போடவும்.
இமாளி பஞ்சரதனாநி கலஸேபாக்ஷிபாமமயஹம். சுலோ
கம்|| ஹிரண்யகாபகர்பஸதம் ஹேமபீஜம் விபபாவஸோ,
அனநத புண்ணியபபலதம், அத:ஸசாநதம் பரயசசமே
(இதி ஹிரண்யம் நிக்ஷிபய) (இந்த மந்திரத்தை சொல்லி
பொன், வெள்ளி நாணயம் கலசத்திலபோடவும்.)

11 ஷத்தௌதேந சுபரேண ஸதசேனா ஹதேநச. ஸம்
வேஷ்டயாமி கலசம், நூதநேந ஸ—வாஸஸா (இதிவாஸஸா ஸம்
வேஷ்டியா) கலசத்திற்கு வஸதிரமாவது நூலாவது சுத்த
வேண்டியது. சுலோகம்|| பூர்ணபாதரம் தாமபரமயம், சுலீ
தணுல பூரிதம், பிரதானதேவ பூஜார்த்தம், நயஸா க் கல
சோபரி. இதிபூர்ணபாதரம் நிததாய தேவதானாவாஹபேத்.
தத: கணேசாதீனம், ஸ—ஞர்யாதிரவககிரஹாணஞ்ச, தத்தன்
மநதரை, ஆவாஹனம் கிருத்வா, பூஜாம் குர்யாத (வேதமநத்
ரணவா) அதவா (புராணேகத மநத்ரேணவா குர்யாத)
கணுநாதவா இதி கணேச மாவாஹபாமி. கௌரிமிமாயேக

கௌரீமாவாஹயாமி. ஓம தத்வாயாமி இதி பிரமஹாணமா
வாஹயாமி வருணமாவாஹயாமி. கணபதி, துர்க்காம், சேஷத்
திரபாலகம் வாஸதோஷபதிஞ்ச, ஆவாஹய. இநதிராதயஷ்ட
திகபாலகதேவதாம், தததன மந்திரைவா அக்ஷதபுருஜேஷ
வாவாஹய. ஸ-ஐரயாதி நவககிரஹாணுமாவாஹயேத. வேத
மந்தரேணவா அதவா புரானேகத மந்தரேணவா ஆவா
ஹயா ஆவாஹிதா ஸாவாதேவதா: ஸ-ஐபாதிஷ்டா: ஸநது.
(இதி பரதிஷ்டாபய) கணேசாதயாவாஹித தேவதாப
யோநம: தியாயாமி இதயாதி ஷோடசோபசார பூஜாம கு
யாத, அதசத்யநாராயண பூஜா. (பிறகு சத்தியநாராயண
பூஜை நடத்தவேண்டியது.) பராணப பிரதிஷ்டைபுடன்
நடத்த, தியான சுலோகம். சாநதாகாரம் பபுஜகசயனம் பத
மநாபமஸ-ரேசம், விஸவாகாரம் ககனஸதுாசம், மேகவா
ணம் சுபாங்கம், லக்ஷ்மீகாநதம் கமலநயனம், யோகிஹிருத
தியானகம்மியம், வந்தேவிஷ்ணும பவபயஹரம் ஸாவலோகை
கநாதம் சுலோகம்|| தியாயேதஸததியம் குணாதீதம் குணதாய
ஸமன்விதம், லோகநாதம் திரிலோகேசம் கௌஸதுபபாபா
ணம் ஹரிம, நீலவாணம் பீதவாஸ: ஸ்ரீவதஸ பதப்பூஷிதம்,
கோவிநதமகோகுலாநநதம் பரமஹாததியைரபிபூஜிதம். வேத
மந்திரேணவா தியானம், இதிதியானம். ஆகசபகவன தேவ,
ஸதானேசாதா ஸதிரோபபவ, யாவதபூஜாம கரிஷ்யேஹம்
தாவத்வம் ஸன்னிததௌபவ. சத்தியநாராயண ஸவாமிநே
நம: ஆவாஹனம்ஸமாபயாமி. நானாதன ஸமாயுகதம் காதத
ஸ்வரவ்ப்பூஷிதம் ஆஸனம் தேவதேவேச பிரீர்த்தியாததம்
பிரதி கிருஹஹியதாம். ஆஸனம் ஸமாபயாமி. நாராயண
நமஸதேஸது நாகானவதாரகபாததியம் கிருஹாணதேவேச,
மம் செளக்கியம் விவாததய. பாததியம் ஸபாபயாமி, வயசு
தாவஸத்தஸ்வரூபாய ஹர்ஷீக பதடேநம: , மயாநிவேதி

தோ பபகதியா அர்க்கோயம் பிரதி கிருஹயதாம் அாககியம்
ஸமாபபயாமி. மந்தாகின்யாஸ்து யத்வாரி, ஸ்வபாப ஹரம்
சுபம ததிதம் கலபிதம், தேவ, ஸமயகாசமயதாம் தவயா.
ஆசமநீயம் ஸமாபபயாமி. கங்காச யமுனாசைவ கோதாவரி
ஸரஸவதி, நம்மதாலிநது காவேரி, ஸநாநம்குரு மஹப
ரபபோ. ஸநாநம் ஸமாபபயாமி. ஸ-புரபேஸது ஸமுத
பனனம் தேவாஷி பிதருதருபதிதம், மயாதத்தம்பயோ
தேவ ஸநாநார்த்தம் பாதிகிருஹ்யதாம். க்ஷீரேண ஸநப
யாமி. ததனாசைவ மஹாதேவ ஸநாபனம் கரியதேமயா
கிருஹாணதவம் ஸ-புராதீச பாஸனனோமாம் பபவாவயய.
ததனாஸதபயாமி. ஸாபிஷாச ஜகன்னாது ஸநாபனம் கரிய
ததுனா, கருஹாண ஸராததயானந்த, தவபரீதயை மனே
ஹரம். கருதேன ஸநபயாமி. இதமமது மயாதத்தம்
தவதுஷ்டியாததமேவச, ஸநாநம் க்ருஹாணதேவேச, தத:
சாந்திம் பரயஸ்சமே மதுனாஸநபயாமி. ஸீதயாச ஸ-புரஸ்
ரோஷ்ட ஸநாபனம் கரியதேதவயி, தஸமாத்பபகதபராதீன,
பிரஸன்னோபவ ஸ்வதா. சர்க்கரயாஸபயாமி. இதி பஞ்சாமி
ருத ஸநாநம் ஸமாபபயாமி. கருதோதகேனதேவேச குசபுஷ்ப
பபலோதகை, ரதனாபுநாச சுததேன ஸநாபயாமி பருதக்
பருதகு. சந்தனோதகேன ஸநபயாமி. அனந்தஸஸாவகராமானம்
அபய தீஸவா செளககியத, மதுபார்க்கம் கிருஹாணேதம்
மயாதத்த மத்தோக்ஷஜ மதுபாக்க ஸநாநம் ஸமர்ப்பயாமி.
தைலம் புஷ்பஸ-கருதாடடியம் பரமபரமநாதிதம், விலேப
யாமி ஸாவாங்கே ஸ-வான சஷ்கஸதிதம். தைலாப்பியனா
ஜனஸநானம் ஸமாபபயாமி. உதவாததனம் தவாங்கேஸமின்
லேபயாமி ஸ-பபக்தித, காஸமீரா கருகழகா மிருகநாபி
மிநிரமிதம், உணமாததன, ஸநாநார்த்தம் ஜலமாரீதம், சீத
புஷணம் யததாருசி. ஸ-கருதிதம் ஸாவந்தி தீர்த்தேபய:

நம: தியான பூர்வக பிரதக்ஷண நமஸ்காரான் ஸமாபபயாமி. கலஹார நீலகமலோதபல பாரிஜாத புன்னாகை: கதளிசம்பக பாடலைச, பிலவபரவாள துளஸீ சதபதராஜாதி புஷ்பை ஸமஸத குஸுமாஞ்ஜலி மர்பயாமி. இதி அன்னியஸ்ச வேத மந்தரை, புஷ்பாஞ்ஜலிம ஸமர்பபயேத். தத: கீத வாததிய நிருதத சசதரசாமராதி ராஜோபசாராதீன அக்ஷதான் ஸமர்பயாமி. இதி தேவம பிரார்தய. யனமயாபபகதியுகதேன, பதரம புஷ்பம பபலம ஜலம, நிவேதிதஞ்ச நைவேததியம், தத்கிருஹாணுகமபயா. மந்தரஹீனம கரியாஹீனம பகதி ஹீனம ஜநாரததன, அனயா பூஜயாச நைவேததியேநச, பக வான ஸாவதே வாதமக:, ஸ்ரீ ஸத்தியநாராயண தேவதா ஸஸுபபிரீத ஸுபபிரஸன்னே வரதோபவது நயூனாதி ரிகதம ஸாவம ஸகுணமஸது. சு|| அமோகம புண்டரீகாக்ஷம் நருஸிமஹம தைத்தியஸுருதனம ஹருஷீகேசம ஜகனனாதம வாகீசம வரதாயகம. குணத்திரயம் குணாதீதம் கோவிந்தம் கருடததுவஜம், ஜநார்த்தனம் ஜநாதீதம் ஜானகீ வலலபம் ஹரிம, பரணமாமி ஸதாபகதியா நாராயண மத: பரம, தூககமே விஷ்ணே ககோரே சத்ருபி: பரிபீடிதே, நிஸ தாரயஸவ ஸாவேஷு- தத்தாநிஷ்டபபயேஷு-ச, ஸாமான யே தானிஸங்கீர்தயா ரபஸிதம பபலமாபனுயாத, ஸத்திய நாராயணம தேவம வந்தேஹமகாமதம பரபபும், லீலயாவித தம் விஸவம் யேனதஸமை நமோநம: . இதிபபகவந்தம் பரார தியா. எஸய ஸமுருததியாச... ..ஸத்திய நாராயண: ஸஸுபபிரீத: ஸுபபிரஸன்னே: வரதோபவது.

இதி ஸத்தியநாராயண பூஜாவிதானம் ஸட்பூணம்.

ஸ்ரீ ஸத்தியநாராயண விரத கதை.

முதல அததியாயம.

இப்பெரிய பூமண்டலத்தினால் சூழப்பட்ட நவககண்டா
நமகமான பூமியின் மத்தியிலுள்ள இப்பாதகண்டத்தில்
நமசிசாரணணிய கேசுத்திரத்தில் மிகமேன்மையான சத்ரா
பாகம் செய்யும் ஸமயத்தில் அவ்விடத்தில் செளனகாதி
மஹர்ஷிகள் அநேக புராணவியாக்கியானம் செய்யக்கூடிய
வரும், நற்குணங்களால் நிறைந்தவரும் வெகு திறமைசாலி
என்று முனிக்கூட்டங்களால் புகழப் பெற்றவரும், அதிமே
தாவியுமாகிய, சூதமாமுனிவரைப்பார்த்து ஓ' முனி சிரேஷ்
டரே ' மனிதனால் இஹலோக ஸம்பந்தமான மண்ணாசை
பெண்ணாசை பொருளாசை பசுதாரா! தராதி பபலங்களையும்
பரலோகப் பலனகளையும் கோரப்படுதுகிறதல்லவா? இவை
யெலாம் விரதங்களினாலேயா சாந்திராயணாதி விசேஷ வ்ரத
தபசுகளாலேயா பிராமஹணர்களுக்குச் செய்யும் உபசாரங்களி
னாலேயா மனிதா மேற்சொன்ன இஹப்பரப்பலங்கள் அடை
வார்கள் என அவைகளைக் கேட்க விரும்புகிறோம். கூடுமா
னால் தயவுசெய்து சொல்லவேண்டுமென்று கோரி வணக்
கத்துடன் கேட்கவே சூதபுராணிகர் தன முக்கிய குருவா
கிய வியாசரை தியானம் செய்து முனிவர்களைப்பார்த்து
சொல்லத்தொடங்கினார். "ஓ' முனிசிரேஷ்டர்களே, ஐயா!
தாங்கள் கேட்ட வினாவின்படி தேவ இருஷி சிரேஷ்டராயும்

பிரம்ஹமானஸ புத்திரராகிய நாரதா ஸ்ரீமன் நாராயணனை நினைத்து பிரஸன்னம் செய்தபோது ஸாக்ஷாத பகவானுகிய ஹிருஷீகேசா நாரதனைப் பார்த்து சொன்னபடியே எனக்குத் தெரிந்தமடும்பெரியோர்களால் கேழ்விப்பட்டவளவும் உங்க ளுக்கு விவரமாகச் சொல்லுகிறேன் தாங்கள் மிக பகதியு டனும் ஊக்கத்துடனும் தியான சிரேஷ்டர்களாய் கேளுங் கள்

ஒரு காலத்தில் தேவ இருஷியான நாரதா உலக சேஷமததைக்கருதி உலகத்தாருக்கு அனுககிரகம் செய்ய உத்தேசித்து, திரிலோகங்களைஸஞ்சாரம் செய்துக்கொண்டு பிறகு, பூலோகத்தின் கண் பிரவேசித்து ஜனங்களை நோக்கி மிக பரிதாபத்தோடு, ஐயோ! பலவிதமான யோனிகளில் பிறந்து அநேகவிதமான துன்பங்களை அனுபவித்துக்கொ ண்டு ஜென்மநாதிர பாபசேஷத்தால் வியஸனப்படுகிறதும் தத பலன்களை அனுபவிக் கிற மனிதர்களை எந்த உபாயத் தால் ஜனன மாணாதிப பிணிகளினின்று விலகப்படுவாராக ளென்கிற வியஸனத்தோடு வைகுந்தத்திறகுச்சென்று, அவ ஷிடத்தில் சாந்தாகாசனம், சதூர்புஜனம், சங்கு சக்கிர கதா பதமபூம, வனமாலாதிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டு திவ்விய விககிரஹமாய பிரகாசிக்கின்ற அப்பரம புருஷனைப் பார்த்து பெரிய புதையலைக்கண்ட ஏழையப்போல மிக ஆனந்தப் பரவஸமாய இவ்வண்ணம் ஸதோத்திரம் செய்யத் தொடங்கி னா. ஓ! மஹானுபாவரே, திரிமூர்த்திஸவருபரே, திரிருண தீதரே, நிரஞ்ஜனரே, நிருணரே, ஸகுணரே, நிர்விகலபரே, ஆதிமத்தியானந்த ரஹிதரே, அசசுதரே, அனந்தகலயாணங்க ளுக்கு ஆதாரப்பூதரே, சகலகலயாண குணங்களால் நிறைந தவரே, ஸதகுண பரிபூரணரே, ஸ்ரீமன் நாராயணரே, ஆாத திராணபராயணரே என்று விசேஷ ஸதோதரம் செய்துக்

கொண்டிருந்த நாரதரை நோக்கி: இப்படி பலவிதமாக அவருடைய வேண்டுதல்களை பக்த பராதீனரான பகவான்கேட்டு சந்தோஷித்து, பக்தர்களுடைய பாபவிமோசனம் செய்யும் படியான ஸர்வ சக்தியுள்ள ஸ்ரீமன் நாராயணன் மிக களிப்போடு நாரதரைக்கண்டு ‘ஓ நாரதா, நீ இவ்விடம் வீணாகாலம்பண்ணிக்கொண்டு, வீணாய் வரமாட்டாயல்லவா?’ என்று, பகவான் நீ இவ்விடம் வந்தகாரணமென்ன நன்றாய் முடிவரச்சொல்லவேண்டுமென அப்போது பகவானேநோக்கி நாரதர் சொல்லுகிறார்: ஹேஸ்வாமின் மண்ணுலகில் மானிடர்கள் பலவிதமான துன்பங்களையும், வியஸனத்தையும் அனுபவித்துக்கொண்டு அநேக ஜென்மங்கள் எடுத்து செய்துவந்த பாபபலன்களால் வெகு துன்பங்களடைகிறார்கள். அப்பேர்க்கொத்த பாதைகள் அவர்களுக்கெப்படி விலகுமோ அதற்குத்தகுந்த சுலபோபாயத்தை எனக்குப்பதே சித்தால் அதன் மூலமாக யான் பூவுலகம் சென்று தங்களுத்திரவின்படி யான் ஆலோசித்து அவர்களுடைய பாபம் விலகச்செய்ய முயற்சி செய்கிறேன் என்று தெரிவித்த நாரதரைப்பார்த்து, பகவான் சொல்லத்தொடங்குகிறார்: “ஓ நாரதா, கெட்ட குணங்களினின்று நீக்கக்கூடிய யோசனையுண்டாவது சாதுகளுக்கும் இயற்கையல்லவோ. ஆகையால் துன்பம் படுப்படியானவர்களின் வியஸனத்தை போக்குவதும், இஹ பரகருங்களுண்டாகக்கூடியதுமான சுலபோபாயத்தை சொல்லுகிறேன்கேள். சுவர்க்கமர்த்திய பாதாளம்முதலான பிரேமலோகங்களிலும் தர்க்காலம் செய்துக்கொண்டிருக்கும் விரதங்களுக்குள் மிக உத்தமமான விரதமொன்றுண்டு. அதை ஸத்திய நாராயண விரதமெனப்படும். அதை எனக்கு உன்னிடத்திலுண்டாயிருக்கும் பிரேமாதிசயத்தால் உனக்குப் தேசிக்கிறேன். இதை உலகத்தில் பரவிப் பிரகாசிக்கும்படி

யாகக்கசெய்ய எண்ணியிருக்கிறேன். அவ்விரதத்தை விதிப்படி அனுஷ்டித்து செய்யுமிடத்து பல துன்பங்களையும் போக்கடித்து சுகங்களை அனுபவித்து முடிவில் மோக்ஷ ஸாமபிராஜ்ஜியத்தை அடைவாக' என்று சொல்லுமபடியானவாக்கைக்கேட்டு ஆனந்தமடைந்து நாரதர், ஸ்வாமிஇந்த விரதம் எப்பேர்க்கொத்தது முன் யாரால் செய்யப்பட்டது, அதின் விதாயகமென்னவென்று விவரமாய் எடுத்துரைக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்ததுக கேழக்க, ஸ்ரீமன நாராயணன் நாரதரைப்பார்த்து, ஓ முனீந்திரா, என்னால் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீஸத்தியநாராயண விரதமானது வியஸனத்தை போக்குவதும் ஸாக்மதிகப்படுத்துவதும், புத்திரவிரத்தியும் தனதானிய ஸம்பத்தும் ஸகலகாரிய ஜெயமும் உண்டாகுமாய்கையால் இந்த விரதத்தின் பலன் இன்னதென்று அறிவதற்கு ஓராறுமாதத்தில் ஒரு புண்ணிய சேஷத்திரத்தில் மாநிடன பகதியும் ஊக்கமும் விசேஷித்தவனாய் பிரதோஷகாலத்தில் இவ்விரதம் அனுஷ்டித்துப்பார்த்து அந்த ஸமயத்தில் பிராமஹணை, மித்ராள முதலிய பந்து ஜனங்களால் சூழப்பட்டவனாய் வாழைப்பழம், நெய், பால், கோதுமைமா, சாககரை, வெல்லம், தேன இவைகளை ஒன்றுசேர்த்து கலந்து இப்பஞ்சாமிருதத்தை சுவாமிக்கு நைவேததியம் பகதியோடு செய்து பிராமஹணை தாம்பூலாதிகளாலநிபதிப்படுத்தின பிறகு குடுமப் ஸகிதமாய் புத்திராபிதராதிகளுடன் ஸத்திய நாராயண விரத கதையைக்கேட்டு பிறகு பிராமஹணைகரு அன்னமளித்து அதில் மீதியான நிவேதிதான்னத்தில் பந்து மித்திராகளுடன் காலப்பங்கு புசித்து ஸத்தியநாராயணனை முன்னிடடுக்கொண்டு பக்தியோடு மிருதங்காதி வாததியங்களுடன் பபஜனைசெய்துக்கொண்டு தங்கள் வீட்டிறகுப்போய் சேரவேண்டியது. இப்படிச் செய்தால் மனிதர்களின் கோரிக்க

ஸ்ரீ சத்தியநாராயண விரத கதை.

கைகள் பூர்த்தியாகும். தவிர கலியுகத்தில் அதிகமாக கோரிக்கைகளின் பலன்களை ராடேற்றும்படியான ஸ்ரீலபமான உபாயமிதுவே என்று பகவான் பாகவத சுகாமணியாகிய நாரதமாமுனிக்கு ஸத்திய நாராயண விரதமே முக்கியமாய் உபதேசித்தாரென்றும் ஸ்ரீதா சௌனகாதிமஹரிஷிகளுக்கு அறிவித்தார்.”

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவர்களே! முன்னொருகாலத்தில் காசிப்பட்டணத்தில் ஒரு ஏழை பிராமணன் மிக தரித்திரத்தால் பிரதிதினமும் பசி தாகம் இவைகளால் மிக வருந்திக்கொண்டு அதிக வருத்தத்துடன் சுத்திக்கொண்டிருந்தபோது பகவான் அவனைப் பார்த்து மிகக் கருணையோடு புருஷோத்தமன் கிருபாஸமுத்திரானுகையால் கபட விருத்தப் பிராம்ஹணஸ்வரூபம் அடைந்து அவருக்கு பிரஸன்னராய ஓ பிராம்ஹணேததமா நீ யா? என்கிருந்து என்கே போகிறாய், உன் முகமாறுதலைப் பார்த்தால் நீ மிக வறுமையிலிருப்பவனைப் போல தோனுகிறது. உன் வரலாறு எனக்கு விபரமாய் தெரியச்சொல்லுமென, அப்போது அந்த பிராம்ஹணன் சொல்லத்தொடங்கினான். ஓ ஸ்வாமி நான் பொறுக்கமுடியாத தரித்திரத்தால் மிகவறுமைபடைந்து இவ்விதமாய் பிசைசக்காக வீடு வீடாய்த் திரிந்தும் பிடி அரிசி கிடைப்பதும் மிக அரிதாயிருக்கிறது. ஆகையால் இப்படிக்கொத்த தரித்திரத்தினின்று நீக்கும் மோக்ஷகாரணமான காரியத்தை தாங்கள் எனக்கு கிருபை கூறவேண்டுமென்று அனேக விதமாய் வேண்டிக்கொள்ள, அந்த கபடப் பிராம்ஹணன் அந்த கிழப்

பிராமஹ்ணனுக்கு சொல்லத்தொடங்கினார். ஓ பராம்ஹ
 ணேதந்மா மிக வணக்கத்துடனும் பகதியோடுமீ தியானம்
 செய்வதில் அதிக சிரத்தையோடு கூடினவனாக கேள்.
 ஸத்திய நாராயணனென்கிற பேருள்ள அம்மஹா விஷ்ணு
 வானவா எல்லா கோரிகளைக்கூடும் கொடுக்கக்கூடியவர் ஆன
 படியால் மஹாவுயன் ஸத்தியநாராயண விரதம் முக்கிய
 மாய் செய்யவேண்டியது. அவ்விரதம் இஹபாஸ—கங்களை
 யும் தேஹு செளகரியத்தையும் கீர்த்தியையும் தருமென்று
 அதைச் செய்யவேண்டிய முறையையும் தெரிவித்து இக்
 சபடவேஷதாரியாயும் பிராமஹணஸவருபியுமான அந்
 ஸத்தியநாராயணன் அந்த தயானமடைந்தார். அப்போது
 அந்ந ஏழைப் பிராம்ஹணன் லக்ஷ்மீபதியாகிய நாராயண
 னால் உபதேசிக்கப்பட்ட அவ்விரதத்தை தான செய்ய நிச்ச
 யித்ததுகொண்டு அந்த ராத்திரி முழுமையும் உறங்காமல்
 ஒரே நிலைபாடு மனதோடு காலையிலெழுந்து அந்ந விரதம்
 தடையின்றி நடக்கக்கூடிய முயற்சியுடன் அதற்குவேண்டிய
 திரவியம் ஸம்பாதிக்க பிரயத்தனப்பட்டு பகவானருளினால்
 அவருக்கு மிக திரவியம் கிடைத்து உடனே குடும்ப ஸகித்
 மாய ஸத்தியநாராயண விரதம் பூணமாய் செய்யத் தொடங்
 கினார். அந்ந பாகம் செய்து முடிந்த பிறகு அம்மகிமை
 யால் வறுமை என்கிற துக்கம் விலகிறது. அதி செலவா
 னார். அதுமுதல் அவர் ஒவ்வொருமாதமும் விரதம்செய்து
 அதினால் ஸகலபாபசீமுகதனாய் வெகு துர்லபமான மோக்ஷ
 பதவியும் வெகு ஸவலபமாய் அடைந்தார். ஆகையால் பூமி
 யில் இவ்விரதம் எந்த மானிடனால் செய்யப்படுமோ அவன்
 துக்கங்கடையினின்று நீங்கி ஸுகங்களடைவானென்று தேவ
 சிரேஷ்டரான ஆதிதேவன் தேவ இருஷியான நாரதருக்கு
 உபதேசித்தார் இப்படிப் பகவானால் சொல்லப்பட்டபுண்ணிய

கதையை ஹே முனிவர்களே உங்களுக்கு நான் சொன்னேன
என சொன்னகாதிமா முனிவர்கள் ஸ்ருதரைநோக்கி ஓ புராணி
கோததமரோ' முன் தரித்திரததால வருநதின அபபிராமஹ
ணன் பகவான் சொன்னபடி கேட்டு சுகமடைந்தபடி பூவுல
கில இன்னம யார இவ்விரதம் செயதாரென்று ஸ்ருதரை
மறுபடியும் கேழகவே அவா மிக சந்தோஷத்தோடு சொல
லத தொடங்கினா. ஓ முனிவர்களே கேளுங்கள் முன்பு
இவ்விரதம் பரதுமித்திராகளுடன் சக்திகுத்தச்சகபடிசெய்த
அந்த பிராமஹணன் செயதகாலத்தில் கட்டை உடம்பவன்
பிராமஹணன் வீட்டு திண்ணைமீது தன் கட்டை சுலமயை
இறக்கி மிக தாகத்தோடு அவ்வீட்டிறகுள் சென்று அபபிரா
மஹணனைப் பார்த்து நமஸ்காரம் செய்து ஸ்வாமி உங்களால்
நடத்தப்படுகிற விரதமென்ன, அதை அனுசரித்து செய்கிற
வார்களுக்குண்டாகும் பலனென்ன? எனக்கு திருடை கூர்ந்து
சொல்லவேண்டுமென்று கேழக, அப்போது கட்டைவிற
கிறவனுக்கு அபபிராமஹணன் சொல்லஆரம்பித்தார். ஐயா,
இந்த விரதத்திற்கு ஸத்தியநாராயண விரதமென்று பெரி
யோர்கள் போ சொல்லுகிறார்கள். இதை அனுசரித்து
செய்கிறவார்களுக்கு அவரான கோரிக்கைகள் எல்லாம் நிறை
வேறு மென்பதற்கு சந்தேகமில்லை என்று ஒரு திருஷ
டாந்தம் உண்டு. முன்னே நான் மிக தரித்திரததை அனுப
வித்து பரிதபித்துக்கொண்டிருந்தேன். நான் உபதானத
திற்கு போகும்காலத்தில் தற்செயலாய் ஒரு வீருத்தாபப்ய
மான பிராமஹணன் என்னைக் கண்டு என தூ தெசை அழித்
து அதை போக்குமபடியான இவ்விரதோபதேசம் எனக்கு
உபதேசித்தார். அந்த உபதேசத்தை நான் அனுஷ்டித்து
மிகப் பலனடைந்தேன் என, அதைக் கேட்ட கட்டைக்கா
ரன் மிக சந்தோஷித்து, நான் சொன்னபடி தானும் செய்ய

நிச்சயிதது போஜனம் செயது தாகம தீர்த்ததுகொண்டு தன் னுருக்குச் சென்று தனக்கு ஜீவனாதாரமான கடஸ்ட வியா பாரததால அதிக தீரவியம் ஸம்பாதிதது இநத ஸத்தியநாராயண விரதத்தை குடுமப சகிதமாய் பந்துக்களுடன் ஆரம்பிதது செயய, அமமகததுவததால அஷ்டைஸவரியம் அனு பவித்துக்கொண்டு சுக்மாய வாழ்நது அநதியததில விஷ்ணு லோகமடைந்தார்.

முனருவது அத்தியாயம்.

ஓ முனிவாகளே! இவைகளுக்கொரு இதிஹாஸ கதை புணடு சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். முன்னே ஜிதேந்திரியனும், ஸத்தியவானும் ஸாதுக்களை எப்போதும் பூஜிக்கிற வனுமான் உலகலமுகனெனகிறபேருள்ள இராஜ சிரேஷ்டர் ஒருவரிருந்தார். அவர் பிரதிதினமும் கோயிலுக்குச்சென்று பராமஹ்னுக்கு மிகபக்தி வணக்கத்துடன் அவர்களுடைய கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றிக்கொண்டு மிக புத்திசாலியும் பதிவரதையுமான தன் பாரியாளுடன் நதிக்கரையில் இச்சத்தியநாராயண விரதமாரம்பிதது செய்துகொண்டுவந்தார். இப்படி விரதம் செய்துகொண்டு வருகிற ஸமயத்தில, அவ்விடத்திற்கு ஸாதுவென்று ஒரு வைஸயன் வியாபாரத்தினர் பொருட்டு மிகுந்த பணத்தோடு வந்து அநநதிக் கரையில் கப்பலை நிறுத்தி இராஜனிடம் வந்து மிக வணக்கத்துடன் ஒரு கேள்விக் கேட்டான். ஓ இராஜனே! உலகத்தில் வெகு ஸாதாரணமாய் ஆசரிக்கப்படும் விரதங்களின் மகத்துவத்தை நீர் பெரியோர்களால் அறிந்தவராகையால் அவ்வாறு உங்களில் உத்தமமானதெதுவோ, அதை நான் கேழ்க்கவிரும்.

புகழேன் என்று பலவிதமாய் பிரார்த்தனை செயய, அந்த இராஜன் கிருபையோடு கூடின மனதுடையவனாய் அந்த கோமடடியை நோக்கி சொல்லுகிறா ஓ ஸாதுவே இவவுலகிலு செய்யப்படும் விரதங்களில் உத்தமமான விரதம் ஸத்தியநாராயண விரதமென்று பெரியோர்களால் சொல்லக் கேட்டு ஸந்தானம் கோரின யான் அநந்தகலயாண குணங்களும், திவ்வியமங்கள் விககிரஹனும் எங்கும் நிறைந்தவனுமான விஷ்ணுமூர்த்தி பூசை என்னும் இவ்விரதத்தை எவ்வருமப ஸமேதனாய் அனுஸரித்து செய்கிறேனென்று சொன்னார் பிறகு அந்த கோமடடியானவன் மிக ஆவலுடன் ஓ பூபாலனே, தாங்கள் எந்த கோரிகையுடன் இவ்விரதம் செய்கிறீரோ, அதையே கோரி நானும் அனுஷ்டிக்க அபேக்ஷிக்கிறபடியால் எனக்குப் தேசிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தபோது, நல்லதென்று அம் மஹாமந்திரராஜத்தை அந்த ஸாதுவுக்கு கிரமமாய் உபதேசித்தார். பிறகு அந்த வைசியகுல கிரேஷ்டனான ஸாதுவானவா மிக ஆனந்தத்துடன் கூடினவராய் தன் ஸவதேசம் போய்ச் சோந்து, தன் பரியாளுக்கு இந்த ஸத்தியநாராயண விரதமறிவித்து சொல்லுகிறா “ஓ பெணமணி” என கோரிகைப்படி எனக்கு ஸந்தானம் உண்டானாலயான் அவ்விரதத்தை பூர்த்தியாய் செய்து முடிக்கிறேன்” என்று ஸங்கலபம் பண்ணிக்கொண்ட சில காலத்திற்குள் தன் குலஸ்தியான லீலாவதி காப்பம் தரித்து பத்தாவது மாதத்தில சந்திரனுக்கொப்பான முகத்தோடு கூடிய ஒரு கன்னிகா ரத்தினத்தை நானெறிந்ததான் இந்தச் சிறுமியாகிய பெணரத்தினமானது நாளாவில் விருத்தி சந்திரனைப்போல வளரந்துகொண்டு களாவதி என்னும் பேருடன் வழங்கிவந்தாள். இப்படி சிலகாலம் கழிந்த பின் களாவதியின் தந்தையானவா தன் குமாரத்திக்கு கலயா

ணம செய்ய முயன்று தன் பந்து மிதராளுடன் கூடி ஆலோசித்து தகுந்த பிள்ளையைத்தேடுமபடியாய் தூதானையனுப்ப, அவர்கள் காஞ்சீபுரம் சென்று, அப்பட்டணத்திலிருக்கும் ஒரு நல்ல ரூப யௌவனத்தால் கூடின வைசிய குமாரனை அழைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி அழைத்து வந்த வைசிய குமாரனைக் கண்டு, மிக ஸந்தோஷத்தோடு அச் சிறுமியின் தாய் தந்தையர்கள் தங்கள் பந்துமித்ராளை வரவழைத்து நல்ல சுபமுகூர்த்தத்தில் அச் சிறுவனுக்கு தன் பெண்ணைக் கொடுத்து விவாஹம் செய்தார்கள். ஆனால் தாங்கள் ஸங்கலபம் செய்துக்கொண்டபடி அந்த விரதம் மாத்திரம் செய்யவில்லை. பிறகு ஸாதுவும் தன் மருமகனும் வியாபாரத்தின் பொருட்டு செந்திரகேதுவென்னும் இராஜனால் ஆண்டிருக்கிற ரதன் ஸாதுபுரமென்கிற பட்டணம் சென்று ஸமுத்திரக் கரையிலிறங்கி தானும் மருமகனும் வியாபாரம் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அந்த ஸமயத்தில் ஸத்திய நாராயண விரதம்செய்ய மறந்த அந்த ஸாதுவைப் பார்த்து மிக தீவிர கோபத்தோடு விளங்காநின்ற பகவானான சத்திய நாராயணன் இவன் மிக கடினமான கஷ்டத்தையும், துக்கத்தையும் அடையாடிமென்று சாபமிட்டார் உடனே அந்த சாபத்துக்குத் தக்கபடியே ஒரு திருடன் வழக்கமாய் இராஜன் வீட்டு நகைகளை திருடிக்கொண்டு போய் வியாபாரம் செய்பவர்களுக்கு விகிதாயம் செய்துகொண்டு வருவான். ஒருநாள் இராஜாவின் வீட்டிலுள்ள நகைகளை திருடிக்கொண்டிருக்கும் ஸமயத்தில் இராஜப்பட்டாய் கண்டு அவனைத் துரத்திக்கொண்டு பின் தொடர்ந்தோட ஒடி வருகிறவர்களைக்கண்டு பயத்தினால் ஸமுத்திரக் கரையில் பேரம் செய்துக்கொண்டிருந்த அந்த இரண்டு கோமடங்கள் தங்கள் சாமான்களை முன்னே போட்டுவிட்டு ஒடிப்போனார்கள்.

அப்படி ஒடிப்போன திருடர்களைத் தேடி எவ்விடத்திலும் அகப்படாமையால் இந்த கோமட்டிகள் வசத்தில் அந்த நகைகள் இருக்கிறதாய ஜாடைதெரிந்து, அவர்களிடம் வந்து பார்த்து அவர்களிடத்திலிருந்த திரவியமே அததாக்கியாக எண்ணி அவர்களிரண்டுபேரையும் கடடி இராஜனிடத்தில் கொண்டுவந்து. “ஓ இராஜேந்திரனே தங்களுடைய இராஜ கிருஹத்தில் திருடிக்கொண்டுபோனபொருள் இந்தத் திருடர்களிடத்திலிருந்தது. இவர்களைப்பார்த்தால் பழைய திருடரைப்போலகாண்கிறார்கள். ஆகையால், இவர்களுக்கு தங்களுடைய ஆகை எப்படியோ அதை தெரிவித்தால் நாவகளுடைய சித்தமாயிருக்கிறோம்” என, அம்மாதிரியே, இராஜன் ஆகளுபித்தாரா. அப்போது இராஜப்படாள மிக கோபத்தோடு இவர்களுடைய கைகாலகளுக்கு விலங்கிட்டு கைதிகளாகி காராகிரஹத்தில் வைத்தார்கள். பிறகு, அவர்களிடத்திலிருந்த பணத்தை இராஜ பொக்கிஷத்திற்கு சோதனாக்கள். இப்படியிருக்க ஸாதுவென்னும் கோமட்டியின் பாரியாள லீலாவதியானவள் தன் குமாரத்தி களாவதியுடன் மிக சந்தோஷமாயிருக்கிறபோது திருடர்கள் இவர்களுடைய வீட்டில் புகுந்து எல்லாப்பொருளையும் திருடிக்கொண்டு போனதினால் உண்ண உணவிற்கும் உடுக்க உடைக்கும் கூட இல்லாமல் தரித்திரத்தால் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் போய் யாசகம் செய்துக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி இருக்க ஒரு நாள் களாவதி பொழுதுபோய் வீட்டிற்கு வந்தபோது தாயாரான லீலாவதி களாவதியைப்பார்த்து ஏன் நேரம் கழித்து வந்தாய் என, ஓரிடத்தில் சத்தியநாராயண வரதம் செய்துக்கொண்டிருக்க அவ்விரதம் செய்யும் விதம் பார்த்துக்கொண்டிருந்து அக்கதையையுமே கேட்டுக்கொண்டிருந்தேனென்று சொன்னதன் குமாரத்தியின் வார்த்தைகளைக்

கேட்டு திடுக்கிட்டு, பெண்ணே' இந்த விரதத்தை ஸங்கலபப் படி செய்யாத காரணத்தினாலல்லவோ நமக்கிப்போகுகொத்த கஷ்டங்கள் நோந்தன. அதற்குப் பரிஹாரமாக நாம் ஸத்திய நாராயண வரதம் செய்வதற்கு முயற்சிசெய்வோம். அப்படி செய்தோமேயாகில நம்முடைய புருஷன் செளக்கியமாய தனம் தேடி ஸம்பாதித்துக்கொண்டு, வீட்டுக்கு வருவார்கள். நமக்கும் எல்லாசுகமும் கிடைக்கும். நாமிழந்தபணமும் மறு படியும் கிடைக்கும். ஆகையால் விரதம்செய்வதற்கு திடசித் தத்தோடு இருக்கவேண்டுமென்று மனோதிடம் செய்துக கொண்டு தங்கள் டகதுஜனங்களுடன் கூடி விரதம் செய்தார்கள. அப்படி விரதம்செய்து முடிவில் ஸவாமி' எனனுடைய பர்த்தாவும் மருமகனும் கூடிய சீக்கிரத்தில் வீட்டுக்கு வர வேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்ய தீனரக்ஷகனான நாராயணன் சந்திரகேது மஹாராஜனுடைய கினவில் பகவான் தரிசனம் கொடுத்து "ராஜனே, நீ சில நாளைக்குமுன்னே சிரையிலடைத்த ஸாதுவென்னும் கோமட்டிகையும அவன் மருமகனையும் விடுதலை செய்யவேண்டும். அவர்களிடத்திலிருந்து நீபெற்றுக்கொண்ட தனத்தையும் திருப்பிக்கொடுத்தாவிடும் அப்படிக்கு கொடாவிடில் உன்செலவம், புத்திரமித்திரிகள் தராதிகளுடன் நாசப்படுத்துவேன் என்று சொல்லி மறைத்துவிட்டார். உடனே இராஜன் விடியற்காலையிலெழுந்து ஸபைக்கு வந்து, தனமந்திரிகளுக்கு தனக்கு நேர்ந்த கினவின வரலாற்றை தெரிவித்து சிறைச்சாலையில் வைத்திருக்கும்படி 'யான இரண்டு கோமட்டிகளையும் விடுதலை செய்யவேண்டி உத்திரவளித்தார். உடனே இராஜன் கட்டளைப்படி இராஜப் படாளி அவர்களுடைய விலங்குகளைக் கழட்டி, அவர்களை அரசன் முன்னே நிறுத்தினார்கள். பிறகு, வேந்தன் அவர்களுடைய தன்மை தனக்குத்தெரியாததால் தான் செய்த அப

பாதத்தை குறித்துத் தன்னை மனனிக்ருமபடியாய் அநேக விதமாய் மன்னிப்புகடேடுக்கொண்டு விடுதலைசெய்து விட்டார். அப்போது அந்த கோமடிகள் இரண்டுபேரும் வெகு சந்தோஷமாய்க் சபபலேற வரும்போது சமுத்திரக்கரையில் ஒரு சன்னியாசிவேடம்பூண்ட ஸத்தியநாராயணஸ்வாமி இவர்களுக்கு பிரத்தியக்ஷமாயவந்து இச்சாதுவைப்பார்த்து ஓய் இந்த கப்பலிலென்ன இருக்கிறது? என்றுகேழக்க, அச்சாதுவான கோமடி கவத்தோடு இதிலென்ன இருந்தால் உனக்கென்ன, முத்திரை போடுகிறாய் கொடிகளால் கடழ்ந்தட்டு முட்டி கூடைகள் யிருக்கிறதென்று சொன்னார். சன்னியாசி அதைக்கேட்டு அப்படியே ஆகட்டுமென்றுசொல்லி சமுத்திரக்கரையிலே இருந்தார். சன்னியாசி சொன்ன கொஞ்சநேரத்திலேயே இருவரும் கப்பலில் போய்ப்பார்த்த போது அவகே பணத்திற்கு பதிலாக கொடிகளால் செய்த பாததிரவக ளிருக்கப்பார்த்து வருத்தப்படத் தொடங்கினர். மருமகன் பார்த்து இது நாம் சன்னியாசியை அவமதித்த தோஷந்தான். அவர் சத்தியநாராயணமூர்த்தியே தவிர ஸாதாரணமானவரல்ல, நாம் அவரைப் பழையபடி பிரார்த்தனை செய்தால் நமமுடைய பொருள் நமக்கு கிடைக்குமென்றுசொன்னபோது ஸாதுவுமஸன்னியாசியிடமசென்று தங்கள் தப்பித்ததை மனனிக்ரும்படி கேட்டுக்கொண்டார். அவர் அவர்விடத்தில் கருணைகூர்ந்து மறுபடியும் தனம் கொடுத்தார் இன்றைய முதல் ஸத்தியநாராயண விரதம் எடுத்தது செய்வாயாகில் உனக்கு எல்லா ஸம்பத்துகளுமுண்டாகுமென்று சொல்லி அவர்மறைந்து விட்டார். பிறகு அவர்கள் இரண்டுபேரும் கப்பலேறி தங்களுடைய பட்டினம் வந்துசேர்ந்து, முன்னே தங்கள் வேலைக்காரனை இவர்கள் வரவைத் தெரிவிக்கும்படி அனுப்பவே அவன் சென்று

ஸாதுவின பாரியாளுக்கும் குமாரத்திக்கும் தங்கள் பாததாக்களின் வரவை தெரிவித்தான். அப்போது ஸாதுவின குமாரத்தி சத்தியநாராயண விரதம் செய்துகொண்டிருந்து பிரஸாதம் வாங்கிக்கொள்ளாமலே வந்தாள். ஆகையால் களாவதியின் கணவன் தனத்தோடு சமுத்திரத்தில் மூழ்கினான். உடனே களாவதியும் அவள் தாய் தந்தைகளும் பலவிதமாய் துக்கித்தார்கள். இதுவும் ஸத்தியநாராயண விரத மகிமையன்றி வேறல்லவென்று நிச்சயித்து ஸத்தியநாராயணனை மறுபடியும் பிரார்த்தனை செய்ய, அப்போது பகவான் பிரத்தியக்ஷமாய்: ‘ஓ ஸாதுவே உன் குமாரத்தி ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்துகொண்டிருந்து பிரஸாதம் கைக்கொள்ளாமலே வந்தாள். ஆகையால் நான் உன் மருமகனை ஸமுத்திரத்தில் மூழ்த்தினேன்’ என்றுசொல்ல, களாவதி தான் செய்த தப்பிதம் அறிந்து மறுபடியும் வீட்டுக்குச் சென்று ஸத்தியநாராயணனுடைய பிரஸாதம் வாங்கிக்கொண்டு வருவதற்குத் திறகுள தன் பர்த்தா தண்ணீரிலிருந்தெழுந்து கேஷமாய் கரைசோந்தான். உடனே அவர்களெல்லோரும் தங்கள் வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்து, அதுமுதல் பிரதிப பருவத்திலும், மாதப்பிறப்பிலும், ஸங்கராந்தி முதலிய புண்ணிய தினங்களிலும் இரத விரதம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆகையால் மமவாமல ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்ததினால் இவ்வுலகில் ஸுகங்களை அனுபவித்து முடிவில் ஸத்தியலோகமுமடைந்தார்கள் என்று மூன்றாவது நான்காவது அத்தியாயங்களின் கதை.

இது சத்தியநாராயண விரத கதையின் ஐந்தாவது அல்லது
கடைசி அத்தியாய பிராரம்பம்.

“ஓ முனிவர்களே’ இதில இன்னொரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள். துங்கததுவஜன் என்கிற ஒரு இராஜனிருந்தார், அவர் ஸத்தியநாராயணப் பிரஸாதத்தை விட்டு துக்கத்தை அனுபவித்தார். அவர் ஒருமுறை காட்டுக்குச் சென்று மிக வேடையாடி அனேக மிருகங்களை ஸமகரித்ததேக அலுப்பினால் ஒரு ஆலமரத்து நிழலிலவர, அவ்விடத்தில் இடையாக ஸத்தியநாராயணன் பூஜை செய்கிறதைப் பார்த்து இராஜ்ஜியக்கொழுப்பினால் ஸத்தியநாராயணஸ்வாமியை தியானிக்காமலும் சேவித்ததுக கொள்ளாமலும் அந்த இடையார்களால் கொடுக்கப்பட்ட ஸத்தியநாராயண பரஸாதத்தையும் வாங்கிக்கொள்ளாமல் தன் பட்டணத்திற்கு வந்தார். இப்படி அலக்ஷியம் கெயத்தினால் அவருடைய நூறு பிள்ளைகளும் இறந்துபோனார்கள். தன் தானிய ஸம்பத்தையாவும் அழிந்து போச்சது. பிறகு அந்த இராஜனுக்கு வந்த ஆபத்துகளுக்குக் காரணம் ஸத்தியநாராயணனை அலக்ஷியம் செய்ததே தவிர வேறல்லவென்று தெரிந்துகொண்டதனால் அந்த இடையார்களிடம் சென்று அவர்களைக் கூடிக்கொண்டு தானும் பகதியோடு ஸத்தியநாராயண விரதம் செய்து பழையபடி அப்பகவானுடைய அனுகிரகத்தால் புத்திர பௌத்திர தனதானிய ஸம்பத்துகளடைந்து சுகப்பட்டு சிலகாலத்தின் பிறகு அவர் ஸத்தியலோகமடைந்தார்”.

ஆகையால் இவ்விரதம் எடுத்துசெய்கிறவர்கள் பலகூர்ந்தாராகிலும் செலவம் விசேஷமடைவார்கள். சிவராசசாலையில் அடைக்கப்பட்டவர்களும் விடுதலையடைவார்கள். பயப்படு

கிறவர்கள் பயத்திலிருந்து விலக்கப்படுவார்கள். ஒ முனி
வர்களே ஆயிரம் பேச்சியால் என்ன பிரயோஜனம் இருக்கி
றது இக்கலியுகத்தில் ஸததியநாராயண விரதம்தான் வசே
ஷப்பலத்தை கொடுக்கப்பட்டது. இவ்விரதக கதை கேட்ட
வர்களும் படித்தவர்களும் எழுதினவர்களும் ஸாவபாபங்களி
னின்று விலகப்படுவார்கள். அன்றியும் இஷ்டாபூததிகளை
பெறுவார்கள் என்பது திண்ணம். சத்தியம் சத்தியம் சத்தி
யம்.

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சத்தியநாராயண விரத கதை ஸம்பூர்த்தியாயிற்று.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமாய நம:

ஸ்ரீராமநவமி விரதகல்பம் பிராரம்பம்.

ஸ்ரீராமபூஜை.

ஆசமநீயம் மூன்றுதடவை செயது பிறகு சங்கலபம்
செய்யவேண்டியது. பிராணநாமம்மியா மாஸபக்ஷாததியுல
லிக்கிய ஸகலபாபக்ஷயகாம: ஸ்ரீ பரமேஸ்வரப பிரீரத்தியாத
தம் (அல்லது) பகவதாக்ஞயயா ராமபிரீரத்தியாத்தம் ஸ்ரீ
ராம நவமி விரத மஹமகரிஷ்யே நம: யதாமிளிதோபசாரை:
ஸ்ரீராமபூஜாம் கரிஷ்யே|| ஆதெள கணுதிபதி பூஜாம்கிருத்வா
(சு.) கணபதி தியானம் யஸ்யத்திவிரத வகதிராததியா: பாரி
ஷத்தியா: பரிஷ்கிருதம் விகனம் நிகனந்திஸததம் விஷவகஸே
ந முப ஸமஜே|| சுகலாம..... ... ஸாவ விக்னோப சாந்தயே||
ததாராமநகிரேண ஷ்டங்கனனியாஸபூவக கலசார்ச்சனம்
கரிஷ்யே நம: பபலபுஷ்பாக்ஷதஸஹிதம் ஜலபூணம் தாமர
பாதரம் கிருஹீதவா உபோஷ்யேநவமம் துவததிய யாமேஷ
வஷ்டஸ—ராகவ|| தேநபிரீதோ பவததுவமமே ஸமஸாராத
திராஹிமாமஹரே|| இதிபநதிரேண பாததிரஸதம் ஜலம்க்ஷி
பேத ஸசக்தித: ஹைம் ராமப்பிரதிமாம் கிருதவா அககினி
உததாரண பூவகம் கபோலௌ ஸபிருஷ்டவா முலமநதிரம

பிரணவாதி சதுர்வித பலபுருஷாதத சித்தகியாததம் நாமராமாய தேவததுவம் ஸங்கியாரஸவாஹேதி மந்திரபடனம் கரிஷ்யே. பொன்னுல சகதிககுததககபடி ராமபரதியைசெய்தும் பிரதிமாசோதனம் செய்து பிராணபரதிஷ்டை செய்யவேண்டியது. கோமலாங்கம் விசாலாங்கம் இரத்திரநீல ஸம்பரபம் தக்ஷணங்கே தசரதம் புத்திராபேக்ஷணத்தபர பிருஷ்டதே. லக்ஷ்மணம் தேவம் ஸசசத்ரம் கனகபிரபம் பாஸவே பரதசதருகனௌ தாளவிருந்த கராவுபௌ அகரேவியக்கிரம் ஹனுமந்தம் ராமா னுக்கிரஹகாணக்ஷிணம் (தியானம்) அதஷோட்சோபசாரை: பூஜயேத. சு. ஆவாஹயாமி வ்ஸவேசம் ஜானகீவலபம் பிரபும் கௌஸலயாதனயம் விஷ்ணும ஸ்ரீராமம் பிரகருதே: பரம் ஸ்ரீராமாயநம: ஆவாஹனம் ஸ . மி. ஸ்ரீராமாகச்ச பகவன ரகுவீர நருபோத்தமம் ஜானகியாஸ ஹராஜேந்திர ஸ—ஸ்திரோபவஸாவதா. ராமசந்திர மஹேஷ்வாஸ ராவணாதகராகவ யாவதபூஜாம் ஸமாபபியேஹம் தாவத்ஸன்னிஹிதோபவ|| ஸ்ராமசந்திராய நம: ஸன்னிதானம் குரு. சு. ரகுனயகராஜாஷே நமோராஜீவலோசன ரகுநதனமேதேவ ஸ்ரீராமாபிமுகோபவ|| இதிஸம்முகீகரணம் குரயாத சு. ராஜாதிராஜ ராஜேந்திரா ராமசந்திர மஹீபதே ரதனஸிம்ஹாஸனம் துபபியம் தாஸயாமி ஸவீ குருபரபோ|| ஸ்ரீராமசந்திராயநம: ஆஸனம் ஸ . மி. சு. திரைலோககிய பாவநாத நமஸதே ரகுநாயக பாததியம் கிருஹாண ராஜாஷே நமோராஜீவலோசன ஸ்ரீராமாயநம: பாததியம் ஸ . மி. பரிபூர்ணபராதநத நமோராமாயவேதஸே கிருஹாணாககியம் மயாதததமகிருஷ்ணவிஷ்ணோஜநாததன ஸ்ரீராமாயநம: இதமாக்கியம் ஸ . மி. சு. நமஸதவாயசுத்தாய நித்தியாய ஞானருபிணே கிருஹாணசமனம் நாதஸ்ர்வலோகைககனயக|| ஸ்ரீராமசந்திராயநம: ஆசமநீயம் ஸ . மி. சு. நமஸ்ரீவாக்தேவாய தத

வஞானஸ்வரூபிணை மதுபாககம் கிருஹாணேதம் ஜானகீ
பத்யேநம: ஸ்ரீராமாய நம: மதுபாக்கம் ஸமாபபயாமி. பஞ
சாமிருதம் மயானீதம் பயோததிகிருதம் மது, சாககரா ஜல
ஸம்புத்தம் ஸ்ரீராம பிரதிகிருஹஹியதாம். ஸ்ரீராமாய நம: ||
பஞ்சாமிருத ஸ்நாநமஸமாபபயாமி. (யதபுருஷேணேதி ஸநா
நம்) ஸ—மி. கங்கேச யமுனேசைவ ஜலேஸமின ஸன்னிதிம
குரு இலலாவிழில ராமாஷ்டோததிருண ஸ்ரீராமம் சுததோ
தகேன ஸநாபயாமி. ஸநாநாநதரம் ஆசமநீயம் ஸ... மி.
அபிஷேகம் செய்யும்போது சந்தனம், புஷ்பம், தீபம், ஸந
வேததியம்செய்து ஸமயகபிரார்த்தய நிரமாலஸியம் விஸ சூ
ஜிய புருஷஸ—கதை: விஷ்ணுகதை: ஸச அபிஷிஞ்சேத. சு.
தபத்காருசன ஸங்காசம், பீதாமபரமிதம்ஹரே, ஸங்கிருஹாண
ஜகன்தாத ராமசந்திராமோஸதுதே. இதி ஸ்ரீராமாயநம: வஸ
திரயுகமம் ஸ—மி. ஸ்ரீராமாபசுத எகனேச ஸ்ரீதரநந்தராகவ
பிரமஹ ஸ—குததிரம சோததரீயம் கிருஹாண மருநநதன
ஸ்ரீராமாயநம: எக்னோபவீதம் ஸ-மி. குங்குமாகரு கஸ்தூரி,
காபூரமசந்தனமததா, துபபியமதாஸயாமி ராஜேநதிராஸ்ரீராம
ஸ்வீகுருப பிரபோ. ஸ்ரீராமாயநம: கந்தான ஸ—மி. சு
கோவிந்த பரமானந்த, ஹரித்திராஸஹிதாசுந்தான, விஸ
வேஸவா விசாலாசு கிருஹாண புருஷோத்தமம் || ஸ்ரீராமாய
நம: அலங்காராததே அசுந்தான ஸ. . . மி துலஸீகுருந
மநதார, ஜாதிபுனஞ்சமபகை: கதமப கரவீரைஸ்ச
குஸ—மை: ஸசதபதாக்கை, நீலாமபுஜ பிலவபத்திரை:, மல
விகை ராகவமவிபும, பூஜயிஷ்யாம்மியஹம் பக்தியா, ஸந
கிருஹாண ஜநாததன., ஸ்ரீராமாயநம: புஷ்பாணி பூஜயாமி.
துலஸீகுருந மநதார, பாரிஜா மமபுனஜயுகம் வணமாலாம
பிரதாஸயாமி, கிருஹாண ஜகதீஸவர. ஸ்ரீராமசந்திராமாயநம:
வணமாலாம ஸமாபபயாமி.

அதாங்க பூஜா.

ஸ்ரீராமசந்திராய நம:

ராஜீவலோசனாய நம:

ராவணநதகாய நம:

வாசஸபதயே நம:

விஸ்வரூபாய நம:

லக்ஷ்மணாககிரஜாய நம:

விஸ்வமூர்த்தயே நம:

விஸ்வாமித்திரபபிரியாய நம:

பரமாதமனே நம:

ஸ்ரீசண்டாய நம:

ஸாவாஸதிரதாரிணே நம:

ரகூதவஹாய நம:

பதமநாபாய நம:

தர்மோதராய நம:

ஸீதாபதயே நம:

ஸ்ரீநாமமியாய நம:

ஸாவாதமனே நம:

பாதௌ பூஜயாமி

குலபௌ பூ—மி

ஜானூ பூ—மி

ஊரு பூ—மி

ஜங்கே பூ—மி

கழம பூ—மி

குஹூரியம பூ—மி

நாபிம பூ—மி

ஹிருதயம பூ—மி

கண்டம பூ—மி

பாஹுன பூ—மி

முகம பூ—மி

ஜிஹ்வாம பூ—மி

தந்தான பூ—மி

லலாடம பூ—மி

சிர பூ—மி

ஸர்வாணணியங்காமி பூஜயாமி.

பிறகு சகதியிருநதால ஸஹஸிரநாம பூஜை செய்யலாம். இல்லாவிடில் அஷ்டோத்திரசதம் புஷ்பததாலாவது அல்லது துளசியாலாவது செய்யவேண்டும். ஒரு நாமத்திற்கு முதலில் ஓம் என்றும் கடைசியில் நம: என்றும் பூஜை செய்யவேண்டியது. கேசவாதி 21-நாமங்களும் செய்யலாம்.

ஸ்ரீராமஷடோத்திரசதம்.

ஓம் ஸ்ரீராமாய நம;

ராமபததிராய

ராமசந்திராய

சாஸவதாய

ராஜீவலோசனாய

ஸ்ரீமதே

ராஜேந்திராய

ரகுபுங்கவாய

ஜானகீவல்லபாய

ஜைத்திராய

ஜிதாமிதராய

ஜநாததனாய

விஸ்வாமிதரபிரியாய

தாந்தாய

சரணத்திராணததபராய

வாலிபிரமதனாய

வாக்கினே

சத்தியவாசே

சத்தியவிககிரமாய

விரததராய

ஸதாஹனுமதாஸ்சிரியாய

கௌஸலேயாய

காதனுவமஸினே

விராதவதபண்டிதாய

விபீஷணபரிததாததிரே

தசககிரீவசிரோஹராய

ஸபததாளபபிரபேததிரே

ஹரகோதண்டககண்டராய

ஜாமதகனிமஹாததபதள

தாடகாந்தகாய 30 [நாய

ஓம் வேதாந்தஸாராய நம:

வேதாதமனே

பவரோகஸயபேஷஜாய

தூஷணதிரிசிரோஹந்திரே

திரிமூர்த்தயே

திரிகுணாத்மகாய

திரிவிககிரமாய

திரிலோகாதமனே

புண்ணியசாரிததிரகோதமே

திரிலோகாக்ஷகாய 40

தனவிநே

தண்டகாரணணியபுண

[ணியகிருதே

அஹலஸியாசாபசமனாய

பிதுருபகதாய

வரபபிரதாய

ஜிதேந்திரியாய

ஜிதககுரோதாய

ஜிதாமிதராய

ஜகதஞ்ஜுவே

ருக்ஷவானரஸங்காதாய 50

சித்திரகூடஸமாஸசிரயாய

ஜயந்ததராணவரதாய

ஸுமித்தராபுதரஸேவிதாய

ஸாவதேவாதிதேவாய

மிருதவாநாஜீவனாய

மாயாமாரீசஹந்திரே

மஹாபோகாய

மஹாபுஜாய

ஸாவதேவஸதுதாய

ஓம் செளமமியாயநம:	60	ஓம் சியாமாங்கதாய நம:	
பிரம்ஹண்ணியாய		ஸஹதாய	
முனிஸததமாய		சூராய	
மஹாயோகினே		பீதவாஸஸே	
மஹோதராய		தனுாதராய	90
ஸஹசீவேபஸிதராஜயதாய		ஸ்ர்வயெகஞாதிபாய	
ஸாவபுண்ணியாதிகபலாய		யஜுவினே	
ஸமிருதஸாவாகநாசனாய		ஜராமரணவாஜிதாய	
ஆதிபுருஷாய		சிவஸிங்கபிரதிஷ்டாதே	
மஹாபுருஷாய		ஸ்ர்வாபகுணவாஜிதாய	
பரமபுருஷாய	70	பரமாத்மனே	
புண்ணியோதயாய		பரபிரமஹணே	
தயாஸாராய		ஸச்சிதானந்தவிககிரஹாய	
புராணபுருஷோத்தமாய		பரஞ்ஜோதேஷே	
ஸமிதவக்திராய		பரந்தாமனே	100
மிதபாஷிணே		பராகாசாய	
பூவபாஷிணே		பராதபாய	
ராகவாய		பரேசாய	
அனந்தகுணகம்பிராய		பரகாய	
தீரோதாததகுணோத்தமாய		பராய	
மாயாமானுஷசாரிததிராய		ஸாவதேவாத்மகாய	
மஹாதேவாதிபூஜிதாயநம		பரஸமை	
ஸேதுகிருதே		ஸ்ரீராமாய நம:	
ஜிதவாராசயே		ஸ்ரீராமசந்திரபரமகுரவே	
ஸாவதீரத்தமயாய		ஸ்ரீராமாஷ்டோத்திரசத நாமா	
ஹரயே		வரிஸமாபதாய:	

தூபதீபநவேததிய தாம்பூலாதி மந்திரபுஷ்பம் முதலியன செய்கிறது. வனஸபதிரஸோதபூதோ, கந்தாடடியோ கந்தமுத்தமம் ராமசந்திரமஹீபால தூபோயம் பிரதி கிருஹ் ஹியதாம் ஸ்ரீராமசந்திராயநம: தூபமாதகிருபயாமி.ஜியோதி ஷாம பதயேதுபபியம் நமோராமாய வேதஸே, கிருஹாண்

திபகம சைவ, திரைலோககியம் திமிராபஹ|| ஸ்ரீராமாயநம:
 தீபம் தாசயாமி. இதம் திவவியானனமமூாதம், ரணஸஷ்டபி:
 ஸமன்விதம் ராமசநதிரேச நைவேததியம், ஸீதேப் பிரதி
 கிருஹஹியதாம்|| ஸ்ரீராமாயநம: மஹாநைவேததியம் நிவேத
 யாமி. மதயே மதயே பாநீயம் ஸமர்ப்பயாமி. உததராபோச
 னம் ஸமி. ஹஸதபிரக்ஷாளனம் ஸமி. முகப பிர
 க்ஷாளனம் ஸ , ...மி. பாதபிரக்ஷாளனம் ஸ.... ..மி. புநராச
 மநீயம் ஸ . .. மி. கரோதுவாததநாதே இதம் சந்தனமஸே
 பயாமி. நாகவலலீதனோபுகதம் பூகீபலஸமனவிதம் தாமபூலம்
 கிருஹஹியதாம், காபூராதிஸமனவிதம். ஸ்ரீராமாயநம: தாமபூ
 லம் ஸ ... மி. ஹிரணணியகாபேதி தக்ஷிணம் ஸ.... ..மி||
 ராஜாதிராஜயேதி நீராஜனம். மனகனாததம் மஹிபால, நீரா
 ஜனமிதமஹரேஸங்கிருஹாண ஜகனதைராமசநதிர நமோஸ
 துதே ஸ்ரீராமசநதிராயநம: காபூரிராஜனம் ஸ .. மி. நமோ
 தேவாதிதேவாய ரகுநாதாய சாங்கிணே சினமயானநதநு
 பாய, ஸீதாயா பதயேநம: இதி நமஸகாரம் சூர்யாத் ஸர்வ
 லோகசரண்யாய ராமசநதிராயவேதஸே பிரமஹாநதைக
 ளுபாய ஸீதாய பதயே நம: இதி புஷ்பாருஜஸிம தத்தியாத,
 யாரிகாமிசபாபாநி பிரமஹஹுததியா சமாநிச, தானி தானி
 வினஸயநதி பிரதக்ஷிண பதேபதே|| ஸ்ரீராமசநதிராயநம: பிர
 தக்ஷிண நமஸகாரான ஸ .. மி. நிரத்தியைர கீதைஸ்ச வாததி
 யைஸ்ச, புராணபடநாதிபி: ராஜோபசாரைர கிலை ஸநதுஷ
 டோ பவராகவ|| ஸ்ரீராமசந்திராய நம: சசத்திராதி ஷோட
 சோபசாரபூஜம் ஸ—மி. அசோக குஸ—மையுகதம், ராமா
 யாக்கியம் நிவேதயேத, தசானனவதாராததாய, தாமஸமஸ
 தாபனாச, ராக்ஷஸாநாமவிநாசாய, தைத்தியானும் நிதனயச
 பரித்திராணுப ஸாதானம், ஜாதோராமஸ்வயம் ஹரி:|| கிரு
 ஹாணா க்ஷியம் மயாதததம், பிராதுருபிஸஹிதோநக்|| ராம

சந்திராயநம்: இதமாகியும் ஸமாப்பயாமி. யஸ்யஸ மிருத திய. ...ஸ்ரீராமசந்திரதேஸஸ-ஹ் ..வரிதோபவது. இதி பூஜா விதி ஸம்பூர்ணம் ஸாவம ராமாபபணமஸது.

ஸ்ரீராமசந்திராய ஸாங்காய ஸபரிவாராய நம்: இதமாக கியம் ஸ ...மி. ஆவாஹனம் நஜாநாமி, நஜாநாமிமஹீபதே, மநதரஹீனம் கிரியாஹீனம் பகதிஹீனம் ஜநாததன, ராம சந்திரஸ்வாமின அனேன யதாகஞானேன கிருத பூவோத்த ராராதனேன பகவான ராமசந்திர பீரியதாம். இதி ஸ்ரீராம நவமி பூஜாஸஸமாபத:||

ஸ்ரீராமநவமி விரத கதை.

அகஸ்திய முனிவர், ஸ-தீக்ஷண முனிவரைப்பார்த்து சொல்லுகிறார்: சித்திரை மாதத்தில் பூர்வபக்ஷ நவமிதிதியில் ஸ்சசிதானந்த ஸ்வரூபானமஹாவிஷ்ணுவானவா ரகுவம்சத்தில் வந்து உதித்தாராகையால் அந்த நவமி விரத தினத்தில் தங்கள் சக்திகளுத்தக்கபடி இராமனுடைய பிரதிமையை செய்து அதை மண்டபத்தில் வைத்து ஷோடசோபசாரங்க ளால் பூஜை செய்து அதிதினம் இராததிரி பகவானுடைய புண்ணிய புராணகதைகள் கேட்டுக்கொண்டு ஜாகரணம் செய்து மறுநாள் காலையில் ஸநாநாதி நித்திய காமானுஷ்டா னங்களை முடித்துக்கொண்டு சக்திக்கேற்றவாறு பகதியோடு ஸ்ரீராமருக்கு புந: பூஜைகள் செய்து நைவேத்தியாதி தீபா ராதனைகள் செய்த பிறகு, பிராமஹண்யையும் பூஜித்து எல்லாவிதமான தானங்களையும் செய்து பிறகு பூரி போஜன மளிக்கவேண்டியது. இப்படி அதிபக்தியுடன் ராமரை பூஜை செய்பவன் அநேக ஜெனமங்களில் செய்த பாவங்களினின்று விமுக்தநாகிறான். இவ்விரதம் எப்போக்கொத்தவரும்செய்து அதின் பலநடைவதேயன்றி எல்லாராலும் மேன்மை அடை

வா. இவ்விரதம் செய்யாத மானிடன் மறந் எந்த நோன்பி னாலும் அவ்வளவு பலனடையமாட்டான். மேலும் ஸ்ரீராம நவமி தினத்தில் எம்மனிதனாவது உபவாசமிராமல போஜனம் செய்தால் மிக பயங்கரமான சூழ்ச்சிகளாகி நரகங்க ளடைவான் ராமபிரதிமை தானம் செய்தால் முக்தி அடை வான் என்று சொல்ல ஸ்ரீகீஷண முனிவா, அகஸ்திய முனி வரைப் பார்த்து ஓ முனீந்திரரே உலகத்தில் மனிதர்கள் பணமில்லாதவராகிலும் இருந்தும் லோபிகளானால் அவர்க ளெப்படி இந்த விரதத்தை செய்வார்களென்று கேழக்க, அதற்கு அகஸ்தியா சொல்லுகிறா “ஓ ஸ்ரீகீஷணரே அவ்வா சக்திக கிசைந்தபடி குறைவின்றி, $\frac{1}{4}$, $\frac{1}{2}$, $\frac{3}{4}$, பலமோ இதுகளில் எவ்வளவேனும் சக்திக்குலோபமின்றி ராமபிரதி மை ஏற்படுத்தி பூஜைகள் செய்து ஒரு சத பிராமஹண் ருக்கு தானம் கொடுக்கவேண்டும் அப்படி மிக தரித்திர னைப்போதிலும் தன் முயற்சியால் சம்பாதித்து இவ்விரதம் செய்வானேயாமாகில் சகலபாப விமுக்தனாய் மோக்ஷமடை வான்” என்று சொன்னபோது ஸ்ரீகீஷணர் மறுபடியும் அம்முனிவரைப்பார்த்து பிரஸன்னம் செய்கிறா. “ஓ முனீந் திரரே ராம மூலமந்திரப் பிரபாவத்தை எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமென வேண்டினபோது அகஸ்தியமாமுனி ஸ்ரீகீஷ ணரை நோக்கி அதைச் சொல்லத் தொடங்கினார்.

“ஹே ஸ்ரீகீஷண ஸல்ல மந்திரங்களிலும் இராம ஸடாக்ஷரி மந்திரம் சிரேஷ்டமானதென்று ஸ்கந்தபுராணத் தில் மோக்ஷகாண்டத்தில் ருத்திரகீதையில் ஸ்ரீராமனைக் குறி த்து பரமசிவன் சொல்லுகிறா “ஓ ராமா! மணிகாணிகா தீரத்தில் மரணமடையும் ஒவ்வொரு மானிடனுடைய வலது சாதின உன் சம்பந்தமான தாசகநாம மந்திரம் ஸ்ரீராம ராம ராம என்கிற மந்திரத்தை உபதேசிக்கிறேன், ஆகையால் நீ

தாமகப்ரமஹ்மென்று சொல்லப்படுகிறாய்' என்று சொன்னார். ஆகையால் பீடாங்க தேவதைகளின் பூஜைகள் செய்து ப்ரீ ரகுராமனை ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்கிறவன் அனேககோடி ஜெனமங்களில் செய்த பாவங்களினின்று நிவர்த்திக்கப்பட்டு மோக்ஷசாமபிராஜ்ஜியத்தை அடைகிறான். மேலும் இந்த மந்திரம் விரதம் முதலியவைகளை பகதியுள்ள மானிடனுக்கே உபதேசிக்க யோக்கியமானது. ஸ்ரீராம ப்ரம்ஹ பிம்பத்தை, பொன், வெள்ளி முதலிய எந்தலோகத்தினாலாவது பிரதிமை செய்வித்து இராமனை ஆவாஹ்ருதி பூஜைகள் செய்து அபபிம்ப சமீபத்திலேயே நவமி தினத்தில் ஒரே நிலையான மனதோடு உபவாசம் செய்து பூஜித்த மறுநாள் காலையில் புந: பூஜாதிகள் செய்து தங்கள் சக்திக் குத்தக்கப்படி ப்ராமஹ்ருகருக்கு பிரதிமாதானம் செய்து போஜனாதிகளால் திருபதி படுத்தவேண்டியது. அப்படி செய்வானேயாகில் இராமன் அவர்களுக்கு சகலஸம்பத்தும் கொடுத்தது பிறகு மோக்ஷத்தையும் கொடுப்பாரா. மேலும் இந்த விரதம் பனிரெண்டு வருஷம் செய்தால் அவர்களுக்கு ஸாவபாப விமுக்தம் செய்வாரா. இராமமந்திர மறியாதவன கேவலம் ஸ்ரீராமநாம ஸமரணையினாலேயே அவனுக்கும் அந்தப் பபலன் கிடைக்குமென்று அகஸ்தியர் ஸந்தீக்ஷணருக்கு சொல்லவே, அம்முனிவர் கேட்டு மிக ஸந்தாஷ்டி அடைந்தார். (சுலோகம்) குருலபநது மந்திரமதத நியஸேனனி யாச புரஸஸரம் யாமே யாமேச விதின குருயாதபூஜாம ஸமாஹித: முமுக்ஷு-ஸச ஸதாருயாத ஸ்ரீராமநவமி விரதம் முசஸியதே ஸாவபாபேப்பியோ யாதிப்ரமஹ்ஸநாதனம்.

இதி ஸ்ரீஸ்காந்தபுராணே அகஸ்திய ஸம்ஹிதாயாம்.

ஸ்ரீராம நவமி விரத கதா ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீராமஜெயம். சுபமபவது.

உ

மூரீஸ்து:

சி வ ம ய ம

சித்திரகுப்த விரதம்.

முனறுதடவை ஆசமநீயம் செயது, பிறகு சங்கலபம் செயதுகொண்டு சுபே சோபனே முஹூராததே..
 ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம அஸ்யாம சுபதிதௌ
 (வாஸரஃ—சுபநக்ஷத்ர, சுபயோக சுபகரண ஏவங்குண
 விசேஷண விசிஷ்டாயாம சுபதிதௌ)—சித்திரகுப்த, ஏம,
 சூர்யநாராயண, தேவதாமுததிஸ்ய, தேவதாப்ரீததியர்த்
 தம், ஸகாந்த புராணோகதப பிரகாரேண, யாவசசக்தி
 தியானவாஹுதி, சோடசோபசார பூஜாம கரிஷ்யே நம:
 ததநகததுவேன கலசாராதனம் கரிஷ்யேநம: கலசபூஜை
 செயது, பிறகு கணபதிபூஜை செயது முடிதது, சித்திர
 குப்த, ஏம, சூர்யநாராயண, பிராண பிரகிஷ்டை செய்து,
 பிறகு பீட்டபூஜை செயது கல்பப்படடி விரதம் ஆரம்பிக்க
 வேண்டியது தியானம் || சு தியாயாமி தேவமதேவே
 சம், சரணுகதவதஸலம், ஸாவகாமபரதமதேவம் ஸாவ ஸம்
 பத் பிரதமமுதா சித்திரகுப்த, ஏம, சூர்யநாராயண, தேவ
 தாபபியோநம: தியாயாமி || சு ஆவாஹபாமி விஸ்வேசம்,
 ஜகதஸாக்ஷிணமவயயம், ஸாவபாபஹர்மதேவம், கருணா
 பூர்ணமானஸம் சித்திரகுப்த, ஏம, சூர்யநாராயண, தேவ
 தாபபியோநம: ஆவாஹனம் ஸமாபயாமி || சு ஆஸநம் பர
 மம் திவ்வியம், நவரத்னஸமனவிதம், செளவாநாரபயந

யுக்தம், முகதாபிராலம்பசோபிதம் சித்திரகுபதாதி தேவ
தாபபியோநம: ஆஸனம் ஸ . மி கங்காதி ஸாவதீராதேப
பியோ, ஆநீதைா நிராமஜை, பாததியம் கிருஹாண
தேவேச, ஸாவாபீஷ்டபலபரத சித்திரகுபதாதி நம:
பாததியம் ஸ மி கங்காஜஸைமாநீதம் திவவியகநதை:
ஸுவாலிதம், அரக்கியம் கிருஹாண பகவன, ஸாவபாப
வியபோஹகருது சித்திரகுபதாதி தேவ . நம: அரக்கியம்
ஸ....மி. || சு ஆசமமியதாம், மபாதததம், கிருஷ்ண கோதா
வரீஜலம், கிருஹீஷ்வாசனமதேவ, ஸாவபாபநிகிருநதனம்.
சித்திரகுப்தாதி தேவ . நம: ஆஸமநீயம் ஸ . மி|| சு.
சாக்கராததிஸமயுக்தம், மதுபாககமிதம்பிரபோ, அஹம்
தாஸ்யாமி தேவேச கிருஹாண ஸுரஸததம் சித்திரகுப்
தாதி தேவ . .. நம: மதுபர்சம் ஸ மி|| சு ஸநானம்
யஞ்சாமிருதைா திவவியைர் கந்தாட்டியை ஸதிலோதகைா,
காரீகேனோதகைா, இக்ஷுரஸைா குருதயாநிதே சித்திர
குபதாதி தேவ நம: பஞ்சாமிருதஸநாநம் ஸ மி கங்கா
கோதாவரீ கிருஷ்ண, யமுனா நாமதாஜலை, காவேரீ விநது
ஜைஸ்சைவ, ஸநாநம் குருமஹாமதே.|| சித்திரகுபதாதி .
நம: சுததோதகஸநாநம் ஸ . மி|| ஸநாநாநதரம் ஆசம்
நீயம் ஸ . மி. || சு. வஸ்திரயுக்தம், ஸதாசுபபிரம், மனோஹர
யிதம் சுபம், ததாமிதேவ தேவேச பக்தியாஹம் பிரதி
கிருஹ்ஹியதாம் சித்திரகுபதாதி தேவ ...நம: வஸ்திரயுக்
தம் ஸ....மி || சு ஸர்வ எக்னோபவீதாதி நானாரதனமயாநிச,
உபவீதானிதாஸ்யாமி, கிருஹ்ஹியதா திரிதிவேஸவா சித்
திரகுப்தாதி தேவ. நம: எக்னோபவீதம் ஸ ...மி. || சு. கந்
தம் கர்பூர ஸம்யுக்தம், குங்குமா கருஸம்யுக்தம், விலேபனம்
மயாதத்தம், பிரீத்தியர்த்தம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் சித்
திரகுப்தாதி தேவ நம: ஸ்ரீ கந்தம் ஸ....மி || சு ரகதாஷு

தான, பிரதாஸ்யாமி, எம, சூர்ய, நமோஸ்துதே, ஸவேத
வாநாம சித்திரகுபதம் தாஸ்யாமி தவசாக்ஷதான. சித்
திரகுப்தாதி தேவ ...நம: அக்ஷதான ஸ ..மி. || சு. மல்விகா
மாலதீ புஷ்பை: ஸசம்பகை வகுளேசுபை:, ஸர்வ பாப
க்ஷயாாததாய, புஷ்பமத பூஜாம கரோமமியஹம். சித்திர
குபதாதி தேவ. நம: புஷ்பாணி பூஜயாமி||

அதாங்க பூஜா

சித்திரகுபத, தாமராஜ, சூரயேப

பியோநம:

பாமதன பூஜயாமி

எம ஸாவவநதித திவாகரேப்

பியோநம:

குலபௌ பூ—மி

மிருத்தியு, பாப, புண்ணிய விப

ஜன பிரபாகரேபயோநம:

ஜங்கே பூ—மி

அந்தக, தேஜோமய பாஸ்கரேப

பியோநம:

ஜானுரீ பூ—மி

வைவஸ்வத, நிாமலரூப, ஜகன

னதேபபியோநம:

ஊரு பூ—மி

காலஸ்வேதாமபர மித்திரேபி

யோநம:

கடும் பூ—மி

ஸாவ பூதக்ஷப, ஸாவ சாஸ்திர,

விசாரதாதிதேபபியோநம:

நாபிம பூ—மி

ஒளதுமபர, விசால, வகேஷாதி

புமணிபபியோநம:

வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி

ரஜனீசராஜானுபாஹு ஸுதீக்ஷ

ணேப்பியோநம:

பாஹுன் பூ—மி

ரகதகண்டசுகரீவ, திரைலோக

கிய நாடேபபியோநம:

கண்ட்டம பூ—மி

ஸமசானனிலய, தேஜோமய

திமிராப ஹரேபபியோநம: முகம பூ—மி

குருரசெக்ஷு, புண்ணிய மராக,

திவவிய சக்ஷுப்பியோநம: நேததிரே, பூ—மி

கபாலதாரி, கிரீடதாரி, பபானுப

பியோநம: சிர: பூ—மி

எம, யமபுர யதிஷ்டான, சூரய

நாராயணேபபியோநம: ஸர்வாணணியங்காளி பூஜயாம்.

சித்திரகுப்த பூஜை

சிதராயநம:

சிதரகுபதாயநம:

எமபபடாயநம:

மிருத்தியுருபிணேநம:

கிருஷ்ணங்காய

விக்ருதவதனாய நம:

குரோதனாயநம:

குரோதருபாயநம:

பயங்கராயநம:

எம பூஜை

எமாயநம:

எமதாமராஜாயநம:

எழுனாபபிராதிரேயநம:

கிருதாநதாயநம:

காலாயநம:

தண்டதராயநம:

வைவஸவதாயநம:

அநதகாயநம:

சமனாயநம:

தாமராஜாயநம:

சூரய பூஜை

பிரதி நாமததிற்கும கடையில நம: என்று

சோதது வாசிககவும

சூராய நம:

ஆதித்தியாய

அற்காய

திவாகராய

பிரபாகராய நம:

விபாகராய

பாஸகராய

பாஸவதே

பபானவே நமஃ
 விவஸவதே
 ஹரி தஸவாய
 மாரததாண்டரய
 சுபஸ்திரே
 கககாய
 அரவிந்தாக்ஷாய
 தித்திரே
 பிரபிதாமஹாய
 ஸவாககதுவாராய
 பிரஜாதுவாராய
 மோக்ஷதுவாராய
 திரிவிஷ்டபாய
 தேவகாததிரே
 பிரசாததாய
 விஸவாதமநே
 விஸவதேதமுகாய
 சாசராதமநே
 ஸலக்ஷ்மாதமநே
 மைத்திரேயாய
 கருணாய
 பூ ஸலாயநாராயணாய
 பூஷ்ணே
 ஹிரணணிய காபபாய
 மரீசயே
 ஸவித்திரே
 ஓம சூராய
 அறபமணே

பபகாய நமஃ
 விவஸவதே
 தீப்தாமசவே
 சுசயே
 தவஷ்டிரே
 பூஷ்ணே
 அறகாய
 ஸவிதோ
 ரவயே
 கபஸ்திரே
 அஜாய
 காலாய
 மிருதயவே
 தாதிரே
 பிரபாகராய
 பருதிவயை
 அதபியோ
 தேஜஸே
 வாயவே
 கககாய
 பராயணாய
 ஸோமாய
 பிருஹஸ்பதயே
 சுககிராய
 புதமயாய
 அங்காரகாய
 இந்திராய
 காஷ்டாயை

முஹூரத்தாய நம :

பக்ஷாய

மாஸாய

இருதவே

ஸமவதஸராய

அஸ்வத்தாய

சௌரயே

சுரைஸ்சராய

ப்ரமஹணே

விஷ்ணுவே

இருத்திராய

ஸகந்தாய

வைசிரவணாய

எமாய

வைத்தியுதாய

ஜட்டராய

அகனயே

அஞ்சனாய

தேஜஸாம்பதயே

தாமதவிஜாய

வேதகாததிரே

வேதாங்காய

வேதவாஹநாய

கிருதாய

திரேதாய

துவாபராய

கலயே

ஸாவாமராஸராய

ஜயாய

விசாலாய

வரதாய நம :

சீககிராய

பராணதாரணாய

காலசகராய

விபாவஸே

புருஷாய

சாஸ்வதாய

யோகினே

வியகதாவவியகதாய

ஸந்தானாய

லோகாததியக்ஷாய

ஸ்ராதத்தியக்ஷாய

விஸ்வகாமினே

தமோறுதே

வருணாய

ஸாகராமசுவே

ஜீமூதாய

அவிகநே

பபூதாஸ்சிரயாய

பபூதபதயே

ஸாவபூதநிஷேவிதாய

தியுமணயே

ஸ்வானாய

பூதாதயே

தன்வந்தயே

தாமகேதவே

ஆதிதேவாய

அதிதேஸஸ்தாய

துவாதசாதமனே

இதற்குமேல் சிவஸஹஸரநாம பூஜையும் செய்யலாம்
பிறகு தூபதீப நைவேத்தியாதிகள் நடத்தவேண்டியது

வநஸபதிரசாதிவவியை நானாகதைஸசுஸம்புதஹ, ஆககிரேய: ஸாவதேவானம் தூபோயம் பிரதிகிருஹவிய தாம் சித்திரகுபதாயநம்: தூபமாக்கிராபயாமி. ஸாஜ்ஜியம் திரிவாதி ஸமயுகதம், வனஹிர ஜோகிதமமயா, கிருஹாண மங்களம் தீபம் திரைலோககியம் திமிராபஹ சித்திரகுப் தாதி தேவதாபபியோநம்: தீபம் தாசயாமி நைவேத்தி யம் ஷடரஸோபேதம், மரஷாபூபஸமன்விதம், கதளீநாரி கேளேஸச ப்பலை ரிக்ஷஸமுதபவை: சித்திரகுப்தாதி தேவ .. நம்: மஹா நைவேத்தியம் நிவேதயாமி || சு தாமபூலம் சூர்னஸமயுகதம் பபூகிபல ஸமன்விதம், தாஸயாமி தேவப பிரீததிபாததம், ஸாவகாமமியாதத சித்தயே. சித்திரகுப தாதி தேவ நம்: தாமபூலம் ஸமாப்பயாமி. || சு தாமராஜ நமஸதேஸது சித்திரகுபதாயதேநம்:, தர்மமாகக பிர போதாததம், பிரீததியாததம் பிரதிகிருஹவியதாம். சித்திரகுபதாதி தேவ .. நம்: காலூநிராஜனம் ஸமாபப யாமி || சு சம்பகைகாஜாதிபுன்னாகை: கேதகீரவீரகை: கம லைஹகுமுதை: புஷ்பை: பிரீததிபாததம் பூஜயாமமியஹம். சித்திரகுபதாதி தேவ .. நம்: ஸுவான மந்திர புஷ்பம் ஸமாப்பயாமி || சு யானிகானிசபாபானி. தஸ்மாதகாருண் ணிய பாவேந ரக்ஷ ரக்ஷதிவாகர, சித்திரகுப்தாதி தேவ .. நம்: ஆதம் பிரதக்ஷிண நமஸகாரான ஸமாப்பயாமி || சு. எமாய தாமராஜாய மிருதயவேசாநதகாயச, வைவஸவ தாயகாலாய, ஸாவபூதக்ஷபாயச, எமாயநம்: புனராககியம் ஸமாப்பயாமி. இப்படி மூன்றுதடவை அராககியம் விட வேண்டியது

ஒளதுமபராய தத்னாய நீலாய பரமேஷ்டிரே, விரு கோதராய சித்திராய, சித்திரகுபதாயவைநம்: சித்திரகுப் தாயநம்: புநராககியம், (ஏவம்) இவவிதம் 3-தடவை அராக்

கியம விடவும் || சு திவாகரமஸ்துபபியம் தாபம நாசய பாஸகர, கிரயீமயததுவம, விஸ்வாதமன கிருஹாணர்க்கியம நமோஸ்துதே ஸ்ரீஞாயநாராயண ஸ்வாமிநேநம் புநராக் கியம ஸமரபபயாமி யஸ்பஸமிருததியாச நாமோகதியா, தபஃ பூஜாககிரியாதிஷ்டு, நியூனம ஸம்பூரணதாமயாதி, சதத்யேவாதே (ஸசங்கரம) அல்லது (தமசசுதம) மந்திர ஹீனம, கிரியாஹீனம, பகதிஹீனம ஜநாததன, அனயா பூஜயாச நைவேததியேன பகவான ஸாவதேவாதமகஃ, ஸ்ரீ ஞாயநாராயண எம, சித்திரகுப்த தேவதாப்பியோநம் ஸுப்பிரீத ஸுப்பிஸனனோ வரதோபவது|| ஸாவம ஸ்ரீ கிருஷ்ணாபபணமஸ்து அல்லது சிவராபணமஸ்து என்று யெப்படியாவது சொல்லலாம் இவ்விரதத்திற்கு உத்தியா பனம உண்டு தாதானம முதலிபன செய்யும் கிரமங்க ளுண்டு இவ்விரதம் சரிவர செய்தால் மிக புண்ணிய முண்டு. ஸாவபாபமும் விலகி ஸாவ புண்ணிய லோகங்கள் அடைவராகள எனபது திண்ணம்.

சித்திரகுப்த விரத கதை.

நைமிசாரணணிப வாசிகளாகிய இருஷிகளெல்லோ ரும், தங்களுடைய ஆஸ்மிரமத்துக்கு விஜயமசெய்த ஸூத மஹா முனிவரைக் கண்டு, சாஸ்திரவிதிப்படி அரக்கியபாத தியாதி ஆசமநீயங் கொடுத்து பூஜிதது “ஓ மஹாதமா ! எல்லாருக்கும் உபகாரமாயும், சகலமான கோரிகைகளை கொடுக்கக் கூடியதுமான ஒரு விரதத்தை எனக்குக்கு தயவு செய்யவேண்டியதென்று” கேட்க, ஸூதமாமுனி, இருஷிகளுக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார் “ஓ முனிவா களே ! சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்: அநேக விரதங்க

ளில் உத்தமமான விரதம் ஒன்றுண்டு, அது எல்லா பாவங் களையும் போககி, சகல ஸம்பதது முண்டாக்கக்கூடியது. ஸ்திரீகளுக்கு, தங்கள் கோரிககையினபடி, சகல ஸம்பத் தும கொடுக்கும்படியான விரதம் சித்திரகுப்த விரதம் என ஒன்றுண்டு அதை, சித்திரை மாதத்தில செய்யவேண்டி யது. இரத சித்திராபுத்திரா, மிக விவேகமுள்ளவா. அவர் எப்போதும் எமதருமராஜனிடத்தில் இருந்துகொண்டு ஜனங்களுடைய புண்ணிய பாவங்களை, தன் ஒலைப் புஸ்த கத்திலெழுதி அக்கணக்கை எமனுக்கு தெரிவித்துக்கொண் டிருப்பவா. ஆகையால், அவருடைய தயவை ஸம்பாதிப்ப தற்காகவேண்டி, சித்திரகுப்த விரதம் செய்யவேண்டும் இது மிக அவசியமான விரதம், இதைக்குறித்து ஒரு இதி ஹாஸ கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஒரு காலத தில், குமாரசுவாமி மிக வணக்கத்தோடு, தன் கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, கைலாஸத்தின் உச்சியில், இரத்தின சிம ஹாஸனத்தில் வீற்றிருந்த சங்கரரை நோக்கி 'ஓ பிதா! மனுஷ்யலோகத்தில் மானிடங்கள், காமக்குரோத லோப மோஹ முதமாதஸரியங்களால் பீடிக்கப்பட்டும், வருமை யாலும் மிகவருநதி வியசனத்தினால், பாவத்தொழில்களை செயதுகொண்டிருப்பவர்கள் ஆகையால், அவர்களைப் படி எம்பாதை அடையாமலிருப்பவர்களோ, அப்போக் கொதத விரதம் ஒன்று உலகத்தின் கேஷமத்திற்காக அனுக்கிரகிக்க வேண்டு'மென்று குமாரன கேழ்க்கவே, மஹாதேவன் தன புத்திரன் நோக்கிச் சொல்லுகிறா: ஓ குழந்தாய், பழமையான ஒரு இதிகாச கதையை விவரித்துச் சொல்லுகிறேன் கேள் தவிஜவாயரெனகிற ஒரு பிராமணர் இருந்தாரா, அந்த பிராமணர், மிக படித தவராயிருந்தாலும், தன் குலாசாரத தாமங்களை விட்டு,

அனுஷ்டானாதிக்களையும், சாஸ்திர முறைகளையும் தவிர்த்து, வேதங்களையும், பிராமணர்களையும் தூஷித்துக்கொண்டு, பாப கராயங்களையே செய்துகொண்டு வந்தார் தவிர பரானம சாபபிடுவார். தான் ஒரு காசாவது செலவழியா ஒரு தானதாமம் கொடார். ஆகிலும், அந்த பிராமணர் போஜனம் செய்வதற்கு முன் சித்திராயநம், சித்திரகுபதாயநம், எமருபிதராயநம் என்று சொல்லிக் கொண்டே, சித்திரகுபதனுக்கு தான் சாபபிடுவதற்கு முன்னே பலி போடுவார் அவருடைய பாரியாளுக்கு, சோமா என்று பெயர் அவரும், மிகப் பொல்லாதவர் அவர் தன கணவனுடைய பேச்சைச் கேளார், சொன்ன வேலையைச் செய்யார், மாமி மாமனை பிரதிதினம் தூஷித்து திட்டிக்கொண்டே யிருப்பார். அவர் கொஞ்சமாவது எந்த காலத்திலும் புண்ணியம் செய்யாமல் எப்போதும் பாவங்களையே செய்து வந்தவரானப்பாதினும், அந்த பிராமணர் ஒரு காலத்தில் தன் பாரியானை, சமீபத்தில் வைத்துக்கொண்டு, இந்த சித்திரகுபத விரதம் செய்தாராகையால், அவருக்கும் அந்தப் பலன் கிடைத்தது. அவர்களிப்படி சிலகாலம் பூலோகத்திலிருந்து, பிறகு மரித்தார்கள். அப்போது எமதுதர் வந்து அவர்களை எமனிடம் அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஐயர் இவர்களைப்போதும் பாபிகளே, ஒரு காலத்திலாவது புண்ணியமென்கிற விஷயத்தையே செய்து அறியாதவர்களென்று, எமனோடு தெரிவித்தார்கள் அப்போது எமன், சித்திரகுபதனை அழைத்து: இரண்டு பேருடைய பாபபுண்ணிய கண்களைக் கண்டு தெரிவிக்கவேண்டியதென அவனுக்குக் கட்டளையிட்டார். உடனே, சித்திரகுபதிரன் தன் கணக்குப் புஸ்தகத்தை அவிழ்த்து ஒவ்வொரு ஏட்டையும் பார்த்து, தன

ளுக்கு அவர்கள் நித்தியமளிக்கும் பலிகளை விரதத்தில் பார்த்தது: ஞாபகத்துக்குக் கொண்டுவந்து, தலையை யசைத்து, எமதாமருக்கு தெண்டனிடஞ்சொன்னா, 'ஓ! பிரபு, இந்த பிராமணருடைய புண்ணிய பாவங்களைப்பற்றி நாம் ஆலோசனை செய்யவேண்டியதா யிருக்கிறது இவா ஞுடைய கணக்கில் என்கே பார்த்தாலும், பாவத்தை பற்றியே யிருக்கிறது ஓரிடத்திலாவது, கொஞ்சமேனும் புண்ணியத்தைப்பற்றி எழுதினதாய்க காணப்படவில்லை. ஆகிலும், இவாஞுடைய பாபங்கள் யாவையும் பூஜையாக எழுதி இருக்கிறது, அது எனக்கு காரணம்தெரியவில்லை ஆகையால், அதை நான் அறியாமலிருந்த போதிலும் எனனை சுஷ்மிகுமபடி கோருகிறேன்' என்று சொல்லி சித்திரகுப்தன் பேசாமலிருந்தான். எமதாமன், அவா புண்ணிய விசேஷத்தை ஆலோசித்துத் தெரிந்துகொண்டு: அவர்களை வைகுண்டத்திற்கு அனுப்பினான்.

ஓ குமாரா ! இந்த விரத மகிமை சொல்ல என்னால் முடியாது, உலகத்தில் மனிதர்கள் இந்த விரதம் தவிர மீதி விரதங்களெத்தனை செயதபோதிலும், அவாஞுக்கு ஸவர்க்கலோக பிராபதி உண்டோ இல்லையோ வென்று சந்தேகிக்க வேண்டியதா யிருக்கிறது ஓ ஷணமுகனே, இதற்காக ஒரு இதிலாஸ கிளைக்கதை சொல்லுகிறேன கேள், அதனால் உன் மனதிலுண்டான சந்தேகங்கள் நீங்கும். ஒரு பட்டணத்தில், அநேக சாஸ்திரங்களைப்படித்த கேசவனென்கிற ஒரு பிராம்மணர் உண்டு அவா பாரியை யின் பெயர் சுசீலை அந்தமமாள பதிபக்தியோடு புத்திர பௌத்திர ஸம்பத்துடன் கூடினவளாய், அநேக விரதங்களைச் செய்துக்கொண்டு, அநேக யாகபலன்களை அடைந்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒருநாள் சுசீலை ஜவரத்தினால்

பிடிக்கப்பட்டு, திடீரென்று மரணமடைந்தாள். அவளை எமது தாக்கள் எமனிடத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோய், ஐயா, இரதமமாளை நாங்கள் மிக பிரயாசத்தாடன பிடித்துக் கொண்டுவந்தோம் என்று அறிவித்தார்கள். உடனே எமன் அந்த ஸுசீலையை சுவாகக வாசற்படி மூடி இருக்கிறது, பாபிகளிருக்கு மிடத்திற்கு கொண்டு போவென்று உத்திரவு செய்தாரா உடனே சுசீலை 'எமதாமராஜனே! நாண் விடாமல் எப்போதும் பதிபகதியுடன் அவருக்கு பணிவிடைகள் செய்துக் கொண்டு, நோன்புகள் நூற்று காலம் கழித்து வந்தும், என்னை ஏன் தயவின்றி பாபிகளிருக்குமிடம் அனுப்ப நினைத்தாய்' இது நியாயம்தானா வென்று கேழ்க்க, எமன் சுசீலையைப் பார்த்து, ஒஸதிரீயே, நீ சொன்னதெல்லாம் உண்மையே, ஆகிலும் நீ சித்திரகுபத விரதம் செய்யவில்லை. ஆகையால், என்னுடைய உன்னை எம்புரத்துக்குக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொல்ல, அப்போது சுசீலை, என்னை நோக்கி? அந்த விரதம் செய்தாலென்ன பலன்? எப்படி செய்யவேண்டியது? எந்த தேவதையை பூஜைசெய்யவேண்டியது? அதை விபரமாகச் சொல்லுமென்று கேழ்க்க, எமன் அந்த சுசீலையம்மாளுக்கு சொல்லுகிறார். 'ஓ சுசீலா, சித்திரை மாதத்தில், சுககில பக்ஷத்தில் அல்லது (பூவ பக்ஷத்தில்) சபதமிதினத்தில் சூரியன் மேஷ ராசியில் பிரவேசித்திருக்கும் போது, உதயத்தில் எழுந்தது, சுததமான சீதல ஜலத்தில் ஸநாமசெய்து, நித்திய கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்துக் கொண்டு, தன் வீட்டின கிழக்கு திக்கில, மெழிகிக் கோலமிட்டு, எமன், சித்திரகுபதன், சூரிய நாராயணன் இம்மூன்று தேவதைகளையும் பொன்னால் செய்து எமாயஸோமம், ஸசித்திரசித்திரம், ஆகிருஷ்ணேனராஜஸா என்று

சொல்லும் மந்திரங்களோடு வரிசைப்படி ஆவாஹணம் செய்து, சோடசோபசார பூஜைகள் அந்த பிரதிமைகளின் மீது பூஜை செய்து, பிறகு இதேமாதிரி ஒவ்வொரு பாதத்திலும் பூஜைகள் செய்து, அந்தந்த மந்திரங்களால் அர்க்கியங்கள் விடவேண்டியது இப்படி பனிரெண்டு மாதமும் செய்துவரவேண்டியது. விரத ஆரம்பத்திலாவது, மத்தியிலாவது, முடிவிலாவது, (உத்தியாபனை) வீரபூததி செய்யவேண்டியது உத்தியாபனை செய்வதற்கு முந்தித் தின்று, ஷ்ஷ்டித்தி தினத்தில் உபவாஸமாயிருந்து, ராததிரி கலசஸ்தாபனம் செய்யவேண்டியது.

முதலில், சண்பதி பூஜையும், பிறகு புண்ணியாஹ்வாசனம் செய்து, மண்டபம் ஏறப்படுத்தி, இலையின்மீது ஐந்து பாக்கால் அரிசி கொட்டி, அதில் அஷ்டதன பதமமெழுதி, அதின்மீது நல்ல தாமபிரபாததிரங்களால் ஐந்து கலசங்கள் வைத்து, அந்த கலசங்களின்மீது புதிய வஸ்திரங்கள் வைத்து அலங்கரித்து, அதில் பிரமஹாதி பஞ்சபாலிக்கைகளையும், இந்திராதி அஷ்டதிக பாலகர்களையும் பிரமஹாவாஹணம் செய்து, பிறகு மத்தியில் எமன, எமனுடைய வலது பக்கத்தில் சித்திரகுபதனையும், இடது பக்கத்தில் சூரியனையும் ஆவாஹணம் செய்து எமனுக்கு சிவப்பு வஸ்திரம் நாலு புஷ்பங்களுடன் கையில் தண்டாயுதமும் தரித்தாப்போல ஆவாஹணம் செய்யவேண்டியது அந்தந்த தேவதையினுடைய மந்திரத்தால் சாஸ்திரவிதிப்படி பூஜை செய்ய வேண்டியது சித்திரகுபதன பக்கத்தில் வெள்ளியால் ஒலையும், பொன் எழுத்தாணியும் வைத்து அவனையும் பூஜை செய்யவேண்டியது. மூன்று மரக்கால் நெல்லு கூடையில் கொட்டி, அந்தக் கூடைகளின்மீது புது வஸ்திரங்கள் விரித்துப்போட்டு, எம், சித்திரகுபத, சூர்ய நாரா

யண பிரதிமைகளை வைத்தது, ராததிரி நாலுஜாமமும் பூஜை செய்துக்கொண்டு ஜாகரணம் செய்யவேண்டியது. சபதமி அன்று காலையிலெழுந்து ஸநாந சித்தியானுஷ்டானங்கள் முடித்துக்கொண்டு, சகதிகுத்தககபடி பூஜைசெய்து, பிராம ண்ணை வருணம் கொடுத்தது ஏற்படுத்திக் கொண்டு கூர்ரதா பணம் (பாலினால்) தாப்பணதிகள் 108-தடவை சமுத்தது, நெய், செரு, அல்லது சத்தமாலைக கொண்டு ஹோமம் செய்துவைத்தது, ஜயாதி-பூணாஹுதி செய்துவைக்கவேண் டும். சிவபு சந்தனம் (அகரு சந்தனம்) சிவபு அக்ஷதை, சிவபு புஷ்பம் இவைகளுடன் பூஜை செய்யவேண்டும். பிறகு கோதானாதி தசதானங்கள், சோடச மஹா தானங் கள் செய்யவேண்டியது முன்னே பூஜை செய்த பிரதிமை களையும், பிராமஹணுக்கு தானம் செய்யவேண்டியது. வேத சாஸ்திரங்கள் படித்த பிராமண வைதீகர்களுக்கு, 30-பேருக்கு குறையாமல் ஷடசுரஸோபேதமாய் அறு சுவை அன்னபிரதானம் செய்யவேண்டும். தானியங்களு டன் அநத வஸ்திரங்கள் முதலியன விரதம் நடத்தின உபாத தியாயருக்கு தானம் செய்யவேண்டியது. இந்த விரதம் விதி யுடன் நடத்துகிறவர்களுக்கு, சுவாக்கலோகம் உண்டாகும், நரகம் கிடையாது. ஒ சசீலா, நீ பூலோகத்திற்குப்போய், இந்த விரதம் செய்து உன் பாததாவுடன் சுகமாய் வா, சுவர்க்கததுக்குப் போகலா மென்று, எமதருமனால் சொல் லப்பட்டது. சசீலையும் மேற்சொன்னபடிசெய்து சுவாகக் லோக மடைந்தாள என்று ராஸவரனால் சொல்லப்பட்ட தைக கேட்டு, குமாரசுவாமியும் இந்த விரதம் செய்தார். ஆகையால், ஒ முனிசிரேஷ்டர்களே, நீங்கள் இவ்விரதத் தை செய்யுங்கள் என்று சூதபௌராணிகா, செளனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு சித்திரகுப்த விரத மகிமாதிசயங்களை உப

தேசித்தாரா” இந்தக் கதையைச் செவியினால் கேட்டாலும், வாயினாற் படித்தாலும் சகல பாபமும் நிவர்த்தியாகும் இந்த விதம் செய்கிறவர்கள் சகல பாபத்தினின்றும் பிணிபற்ற நீண்ட ஆயுளுடனும், திரண்ட ஐஸ்வர்யத்துடனும், புத்திர சம்பத்துடனும் வாழ்ந்து கடைசியில் மோக்ஷபதியை அடைவார்கள். இந்த சூரித்திரம ஸகாந்தபுராணத்தில சிவபெருமானுக்கும், குமாரசுவாமிக்கும் நடந்த சமவாதத்தில் சொல்லிய சித்திரகுப்த விரதகதையின் மஹிமை.

இவ் விரதத்தை சாஸ்திரப்படி பயபகதியாய் அனுசரித்து பூஜை செய்கிறவர்களுக்கு சிவபக்தி விரததியும், கடவுள் கிருபையும் திண்ணமாய் உண்டாகும்.

சிவார்ப்பணமஸ்து

முற்றிற்று

—

பக்தேத்ஸ்வர விரத கல்பம்.

பூஜாரம்பம்.

சுபேசோபனே முஹூராதே ஆத்தியப்பிரமஹண்:
திவிதீயபராதே ஸ்வேதவராஹகலபே வைவஸவத மனமந
தரே கலியுகே பிரதமபாதே ஜமபூ திவீபே, பரதவருஷே
பரதகண்டே அஸமின வாததமானே, வியாவஹாரிக சாந
திரமானேந, ஸமவதஸரே, அயநே, ருதௌ, மாஸே பகேஷ்.
அஸயாம பூரணிமாயாம வாஸரௌ சுபநக்ஷத்திர, சுப
யோக, சுபகரண ஏவநகுண விசேஷண விசிஷ்டாயாம சுப
திதௌமம பாதாஸஹ, கேஷமஸதைர்ய விஜயாயுராரோக
கியைஸவரயாபி விருத்தியர்த்தம் தாமார்த்த காமமோக்ஷ
சதூரவித பலபுருஷாராதத சித்தியாததம் இஷ்ட காமமி
யாராதத சித்தியர்த்தம் மம ஸமஸத துரிதோப சாநதியாத
தம், ஸமஸத மங்களா வாபதியாததம் புத்திர பௌத்தி
ரபி விருதயாததம், ஸ்வாவநீதவ சித்தியாததம் ஹஸ்தி,
அஸவரதாரதோளிகாச சதாவாஹநாதி பிராபதியர்த்த
தம், வந்தியாத்வ நிவிரத்தியர்த்தம், அகண்டித ஸக்ஷ்மீபிர
ஸாத் சித்தியாததம், ஸ்ரீ பகதேஸவர தேவதா முததிஸ்ய
ஸ்ரீ பக்தேஸவர தேவதாப பிரீத்தியாததம், ஸமபவிதா
நியமேன ஸம்பவிதாப பிரகாரேண, ஸமபவதபி திரவ
வியை, ஸமபவதபி ரூபசாரைஸச கல்போகதப் பிரகா
ரேண யாவசசககிய தியாண வாஹநாதி, ஷோடசோபசார
பூஜாம கரிஷ்யே நம:). இவ்விதமாய ஸங்கலபம் செய
துககொண்டு, பிறகு கலச பூஜை செய்யவும் அதற்குப்

பிறகு, கணபதி பூஜை செயது, உடனே பக்தேஸ்வர சுவா
மிகு, பிராண பிரதிஷ்டை செய்து சுவாமியை தியானம்
செய்கிறது. சு ஸ்தையோ ஜாதமபவம் சைவ வாமதேவம்
பவோதபவம், ஜேஷ்ட சிரேஷ்டம் ததோருதரம் கால
கண்டம் விசானகம், பலம் பலப்பிரமதனம் பூதக
கினஞ்ச மனோனமமை, ஸத்தியோஜாதம் திரிணேதரம்
ஸகல ஸுரதுதம் கோடி. சூரயபரகாசம், விககியாதம்
வாமதேவம், ஹயுதிதர விநிபபம், ஸஜஜநாநாம் அககோரம்,
சததுருணம் கோரரூபம், ஹியனலசதநிபபம், ததவபூர்ஷம்
சிதாபபம், ஈசானம் சாநதரூபம், ஸபடிகமணிநிபம், சிந்த
பேத பஞ்ச வகதரம் || பக்தேஸ்வர சுவாமியே நம: தியா
பாமி || பபவோதபவம் சிவாதீதம், பபானுகோடி பிரபம்
விபம், ஆவாஹபாமி பூதேசம், பவாநீபதி முத்தம் || பக
தேஸ்வராய நம: ஆவாஹபாமி. வாமதேவ விருபாக்ஷ,
விபாஸ ஸன்னுதவை சிவ, வேதஸவரூபவரத ஆஸனம்
பரதி கிருஹ்ஹியதாம். பக்தேஸ்வராய நம: ஆஸனம்
ஸ—மி ஜயேஷ்டரூப நமஸ்துபாபியம், பஸம்மாத தூளித
விககிரஹ, ஜெயஜைதர விபூதேததுவம், கிருஹாணாக்கி
யம் மயராபிதம் || பக்தேஸ்வராய . நம: அரக்கியம் ஸ—மி.
ஸுரகிரேஷ்ட ஜகசிரேஷ்ட, சிரவணநத வைபவ, பாத்தி
யம் கிருஹாண ஹேசம்போ, தேவேச விருஷபத்துவஜ ||
பக்தேஸ்வராய நம: பாததியம் ஸ—மி ருத்திர ரௌத
திர ரனோசசாஹ ராஜராஜப பிரஸன்னுத, பஞ்சாமிருத
ஸநாநமிதம் குரு கலயாணதாயக || பக்தேஸ்வராய . நம:
பஞ்சாமிருத ஸநாநம் ஸ—மி. கலவிகரண விபோ, கமலாஸ
வந்தித, காரத்திகேயஸ்ய ஜனக, ஸநாநம் குருதயாநிதே ||
பக்தேஸ்வராய நம: சத்தோதக ஸநாநம் ஸ—மி பல
விகரணபல பானுகோடிபரபாகர, பிருநதாரகாசிதபத,

வஸ்திரமாச்சாதனம் குரு || பகதேஸ்வராய நம: வஸ்திர
யுக்மம் ஸ—மி. பலபிரபல ஸுப்ல பாணஸுரவரபிரத,
பீஜருப பிருஹததாம உபவீதம் கிருஹாணபோ || பக
தேஸ்வராய நம:|| எகரோபவீதம் ஸ—மி பலபிரம
தனபல, புத்திருப புதபிரிய பிலவபதரபரியபல, பூஷ
ணநி கிருஹாணபோ || பகதேஸ்வராய நம: ஆபரணநி
ஸமாப்பயாமி || ஸாவபூதப பிரமதன ஸாவகரு ஸகலோத
பவ, ஸாவாதமன ஸாவபூதேச, ஸுகந்தப, ஸனகிருஹா
ணபோ || பகதேஸ்வராய நம: கந்தான ஸ—மி. மனோன
மன மஹாபாகா, மாயாதீத மஹேஸ்வர, மனோமனோஜீ
சரண ஸனகிருஹாணக்ஷத்தானவிபோ || பகதேஸ்வராய...
நம: || அக்ஷத்தான ஸ—மி அகோர பரமபிரககிய, அசுந
தியா வயகதக்ஷண, ஆனந்தாதீததிய ஸனகாச, புஷ
பாணி பிரதிகிருஹஹியதாம || பகதேஸ்வராய நம: புஷ
பாணி ஸமாப்பயாமி.

அதாங்க பூஜா

ஸத்தியோஜாதாயநம:	பாதௌ பூஜயாமி
பவோதபவாயநம:	குல்பௌ பூ—மி
பவாயநம:	ஜநகே பூ—மி
வாமதேவாயநம:	ஜானூ பூ—மி
ஜயேஷ்டாயநம:	ஊரு பூ—மி
சிரேஷ்டாயநம:	கடிம பூ—மி
ருத்திராயநம:	குஹயம் பூ—மி
காலாயநம:	நாபிம பூ—மி
கலளிகரணாயநம:	உதரம் பூஜயாமி
பலவிகரணாயநம:	ஹிருதயம் பூ—மி

பலாயநம்	ஸதநெள பூ—மி
பலபிரமதனாயநம்	புஜேள பூ—மி
ஸர்வபூததமனாயநம்	வாமஹஸதம பூ—மி
மனோனமனாயநம்	வாமாங்குளீன பூ—மி
அக்கோராயநம்	தக்ஷிணஹஸதம பூ—மி
கோராயநம்	தக்ஷிணாங்குளீன் பூ—மி
கோரகோரதராயநம்	கண்டம பூ—மி
ஸாவாயநம்	ஸகநதௌ பூ—மி
சாவாயநம்	சபுகம் பூ—மி
ருத்திரரூபாயநம்	முகம பூ—மி
ததபுருஷாயநம்	ஜிஹ்வாம பூ—மி
மஹாதேவாயநம்	நாவிகாம பூ—மி
ருத்திராயநம்	வாமசுரோத்திரம பூ—மி
சசானாயநம்	தக்ஷிணசுரோத்திரம பூ—மி
ஸாவவித்தியாதிபதயேநம்	வாமநேத்திரம பூ—மி
ாஸவராயநம்	தக்ஷிணநேத்திரம பூ—மி
ஸாவபூதாதிபதயேநம்	லலாடம் பூ—மி
பிரமஹாதிபதயேநம்	சிரி பூ—மி
சிவாயநம்	ஜடாஜ-உடடம் பூ—மி
ஸாவேஸவாராயநம்	ஸாவாணணியங்கானி பூஜயாமி

சிவாஷ்டோத்திரசத நாமபூஜை செய்யவும் இந்த அஷ்டோத்திரம, கேதாரேஸுவர விரதத்தில எழுதியிருக்கிறது, பார்த்துக் கொள்ளவும் இஷ்டமானால், ஸஹஸ்ர நாமமும் செப்பலாம்.

நூபதீப நைவேத்தியங்கள்.

கோரூப நமஸ்துபபியம், ஸாவ காமராதததாயக, தாம ஸவரூபதனத நூபோயம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் || பகதேஸவராய நம: நூபமாககிருபயாமி|| கோரகோர நமஸ்துபபியம், கடககேடதராவவியய, கண்டேநது பெளளீகிரதிபோயம் பிரதி கிருஹ்ஹியதாம்|| பகதேஸவராய நம: தீபம் தாசயாமி || நம:ஸாவாயஸாஸீவச, ஸாவாவாஸஸநாதன, ஸதாநநத ஸாஸிரேஷ்ட, நைவேத்தியம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் பகதேஸவராய நம: நைவேத்தியம் ஸமாபபயாமி|| சர்வாயச நமஸ்துபபியம், ரஜநீகரபூஷண, சந்திரா சங்கரகௌரீச, தாமபூலம் பிரதிகிருஹ்ஹியதாம் பகதேஸவராய. நம: தாமபூலம் ஸமாபபயாமி நுததிரூபநமஸ்துபபியம், பகதபபிரியசதாசிவ, கஜசாமபரீதான நீராஜனமிதமதவ பகதேஸவராப நம: காபூரநீராஜனம் ஸமாபபயாமி|| தத்புருஷாய நமஸ்துபபியம், திரயீமயதரி லோசன, திரிஸவராகாரதத்வகஞ, மந்திரபூஷ்பம் கிருஹாணபோ பகதேஸவராய நம: மந்திரபூஷ்பம் ஸமர்ப்பயாமி சு சாநதம் பதமாஸனஸதம் சசிதரமகூடம், பஞ்சவக்திரம், திரிணேததிரமஞ்ஜலம் வஜ்ஜிரஞ்சுகடகம் பரகமபயதம், தக்ஷபாகேவஹநதம், நாகம் பாசஞ்சகண்டாம், ஸபடிகமணிரிபம் பாவதீசம் நமாயி|| சு மஹாதேவ நமஸ்துபபியம், மாயாதீத மஹாமதே, பிரதக்ஷணம் கரோமித்துவாம், பாபம் நாசயமேபரபோ || பகதேஸவராய நம: பிரதக்ஷணம் ஸமாபபயாமி|| ஈசானாய நமஸ்துபபியம் பாவதீபதயே நம: ஸாவேஸ்வர நமஸ்துபபியம், பஞ்சசக்திர நமோ நம:|| சு சததியோஜாத நமஸ்துபபியம், வாஹதேவாயதே நம: ஆகோராய நமஸ்துபபியம், தத்புருஷாயதே நம: பக

தேஸவராய நம: நமஸ்காரான ஸமாபபயாமி. குபேர மித திர தேவேசபூதேசத் திரிபுராநதக, பாவதீ ஹிருதயா நநத், கிருஹாணர்க்கியம் நமோஸதுதே|| பகதேஸவராய நம: இதமாக்கியம் ஸமாபபயாமி சு. கைலாஸவரலின தே வேச புவனதரயபாலக|| ஹிமவதபுத்திரிகாகாநத், கிருஹா ணாக்கியம் நமோஸதுதே பகதேஸவராய நம: இதமாக கியம் ஸ—மி. சந்திரமௌளேதரயீனாத, ஜடாமகுடசோ பித், உமாகாநதநமஸதுபபியம், கிருஹாணர்க்கியம் நமோஸ் துதே பகதேஸவராய நம: இதமாக்கியம் ஸ—மி ருண பாதக தெளாபபாக்கிய, தாரித்திரிய விரிவிர்த்தயே, அசே ஷாகக விராசாய பரவீத் மமசங்கர|| சு துககசோகாதிஸந தபதம், ஸமஸாரபயபீடிதம், பஹு ஜனமாகுலம் தீனம், திராஹிமாம் விருஷவாஹன|| பகதேஸவராய நம:, பிராநத் தனம் ஸமாபபயாமி|| எஸ்யஸமிருத்தியாச நாமோகதியா, தப: பூஜாகிரியாதிஷு நியூநமஸம் பூர்னதாமயாதி, ஸததி யோவநதே ஸசங்கரம், மநதிரஹீனம் கிரியாஹீனம் பகதி ஹீனமுமாபதே அநேந பூஜாவிதாநேந பகதேஸவராய.... நம: ஸுபரீத் ஸுபரஸனனோ வரதோபவது||

இதி பூஜாவிதானம் ஸம்பூரணம்

பக்தேதஸ்வர விரத கதை.

ஒருநாள் நைமிசாரணணிய வாசிகளாகிய செளனகாதி மஹரிஷிகள், முனி சிரேஷ்டரும் சகல புராண இதிலாஸநகளை அறிந்தவருமாகிய ஸ்விதமஹா முனிவரைப்பார்த்து “ஓமஹா ரிஷியே, தங்களிடத்தில் அனேக விரத கதைகளைக் கேட்டிருந்த போதிலும், நாங்கள் மனத்ருபதி அடையாமல இருக்கிறபடியால், மென்மேலும் மிக ரகசியமான இன்னொரு கதை தங்களால் கேழ்க்க விரும்புகிறோம். தாங்கள் தயைசெய்து சொல்லவேண்டு” மென்று கேழ்க்க அப்போது ஸ்விதா சொல்லத் தொடங்கினார், “ஓ செளனகாதி ரிஷி சிரேஷ்டரே, புத்திர பௌத்திர ஆயுர்விரத தியும், முக்திகரமுமான பகதேஸ்வர விரத மொன்று சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் முன்னொரு காலத்தில் கைலாஸத்தில் மிக அழகான நிரமலமான ரத்தின சிம்ஹாஸனத்தில் சுகமாய வீற்றிருந்து உலகங்களுக்கு கேஷமததையுண்டாக்கும்படியாய் பரமசிவனைப் பார்த்து உலகத்துக்கு நல விஷயங்களை விருத்திசெய்ய விரும்பினவளான பாவதியானவள் பிரஸநை செய்து கேட்டதாவது ஸமஸ்தமான பேருக்கும் சுகம் கொடுக்கும்படியானதும் ஓ பரமசிவா உனக்கு நமஸ்காரம் செய்கிறேன், புத்திர ஸம்பத்தம், ஆயுராரோகியமும் கொடுக்கும்படியானதும் மலட்டுத்தனம் முதலிய தோஷங்களினின்றும் காப்பாற்றும்படியான உலக நன்மைக்குரியதான ஒரு கதை எனக்குச் சொல்ல வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தது தங்களுடைய உத்திரவை சிரஸரவஹித்தது அந்த விரதம் செய்கிறேன் என்று சொல்ல, பரம

சிவன சொல்லுகிறார்: “ஓ பாவநீ, நான் சொல்லும் விரதத்தை நன்றாய் கேழ்ப்பாயாக, சரதருத்ருவில், காரத்தினை மாத பூரவபக்ஷ பருவதகில் உதயகாலத்தில் விதிப்படி ஸநாநாதி நித்தியகர்மங்களை முடித்து சித்திரவஸ்திரம் தரித்து, மஞ்சள, குங்குமம் தரித்துக்கொண்டு கண்ணுக்கு மையிட்டு ஆபரணங்கள் தரித்துக்கொண்டு, பாததாவின உத்திரவு பெற்று ஸாதாசரணம் செய்யவேண்டும் நல்ல சந்தனத்தினால் ஈஸ்வரனைப் பூசி, மஞ்சளால் பாவதீபையையும், மணலால், நந்தியையும் ஏற்படுத்திக்கொண்டு, சிவ நாம மந்திரங்களால் பூஜை செய்ய வேண்டும் ஸ்திரீகள் நான்கு வாணத்தாரும் இவ்விரதம் செய்யலாம் சூரியன் அஸ்தமித்த பிறகு, வீட்டிலாவது அல்லது தேவாலபத்திலாவது கோமயத்தால் மெழுகிய சுத்தமான இடத்தில், சித்திரக் கோலங்களிட்டு மண்டபமேற்படுத்தி மாபிலை தோரணங்கள் கட்டி அபபிரதேசத்தில், பாவதி பரமேஸ்வரர்களை ஆவாஹனம் செய்து பூஜைசெய்யவேண்டும் பகதியோடு பூஜிப்பதால் பகதேஸ்வரரென்று பெயர் வழங்குகிறது ஸாவமங்களமாங்கலயே, சிவேஸ்வராதத ஸாதகே, சரணணியே திரயம்பகே கௌரீ, பகதேஸ்வர நமோஸ்துதே என்னும் புரணமந்திரத்தால் தியானவாஹனத் தோடசோபசார பூஜைகள் செய்து, மூங்கிலால் அநேக மந்திரங்களுள்ள ஜலலடை ஏற்படுத்திக் கொண்டு முப்பத்திமூன்று கட்டுகள் பொன் கம்பியால் கட்டி, பூமியின் பேரில், பருப்பு, நெய், சாககரை முதலியவைகள் சோத்தமாவினால் அப்பங்கள் தட்டிப் பரப்பிவைத்து, அதின்மீது ஜல்லடையைவைத்து, அதின் மத்தியில் ஒரு தோசையைவைத்து, அதினமேல் சர்க்கரையும் நெய்யும் போட்டு, பச்சரிசி மாவினால் செய்த மாவு விளக்கு பாததித்தில் வாததி

போட்டு நெயவிட்டு விளக்கேற்றி, பிறகு, சுமங்கலியை பூஜித்தது கௌரீ பகதேஸவரா சநதோஷத்தின்பொருட்டு, அநத (வேணு பாத்திரத்தை) அதாவது ஜல்லடையை தானம் செய்யவேண்டியது கௌரீ பகதேஸவரர்களை பிராரத்தித்து, என்னை காப்பாற்றும் இநத தானத்தி னை திருபதி அடைந்தது, எங்கள் குலத்தில் தீகாயு கடன், என பாத்தாவையும், புத்திர பௌத்திராதிகளும், தனதானிய ஸம்பததும், பசு விருத்தியும், பருதுக்கள் விருத்தியும் எனக்குக் கொடுத்தது அனுசக்ராஹித்து எம்மை ரக்ஷிக்கவேண்டு மென்று பிராரத்தனை செய்துக் கொண்டு, இவ்விதமாய் முதல் பருவத்தில் ஆசரித்துசெய்யவேண்டும் முனபோலவே, மாகழிமாத பருவத்திலும், மாவு விளக்கு கள இரண்டும், இரண்டு தோசையும் வைத்து, தன ஆயுள விருத்திக்காக கௌரி தேவிகளுக்கு கொடுப்பது. தைமாதத் தில் பருவதினத்தில் மூன்று விளக்கும், மூன்று தோசை யும், மாசிமாதத்தில் நான்கு தோசையும், நான்கு விளக்கும் பங்குனிமாதத்தில் ஐந்து விளக்கும், ஐந்து தோசையும், சித்திரைமாதத்தில் ஆறுதோசையும், ஆறுவிளக்கும், வை காசிமாதத்தில் ஏழுதோசையும் ஏழுவிளக்கும் இம்மாதிரி யாய் ஏகோத்திர விருத்தியாக முப்பத்திமூன்று பருவங் களிலும் ஆசரித்துச் செய்யவேண்டியது. அப்போதைக் கப்போது தேவிசமீபத்தில் வைத்த தீபங்களையும் தோசை களையும் சுமங்கலிக்கு தாமபூல தக்ஷணைகளுடன் கொடுக்க வேண்டியது” ஒ பாவதிதேவி ஸ்திரீகளுக்கு, சௌபாக்கிய கரமான இநத விரதம் சொன்னாய், ஆனால் பூர்வத் தில் இவ்விரதம் யார் செய்தது அனுசரித்தார்கள் என்று கேழ்க்க, இதற்கொரு இதிஹாஸமுண்டு அதைக் கேழ்க்

கிறவர்களுக்கு எல்லா பாவங்களும் விலகி மூவுலகத்திலும், ஸதகீர்த்தி அடைவார்களென்று, ஸூத்ரா வாககனிக்கிறார்.

பூமண்டலத்தில் கிருதமாலா எனனும நதிககரையிலுள்ள மதுராபட்டணத்தில் மிக தர்மகுணங்களாலும் ரூபமும் ஸம்பத்துமுள்ளவனாயும், இராஜக்ஷணங்களுடன் கூடியவனாயும், சாஸ்திரங்கள் தெரிந்தவனாயும், தனவந்தனாயும், சூரனாயும், செளரிய தைரியமுமுள்ளவனாய் பிரதாபத்தினாலும் கீர்த்தியினாலும் மூன்றுலோகங்களிலும் போ பெற்றவனான சந்திரவம்சத்தில் பிறந்த சந்திரபாண்டிய மஹாராஜ ரென்றொருவரிருந்தார அவருக்கு மஹா பாக்கியசாலியும், பதிவிரதாசிரோனமணியும், பெரியோராகளைப் பூஜிக்கக்கூடியவருமான குமுததுவதி என்னும் பாரியாள உணம். அப்படிக்கொத்த அனுகூலமான களத்திரத்தினால் கூடியவரும், பூமியை யுடையவரும், மெத்தைமேடைகளால் பிரகாசிக்கின்ற பட்டணத்தையுடையவரும், விசேஷதாமங்களுடன் பரிபாலனம் செய்துகொண்டிருப்பருமானவா, புத்திர ஹீனத்தால் ஜனங்களில்லா வனத்தில், மிக பக்தியோடு நிராதாரனாயும், ஜிதேந்தியனாயும், சிவத்தியானம் செய்துகொண்டு சிவபஞ்சாக்ஷரமந்திரம் ஜெபித்துக்கொண்டு, பதினாயிரவருஷம் இரவும் பகலும் ஒருபாதத்தினமீது நின்றிருக்கொண்டு தவம் புரிந்தார் இப்படி தவம் புரியும் போது, பத்துவருஷம், பழங்களைப் பக்ஷித்ததும், முப்பது வருஷம் ஜலாஹாரம் செய்துகொண்டும், வெயில்காற்று குளிர மழை முதலியவைகளைச் சகித்துக்கொண்டு அஹங்காரமற்றவனாய், ஊமத்தம் பூவினாலும், அநேகமான தாமரை கமலங்களினாலும் சிவனை பூஜைசெய்து அதிகிகளுக்கு கந்தமூல பலங்களால் திருபதி பதிதிக் கொண்டிருந்தார் அவருடைய ஆஸகிரமத்தில், மிக ஆச்சரியமான தபோ

பலததினால் புலிகளுடன் பசுக்களும், சிங்கங்களுடன் யானைகளும், கிரிபிளிகளோடு ஸாபபங்களும், ஜாதி பேதம் விட்டு விளையாடிக்கொண்டிருந்தது. சூரியன் பிரகாசிக்காமலிருந்தாரா, தேவதைகளும் நடுங்கி அவருடைய தபசைப்பற்றி ஆலோசித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இடபடியிருக்க, அவருடைய உக்கிரமானதபசைமெச்சி பாவதி பரமேஸ்வரரின் திருப்தி அடைந்தது பிரத்தியக்ஷமாய், தைய்யுடன் பரமசிவன் கேழ்க்கிறார். ஓ ராஜ ராஜேந்திரரே உங்கள் பிதாக்களுடைய ராஜ்ஜியத்தைவிட்டு இப்படிக்காட்டில் என்ன காரணத்திற்காக தவம் புரிகின்றீர்கள் என்று கேழ்க்க, இராஜன் தன் பாரியாளுடன் சிவவாக்கியத்தைக் கேட்டு, மிகதிருபதி அடைந்தவராய், தண்டனாபகதியோடு அஞ்ஞவிபகதராய் சைகூப்பிக்கொண்டு, நான் தன்னியனானேன், அனுககிரஹிக்கப்பட்டேன், காப்பாற்றப்பட்டேன், பிரஸன்னமானார். என வமச விருத்தியின் பொருட்டும், இராஜஜிபம பரிபாலிக்கும் பொருட்டும், தீகாயுள்ள புத்திரனைத் தரவேண்டுமென்று கேழ்க்க, ஜனமாதிரபாததினால் உனக்கு ஸந்தானமில்லை, ஆகிலும் உன் பகதிக் கிணங்கி உன் கோரிகையை நிறைவேற்றுகிறேன். மாங்கலயஹீனமான சிரஞ்சீவியான பெண் வேண்டுமா? அறப ஆயுளுள்ள புத்தியுள்ளவனான புத்திரனவேண்டுமா? எனவேண்டும் உன் கோரிகையை சொல்லுமென, இராஜன் சொல்லுகிறார் பெண் தேவையிலலை, புத்திரனையே தயவு செய்யுமென்று சொல்ல, பரமேஸ்வரன் ததாஸ்து என்று சொல்லி பாவதி பரமேஸ்வரரின் அநந்தரதயான மடைந்தாள். இராஜன் பட்டணமவந்த சோந்தாரா சிலகாலத்திற்குப்பிறகு, குமுதவதி சந்திரபாண்டிய மஹாராஜனால், காப்பமடைந்தாள். பததாவது மாதத்தில், சுப

நக்ஷத்ரயுகதமான தினத்தில் ராஜலக்ஷணங்களோடு கூடிய நல்ல தோச்சியுள்ள புத்திசாலியான புத்திரனைப் பெற்றாள் இராஜன். இந்த சுபவாததமானம கேட்டு புத்திரோதஸவம் செய்து பிராமஹ்ணனுக்கு விசேஷதனம் தானம் செய்தாரா ஜாதகாமாதிகிரிகைகள் செய்து, ராஸ்வரபாண்டியனேனும் நாமகரணம் செய்து, எட்டாவது வயதில் உபனயனம் செய்து, சகல விததைகளையும் கற்பித்தாரா பதினாறுவயது வந்த உடனே இந்த புத்திரன் எவ்விதத்தால தீரககாயுக உடையவனாவான் என சிந்தித்துக் கொண்டு விவாஹம் செய்த பிறகு தெரியத்தக்கதென்று எண்ணி இருந்தாரா இப் படியிருக்க அந்த சமயத்தில், மேனமையான மனதுள்ளவராயும், சிவபகதனாயும், அலகாபுரியை பரிபாலிக்கும் மித்ரஸஹனென்னும் இராஜனொருவன் உண்டு அவனுக்கு பக்தேஸ்வர விரதம் செய்யப்பட்ட காவதி எனும் பாரியானுண்டு. அவர்களுக்கு பகதேஸ்வர விரதாபியாஸத்தால் ஒரு பிள்ளையும், ஒரு பெண்ணும் உண்டானார்கள். அக்கன்னிகைக்கு யௌவனம் வந்த உடனே கன்னியாதானம் செய்ய வேண்டு மென்று யோசித்திருக்க, மதுரை பட்டணத்து எஜமானனுடைய மந்திரிகள், அந்த கன்னிகையைப் பார்க்க அவ்விடம் சென்றார்கள் அப்போது மித்திரஸஹ மஹாராஜன் அந்த மந்திரிகளை வரவழைத்து தன்குமாரத்திபை கன்னியாதானம் செய்கிறதாய்சொல்லி மதுரைப்பட்டணத்து இராஜனை சீக்கிரமாய் பந்துமித்திர ஸமேதராய் இவ்விடம் அழைத்து வரவேண்டுமென்று சொல்ல, அந்த மந்திரிகள் மதுரைக்குச் சென்று, இந்த சுப விருத்தாந்தம் எல்லாம் இராஜனுக்கு தெரிவித்தார்கள் அப்போது இராஜன் ஸந்தோஷித்து பராயாள பந்து ஸமேதராய், சதுரங்க ஞானியத்துடன் அலகாபுரிக்கு வந்தாரா வந்தவர்களை மித்திர

ஸஹராஜன் பாரதது ஸநதோஷிதது, சாஸ்திரோசக விதிப படி பூணமி தினததில் விவாகம நடத்தினா அவா பார் யாள கலாவதி அநத பருவதினததில் பகதேஸ்வர வி தோத்தியாபனை செயலதற்கு பிரயத்தனம் செய்த, முப பத்திமூன்று பொன் கட்டுகள் போட்ட ஜலலடையில், சந தனத்தால, ராகவரனையும், மஞ்சளால் செளரி தேவியையும், மணலால் நேதியையும் ஏறபாடு செய்துகொண்டு கல போகதப பிரகாரமாய் விதிவததாய, சநதன புஷ்பாஷுதை யுடன் நன்றாய பூஜை செய்து, பருப்பு, நெய், சாககரை யுடன் கலந்த முப்பத்திமூன்று தோசைகளினமீது, முப பத்திமூன்று மாவிலைசெய்த தீபங்களைவைத்துக்கொண்டு, கலயாணி எனனும் பேருளா பெண்ணிறகு, வஸதரம், சநதனம், புஷ்பம், அக்ஷதைகள், மஞ்சல, குங்குமம், மைச சிமிழ் இவைகளால் அலங்கரித்து பகதிபோடு, அநத ஜலல டையை வாயனம் கொடுத்தாள இந்த தோசைகளும், பூ ணங்களும் இருந்த அநத மூங்கில் பாததிரததை பகதேஸ் வரருடைய திருபதிககாக நான கொடுக்கிறேன், கொடுக கிறவாளுக்கும் வாங்குகிறவாளுக்கும், சௌம்ய கலயத தைக கொடுக்கவேண்டும், புத்திர பௌத்திராபி விருத்தி யையும் கொடுக்கவேண்டும், விரத பரிபூர்த்திககாக கொடுத தேன என்று சொல்லி தானம்செய்து வரனுடைய ஸமீ பத்திறகு, கன்னிகையை அனுப்பி, பந்துக்களோடு சாப பிட்டுக்கொண்டு ஸுகமா யிருந்தார்கள அப்போது கல யாண மானவரனுடன், அநத கன்னிகையும் படுககை அறையில் இருக்கும்போது, அறைக்குச் சமீபத்தில் மிருத தியு தேவதை வந்து, அடிக்கடி கதவைத் திறக்கவேண்டு மென்று சொன்னது. அந்த வாரததையைக் கேட்ட கல யாணியானவள் கதவு திறக்கிறதில்லை என்று சொல்ல,

பிறகு மிருத்தியு தேவதை சொல்லுகிறான். நான் மிருத்தியு தேவதை, அறப ஆயுள் உள்ள உன் கணவனைக் கண்ணத்தில் கொண்டுபோக வருதேனென்று சொன்னான் பிறகு கல்யாணியானவள பகதேஸ்வர ரணுககிரஹத்தினால் செளமாவகலயத்தால் என பாததாவிடத்தில் இருக்கிறேன், நீ எப்படி வருகிறாய், போ போ வென்று சொல்லி, பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்தாள் “சரணாகத வத்ஸலநே, தயாசமுதகிரணே, ஓ பகதேஸ்வர எனது, மிருதயுகிரஸதனா என் பாத்தாவை ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று வேண்டி ஸதோத்திரம் செய்தாள் இதற்குள் மிருததுதேவதைக்கு கண்கள் சிவந்து மிக கோபத்துடன் அத்தட்டிக்கொண்டு காலால் கதவுகளை உதைத்து உடைத்து உள்ளே சென்று பிடித்துக்கொள்ள பிரயத்தினம் செய்தான். தயாநிதியான ஈசுவரன் தீபக்கூட்டங்களினின்று படத்தோடு காலஸாப்பமாய் மிக கோபத்துடன் மிருததுவைக் கடித்தது. அப்போது கண்கள் கிறுகிறென்று சுத்தி வந்து பயங்கரமான எமதாமன் பூமியினமேல் விழுந்தான் அதை சித்திரகுபதாதிகள் பார்த்து பரமசிவனைப் பிரார்த்தித்தார்கள். பரமசிவன் மிக சந்தோஷிதது சித்திரகுபதனைப் பார்த்து சொல்லுகிறார்: இந்த கல்யாணி என்பவள், என பங்கிலா ஈடுபட்டவள் பகதேஸ்வர விரதம் ஆசரித்தவள், இந்த எமன் எவவிதமாய் இவளுடைய பாத்தாவை கொண்டு போகவந்தான். இப்போக்கொத்த என் பகதார்களிடம் இனிமேல் வரத்தகாது, எமனைக் குறித்து மன்னித்தேன் இந்த எமனோடு உங்கள் ஸ்வயஸ்தானம் செல்லுங்கள் என்று அவர்களுக்கு உத்திரவு கொடுத்தது பிறகு பராவதி பரமேஸ்வராள இந்த கல்யாணிக்கு சில வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிறாள். ஓ குழந்தாய் கல்யாணி உன் பாத்

தாவினுடைய மிருததுவைக குறித்து இனி பயப்பட வேண்டாம். இனிமேல் நீ பகதேஸவர விரதத்தை செய்ய வேண்டும் என அனுக்கிரஹத்தால், நீ உன பர்ததா தீரக்காயுளுடன் புத்திரசம்பத்தாய் ஸுகமா மிருப்பீராகள் என்று சொல்லி பாவதி பரமேஸவரான அந்தரதயான மடைநதார்கள். பிறகு அநத கல்யாணியானவள் தன பாததாவுடன் அநத இராததிரி சுகமாய் இருந்து, மறு நாள் உதயத்தி லெழுந்த ஸநாநாதி கிருத்தியங்களை முடித்துக்கொண்டு, விவாஹ மண்டபத்திறகு வந்து உட்கார்ந்து நலங்கு முதலிய வேடிகைகளை நடத்திக்கொண்டிருக்கும்போது சநதிர பாண்டியனும், குமுத்வதியும், தங்கள் புத்திரன ஆயுசைக் குறித்து சிந்தை படங்கொண்டு, மருமகளுடைய தபோ பாக்கியத்தால் ஆயுசு உண்டாகுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தார்கள். அநத ஸமயத்தில், கலாவதியும் அலகேஸவரனும், வாததிய கோஷத்தோடு சமமந்திகளுடைய விடிதிகுள் சென்று, பாதுககளை அழைத்தார்கள் அவர்களும், சநதோஷத்தோடு கல்யாண மண்டபத்திறகு வந்து, வதுவராகளைப் பார்த்து மிகச் சநதோஷித்தார்கள். அப்போது குமுத்வதியானவள், தன் மருமகளாகிய கல்யாணியிடம் சென்று, க்ஷமாய இராததிரி நடந்த சமாசாரம் எனக்கு சொல்ல வேண்டும், ஏனென்றால் என சூமாரன அற்ப ஆயுசுள்ளவன் உன்னுடைய மாங்கல்யபலத்தினால்தான் பிழைக்க வேண்டுமென்று இவனுக்கு விவாஹம் செய்யப்பட்டது. இப்போது எந்த விரத மகிமையினால் உன் கணவனுக்கு தீர்க்காயுசு உண்டாசக்தென்று கேழ்க்க, கல்யாணி உடனே இராததிரி தங்கள் படுக்கைவீட்டில் நடந்த கிருத்காரதத்தை உள்ளபடி மாமியார் மாமனாருக்குத் தெரிவித்தாள் அநத விருத்தாந்தங்களைக் கேட்ட மாமி மாமனார்

இருவரும் மிக சந்தோஷிதது மருமகளை அடிக்கடி கட்டிக் கொண்டு முத்தமிட்டு, அந்த விரதம் எனக்கும் சொல்ல வேண்டும், நானும் அதைச் செய்கிறேன் என்று மாமியானவள் கேட்டாள். அப்போதந்தப் பெண் பரமேஸ்வரன் தனக்குச் சொன்னபடி அந்த விரத மஹிமையை எடுத்துச் சொன்னாள். குமுதவதி அந்த விரத பிரபாதத்தைக்கேட்டு, தானும் அந்த விரத மகிமையால் புத்திப்பெளத்திர ஸம்பத் தோடு கூடினாள் சந்திரபாண்டியன், இந்த புத்திரஸம்பத் தோடு கூடினவராய், மதுராபுரிபோய்ச்சோனது விசேஷமான ஸம்பத்துடனும் கோதனத்துடனும் சுகமாய் வாழ்ந்தாள். அதுமுதற்கொண்டு இந்த பகதேஸ்வர விரதம் உலகத்தில் பிரசித்தமாச்சது” என்று பாரவதி தேவிகு பரமேஸ்வரன் சொன்னா ஆகையால் சொனகாதி மஹரிஷிகளுக்கு இந்த விரதபரபாவம் தெரிவித்தாள் அப்போது பகதேஸ்வர விரதம், பருவத்திலேயே செய்ய வேண்டுமென்று உலகத்தாருக்கும் பிரசித்தியாய எல்லா ஸ்திரீகளுக்கும் இந்த நோன்பு ஆசரிக்கலாம். எந்த ஸ்திரீ இந்த நோன்பு செய்கிறாளோ அந்த ஸ்திரீ, செளமங்கல்யத் தோடு புத்திர ஸம்பத்துடன், இவ்வுலகில் எல்லா சுகங்களையு மனுபவித்து பரலோகத்தில் சதாசிவனுடைய பாதாரவிரத மடைந்து, பரமசுக மடைவாள என்று ஸூத் புராணிகா சொன்ன வாக்கியங்களை, சொனகாதி இருஷிகள கேட்டு, மிக சந்தோஷத்தோடு தங்கள் தங்கள் பரியாககளை விரதம் செய்யும்படி செய்தார்கள் அது முதல் பூமியில் இந்த விரதம் பிரசித்தமாச்சது. இப்படி பவிஷ்யோத்தர புராணத்தில், பார்வதிகு பரமேஸ்வரன் உபதேசித்த பகதேஸ்வரவிரத கலபம் ஸம்பூர்ணம்

அமாவாஸ்யா

சோமவார விரதம்.

ஆசுமமிய சங்கலபயா || சுபேசோபனே முஹூர்த்தே
ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம, அஸ்யாம
அமாயாம சுபதிதௌமம், ஸமஸ்த ஜன்மஸுசௌபாக
கிய விதிதியாத்தம, இஹ ஜன்மணி, ஜனமாநதரேச,
ஸகலபாப க்ஷயாராததம் புதர பௌதராதயபி விருதயா,
ஸநததி, சிரஜீவிதவ, பரம சௌபாககியகாமா, அஸ்யாம
சோமவததியா, மமாயாம, பிரமஹ, விஷ்ணு, சிவாதமக
அஸ்வதத விருக்ஷேபததா மிளிதோபசாரை, மனோவாக
காய கிருத மஹா பாதக நிவிருதயாததம், மஹதைஸ
வாய பராபதியாததம் ஐஹிக, ஆமுஸமிக, பபலாவாபதி
யாததம், ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுப பிரீதயாததம், பவிஷ்யோத
தர புராணோகதப பிரகாரேண அமா சோமவார விரதே
லக்ஷ்மீ நாராயண பூஜாம, கரிஷ்யே நம: ஆதௌ கலச
பூஜாம.கிருதவா, அநநதரம், கணபதி பூஜாஞ்ச கரிஷ்யே
நம: பிறகு பீட்ட பூஜையும் துவார பூஜையும் செய்ய
வேண்டியது. அரசமரததடியில, சுததப்படுததி, ஜலம்
தௌதிதது, கோலங்கள் போட்டு பூஜைக்கு வேண்டிய வஸ
துககளை சோத்துக்கொண்டு, அம்மரததடியில உடகாரநது
கொண்டு, வேதமந்திரததாலாவது அலலது, புராணோகதத்
தினாலாவது, ஸ்ரீ லக்ஷ்மீ நாராயணப பிரீதியின் பொருட்டு
லக்ஷ்மீநாராயண தியானம் செய்துக்கொண்டு பூஜையை
ஆரம்பிக்க வேண்டியது.

தியான சுலோகம் மூஸ்தோபபிரமஹ ரூபாய, மத்
தியதோ விஷ்ணு ரூபினே, அகசுரத்: சிவரூபாய, விருக்ஷ
ராஜாயதே நம: || இந்த மூல மந்திரத்தால அரச மரத்
திறகு (அஸ்வத்த விருக்ஷத்திறகு) சோட்சோபசார பூஜை
கள் செய்பவேண்டியது பிறகு, சு இந்திராதி ஸுர
ஸமஸேவய, யோகநிதரா பாராயண, லக்ஷ்மியாஸஹ
ஸுரஸரேஷ்ட, ஸுஸ்திரோபவ ஸாவதா || தேவதேவ
மஹாபராக்ரு, லோகேசு ஸுரபூஜித, யாவத் பூஜாம
ஸமாபயேஹம் தாவத்துவம் ஸன்னிதிராபவ || (அதோதேவா
யிதி மந்திரேண அஸ்வத்தமூலே, விஷ்ணும தியாதவா;
ஸபிருஷ்டவா பூஜயேதது) ஸ்ரீமதஸ்வத்த நாராயண தேவ
தாபயோநம: || தியானம் ஸமாப்பயாமி || சு. சரணமமே
ஜகனனாத, சரணம் பகதவதஸல வரதோபவமே நாத, கருண
கர சாஸ்வத ஸ்ரீமதஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே நம: ஆவா
ஹனம் ஸமர்ப்பயாமி || சு. ஓம் நமோ வாஸுதேவாய சத்
யானந்த சிதாதமனே, மூலானி, பிரமஹ்ணேயஸய, ருக்
வேதோங்கானி பலலவா:, பபலானி எக்ஞ்சாகாஸச, நாரா
யண தயாம் குரு, ரதனவிமஹாஸனம் துப்பியம் தாஸ
யாமி ஸவீகுருப்பிரபோ || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே
நம: ரதன சிமஹாஸனம் ஸமாப்பயாமி || சு கசுக்வா
ஹன அலலது கஜவாஹன ஸாவக்ரு, ஸர்வலக்ஷண ஸமயு
தம், பாததியம் கிருஹாண மத்தததம், ஸ்ரீயாஸஹ ஸு
ரோததம் || அஸ்வத்த நாராயண ஸ்வாமிநே நம: பாத்
தியம் ஸமாப்பயாமி || சு பரிதராண பராநந்த, பதமபதரே
க்ஷணப் பரப்போ, ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாக்ரியம் மயாதத்தம்
கிருஷ்ண விஷ்ணோஜநாத்தன || அஸ்வத் நாராயண ஸ்வா
மிநே நம: ஆககியம் ஸம் .யாமி || சு கர்ப்பூரே லாலவங்
காதி சீதலம் ஸலிலமவிப்போ, ரமாரமண தேவேச ஆசம்மி

யம் பிரதி கிருஹ்யதாம் || ஸ்ரீமதஸ்வதத நாராயண ஸ்வா
மிநேநம் ஆசமநீயம் ஸ...மி || சு. நமோ நித்தியாய சுத்
தாய, யோகித்யான பராயண, மதுபாககம் கிருஹாணே
தம், ஸாவ லோகைகஞாயக || அஸ்வதத நாராயண ஸ்வா
மிநே நம் மதுபாககம் ஸ...மி சு பஞ்சாமிருதம், மயா
நீதம், பயோ ததிகிருதம்மது, சர்க்கராதி ஸமாயுகதம்,
ஸநாநராததம் பரதி கிருஹபதாம் || ஸம ஸநாபனம் கர்ஷ்
யாமி, லக்ஷ்மீ நாராயணப்ரபபோ || ஸநே நானேந தே
வேச, மமபாபம் வயபோஹது. அஸ்வதத நாராயண ஸ்வா
மிநேநம் பஞ்சாமிருத ஸநாநம் ஸ...மி || சு கங்கோதகம் ஸமா
நீதம், ஸுவாண கலச ஸதிதம், ஸநாபநராததம் மயா
நீதம், கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வதத நாராயண ஸ்வா
மிநே நம் சுத்தோதக ஸநாநம் ஸ...மி || சு கந்தாதி
பூர்வ பூஜாம் கிருதவா, அபிஷேகம் ஞாயாதது || தேவ
தேவ ஜகனனாத, நம் ஸ்ரீ வதஸ்தாரிணே, வஸ்திர யுகமம்,
பிரதாஸ்யாமி, ஸம கிருஹாண ஜநாததன || அஸ்வதத
நாராயண ஸ்வாமிநே நம் வஸ்திரயுகமம் ஸ...மி || சு லக்ஷ்
மீசாய நமஸ்தேஸது, திராஹிமாம் பவஸாகராத, பிரமஹ
ஸ-ஓதரம் சோததரீயம், கிருஹாண ப்ராததிதோ மயா ||
அஸ்வதத நாராயண ஸ்வாமிநே நம் ஏகனோபவீதம்
ஸ....மி || சு. அஸ்வதத ஹுதபுகவாஸ, கோவிந்தஸ்ய,
ஸதாஸ்ரய அசேஷம், ஹரமேபாபம், வருக்ஷ ராஜநமோ
ஸதுதே || அஸ்வதத நாராயண ஸ்வாமிநே நம் || ஸ-ஓதர
தாரணலங்காரான ஸ...மி || சு. காப்பூர கருகஸ்தூரி
குங்குமோன மிஸர சந்தனம், துபபியம் தாஸ்யாமி தே
வேச, ஸங்கிருஹாண நமோஸதுதே || (மலயாசல ஸமபூதம்
க்கனஸார்ம் மனோஹரம், விடேபனம் ஸூர ஸகிரேஷ்டம்
சந்தனம் பிரதி கிருஹபதாம்) || அஸ்வதத நாராயண

ஸவாமிநே நம: கந்தான ஸ ...மி || சு. தண்டுலா நாராதர
கான ஸவசசான், மஹாவீரீஸ்ரி சமுதபவான, அக்ஷதான்
அறபயேத்துபபியம், கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வதத
நாராயண ஸவாமிநே நம: அக்ஷதான் ஸ . மி. || பாலயா
னிச ஸுகந்தீநி, மாலதயா தீனிசப்ரபபோ, மயாஹரு
தானி பூஜராததம், கிருஹாண கமலாததிப || சு துளவீ
ஜாதிகலா மலலிகா சமபகானிச, புஷ்பாணிஹர கோவிந்த
கிருஹாண பரமேஸ்வர || அஸ்வதத நாராயணஸவாமிநே
நம: நானாவித புஷ்பாணி பூஜயாமி ||

அத்தாங்க பூஜா.

நாராயணாயநம:

பாதௌ பூஜயாமி

கேசவாயநம:

குலபௌ பூ—மி

ஹரயேநம:

ஜங்கே பூ—மி

ஸங்கர்ஷணாயநம:

உளரு பூ—மி

வராஹாயநம:

கடிம பூ—மி

பதமநாபாயநம:

நாபிம் பூ—மி

தாமோதராயநம:

உதரம பூ—மி

காலாதமனேநம:

ஸ்தநௌ பூ—மி

ராமாயநம:

ஸகந்தௌ பூ—மி

வைகுண்டாயநம:

கண்டம் பூ—மி

அனிருத்தாயநம:

பாஹுண பூ—மி

பரமேஸ்வராயநம:

ஹஸ்தௌ பூ—மி

தேவாதிதேவாயநம:

முகம பூ—மி

புஷ்கரநேத்திராயநம:

நேத்திரே பூ—மி

வாஸுதேவாயநம:

சுரோத்திரே பூ—மி

ஸாவனிபாபிகேநம:

சிர பூ—மி

ஸுவேஸ்வராயநம:

ஸர்வாணமந்தானி பூ—மி

அத்த நாமாவளி

முதலில் ஓம என்றும், கடைசியில் நமஃ என்றும்
ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சேர்க்கவும்

ஓம பரமாத்மனே நமஃ

பரமேஸ்வராய

பரபரமஹணே

விரிஞ்சயே

சிவாய

ருத்திராய

நாராயணாய

வனஸ்பதயே

விருக்ஷராஜாய

வேதாத்மனே

பரகிருதயே

தேவாத்மனே

தரிமூர்த்தியாத்மனே

ஊர்தவமூலாய

ச்சந்தஃ பானாய

அவயயாய

பாபககினாய

ஞானவிருக்ஷாய

பபூதாவாஸாய

புண்யாய

சிவாகாராய

மஹாமூலாய

இருஷிஸேவிதாய

தபஃ பபலாய

அகனிகாப்பாய

ஓம் அரணயே நமஃ

ஸமிதாகராய

ஸூரியாஸவஜாய

விபூதயே

சமீபதயே

அஸவத்தாய

கேசவாய

ஹரயே

ஸங்காஷ்ணாய

வராஹாய

பதமநாபாய

தாமோதராய

காலாத்மனே

வைகுண்டநாதாய

அநீருத்தாய

பரமேஸ்வராய

தேவாதீதேவாய

புஷ்கரநேதராய

வாஸுதேவாய

ஸாவனியாடீனே

ஸாவேஸ்வராய

ஸ்ரீமதஸ்வத்த நாராயண

ஸவாமீனே

நாநாவிதபரிமள பதர புஷ்

பாணி ஸமாப்பயாமி.

10

20

30

40

48

ஸாவகாச மிருந்தால் விஷ்ணு ஸஹஸர நாமமும்
செய்யலாம். பிறகு தூபதீப நைவேத்தியாதிகள் செய்ய
லாம்.

குக்குலம் கிருதஸமயுத்தம் நானுகநதை ஸுஸமயுதம், த்நாபம கிருஹாண கிருபயா, ஸுபரீதோ வரதோபவ அஸ்வதத நாராயணஸவாமிநே நம: த்நாபம ஆக்கிருபயாமி|| சு அக்ஞானதமனயேதி, ஞானபுத்திப பிரதோபபவ, அக்னிநாயோஜிதம தீபம, கிருஹாண, பரயாமுதா அஸ்வதத நாராயண ஸவாமிநே நம: தீபம தாசயாமி|| சு திவ்னியானனம, ஷ்டாஸோபேதம, நானாபபக்ஷியைஸச ஸமயுதம, மயாப்பிரதததம நைவேததியம, ஸங்கிருஹாண ஸ்ரீயாஸஹ|| பபக்ஷியம பபோஜஜியம, லேஹஹிபபேயே, சோஷ்ஷியம, ககாததியம, மயாஹிருதம, பிரீதயே பரமேசஸய தததமமே ஸவீகுருபரபபோ அஸ்வதத நாராயண ஸவாமிநே நம: மஹா நைவேத்தியம் நிவேதயாமி. பிராணாபநம: அபாநாயநம: வியானாயநம: உதானாயநம: ஸமானாயநம: || சு கங்கோதகம, ஸமானீதம, பானாததம், பரமம சிவம, ஹிருஷீகேச நமஸ்துபபியம கிருஹாண பரயாமுதா, அஸ்வதத நாராயணஸவாமிநேநம: மததியே மததியேபாரீயம உததராபோசனம, ஹஸ்தப்பிரக்ஷாளனம, முககப்பிரக்ஷாளனஞ்ச கரிஷ்யே நம: கரோததுவாத்தநாத் தே, சநதனம். இதமபபலமிதிபபலானி பூகீபபலமிதி தாமபூலம, ஹிரண்ணியகாபேதி தக்ஷிணம் ஸ மி|| சு. துவதபபாஸா, பபாஸவதேதேலோக: கோடிஞாய ஸமப்பிரப, நீராஜயிஷ்யே ததுவாம விஷ்ணோ, கிருபாந குருமபிபபிரபோ அஸ்வத்த நாராயணஸவாமிநே நம: காப்பூர நீராஜனம தாசயாமி சு ஸ்ரீமதே, ஸாவப்பூதாத்மன, தராஹிமாம, பபவஸாகராத், மதுஸ-உதன தேவேச, கிருஹாண குஸுமாஞ்ஜலிம்|| அஸ்வதத நாராயணஸவாமிநே நம: மநதிரபுஷ்பாஞ்ஜலிம் ஸ. .மி || சு பிரதக்ஷிணதரயம தேஹம, பிரயதநேநமயாகிருதம், தேநபாபானி, ஸாவாணி நாச

யாசு மமாவ்வியய பிரதக்ஷிணம் ஸ.. மி|| சு. வயகதா வயக்த ஸ்வரூபாய ஸ்ருஷ்டி ஸததித்யந்த காரிணே, ஆதி மததியாநத ஹீனாய விஷ்டாஸ்ரவஸேநமம் நமஸ்கரோமமிய ஹிம பபகதியா, ஸர்வபாப ஹராவ்வியய, குருமே ஸபலம ஜன்ம, துவத்பாதாமபோஜ வநதநாத நமஸ்காரான ஸ. மி|| சு லக்ஷ்மீச ஸாவலோகேச ஸாவஸமபத பிர தோபபவ, கிருணாணர்க்கியம மபாதததம், கிருபயாபரயா முதா. பிரஸன்னாகக்கியம ஸ.. மி|| சு தேவதேவ ஜகன தை சிருஷ்டி ஸம்ஹாரகாரக, சரணம துவாம் பிரஸன னேஸமி, தராஹிமாம புருஷோத்ததம், நிமகனேஸ்மி மஹாககோரே, ஸமஸாரே, துக்கஸாகரே, மாமுததர ஹ்ருஷ்கேச, போபபோபவ பபயாபஹ || இவவிதமாய அஸ்வதத நாராயணனைப் பிரார்த்திக்கிறது. || அமாலேஸாம பூஜை செய்கிறது அமாயைச நமஸ்துபபியம, ஸோமாயச, நமோஸதுதே, உபயோ: ஸஸநகமே விஷ்ணு, பூஜாபபல மவாபனுயாத்து. அமாயை, ஸோமாயசநம், ஸாவேரப சாராததே, கந்ததாஷுத புஷ்பதுபதீப, கைவேததியானி ஸமாபபயாம். அநேக மந்திரேண ஷோடசோபசாரை, பஞ்சோபசாரைவா பூஜயேதது இவவிதமாய் அமாலேஸாம பூஜை முடிந்தது. எஸயஸ்மிருததியாச நாமோகதியா தப: பூஜாகரியாதிஷு, நியூனம ஸம்பூணதாமயாதி சதயோ வந்தே தமசசுதம, மந்திரஹீனம, கிரியாஹீனம, பபகதி ஹீனம, ஜநாததன || அநேகபூஜயாச, கைவேததியேநச பபகவான் ஸாவ தேவாதமகம், ஸ்ரீ லக்ஷ்மீநாராயண எவ ரூப, அஸ்வத்த நாராயண தேவதா ஸம்பிரீதாஸ் ஸம்ப பிரஸன்ன வரதோபவது என்று இந்த மந்திரத்தோடு அக்ஷதை, புஷ்பம, ஜலத்துடன் ஸவாமிககுமுனனே அரப பணை செய்யவேண்டியது. அத்திய பூரவோக்த ஏவநகுண

விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யாம் சுபதிததௌ - கல்
போகத பபலசித்தியாததம், அஸவததமுலே அமுகதாவி
யேண, அஷ்டோதர சதபிரதக்ஷணாககியம் கர்மகரிஷ்யே||
என்று இந்நத சங்கலபததோடு 108-தடவை, அரசமரததை
நாம பிரதக்ஷணத்திற்காக என்ன வஸது ஏறபாடு செயதுக்
கொண்டோமோ அதில ஓவ்வொன்றாய கையிலெடுத்ததுக்
கொண்டு, அரசமரததை பிரதக்ஷணம் செயது, சுவாமிகு
முன்புறம் போட்டுக்கொண்டே 108-தரம் வலம் சுத்த
வேண்டியது பிரதக்ஷணம் செய்யும்போது சொல்லவேண்
டிய மந்திரம் அலலது சுலோகம் || மூலதோ பிரம்ஹ
ஸ்பாய, மதயதோ விஷ்ணுருபிணே, அக்கிரதஃ சிவஸ்பாய,
விருக்ஷ ராஜாயதே நமஃ || இதி பிரதி பிரதக்ஷண முச்சரன்,
உக்த தரவ்வியம், பிரதக்ஷணஸமயே விருக்ஷஸயாககிரே
ஸ்தாபபிய, ஏவ மஷ்டோத்திர பிரதக்ஷணநி கார்யானி.
அப்படி பிரதக்ஷணம் செய்தபோது போட்ட வஸதுவை,
பிரமஹ்ணுக்கு தானபூவமாய வாயனம் கொடுத்து,
மிகுதியை மற்ற பேருக்கு உபயோகிக்கலாம். உவாயன
தாம்பூலம் தக்ஷணபுடன ஆசாயருக்குக் கொடுக்குங்
காலத்தில சொல்லுமபடியான மந்திரம் அஸவதத் பிரதி
கிருணஹாது, அஸ்வததோ வைதததாதிச, அஸவததஃ
தார கோபாபபியாம், அஸவததாய நமோ நமஃ என்று
சொல்லி தாம்பூலம் கொடுக்கவும். அஸமைப பிரமஹ
ணய, லக்ஷ்மீநாராயண ஸ்வஸ்பாய, இதமதிரவியம், அஸ்
வதத நாராயணப் பிரீதிம் காமயமான ஸதுபயமஹம் ஸம்
ப்ரததே நமம் || வாங்குகிறவா சொல்வது தேவஸயத்வா
இதி பிரதி கிருணஹாமி || என்று சொல்வா

பூஜை முற்றிற்று.

அமாவாஸ்யா சோமவதி

விரத கதை ஆரம்பம்.

தாம ஸவபாவமுள்ள ஸ்ரீ யுதிஷ்டிரா, சரதல்பத தில் சயனித்திருந்த பாட்டனாராகிய பீஷ்மரிடமசென்று, ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்காரம் செய்து கேழககிரா கௌரவானும் இன்னும் சில இராஜாக்களும் செருக் கோடு கூடினவராப் இருந்தபடியால் பீமஸேனன் மிக கோபங்கொண்டவராய், இவர்களை ஜெயித்தாரா. துரியோ தன்னுடைய துராலோசனையினால் நமமுடைய குலமெல்லாம் நாசமடைந்தது பூமியில் இராஜாக்களெல்லோரும், மிக இளைத்துப் போனார்கள். பூமியில் சிறியவர்கள், பெரியவர்கள், வியாதியஸ்தர்கள் தவிர மற்றொருவரு மில்லை இந்த பாரத வம்சத்தில் நாங்கள் ஐவா மீந்தோம். அப்போக்கொத்த ஒரேகுடையின்கீழ் ஆளுகை இருந்தும் பிரகாசமில்லாத தாயிற்று நமமுடைய சந்ததியார் நாச மடைந்த விஷயத்தை ஆலோசித்துப் பாரக்கில் மனதில் கொஞ்சமாவது சந்தோஷம் உண்டாகவில்லை அஸ்வத தாமாவின் அஸ்திரத்தால் உத்திரையின் காப்பம் எரிந்த தால், பின்னடம் கலைந்ததென்கிற வியஸன் மதிகரித்தது. ஆகையால், நான் என்னசெயவேன, எவ்விடம் செல்வேன உத்திர ஸ்ணத்தில வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்குமடியான சந்ததி எப்படி யுண்டாகுமோ அதற்குப்பாயம் அறிவிக வேண்டுமென்று கேழகக, பீஷ்மா சொல்லுகிரா ஓ தாம புத்திரா எதை செய்தால் வெகுகால மிருக்குமடியான சந்தான விருத்தி உண்டாகுமோ, அப்போக கொத்த விர

தமங்களில் உததமமான விரதம் சொல்லுகிறேன் கேள் அமாவாசை சோமவாரத்தோடு கூடின தினத்தில, (அஸ்வததம்) அரசமரத்தடியில், விஷ்ணுவை பூஜை செய்து, நூறறெட்டு எண்ணுள்ள ரத்தினங்களாவது, பொன் முதலிய ஸவரனங்களாவது, பழவாக்கங்களாவது எடுத்துக் கொண்டுபோய், அவ விருகூத்ததை நூறறெட்டு முறை பிரதக்ஷணை வரவும் அப்படி சுத்திக்கொண்டு வருமபோது மேற சொன்ன வஸதுக்களில் சுததுக கொன்றாகப் போட்டுக்கொண்டு வரவும் “ஓ ராஜனே ! இந்த சிரேஷ்டமான விரதம், மகா விஷ்ணுவுக்கு மிக இஷ்டமானதும், சிரேஷ்டமானதுமாம் ஆகையால், உத்திரைக்கு இந்த விரதத் தால், சிரஜீவகாப்ப உற்பத்தி உண்டாகி கேஷமமா யிருப்பாள முவுலகத்திலும் பிரசித்தமான கீர்த்தி பெரும்படியான புத்திரனைப்பெருவான மேலும் இவ்விரதம், பிரமமருத்திராளுக்கும், மிக திருபதி யுண்டாகும்படியான புண்ணிய விரதம் இவ வரசமரம் திரிமூர்த்தி சுவரூபமானது ஆகையால், உததரயைக் கொண்டு இவவிதம் செய்து வையும்,” என்று பீஷமா சொல்லவே, தருமராஜன், பிதாமஹரைப் பார்த்து “ ஓ பிதாமஹரே ! இப் புண்ணிய விரதம் யார பூமியில் வெளிப்படுத்தி செய்தார்கள், இதைக் குறித்து விவரித்து சொல்லவேணும்” மென்று கேழ்க்க, பீஷமா சொல்லுகிறா “தாம நதனா ! கைலாயத்துக் கொப்பான மெத்தை மேடைகளால் நிறைந்த, காஞ்சி புரி எனகிற ஒரு பட்டணமுண்டு அப்பட்டணத்தில் பிரமஹணதி நாலுவாணஸ்தாகளும், தமகள் குலாசார தாமங்களை சரிவர செய்துகொண்டு, ஸதிரீ புருஷாள் ஸர்வாலங்காரத்துடன் கூடி இருப்பார்கள் அவ்விடத்தில் வேசியாகள் ரூபலாவண்ணிய முள்ளவாகளாய் தமகள்

யுக்தி சாமர்த்தியத்தால், ஜனங்களை வசப்படுத்தி வருவார்கள் அப்போக்கொத்த காஞ்சினகரத்தை இரத்தினசேனன என்கிற இராஜன ஜனதருபதிகரமாய் இராஜஜியபரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தான் அந்த பட்டணத்தில்தேவஸவாமி என்கிற போ பிரசித்தியான ஒரு பிராமணருண்டு. அவருடைய பாரியாள லக்ஷ்மிகொப்பராமிக அழகுள்ள தனவதி என்கிறவள். அவள் மிக பதிவரதா தாமததோடு இருந்தாள். அவள் ஏழு புத்திரர்களுையும ஒரு ரூபவதியான பெண்ணையும் பெற்றாள். அந்தப் பெண்ணின் பெயர் குணவதி எனப்படும் அந்த தேவசவாமி என்கிற பிராமணர், தன் புத்திரர்களுக்கு விவாகம் செய்துவைத்தாரா அப் புத்திரர்களும் தங்கள் மனைவிகளுடன் சுகமாய் வாழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள். தன்குமாரத்திக்கு பருவகாலம் வந்ததே, தாய்தந்தையர்கள் அவளுக்குத் தகுந்த கணவனைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படி யிருக்க ஒரு பிராமணன் தன் தம்போபலத்தினால் அக்கினி தேவனைப்போல பிரகாசித்துக் கொண்டு, அந்த தேவஸவாமியின் வீட்டிற்கு வந்து, வாசற்படியணடை நின்றகொண்டு ஆசீர்வாதம் செய்தார். அப்போது அந்த வீட்டின மருமக்களமார ஏழுபேரும் உடனே எழுந்தவந்து, அந்த பிராமணருக்கு ஒவ்வொருவராய் பிச்சையிட்டார்கள். அப்போது அந்த பிராமணர், அவ்வேழுபேர்களுக்கும் தீரக்க மாங்கலயமும், எல்லா ஜசுவரியமும் உண்டாகும்படி வாழ்த்தினார். பிறகு தனவதி, தன்குமாரத்தியான குணவதியை, அவருக்கு பிச்சையிடுமபடி அவளோடு சொல்லவே, அப்படியே அப்பெண் பிச்சையிட்டாள் உடனே அந்த யோகி. அச்சிறுமியைக் குறித்து 'ஓ பெண்ணே, நீ தாமாதமா ஆவாய்' என்று ஆசீர்

வாதம் செய்தார உடனே குணவதி தன் முகத்தை சுளிக்கினவளாய வீட்டிற்குள் சென்று தாயாருடன், அந்த பிராமணர் ஆசீர்வாதம் செய்ததை தெரிவித்தாள். அவள் தாயாரான குணவதி அதைக்கேட்டு தன் குமாரத்தி யைக் கைப்பிடித்து அழைத்துக் கொண்டுவந்து மறுபடியும் பிச்சையிடுமபடி சொல்லி, பிச்சையிட்டவே, அவர் முன் போலவே ஆசீர்வதித்தார அப்போது அப்பெண்ணின் தாய் பிராமணரைப் பார்த்து 'ஓ பிராமஹ்ணேததமரே, என மருமகனா ஏழுபேரும் தங்களுக்கு பிச்சையிட்டு நமஸ்கரித்தபோது, அவர்களுக்கு நீக்கக் கௌமங்கலயத் துவழும் சகல ஐசுவரியம் முண்டாகுமபடி வாழ்த்தினீர், என குமாரத்தி நமஸ்கரித்தபோது தாயிஷ்டி ஆவாய் என்று வாழ்த்தினீர், அதற்குக் காரணம் தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்' என்று கேழ்க்க, அப்போது அந்த பிராமணர் தனவதியைப் பார்த்து. அவளவாளுக்குத் தக்கபடி நான் வாழ்த்தினேன் என்றார். ஆனால், இந்தப் பெண் கல்யாணத்தின் சபதபதி மத்தியிலேயே அமங்கலயத்துவ மடைவாள, ஆகையால் தாமம் செய்கிறது முக்கியமென்கிற காரணமாய், தாமானுஸரணம் செய்வது முக்கியமென்று ஆசீர்வாதம் செய்தேனென்று சொன்னார். அந்த வார்த்தைகளைக் கேட்ட தனவதி மிக சிந்தையோடு கூடினவளாய், அடிக்கடி அந்த பிராமணரைச் சேவித்து அவரைப் பார்த்து: 'ஓ தயாநிதே, நீர் நேரும் அபாயத்தைமாதிரி மறிவித்தீர், நான் என்ன செய்வேன், அதற்குரிய உபாயத்தையும் தாங்களே தெரிவிக்கக் கோருகிறேன்' என்று வினவ, ஓ தனவதி, சிமஹ்ரததீவில சோமை என்னும் ஒரு ரஜகஸ்திரி (வண்ணத்தி) இருக்கிறது, அவளை நீ இவ்விடம் அழைத்துவந்தால் உன் குமாரத்தியின் அமங்கலித்து

வம நீங்குமென்று சொல்லி, அவா பிசசைக்காக வேறொரு இடம் சென்றா பிறகு தனவதியானவள் தன் பிள்ளைகளைப் பார்த்து: என் பிள்ளைகளா! சோமை எனனும் ரஜகஸ்திரீ, சிமஹாததீவில் இருக்கிறானாம், அவளை அழைத்துவந்து உங்கள் தங்கை குணவதியின் வைதவ்விய துககத்தை விலக்கி விடுங்களென்று தாயா சொல்ல, உடனே அப்பிள்ளைகளெல்லோரும், தாயே உன் எண்ணததைத் தெரிந்துகொண்டோம், உனக்குப் பெண்ணினிடத்தில் மிக ஆசை யுண்டாயிருக்கிறது எங்களை தேசத்தை விட்டுத் துரத்தப் பார்க்கிறாய்; அந்த வழியின் மத்தியில், தாண்டமுடியாத சமுதரம் இருக்கிறது, அதை நாங்களைப் படி தாண்டிப்போக முடியுமென்று சொல்லவே, அப்போது தேவசுவாமி எனக்கு ஏழு புத்திரர்களிருந்தும் புத்திரா இல்லாதவனானேன், என புத்திரிகையுடைய அம்ங்கலயத்துவத்தைத் துலைக்க நானே அந்த சோமையை அழைத்துக்கொண்டு வருகிறேன் என்று மிககோபத்துடன் சொல்லவே, கடைசி குமாரனான சிவஸ்வாமி என்கிறவன், “அப்பா கோபித்துக் கொள்ளாதேயும், தானிருக்க தங்களுக்கு இந்த கஷ்டம் ஏற்படவேண்டாமென்று சொல்லி, உடனே தன் தங்கையாகிய குணவதியை அழைத்துக் கொண்டு சிமஹாததீவிற்குப் போக புறப்பட்டு, சிலநாட்குள் அச்சமுத்திரக கரையைச் சேர்ந்து, சமுத்திரத்தைத் தாண்ட முயற்சிசெய்துகொண்டு, அச்சமுத்திரக் கரையிலுள்ள ஒரு விசாலமான ஆலமரத்தடியில் அததினம் இரவு சயனித்துக் கொண்டனா. அந்த மரத்தில் ஒரு சமூகு முட்டையிட்டு குஞ்சுபொரித் திருந்தது அந்தக் கமூகு ஒவ்வொருநாளும் வெளியில் சஞ்சரித்து இரை சம்பாதித்து வந்து தன் குஞ்சுகளுக்கு கொடுக்கிற வழக்கம் அந்த மாமு

லின்படி அக்கமூகு அனறையதினம் இரவு இரை கொண்டு வந்து குஞ்சுகளுக்கு வைக்கவே, அக்குஞ்சுகள் அந்த இரையைத் திண்ணவில்லை. அப்போது தாய்க்கமூகு, தன் குஞ்சுகளைப் பார்த்து நீங்கள் நான் கொண்டு வந்த இரையை ஏன் திண்ணவில்லை என்று கேழ்க்க, அந்தக் குஞ்சுகள் தாயைப் பார்த்து. “தாயே, இம் மரத்தடியில் இரண்டு மானிடாக்களிருக்கிறார்கள், அவர்கள் சாப்பாடி லலாமல் பட்டினியாயிருக்க நான்குபடி சாப்பிடலா’மென்று சொல்லிறது. உடனே தாய் கமூகு தையுடன் கீழே இறங்கி வந்து, ஓ பிராமஹ்ண, உங்கள் அபிப்பிராயம் யான் அறிந்தேன். உங்களுடைய காரியம் நான் செய்துகொடுக்கிறேன் என்று சொல்ல, சிவசுவாமி கழுகைப் பார்த்து: “நாங்களிந்த கடலைத் தாண்டி சிமஹத் தீவைச் சேர்ந்து என தங்கையின் அமங்கலயததுவத்தை போக்கடிக்க சோமை எனபவளை அழைத்துக்கொண்டு வரலாமென்று எண்ணுகிறோம்” என்று சொல்ல, ஓ பிராமஹ்ண சிரேஷ்டரே! நான் பொழுது விடிந்தபிறகு, உங்களை சிமஹத் தீவுக்கு கொண்டுபோய் சோமையின் வீட்டைக் காண்பிக்கிறேன்! என்று சொல்லி, தன் குஞ்சுகள் இருக்கும் கூடு சென்றது இவர்களிருவரும் மரத்தடியிலேயே படுத்திருந்தார்கள். மறுநாள் காலை யில் அந்தக் கமூகு, இவ்விருவரையும் அந்தத் தீவிற்குக் கொண்டுபோய் சோமை எனனும் சாதிகைவீட்டு வாசற்படியைக் காண்பித்தது. அவர்கள் சோமை வீட்டைப் பார்த்ததுமுதல் ஓவ்வொருநாளும், அச்சோமையின் வீட்டின் முனவாசலைப் பொழுது விடிவதற்கு முன்னமே பெருக்கி, சாணம் தெளித்தது, மெழுகி சுத்தப்படுத்திக் கோலங்களிட்டுப் போய்க்கொண்டிருந்தார்கள் இப்படி அவர் எரிண்டு

பேரும் சோமையின வீட்டு வாசலைக் கூட்டி சுத்தப்படுத்திகொண்டு ஒரு வீவருஷ காலம் கழித்தார்கள் பிறகு சோமை எனபவள் தன பிள்ளைகளையும், மருமக்கள் மாகளையும் பார்த்து, நம்முடைய வீட்டு வாசலை யா கூட்டி மெழுகிக் கோலமிட்டு போகிறார்களென்று கேழக்க, அவை எல்லாம் எங்கள் காரியங்களென்றே அவர்கள் சொன்னார்கள் பிறகு சோமையானவள் நிஜமான சங்கதி கண்டுபிடிக்க, அசையாமல் ஒரு மூலையில் நின்றுகொண்டிருந்து தன் வீட்டு வாசலைப் பெருக்கிக்கொண்டிருந்த குணவதியையும், மெழுகிக்கொண்டிருந்த சிவசுவாமியையும் பார்த்து நீங்கள் யார்? இப்படி ஏன் பணிவிடை செய்கிறீர்களென்று கேட்டாளா நாங்கள் பிராமணப் பிள்ளைகள் என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். ஐயோ! எனன் அநியாயம், நீங்கள் பிராமஹணனா இருந்து, என் வீட்டு வாசலை வேலை செய்துகொண்டிருந்தால் நான் இந்தப் பாவத்திலிருந்து எப்படி நிவர்த்திக்கப் படுவேன், நான் என்ன கதி அடைவேனோ! நானோ இழிகுலமான வண்ணாஜாதியிலுதித்தவள் நீங்கள் பிராமஹணனா யிருந்தும் என் இப்படி அநியாயமாய் நடந்துக் கொள்ளுகிறீர் என்று கேழக்க, சிவசுவாமி சொல்லுகிறார் ஓசாதிகா (ஓ வண்ணாததியே) சொல்லுகிறேன் கேள், இந்தப் பெண் என தங்கை, இவளுக்கு குணவதி என்று பெயர். இவளுடைய கலயாண சமயத்தில் ஸபதபதி மத்தியத்திலேயே விதவையாவாள். அந்த அமங்கலியத்தவம் ஒழிவதற்கு நீ இவள் ஸமீபத்திலிருந்து அந்த விவாகம் முடிபபது மிக அவசியமாகையால் அழைத்துக்கொண்டுபோக எண்ணி இப்படி இவன்ழிவாகிய வேலையைச் செய்கிறோமென, சோமையானவள் அவர்களைப் பார்த்து உங்கள் இஷ்டப்படி வருகிறேன் என்றுசொல்லி

உள்ளேவந்து, தன மருமக்கள்மார்களைப் பார்த்து: நீங்கள் நான் வருகிற வரையில் நமமுடைய லீட்டில் யாராவது மரணமடைந்தாலும் அவர்களைத் தகனம் செய்யாமல் ஓரிடத்தில் பததிரப் படுத்தி காப்பாற்றுமென்று உத்தரவு செய்து அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து அவர்களைக் கடலைக் கடக்குமபடி செய்து, தான் ஆகாயமார்க்கமாய் கடலைக் கடந்து வந்து, ஒரு நிமிஷத்தில் காஞ்சிபுரம் சோர் தாள் அவர்களைப்படி சேர்ந்த உடனே, தனவதி திருப்தி யான மனதோடு, சோமைக்கு வெகு மரியாதைகள் செய் தாள்

பிறகு சிவசுவாமி, தன தங்கை குணவதிக்கு, தகுந்த வரண தேடிக் கொண்டுவருவதற்காக வேறு இதர தேசங் கள் சுற்றி, முடிவில் உஜ்ஜயநீ பட்டணம் சேர்ந்து, அவ் விடத்தில் வேத சாமாவின குமாரனாகிய ருத்திரசர்மா என் பவனை அழைத்துவந்து ஒரு சுப முகூர்த்தத்தில், குண வதியை அவருக்குக் கொடுத்தது கலயாணமசெய்ய நிச்சயித் தாரா அப்போது தேவசுவாமி, நல்ல சுப முகூர்த்த தினத் தில் சுப லக்ஷிணத்தில், சோமையும் கூடவே இருந்து கல யாணத்தை நடத்தி வைக்கும்படி ஏற்படுத்திக்கொண்டு, தன குமாரத்தியாகிய குணவதியை ருத்திர சாமாவுக்கு தேவசுவாமி கன்னிகாதானம் செய்துக கொடுத்தாரா. பிறகு விவாஹ மத்தியில் பிரதான ஹோமம் நடக்கும் சம யத்தில், சப்தபதீமத்தியில் கல்யாணப்பிள்ளையாகிய ருத் திரசாமா திடீரென்று மாணம்டைந்தான் அப்போது பந துகக் னெல்லோரும் வியஸை மடைந்தார்கள் சோமை யானவள் நிச்சய மனதுடையவளாய் இருக்க, அந்த விவாஹ மஹோற்சவம் பார்க்க வந்தவாக னெல்லோரும் ஆபால் கோபாலமாய் வியஸை மடைந்தார்கள் அப

போது சோமையானவள், உடனே மரணத்தை போக்கடிசு குமபடியான விரதராஜப் பிரபாவத்தை தான் சககலபம் செய்துக்கொண்டு குணவதிகு விரத பலனைக் கொடுத்தான் அப்போது ருத்திரசாமா இந்த விரதப் பலப் பிரபாவத்தால் மறுபடியும் பிழைத்தெழுந்தது துயிலுறறவீனப் போல தான் கண் விழித்ததுகொண்டு உட்காராதான் ஸோமை இவவிதமாய் விவாஹத்தை நிறைவேற்றி விரதோத்தமமான அமாவாஸ்யா விரதத்தை அந் தம்பதி களுக்கு உபதேசம் செய்வித்துவிட்டு தன் வீட்டுக்குப் புறப்பட்டுப் போனான் இப்படி ஸோமை மாணமடைந்த பிராமஹணனை பிழைப்பு மூட்டி ஸம்பூததியான மனதுடன் வருவதற்குள்ளே, அவருடைய வீட்டில் முதலில் பிள்ளைகளும், பிறகு தன் கணவனும், அதன் பிறகு தன் மருமக்களமாறும் மரணமடைந்தார்கள் அந் ஸோமை தன் இருப்பிடம் வரும்போது, வழியில் இறந்தவர்களை பிழைப்பு மூட்டுமபடியான ஸோமவாரத்தோடுகூடிய அமாவாஸ்யை வந்தது அப்போது வழி நடுவில் ஒரு கிழவி தென்பட்டு, ஓ அம்மா, நான் இந்த பஞ்சிமூட்டையைத் தூக்க முடியாமல் தவிக்கிறேன், இதைக் கொஞ்சம் இறக்கு என்றாள் சோமையானவள், ஓ கிழவீ இன்றைக்கு அமாவாஸ்யை விரதம் ஆகையால் என்கையால் இந்த பஞ்சியைத் தொட மாட்டேன் இவவித நீமம் வைத்துக்கொண்டேன் என்று சொல்லி இன்னும் கொஞ்ச தூரம் சென்றபோது, முள்ளங்கிக் கூடையை எடுத்துக்கொண்டுபோகிற வேறொரு ஸ்திரீ சந்தித்து சோமையைப் பார்த்து இக் கூடையைக் கொஞ்சம் இறக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள். சோமை முன்போலவே பதில் சொல்லி நதிக்கரையைச் சேர்ந்து, அங்கே ஸநாநம் செய்து மடி கட்டிக்கொண்டு, அங்கிருந்த

அரசமரத்தடியில் ஸ்ரீமன நாராயண மூர்த்தியை ஆவாஹ னாதி பூஜைகள் செய்து பருககாங் கறகளைக்கொண்டு நூற் றெட்டு தடவை பிரதக்ஷணை செய்தாள். எப்போது ஸோமை கல்லெடுத்துக்கொண்டு அநத மரத்தை சுத்தத் தலைப்பட்டாளோ, அப்போதே அநத ஸோமையின பிள்ளை கள், புருஷன், மருமக்களமார்கள் இவர்கள் அனைவரும் எழுந்து உட்காரந்தார்கள். பட்டணமெல்லாம் வெகு பிர காசமாய் இருந்தது. அதிலும் சோமையின் வீடு மிக ஐசு வரியததுடன் நிறைந்திருந்தது பிறகு பாக்கியசாலியா கிய அநதமமாள தன வீடுவந்து சேர்ந்தாள். அவள் பிள னைகள் முதலியவர்கள் இறந்த மறுபடியும் பிழைத்தெழுந்த சமாசாரம் கேட்டு மிக சந்தோஷப்பட்டன தன நாட டுப பெண்களெல்லோரும் மாமியாரைச் சேவித்தது, அமமா நமமுடைய வீட்டில் மரணமடைந்தவர்கள் யாவரும் எப படி மறுபடியும் ஜீவித்தெழுந்தார்கள் என்று எங்களுக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேழ்க்கவே, ஸோமை தன மருமக்கள்மார்களைப் பார்த்து சொல்லுகிறாள். நான் இந்த விரதராஜப பிரபாவத்தால் கிடைத்த புண்ணியத்தை குண வதிகுக்குக் கொடுத்தேன் ஆகையால், நீங்கள் எல்லோரும் ஒரேகாலத்தில் மரித்தீர்கள் நான் திரும்பி வருங்கால அமா சோமவா விரதம் வழியில் வந்தபடியால் நான் பஞ்சி, முள்ளங்கி முதலியவைகளைக்கூடத் தொடாமல் அரசமரத் தடியில் சென்று லக்ஷ்மீ நாராயணாகளைப் பூஜித்தது, 108 பிரதக்ஷணை செய்தேன், அப்போது பகவானுடைய கிரு பையினாலும், விரத மகிமையினாலும் நீங்கள் அனைவரும் பிழைத் தெழுந்தீர்கள். ஒ மருமக்களமாகளே, நீங்க ளெல்லோரும் இந்த விரதத்தை அனுஷ்டியுங்கள், உங்க ளுக்கு தீர்க்க சௌமங்கல்யத்துவமும், சம்பததும் உண்

டாகும் என்று சொல்லி அவர்கள் கையினால் அந்த விரதத்தை செய்விக்க, அதுமுதல் அவர்கள் சகல செளக்கியங்களு மனுபவித்தது முடிவில் எல்லோரும் வைகுண்ட பதவி அடைந்தார்கள்” ஆகையால், ஒ தாமநந்தனா நான இந்த நோன்பின் மகிமையை தங்களுக்கு விரிவாகச் சொன்னேன்; நீயும் அதை பகதியோடுசெய்யுமென்று பீஷ்மா அவருடன் சொல்லவே, தாமராஜன் மறுபடியும் பீஷ்மரைப் பார்த்து ஒ தாதா, அந்த விரதராஜத்திற்கு என்ன விதி, மகிமை எப்போக கொத்தது, புருஷர்களா அல்லது ஸ்ரீகளா இந்த விரதத்தை செய்யவேண்டியது, இதை எனக்கு விவரித்து சொல்லவேண்டுமென்று கேழ்க்க, பீஷ்மர் சொல்லுகிறார்: தருமநந்தனா, அமாவாஸ்யை என்றைக்கு சோமவார சுகிதமாய வருகின்றதோ அந்தத் தினம் மிகவும் புண்ணிய தினம் தேவர்களுக்கும் கிடைப்ப தருமை விரதம் செய்கிறவர்கள் அந்த தினம் அதிகாலையிலெழுந்து சாஸ்திர விதிப்படி ஸநாநம் செய்து மௌனமாய் பட்டு வஸ்திரங்களைக் கட்டிக்கொண்டு, அரசமரத்தடியில் வியகதாவவியகதாம் என்கிற மந்திரத்தோடு விஷ்ணு முதலிய தேவதைகளைப் பூஜை செய்து, பின்பு “அஸ்வததேவோப நிஷதம்”—

(வேத மந்திரம்.)

“ஆராததே, அகனிரஸதுதே,” நமஸ்ச கிருதஸ்ய “ருதராய, ஊரத்துவ, மூலமதஃ ஸசாககம், தத்திவிஷ்ணோ பரமமபதம் ஆத்வாவஹநது, ஹரயஸஸசேதஸ,” “தேவாவையத எகனோத்ராவத,” “பிரமஹஜ ஞானம் பிரதமம் புரஸதாதது” இந்த மஹா மந்திரங்களாலும் பிறகு முனவந னுள்ள புரானைகத் சுலோகமாகிய

சு “மூலதோ பிரமஹ ரூபாய விருக்ஷ ராஜாயதே நமஃ.” எனப்பட்ட மந்திர விசேஷங்களால் லக்ஷ்மீநாராயண ஸ்வரூபமான அஸுவத்த நாராயணனை ஜோடசோபசாரங்களால் பூஜித்தது, முத்தது, இரத்தினம், பொன், வெள்ளி முதலிய நாணையங்களுையாவது, பச்சைகள், ரவைகள், மற்றும் உணவு பதாரதங்கள் கிப பக்ஷணதிகளாலும் நிறைந்த தாமபரம் அல்லது வெண்கலத்தினாலசெய்த பரதிரத்தில் 108-கனி வாககங்களாலும் நூற்றெட்டுத் தடவை பிரதக்ஷணை செய்யவும் ஒவ்வொரு பிரதக்ஷணக்கும் ஒவ்வொன்றாக அமமரத்தடியில் போட்டுக்கொண்டு வரவேண்டியது. பிரதக்ஷணை முடிந்தவுடனே ஆசாராயரை சந்தன புஷ்பாதிங்களால் பூஜித்தது, பிரதக்ஷணை செய்து போட்ட வஸதுக்களில் இஷ்டப்படி சோதது தக்ஷணை தாமபூலம் கொடுக்க வேண்டியது ஸோமையின பிரீதிக் காக சுமங்கலிகளுக்கு சந்தன புஷ்ப தீப தாமபூலங்கள் கொடுத்தது நமஸ்கரித்ததுகொண்டு பூஜைசெய்து அனுப்ப வேண்டியது பிறகு, தங்கள் சகதிகளுத தக்கபடி பிராமணாக்களுக்கு போஜனம்செய்துவைத்தது தானும் கடைசிவரையில் பேசாமல் மௌனமாய இருந்து போஜனம் செய்ய வேண்டியது ஓ தாமநந்தனா! இவ்விருதோத்தமக கிரமத்தை நீர் அறியுமபடியாய்ச் சொன்னேன் நீர் இந்த விரதம் கலபோகதப்படி திரௌபதி, சுபத்திரை, உததரை முதலியவர்களை பூஜிக்குமபடி செய்யும் உததரையின் காப்பத்தி லுள்ளவன் வெகு காலம் வாழந்திருப்பான் என்று பீஷ்மா சொல்லவே, தாமா பீஷ்மரைப் பார்த்து: சுவாமீ, பொருளில்லாத ஏழை ஸதிரீகள் பொன் முதலியனவற்றால் எப்படி இந்த விரதத்தை பூர்த்தி செய்வார்களென; அததகைய ஸதிரீகள் பழங்கள், புஷ்பங்கள், பக்ஷ

ணங்கள், வஸ்திரங்கள் முதலியவைகளைப் போட்டு பிரதக்ஷணை செய்துவந்தால் அவ்விரத பலன பூர்த்தியாய அடைவார்கள் ஓ நரேந்திரனே, எல்லா தேவர்களும், முக்கியமாய் மஹா விஷ்ணுவும் சந்தோஷப்படுமபடியான இம் மஹா விரதராஜத்தை உனக்குப்பதேசித்தேன், தனதானனிய ஸம்பத்துகளையும், பல பாக்கியமும், புத்திர பௌத்திர விருத்தியும் கோருமபடியான ஸ்திரீகள் இதை செய்தார்களேயாகில, சகலமான ஐசுவரியங்களையும் அடைவார்கள் எனபதைப்பற்றி பவ்ஷ்யோத்திர புராணத்தில சோமவத்தி உமாவாஸ்யை விரத கதை விசேஷமாய சொல்லப்பட்டுள்ளது. ஆகையால், நான்கு வாணஸ்தாக்களும் இந்த விரதம் செய்து மேற்படி பலனை அடையலாம் என்று சூத புராணிகா சொனகாதி மஹர்ஷிகளுக்கு உபதேசித்தாரா

மு த ற் ற னு.

உத்தியாபனை விதி.

இவ்வித உத்தியாபனையின விதியையும் தெரிவிக்கிறா உத்தியாபனை என்றால், விரதப்பல பூர்த்தி எனப்படும்

ஒ யுதிஷ்டிரரே, உத்தியாபனை செய்யும் விதம் சொல்லுகிறேன் கேளும் உத்தியாபனை செய்வதற்கு விரதமாவது பூர்ணப்பலனைததராது ஆகையால், ஸாவதேநா பத்திரமென்கிற மண்டலமேற்படுத்தி, அம்மண்டலத்தல பதினான்கு கலசங்களை ஸ்தாபித்து, பொன்னால் அரசமரம் செய்து, ரத்தினத்தால மேடை ஏற்படுத்தி, நான்கு புஜங்களுள்ள விஷ்ணு ப்ரதிமையும்செய்து, லக்ஷ்மீதேவிப்ரதிமை, இரண்டு குன்றுமணி முதல ஒரு பலம் வரைக்கும் எடையுள்ள பிரதிமைகளை செய்து மற்ற பிரம்ம, ருத்திர பிரதிமைகளை சக்திக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டியது. இப்படி மேற்சொன்னவைகளைச் செய்ய சக்தி இல்லாவிடில், லக்ஷ்மீ நாராயணப்ரதிமை முக்கியமாய் செய்விகவேண்டியது. இவைகளை ஏற்படுத்திக்கொண்டு கலசஸ்தாபனை செய்து, ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து, இராததிரி ஜாகரணம் செய்து 4-ஜாமமும் பூஜையும் பஜனைகள் முதலிய சதகதா காலக்ஷேபங்கள் செய்து, உறுநாள் காலையில ஸநாநாதி முதலிய நித்திபகிருத்தியங்களை முடித்துக்கொண்டு, அரசன் சமுத்தேநாடு பாயஸமும் எள்ளும் கொண்டு, (இதம் விஷ்ணுர் விசக்கிரமே) என்னும் வேதமந்திரத்தினாலாவது, பிரணவத்தினாலாவது, அஷ்டாக்ஷரியினாலாவது அல்லது பஞ்சாக்ஷரத்தினாலாவது பிராமஹ்ணனைக்கொண்டு ஹோமம் செய்யவேண்டியது. இதரமானவர்கள் விஷ்ணு ஸஹஸ்ர

நாமாதி சூக்தங்களால் ஹோமம்செய்து, பிறகு திரிமூர்த்தி ஸ்வரூபமான அஸ்வததநாராயணனைக் குறித்து, மூலதோ பிரமஹ்ருபாய என்கிற சுலோகத்தினால் நூற்றெட்டுதரம் ஹோமம்செய்து பூனாஹுதி நடத்தவேண்டும். பிறகு, ஆசாரய பிரமஹாகக்ளைப் பூஜித்து, கோதானாதி தசதானங் களும் வஸ்திரதானங்களும் செய்யவேண்டியது பிரம்ஹ விஷ்ணு கலசங்கள் முக்கியமாகையால், இதோடு பதினாறு கலசங்கள் சேர்த்து தானம் செய்யவேண்டும். மற்றவாக ளுக்கு ஷட்ரஸோபேதமாய் போஜனாதி, தாமபூல தக்ஷணை களால் திரிபதிசெய்து, வஸ்திர எக்ஞோபவீதாதிகள் கொடுத்தது நமஸ்கரித்து, பிரமஹண ஆசீர்வாதம் பெற றுக்கொண்டு, அவர்களுக்கு உத்தரவு கொடுக்கவும் உத்தி யாபனை முதலிலாவது மத்தியிலாவது கடைசியிலாவது செய்யவேண்டியது முக்கியம். அதன்பிறகு பரதுமித்திரா ஞ்டன போஜனாதிகள்செய்து தாமபூலாதிகள் கொடுத்தது அவர்களிடத்திலும் ஆசாரயரிடத்திலும் ஆசீர்வாதம் பெற வேண்டும். விரதம்செய்த காததா மௌனமாய் போஜ னம் செய்கிறவரையி லிருக்கவேண்டியது. இவ்விதமாய் பீஷமா தாமநந்தனருக்கு அமாதோமவார உத்தியாபனைக கிரமம் அறிவித்து விரதப்பிரபாவததையும் தெரிவித்தாரா அப்போது, உத்திரை முதலிய ஸ்திரீகளின் கையில் விரதம் நடத்தி வைத்தபடியால், உத்திரைக்கு புத்திரனுண்டாகி மௌனமேலும் விருத்தி யடைந்தாரென்று சூதபுராணிகா செளனகாதி மஹர்ஷிகளுக்கு உபதேசித்ததார இப்புண ணிய சரித்திரமும் விரதமும் பவிஷ்யோதர புராணத்தில் சொல்லப்படடிருக்கிறது

உ
ஸ்ரீ ர ஸ் து.

கருடபஞ்சமி விரதகல்பம்.

அதயபூரவோகத ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம
சுபதிதௌ அஸ்மாகம் ஸஹகுடுமபானும க்ஷேமஸ்தைய
ஆயுராரோககிய ஐஸவாயாபி விருதயாத்தம் தாமாதத
காமமோக்ஷ சதூவிதத ப்பல புருஷாராதத சித்யர்த்தம்
புத்திர பௌதராப்பி விருத்யாததம் தீர்க்கஸுவாஸிரீத்வ
சிதயாத்தம் ஸமஸத மனகளா வாபதியாத்தம், வருஷே
வருஷே பரபுகத பபணிகௌரீ தேவதா முத்திஸ்ய, பணி
கௌரீ தேவதா ப்ரீத்யாததம் கௌரீபூஜாமச கரிஷ்யே
ஆதௌ கலசபூஜாம கரிஷ்யே (நம:) கணபதி பூஜாம
கரிஷ்யே கணபதி பூஜை முடிதது, கௌரி பூஜையும் ஆரம
பிதது செய்யவேண்டியது

கௌரீதியானம். ஆகாசதேவ தேவேசிசுகராராதத
சரீரிணி, ஆவாஹயாமி பகதியாத்வாமபபணிகௌரீ நமோஸ
துதே பபணிகௌரீ தேவதாயைநம: தியாயாமி, ஆவாஹ
யாமி. மாணிகய வஜர வைநோய நீலாதனாதி சோப்பிதம்,
ரதன சிம்ஹாசனம் திவ்வியம் கருஹாண பரமேஸவரி
பணிகௌரீ. .. நம: ரதனஸிம்ஹாஸனம் ஸமாபபயாமி.
கங்கா கோதாவரீ தோயம் க்ருஷ்ணவேணீ ஸமுதபவம்,
அரக்கியம தாஸயாமிதேதேவி பணிகௌரீ நமோஸதுதே
பணிகௌரிதே ..நம: அரக்கியம் ஸ .மி. பயோததிஸமா
புகதம் கருதசாககர ஸம்புதம், பஞ்சாமருத ஸ்நாநமிதம்

கருஹாண ஸுரமாததன், பணிகௌரீதே . நம: பஞ்சாம
ருத ஸ்நாநம ஸ. .மி. ஆபோஹிஷ்டேதீ, கங்கேச யமுனே
சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நாமதா ஸிநது காவேரி
ஜலேஸமின ஸன்னிதிம குரு, ஜபம பிரகலபயேத்தீராததம்
ஸர்வபாபபரமுகதயே பணிகௌரி நம: சுததோதகஸ்நா
நம் ஸ. மி ரகதபீதமயம் வஸதரம துகூலஞ்ச மனோஹ
ரம, மயாதததமிதம் வஸதரம தாராயதாம் பபண்டமர்த்தனீ.
பணிகௌரி. நம: வஸ்தரம ஸ. .யாமி பரமஹஸூதரம
சுப்பரமிதம் திரிகுணம் திரிகுணேர்யுதம், பிரமஹகிரந்தி
யுதம்தேவி ததாரயஸ்வ மனோஹஸவரி பணிகௌரி நம:
எஜனோபவீதம் ஸ. .மி. கௌரீயிமாயேதி குருகுமாதி
பரிமள திரவயாணிஸ மி முகதா மாணிகய வைநோய,
ரதனஹேமாதி நிரமிதம், திவய மாப்பரணம்தேவி கிரி
ஜாயை நமோஸதுதே. பணிகௌரி நம: ஆபரணணி
ஸ. .மி ஸ்ரீ கந்தீதம் சநதநோனமிஸரம் கஸ்தூராயாதி
ஸமன்விதம், கந்தீதம் க்ருஹாணதேவேசி, மயாதததமிதம்
சுபே பணிகௌரி. .நம: ஸ்ரீ கந்தான ஸ மி அக்ஷ
தாநதவளாகாரான, ஈரலீதணடுல மிஸ்கிரிதான, ஹரிதரா
சூணஸமயுகதான் பிரீதயாததம் பரதிகருஹயதாம் பணி
கௌரி நம: அக்ஷதான ஸ—மி சாமநதிகா வகுள சம்பக
பாடலரபணை, புன்னக ஜாஜிகரவீர ரஸாலபுஷ்பை, பில
பெர்வாள துலவீதள மலலிகாதயை, துவரம் பூஜயாமி
ஜகதீஸவரி தேபதாபஜே பணிகௌரி. நம: புஷ்பாணி
பூஜயாமி.

அதாங்க பூஜா

சிவாயை நம:

பாதௌ பூஜயாமி

பவானயை நம:

குலபௌ பூ—மி

ருத்திராணயை நம:

ஊரு பூ—மி

சாவாண்யை நமஃ
ஸாவமங்களாயை நமஃ
அபர்ணாயை நமஃ
மிருடாயை நமஃ
சண்டிகாயை நமஃ
ஆராயை நமஃ
சகதியை நமஃ
ஸுநேத்திராயை நமஃ
ஸுகாணாயை நமஃ
மேனகாத்மஜாயை நமஃ
பணிகொளாயை நமஃ
மஹாகொளாயை நமஃ

ஜகதே பூ—மி
கடிம பூ—மி
ஸ்தநௌ பூ—மி
கண்டம பூ—மி
பாஹூன் பூ—மி
முகம பூ—மி
நாஸிகாம பூ—மி
நேதரே பூ—மி
காநௌ பூ—மி
லலாடம பூ—மி
சிர பூ—மி
ஸாவாககாணி பூ—மி

கௌரீ அஸ்டோத்ர சதநாம பூஜை.

ஓம மஹாகொளரியை நமஃ
மஹாதேவ்யை
ஜகனமாதரே
ஸர்ஸவதயை
சண்டிகாயை
லோகஜனன்பை
ஸாவதேவாதிதேவதாயை
பாவதயை
பரமாயை
ஈசாயை
நகேந்திரதனயாயை
ஸத்தியை
பிரமஹிசாரினயை
சாவாணயை
தேவமாதரே
தரிலோசனயை
பிரமஹணயை

ஓம வைஷ்ணவயை நமஃ
ரௌதரியை
காளராதரியை
தபஸவினயை
சிவதூதயை
விசாலாக்ஷ்யை
சாமுண்டாயை
விஷ்ணுசோதாயை
சிதகளாயை
சின்மயாகாராயை
மஹிஷாஸுரமர்த்தின்யை
காதயாயின்யை
காலநுபாயை
கிரிஜாயை
மேனகாத்மஜாயை
பவானயை
மாதருகாயை

ஓம கௌராயை நமஃ
 ரமாயை
 ராமாயை
 சுசிஷ்மிதாயை
 பிரம்ஹஸவரூபின்யை
 ராஜ்யலக்ஷ்மியை
 சிவபரியாயை
 நாராயணயை
 மஹாசக்த்யை
 நவோடாயை
 பாககியதாயின்யை
 அன்னபூரூயை
 ஸதாநந்தாயை
 யௌவனூயை
 மோஹினியை
 ஞானசக்தியை
 ஞானகமயாயை
 நித்யாநித்யஸ்வரூபிண்பை
 கமலாயை
 கமலாகராயை
 ரகதவானூயை
 களாநிதயே
 மதுபரியாயை
 கலயாண்யை
 கருணூயை
 ஜனஸ்தானூயை
 வீரபதனியை
 விநூபாக்ஷயை
 விராஜிதாயை
 ஹேமாமபாயை
 சிருஷ்டிநூபாயை
 சிருஷ்டிஸமஹாரகாரிணயை
 ரஞ்ஜனூயை

ஓம யவனாகராயை நமஃ
 பரமேஸ்வரியாயை
 பராயை
 புஷ்பிண்யை
 புருஷாகாராயை
 மஹாநூபாயை
 மஹாரௌதரியை
 மஹாபாதகநாசின்யை
 காமாக்ஷயை
 வாமதேவ்யை
 வரதாயை
 பப்பநாசின்யை
 வாகதேவ்யை
 வசஸ்யை
 வாராஹ்யை
 விஸ்வமோகினியை
 வானநிலயாயை
 விசாலாக்ஷாயை
 குலஸம்பத பரதாயின்யை
 ஆரத்ததுக்கசசேததக்ஷ }
 காயை
 அம்பாயை
 நிகிலயோகின்யை
 ஸதாபுரஸ்தாயின்யை
 தருமூலதரங்கிதாயை
 ஹரவாஹஸமாயுக்த முனி }
 மோக்ஷபராவராயை }
 ததராதரபவாயை
 முகதாயை
 புரமந்தராயை
 கரபரதாயை
 காராயை
 வாஃபவை

ஓம் தேவயை நமஃ
கலீங்கராயை
ஸமவிதே
ராஸ்வர்யை
ஹ்ரீங்காராக்ஷரபீஜாயை
சாமபவயை

ஓம் பிரணவாத்மிகாயை நமஃ
ஸ்ரீமஹாகௌபாய
பணிகௌரீதேவதாயை
கௌரீ அஷ்டோத்ர சதநாம
பூஜாம ஸமாப்பயாமி

பிறகு தூபதீப வைவேதத்யம்

வநஸபத்யுதபவைதிவயை நாராகந்தைஸுஸமயுதம், ஆகரேயம் ஸாவதேவானாம், தூபோயம பிரதிகிருஹயதாம். பணிகௌரீ தேவதாயை நமஃ தூபம் ஆகராபயாமி. பகதியாதததம் மயாதீபம், தரிவாததி கருதஸமயுதம், அந்தகார நிவிாததியாததம், கிருஹாண க்ஞானநாசனி பணிகௌரீதே நமஃ தீபம் தர்சயாமி பக்ஷயை போஜயை ஸஸ்சோஷ்யைஸச பரமான்னம் ஸசாககரம், வைவேதயம கிருஹயதாமதேவி சம்புபத்னி நமோஸ்துதே. பணிகௌரி தே .நமஃ மஹாநைவேத்யம் சிவேதயாமி. பூகீபபல ஸமாயுக்தம், நாகவலலிதளீர்யுதம், கர்ப்பூர ஞானஸமயுக்தம், தாமபூலம் பிரதி க்ருஹயதாம் பணிகௌரி தே .நமஃ தாமபூலம் ஸமாபயாமி ஸவாணபுஷ்பதக்ஷிணம் ஸமாப்பயாமி. வேத மந்தரம். மாநேஹிகுமவீர ஜாதவேத, இதிகாப்பூர நீராஞ்ஜனம் ஸமாபயாமி. பஞ்சவர்த்தி ஸமாயுக்தம், ஸ ராது காபபூரஸமயுதம், சிதரம் நீராஞ்ஜனம் தேவி, க்ருஹாண ஹரவலபபே. பணிகௌரீ தே....நமஃ காபபூர நீராஞ்ஜனம் தாசயாமி வேதமந்தரம் கௌரீமி மாயேதி அல்லது மந்தரபுஷ்பம் ஸமாபயாமி. ௬. சரதிநது விகாஸ மந்ஹாஸாம், ஸ்புரதிநதீவர லோசனாபிராமாம், அரவிநதஸமான சுந்தராஸயா, மரவிநதாஸன ஸுநதரீஸ்ருபாலே. பணிகௌரீ தே. .நமஃ மந்தர புஷ்பம் ஸ மி. யானிகானிச பாபானி ஜன்மாந்தர கருதானிச

தானிதானி பிரணஸயநதி பரதக்ஷிண பதேபதே. பணி
கௌரீ நமஸ்தேஸது, கைலாஸ நிலயேஸதிதே, லோக
மாதர் நமஸ்துபயம், செளபாககியம் தேஹிமேஸதா இம்
மாதிரி பராததிதது ப்ரதக்ஷண நமஸ்காரம் செய்யவேண்டி
யது (10 முடி) தசகிரநதி ஸமாயுகதம், குங்குமாக்தம்
ஸுதோரகம், கரே பதனாமி வரதே தவபரீதி கரம் சுபம்
இநத மந்திரததோடு நோன்பு தோரம் (கயிர) கையில
கட்டிக்கொள்ள வேண்டியது பிறகு பூஜைசெய்விககிற
வாததியாருக்கு பூஜை செய்து உவாயன தாமபூலம்
கொடுக்கவேண்டியது. மந்தரம் பணிகௌரீச க்ருஹ
ணது, பணிகௌரீ ததாதிச, தாரகௌ பணிகௌரீச, பணி
கௌரீ நமோஸதுதே புனஃ பூஜைசெய்கிறது அக்ஷதை
புஷ்பம் ஜலததோடு கையில் போட்டுக்கொண்டு எஸயஸ
மிருத்தியாச எனகிற மந்திரத்தோடு, அனேனபணிகௌரீ
தேவதாஸுப்ரீதா ஸுபரஸன்னு, வரதாபவநது என்று,
ஈசுவரி ப்ரீதியாய கீழே ஜலம் விட்டுவிடவேண்டியது.

கருடபஞ்சமி விரதகதை கேட்குமபோது ஆரம்பத
தில், புஷ்பாக்ஷதைகளை கையில் வைத்துக்கொண்டு கதைக
கேட்கவேண்டியது கடைசியில் அநத புஷ்பாக்ஷதையை
அம்மனபேரில் போட்டு நமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது.
பிறகு, கதை சொல்பவராகிய பராமஹண்ணரையும் நமஸ
கரித்தது அக்ஷதை ஆசீர்வாதம் பெற்றுகொள்ள வேண்டி
யது

இதி பூஜாவிதானம் ஸம்பூணம்.

கருடபஞ்சமி விரதகதை.

ஸ்ரீமத புராணிக சிரேஷ்டரான ஸூத்ரமாமுனிவா, செளனகாதி பஹுவிதிகளைப் பாரததுச சொல்லத் தொடங்கினார். அஃதெப்படி என்றால், ஓ செளனகாதி மஹிஷிகளே, விரதங்களில் உத்தமமான ஒரு விரதம் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் எந்த விரதம் அனுஷ்டித்து செய்யுமளவில் ஸ்திரீகள், மாங்கல்யவிராத்தி அடைவார்களோ, அப்போக்கொத்த கேஷமகரமான விரதத்தை ஆவணியீ (பூவபகூஷ) அல்லது சுதத பஞ்சமிதிதி தினத்தில், சகோதரர்கள் உள்ளவாகளால் பத்துவருஷம் செய்யவேண்டியது இப்படிச் சொன்ன சூதருடைய வார்த்தைகளை செளனகாதிகள் கேட்டார்கள் “ஓ புராணிக சிரேஷ்டரே” மிக விரததாபகதியுள்ள எங்களுக்கு, உத்தமமான இந்த விரத மகத்துவத்தை கருணையுடன் உபதேசம் பண்ணவேண்டுமென்று கேட்க, அதை சூதமாமுனிவா எடுத்துரைக்க ஆரம்பித்ததோ ஓ தபஸ்வீஷ்டர்களே தமபிதமையன்மாருள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் சிராவணமென்கிற ஆவணிமாத சுதத பஞ்சமியில், உதயத்திலெழுந்து தந்த தாவனாதிகள் முடித்து மஞ்சள் முதலியவைகளால் மங்கள ஸநாநம் செய்து மடிவஸ்திரங்களைத் தரித்து சதுரமான மண்டபமேறப்படுததி பஞ்சவாணக கோலங்கள் போட்டு பல புஷ்பங்களால் அதை அலங்கரித்து அந்த மண்டப மத்தியில் உயர்ந்தாஸனம் போட்டு அந்த மனையின்மீது தலைவாழையிலே போட்டு ஒருபடி அர்ச்சி கொட்டி, பொன்னால் அல்லது வெள்ளியினால் இலலாவிடில் தாமபரத்தினால்,

முடிவுக்கு திரவிய லோபமின்றி மண்ணுலாவது சகதிசுருத தககபடி ஸாப்பிரதிமை செயவிதது, அரிசியினமேலதை வைதது, அதின் படத்தின் மத்தியில் கௌரீபிம்பம் மஞ்சளால செயது ஸதாபிதது பணி பணுமண்டல வர்த்தினி யான கௌரீதேவியை, தியானாவாஹன ஆபரண சந்தன புஷ்ப அக்ஷதைகளாலும், தூபதீப போஜய பக்ஷயங்களாலும், நைவேத்திய தாமபூல, காப்பூர தீபாராதனை ஸவர்ன மந்தர் புஷ்ப பிரதக்ஷிண நமஸ்காராதி சகலமான ஷோட சோபசார பூஜைகளால் கௌரீதேவியைப் பூஜிதது சந்தோஷப்படுத்தி பதது முடியுள்ள புதுதோரததையும் வைதது பூஜிதது, அநத தோரததை உபரததியாயருடைய ஆசீர்வாதத்துடன் கையில் வாங்கிக் கடடிககொண்டு தாமபூல தக்ஷணைகளுடன் பூஜை செயவிக்கிற பிராமஹணருக்கு சந்தனபுஷ்ப தாமபூலாதி உவாயனதானம் செயது பிராமஹண போஜனம் திருபதியாயிட்டு, பிறகு தானும் சாப்பிட வேண்டியது. இப்படி எந்த ஸதிரீயானவள் சுசீலையாய பகதியோடு பததுவருடம் ஆசரிதது வரதபூர்த்தி செய்கிறாளோ, அப்பெண்மணியின் கோரிகைகள் பூர்த்தியடைந்து, இம்மையில் செளக்கியமாயிருந்து போகபாக்யங்களை அநுபவிதது மறுமையில் மோக்ஷத்திற்காளாவாள். இப்படிச் சொன்ன ஸூத்ரமாமுனியின் வாரததைகளைக்கேட்ட தபோநிதிகளாகிய செனனகாதிகள் சொல்லத் தொடங்கினா. ஸ்ரீமத் வேதவயாஸானுககிரகத்தால் கிடைத்த அனேக புராணங்களை எடுத்துச் சொல்லத்தக்க சக்தியுள்ள ஓ ஸூத்ரமாமுனிகளே மஹாத்மாவான கருடனுடைய ஜனன சரித்திரமும், அவர் பராகரமும் கேட்க விரும்புகிறோமென்று சொல்ல, அப்போது கிருஷ்ணதவைபாயனருடைய கிருபைக்குப் பாததிரரான ஸூத்ரமாமுனி,

சௌனகாதி மஹிநுஷிகளைப்பார்த்துச் சொல்லத்தொடங்கினான் “ஓ முனிவர்களே, முன்னே பிரமஹாவின் புத்ரரான, கஸ்யப மஹாநுஷி தன பதனியான ஸுபர்னியினிடத்தில் மிக விரைவாக தாயமுள்ளவனான கருடனென்னும் ஒரு புத்திரனை பெற்றான்” அவர் அப்படி அபிவிருத்தி அடையுமபோது தன தாயாருக்கு சம்பவித்த அடிமைத் தனமையைப் பார்த்து, “ஓ மாதாவே, நீ இப்படி கடினமான அவதையைப் படுமபடி நேர்ந்த காரணம் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று வினவ,” தன் விருத்தாரதத்தை புத்திரனுக்குத் தெரியச்சொல்லி, ஓ என மகனே என் சகலத்திலுள்ள பிள்ளைகளான காகோதராகளுக்கு, அமிரதம் கொண்டுவிருந்து கொடுப்பாயாகில் அப்போது என்னுடைய தாஸத்துவம் ஒழியுமென்று சொன்னதைக் கேட்டு, உடனே ஸாக்ஷாத புண்டரீகாக்ஷனுடைய கருணைக்குப் பாததிரரான தாக்ஷியன் என்னும் கருடன் அமுர்தம் கொண்டுவிருவதற்காக ஆகாயமாக்கமாயப் பறந்து தேவலோகம் சென்று, அனேக சஸ்திர, அஸ்திரங்களுடைய இரத்திராதி தேவர்களைப் பார்த்து நமஸ்கரித்து தன இறகுகளால் உண்டான கிறிறினால் அதி கஷ்டமான மரக்கங்களைத் தாண்டி பாற்கடலில் அமிரதத்தைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தவர்களை யெல்லாம் ஜயித்து தன புத்தி பலத்தால் ஒரு வினாடியிலே புத்திசாலியாகிய தாக்ஷய புத்திரனாகிய கருடனால் அமிர்தகலசம் கொண்டுவிருந்து கதரு என்கிற சகலத்தி் தாயாரிடத்தில் கொடுத்தான் கதருவாகிய ஸாபதனி மாதருவானவன் கருடனைப் பார்த்து, ஸுபர்னனென்று பேரிட்டழைத்தான் அப்போது கருடன் கதருவைப் பார்த்து “ஓ அம்மணி, என தாயாருடைய தாஸத்துவம் நீங்கும்படி கேட்க,” அப்போது சத

ருவை தன புத்திராகளாகிய காகோதரர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைக் கேட்டு, ஸுபானனைப் பார்த்து இது முதல் உன் தாயார தாஸததுவம் துலைநொழிந்தது. நீ உன் இஷ்டப்படி சுகமாயிருக்கலாமென்று சொல்லி, வேலைக காரித தனமையிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டாள் அப்பாது இரத்திராதி தேவர்கள் அமிரதத்தை பங்கிட்டுக்கொள்ள மிக சந்தோஷத்துடன் தேவ கூட்டங்கள் ஒன்றுசேர்ந்து, ஸாப்பங்களால் பானம் பண்ணுவதற்கு முன் தேவர்களே சென்று அமிரதத்தை கிரஹித்துக்கொண்டு போனார்கள். இப்போக்கெத்த கஷ்டமும் அருமையுமான காரியங்கள் செய்த பக்ஷிராஜனை கருடனுடைய சரித்திரத்தை விசேஷ மாய் எடுத்து ஸந்தோததிரம்செய்ய, ஆயிரம் நாவுள்ள ஆதி சேஷனுக்கும் சொல்லத்தரமோ இதுவுமன்றி, ஆவணி பூவப்பக்ஷ பஞ்சமி தினத்தில் இந்த அமிர்தம் கொண்டு வரப்பட்டதாகையால், இது கருடபஞ்சமி என்னும் பிர சித்தியான பேர் பெற்றது. மேலும், இந்த விரதத்தை அதுஷ்டிக்கிறவர்களும், இந்த விரதமகிமைபப் படிக்கிற வர்களும், சிவனஞ்செய்கிறவர்களும், எழுதுகிறவர்களும், எழுதிப் படித்தவர்களும், இவ்வுலகசுக மனுபவித்துப் பிறகு, ஸ்ரீ மஹா லக்ஷ்மி கடாசுத்ததாலும், கௌரீ கிருபையாலும் சகலபாப விமுக்தர்களாய் நற்கதி அடைவார்கள். அதாவது, சுவர்க்கலோக மடைவது திண்ணமென்று சொன்ன சூதமஹா முனிவருடைய வார்த்தைகளை பூஷண மாக தாங்கள் கிரஹித்திரித்த செளனகாதி முனிவர்களெல்லோரும் மிக சந்தோஷத்துடன் கூடினவர்களாய் அதிக திருபதி அடைந்தார்கள். இப்படி பிரமஹாண்ட புராணத்தில் பிரம்ஹாரத ஸம்வாதத்தில் எடுத்துச்சொன்ன பணிகௌரீ விரதமென்னும் கருடபஞ்சமி விரதம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சுப்பிரமண்யாய நமः

உ
ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீயைநமஃ

வரலக்ஷிமீ விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம் அஸ்யநம சுபதி
தௌ அஸ்மாகமஸஹ குடுமபாஸம், ப்பர்தாஸஹ கேஷம
ஸதைய விஜய, ஆயுராரோக்ய ஐஸவாயாப்பி விருத்யர்த
தம் தாமார்த்த காமமோக்ஷ சதூவித பபல புருஷார்த்த
சித்யர்த்தம் இஷ்ட காமியார்த்த சித்யர்த்தம் ஸத்
ஸநதான சௌபாக்கிய சுபப்பலா வாபத்யாததம் வருஷே
வருஷேப்ரயுக்த வர்லக்ஷிமீ தேவதா ப்ரீத்யர்த்தம் ப்பவிஷ்
யோத்ரபுராண கல்போக்த பரகாரேணயாவச்சக்தி தியான
வாஹனாதி ஷோடசோபசார பூஜாமகரிஷ்யே. (நமஃ) ததங்
கத்வேந கலசபூஜாம கரிஷ்யே. (நமஃ) கலசேகந்த புஷ்பா
க்ஷதைரர்ப்யாசய கலசஸ் சோபரிஹஸ்தம் நிதாய. சுலோ
கம் கலசஸ்யமுககே விஷ்ணு, கண்ட்டேருதா ஸமாஸரிதஃ
மூலே ததரஸ்திதோபாப்ஹ மத்தியே மாத்ருகண ஸமுரு
காஃ குக்ஷுளது ஸாகராஸசாவே ஸப்ததவீபா வஸுநத்ரா,
ருக்வேதோத்த ஜைர்வேத ஸாமவேதோஹ்பதாவணஃ
அங்கைஸ்சஸஹிதாஸர்வே கலசாமபுஸமாஸரிதாஃ ஆயாந்து
தேவீபூஜார்த்தம் துரிதக்ஷயகாரகாஃ சு கங்கேச யமுணே
சைவ கோதாவரி ஸரஸ்வதி, நர்மதாசினது காவேரிஜலேஸ்
மீன் சன்னிதிம்குரு. ஏவம் கலசபூஜாம் குர்யாதது ஆதௌ
கணபதி பூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நமஃ) அனந்தரம் லக்ஷிமீ
பூஜைக்கி முநதி ப்ராணப்ரதிஷ்டைசெய்து பூஜைக்கு ஆரம
பிக்கவேண்டியது லக்ஷிமீதியானம் சு. பதமாஸநேபத்

மகரே ஸாவலோகைக பூஜிதே, நாராயணபரியே தேவி
 ஸுபரிதாபபவ ஸாவதா. பிறகு ஷோடசோப சாரபூஜை.
 சுக்ஷ்மரோதார்வஸம்பபூதே கமலேகமலாலயே ஸுஸ்தி
 ராபபவமேகேஷே, ஸுரஸுர நமஸகருதே. ஸ்ரீவரலக்ஷிமீ
 தேவதாயை நம: தயாயாமி ஸாவமங்கள் மாங்கலயே,
 விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலாலயே, ஆவாஹயாமிதேவீதவாம ஸுப
 ரீதாபபவ ஸாவதா வரலக்ஷிமீ தேவதாயைநம: ஆவாஹ
 யாந் சு ஸூர்யாயுத நிபபஸ்பூதே, ஸுபுரத் ரதனவிப
 பூஜிதே, விமலஹாஸன மிதம்தேவி, ஸ்தீயதாம் ஸுரபூஜிதே
 வரலக்ஷிமீ தேவாதாயைநம: ரத்னசிம்ஹாஸனம் ஸ மி
 சுததோத கஞ்ச பாதரஸதம், கந்தத புஷ்பாதிமிஸ்சிரிதம்
 அாகயம் தாஸயாமிதே தேவி, கருஹாண ஸுரபூஜிதே.
 மஹாலக்ஷிமீ தே நம: அாக்கியம் ஸ மி ஸுவாவரித
 ஜலம் ரமயம்; ஸாவதீர்த்த ஸமுத்ப்பவம்; பாததிமம் கிரு
 ஹாணதேவிதவாம. ஸர்வதேவ நமஸகருதே. ஸ்ரீவர
 லக்ஷிமீ தே ..நம: பாத்யம் ஸ..மி. ஸுவானகலசாநீதம்
 சுந்தனாகரு ஸம்யுதம், கருஹாணசமனமதேவி மயாதத்தம்
 சுபப்ரதே வரலக்ஷிமீ தே....நம: ஆசமநீயம் ஸ மி.
 பயோதததிக்குறோபேதம், சாககராமதனுஸம்யுதம், பஞ்
 சாமருதஸநாநமிதம், கிருஹாண கமலாலயே. வரலக்ஷிமீ
 தே. நம: பஞ்சாமருதஸநாம ஸ. மி கங்காஜலம்
 மயானீதம் மஹாதேவ சிரஸதிதம், சுததோதக ஸநாநமிதம்
 க்ருஹாணவித்து ஸோதரி வரலக்ஷிமீ தே. நம: சுத்
 தோதக ஸநாநம் ஸ. மி ஸுரராசிதாநகிரியுகளே, துகூல
 வஸனபரியே, வஸதரயுகமப்ரதாஸயாமி; கிருஹாண
 ஹரிவல்லபே வாலக்ஷிமீ தே ...நம: வஸ்தரயுகம்
 ஸ மி கேயூரகங்கணே திவயே; ஹாரநாபுரமேககலான்
 சிப்பூஷணன்ய ஸ்யாநி, கிருஹாணருஷி பூஜிதே வர

லக்ஷிமீ தே . நம: திவ்ய ஆப்பரணாணி ஸ....மி தப்தஹேம
கருதம சூத்ரம், முக்தாததாம் விப்பூஷிதம், உபவீதமிட
தமதேவி, கருஹாணதவம், சுபப்பரதே வரலக்ஷிமீ தேவ
தாயைநம:, எக்ஞோபவீதம் ஸ மி. காப்பூராகரு கஸ்தூரி
ரோசனாதிப்பி ரன்விதம் கந்தம் தாஸயாமயஹம்தேவீ,
ப்ரீதயாததம் பிரதிகருஹ்யதாம் வரலக்ஷிமீ தே....நம:
ஸ்ரீகருததம் ஸ...மி அக்ஷதான ததவளானதேவி சாலீயான
தண்டுவான சுபபான், ஹரித்ராசுரகுமோபேதான, க்ருஹ
யதாம், அபத்திபுகரிகே. வரலக்ஷிமீ தே . நம: அக்ஷதான
ஸ மி மலலிகாஜாதி குஸுமை, ஸசமபகை வகுளேஸ்
தத்தா, சதபத்ரைஸச கல்ஹாரை: பூஜயாமி ஹரிப்ரியே வர
லக்ஷிமீ தே. ..நம: புஷ்பாணி பூஜயாமி

அத்தாங்க பூஜை

சஞ்சலாயை நம:
சபலாயை
பீதாம்பரத்தராயை
கமலவாலினாயை
பதமாலயராயை
மதனமாத்ரே
லலிதாயை
கம்புகண்ட்யை
ஸுமுககாயை
ஸ்ரீயை
ஸுநாலிகாயை
ஸுநேத்ரே
ரமாயை
கமலாயை
வரலக்ஷிமிஸை,

பாதௌ பூஜயாமி
ஜானுரீ பூ—மி
ஊரு பூ—மி
கடிம பூ—மி
நாபிம பூ—மி
ஸதௌ பூ—மி
ப்புஜதவயம் பூ—மி
கண்ட்டம பூ—மி
முக்கம பூ—மி
ஒஷ்டௌ பூ—மி
நாலிகாம் பூ—மி
நேத்ரே பூ—மி
கர்னௌ பூ—மி
சிர: பூ—மி
ஸர்வாணயங்கரணி பூ—மி

லக்ஷிமீ அஷ்டோத்ரம்.

முதலில் ஒம் என்றும் கடையில் நம: என்றும் ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் சேர்க்கவேண்டும்.

ஒம் ப்ரக்ருத்யை நம:

விகிருத்யை

வித்யையை

ஸர்வப்பூதஹிதப்ரதாயை

ஸ்வரத்தாயை

விப்பூத்யை

ஸுரப்யை

பரமாத்மிகாயை

வாசே

பதமாலயாயை

பத்மாயை

கச்யே

ஸ்வாஹாயை

ஸ்வததாயை

ஸுத்தாயை

ததன்யாயை

ஹிரண்மையை

லக்ஷிமியை

நித்யபுஷ்ட்டாயை

விபபாவர்யை

அதித்யை

தித்யை

தீப்தாயை

வஸுத்தாயை

வஸுத்தாரிண்யை

கமலாயை

காந்தாயை

காமாக்ஷ்யை

கரோதஸம்பவாயை

ஒம்அனுக்ரஹப்ரதாயைநம:(30)

புத்தயே

அநக்காயை

ஹரிவல்லப்பாயை

அசோகாயை

அம்ருதாயை

தீப்தாயை

லோகசோகவினாசின்யை

தர்மநிலயாயை

கருணாலோகமாத்திரே

பத்மப்ரியாயை

பத்மஹஸ்தாயை

பத்மாக்ஷ்யை

பத்மஸுந்தாயை

பத்மோத்தப்பவாயை

பதமமுக்யாயை

பத்மநாப்பப்ரியாயை

ரமாயை

பதமமாலாத்தராயை

தேவ்யை

பத்மின்யை

பத்மகந்தின்யை

புண்யகந்தாயை

ஸுப்ரசன்னாயை

பிரஸாதாப்பிமுக்கியை

பிரப்பாயை

சந்தரவதனாயை

சந்த்ராயை

சந்தரஸஹோதாயை

(10)

(40)

(20)

(50)

ஓம் சதுர்ப்புஜாயை நமஃ	ஓம்சித்தயேநமஃ
சந்தரூபாயை	(60) ஸ்த்ரைணசௌம்யாயை
இந்திராயை	சுப்பப்ரதாயை
இந்துசீதலாயை	ந்ரூபவேஸ்ம கதாநந்தாயை
ஆஹக்லாதஜனன்யை	வரலக்ஷிமீயை
புஷ்ட்யை	வஸுப்ரதாயை (90)
சிவாயை	சுப்பாயை
சிவங்கர்யை	ஹிரண்யப்ராகாராயை
சுத்யை	ஸமுத்ரதனயாயை
வீமலாயை	ஜயாயை
விஸ்வஜனன்யை	மங்களாயை
துஷ்டாயை	(70) விஷ்ணுவக்ஷஸ்தளஸ்திதாயை
தாரித்ரநாசின்யை	விஷ்ணுபத்னயை
பரீதிபுஷ்கரிண்யை	பிரஸன்னாக்ஷயை
சாரந்தாயை	நாராயணஸமாஸ்ரிதாயை
சுக்லமால்யாம்பரத்தராயை	தாரித்ரத்வம்வின்யை (100)
புரீயை	தேவ்யை
ப்பாஸ்கர்யை	ஸர்வோபத்ரவவாரிண்யை
பில்வநிலயாயை	நவதுர்காயை
வராரோஹாயை	மஹாகாள்யை [யை
யஸஸ்வின்யை	ப்ரம்ஹவிஷ்ணு சிவாத்மீகா
வஸுந்த்ராயை	(80) திரிகாலக்ஞாஸம்பன்னாயை
உதாராங்காயை	புவநேஸ்வர்யை
ஹரிண்யை	ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மியை (108)
ஹேமமாலின்யை	லக்ஷிமீ அஷ்டோதர சதநாம
த்தனத்தானயகர்யை	பூஜாம் ஸமர்ப்பயாமி.

தோரகிரந்தி பூஜை.

அல்லது நோன்புகயற்றின்மீது பூஜை செய்கிறது.

கமலாயை நமஃ
ரமாயை

ப்ரத்தமக்ரந்திம் பூஜயாமி.
த்விதியக்ரந்திம் பூ—மி

லோகமாத்ரே நமः

விஸ்வஜனன்யை

மஹாலக்ஷ்மியை

க்ஷீராபதிதனயாயை

விஸ்வஸாக்ஷின்யை

சந்திரஸோதர்யை

ஹரிவல்லபாயை

²
தருதீயக்ரந்திம பூ—மி

சத்ராததகரந்திம பூ—மி

பஞ்சமகரந்திம பூ—மி

ஷஷ்டகரந்திம பூ—மி

சப்தமகரந்திம பூ—மி

அஷ்டமகரந்திம பூ—மி

நவமக்ரந்திம பூஜயாமி

தூபதீப நைவேத்யாதிகள்.

தசாங்கம குககுலோபேதம், ஸுகநதம் ஸுமனோ
ஹரம், தூபமதாஸயாமி. தேவேசி வரலக்ஷிமீ கருஹா
ணதம். வரலக்ஷிமீதேவதாயை நமஃ தூபமாகரூபயாமி
ககருதார்த்தி வாததிஸம்யுகதம், அரததகாரவிநாசனம்,
தீபம் தாஸயாமி தேவேசி கிருஹாணமுதிதாபவ வர
லக்ஷிமீ தேவதாயை நமஃ தீபமதாஸயாமி நைவேத்யம்,
ஷ்டரஸோபேதம்; ததிமததுவாஜ்ஜிய ஸமயுகதம். நாநாப
பக்ஷயப்பலோ பேதம், கிருஹாண ஹரிவல்லபபே.
வரலக்ஷிமீ தே. நமஃ, நைவேத்யம் ஸமாபயயாமி ககன
ஸார ஸுகநதேனமிஸிரிதம் புஷ்பவாசிதம்பாநீயம் கருஹ
யதாமதேவி, சிதலம் ஸுமனோஹரம் வரலக்ஷிமீ தேவ
. நமஃ மதயே மதயேபாநீயம் ஸ . மி. பூகீப்பல ஸமாயுக
தம் நாகவலலீ தனீர்யுகதம், காப்பூரஞ்ஞாண ஸமயுகதம் தாம்
பூலம் பரதிகிருஹ்யதாம். வரலக்ஷிமீ தே.. நமஃ தாமபூலம்
ஸ.. மி நீராஜனம் ஸமாரீதம் காபூரேண ஸமனவிதம்;
தூபயயம் தாஸயாமயஹம் தேவி கிருஹ்யதாம் விஷ்ணுவல்
லபபே வரலக்ஷிமி தே . நமஃ காப்பூர நீராஜனம் ஸ . மி
நீராஜநாநதரம் ஆசமநீயம் ஸ. மி பதமாஸநே பதம்

கரே ஸாவலோகைக பூஜிதே, நாராயணபரியேதேவி ஸுப்
பிரீதாபவ ஸாவதா மஹாலக்ஷிமீ தே நம: திவ்விய
மந்தரபுஷ்பம் ஸ மி யானிகானிசபாபானி ஜன்மாந்
தர கருதானிச தானிதானி பரணஸ்யநதி பிரதக்ஷிணபதே
பதே நமஸுதே லோகஜனனீ நமஸுதே விஷ்ணுவல்லபே,
தராஹிமாம ப்பகதவரதே, வரலக்ஷிமை நமோநம: ஸ்ரீ வர
லக்ஷிமீ தேவதாயை நம: பிரதக்ஷிண நமஸ்காரான ஸ. . மி.
தோரபந்தனம் (நோனபுகயா) கட்டிககொள்ள வேண்
டிய மந்தர ஸ்லோகம்

சு. பதனாமிதக்ஷிணே ஹஸுதே நவஸுத்ரம் சுப்பரதம்
புத்திர பௌதராபி வருத்திஸச சௌபாகயம்
தேஹிமேரமே.

இந்த ஸ்லோகத்தால நோனபுகயா கட்டிககொள்ள
வேண்டியது. பூஜை செய்விகிற பராமஹண்ணருக்கு சந
தனபுஷ்ப தாமபூலாதி வாயனதானம் செய்யவும்

பராமஹணர் தவிர, இதரான பலஹாரங்களுக்குப்
பதிலாக கோதுமை மாவு $\frac{1}{2}$ படி, சாககரை, நெய், பழம்,
தேனகாய முடி, தக்ஷணைகளுடன் தாமபூலம் கொடுக்க
வேண்டியது

வாயனதான மந்த்ரம்

இந்திராப் பிரதிகிருஹணது, இந்திரோவை ததாதிச,
இந்திரா தாரகோபாபயாம், இந்திராயை நமோநம:.

நமஸ்காரம் செய்து ஆசீர்வாதம் பெற்றுகொண்டு
பிறகு மற்ற போகங்களுக்கு தாமபூலம் நடத்தவேண்டியது.

வரலக்ஷிமீ விரதகதை.

நைமிசாரண்ய கேஷதரத்தில் தவம் செய்துகொண்டிருக்கும் செளனகாதி மஹ இருஷிகளைப்பார்த்து, சூத மஹாமுனிவா சொல்லுகிறார். ஓ முனி ஸ்ரேஷ்டர்களே ஸ்திரீகளுக்கு ஸர்வ செளபாகயத்தைக் கொடுக்கும்படியான உததமவிரதம் ஒன்றுண்டு, அதை பரமேஸ்வரன பாரவதிக்குச்சொன்னார் அந்த ஸ்ரேஷ்டமான விரதத்தை உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் என்று கைலாஸ பாவதத்தில் வஜ்ஜிரவிததுரும வைடோயமயமான மணிக்ஷங்களால் இழைக்கப்பட்ட சிங்காஸனத்தில் வீற்றிருந்த பரமேஸ்வரனை பாரவதி தேவி நமஸ்கரித்து, 'ஓ தேவா! உலகத்தில் ஸ்திரீகள் எந்த விரதத்தைச் செய்தால் புதர பௌத்திராதி சகல ஸம்பததுண்டாகி ஸுக மடைவார்களோ அப்போத்கொத்த விசேஷ விரதமொன்றை எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டு' மென்று பாரவதி கேட்டபோது, பரமேஸ்வரன் சொல்லத் தொடக்கினார் ஓ பரியே! ஸ்திரீகளுக்கு சாவ ஸம்பதகரமானதும் புத்திர பௌத்திராபிவிருத்தியும் உண்டாகும்படியான வரலக்ஷிமீவிரத மொன்றுண்டு அந்த விரதம் ஆவணிமாத பூவ அல்லது சுகல பக்ஷ பருவத்திற்கு முன்னே வரும் வெள்ளிக்கிழமையில் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்.

பார்வதியானவள் அப்போது பரமேஸ்வரரைநோக்கி: ஓ மஹாப்ரபோ, தாங்கள் சொல்லப்பட்ட இந்த விரதம் எவ்விதமாய் எந்த தேவதையை எந்த காலத்தில் பூஜிக்க

வேண்டியது, பூாவததில் இருத விரதம் யார் அனுஷ்டிதது பயனடைநதாராகளோ அநத விரத கதையும் எடுத்தது சொல்லுமென்று பரார்ததித்துக்கேழக்க, பரமேஸ்வரா பாவதியை நோக்கி சொல்லத தொடங்கினா ஓ காதயா யின் ! இருத வரலக்ஷிமீ விரதததை விவரமாய் சொல்லுகி றேனகேள மகததேசத்தில் குண்டினபுரமென்று ஓர பட டணமுண்டு, அபபட்டணமானது பொன் மயமான கோபு ரங்களாலும் மெததை மேடைகளாலும் மதில்களாலும் மிக அலங்கரிதமாய யிருநதது அபபட்டணத்தில், சாருமதி எனனும் ஒரு பிராமண ஸ்திரீ இருநதாள அபபெண்மணி மிக பதிவிரதை எனபது தானசெய்யும் பதிபகதியினாலும், பெரியோராகளிததிலுள்ளப பயபகதியாலும், தெய்வபக தியினாலும் விளங்கி வநதனள். தன கணவனையே தெய்வ மாக நினைதது, தினம் உதயகாலத்தில் எழுநது பதிக்கு நமஸ்கரிதது பாதங்களை பசுக்காளனமசெய்து புஷ்பங்க ளாலபூஜைசெய்து, பிறகு மாமிமாமனுகும் தருநத பணி விடைகள் செயதுவிட்டு வீட்டுவேலைகளசெய்யத தலைப்படு வாள் தவிர, யாரிடததிலும் மிதபாவிணியாகவும், உரதத குரலினறியும் பேசுவாள் இப்படி கர்ப்புடனிருநத அநத ஸ்திரீ விஷயததில் மகாலக்ஷிமிககு மிகக் கருணை உண்டாகி அனுககரிஹிததாள ஒரு நாள் ராததிரி சாருமதியின் சொரபபனததில் வரலக்ஷிமீதேவி பிரசன்னமாகி, ஓ சாரு மதி உன்னிடததில் எனககு கிருபையுண்டாகி உனககு அனுகரிஹிகக பரதயக்ஷமானேன் ஆவணிமாத பூர்வபக்ஷ பருவததிறகுமுனவரும சுககிவாரததில் எனனை பூஜித் தால் உன கோரிககைகளைப பூர்த்திசெய்கிறேன் என்று சொல்ல, உடனே சாருமதி தன கினவிலேயே லக்ஷிமீதேவி யை வலம் சுற்றிவநது நமஸ்கரிதது ஸதேரததிரம் செய தாள

(சு லோகம்)

நமஸுதே ஸர்வலோகாநாம, ஜனனயை புண்ணிய
 மூர்த்தயே, சரணயே த்ரிஜகதவந்தியே, விஷ்ணுவக்ஷஸ்த
 லாலயே என்று அனேகவிதமாய ஸதோதரம் செய்து, “ஓ
 ஜகனமாதா, உன கடாக்ஷத்தினுல ஜனங்களுக்கு சகல ஸம
 பத்தும், விததைகளுமுண்டாகும் எனபதற்கு என்னதடை
 என்னுடைய பூவ புண்ணியவசத்தால, உமமுடைய பாத
 தாசனம் கிடைத்தது என்று சொல்ல, மஹக்ஷிமிகு மிக
 சந்தோஷமுண்டாகி, சாருமதிகு வெகு வங்கங்ளித்தது,
 பிறகு அந்தரதயான மடைந்தாள். சாருமதி உடனே கண
 விழித்தெழுந்த வீட்டின நானகுபுறமும் சுத்திப்பாராத்து
 வரலக்ஷிமீதேவியை க்காணுமல, ஓஹா ! நான் கினவுகண
 டேன என்று அறிந்தது, இந்த சொப்பன விருத்தாந
 தத்தை தன் கணவரிடமும், மாமி மாமனாரிடமும் மற்று
 முள்ளவாகளிடமும் சொன்னாள் அவர்களிடத்த கினவு மிக
 உத்தமமானது என்று சொல்லி, ஆவணி மாதம் வந்த
 வுடனே மஹலக்ஷிமீ சொன்னநாளில் கினவிறகண்டபடி
 மேற்படி விரதத்தை ஆவசியமாய நடத்தவேண்டுமென்று
 சொன்னார்கள் பிறகு சாருமதியும், மற்றவார்களும் அந்த
 நாளை எதிர்ப்பாரத்திருந்து வரலக்ஷிமியால சொன்ன நாள்
 வந்தவுடனே அந்த வெள்ளிக்கிழமையில் உதயகாலத்தில்
 விழித்துக்கொண்டு ஸ்நானம்செய்து, அநேக சித்திரமான
 பட்டு வஸ்திரங்களை உடுத்தி சாருமதி தேவியின் வீட்டில
 ஓர் இடத்தில் கோமயத்தால்மெழிகி மண்டபமேற்படுத்தி
 அங்கே ஒரு ஆஸனம் போட்டு, அவவிடத்தில் கோலங்க
 ளிட்டு புதிதான அரிசியைக்கொட்டி, ஆலம், அரசன, குரு
 வேலன், அததி, மாயிலை கிளைகளும், வெற்றிலை முதலிய

பஞ்ச பல்வங்களை வைத்து ஓர் தேக்கராயுடன் கலசம் அலங்கரித்து வரலக்ஷிமீ தேவியை அந்த கலசத்தில ஆவாஹணம் செய்து, சாரமதி முதலிய ஸ்திரீகளெல்லோரும் மஹா பகதியும் வணக்கமுள்ளவர்களாய ஸாயங்காலத்தில் அந்த வரலக்ஷிமீதேவியை தயானித்துச் சொல்லுகிறார்கள் (சு) பதமாஸநே பதமகரே ஸாவலோகைகபூஜிதே, நாராயணபரியேதேவி ஸுபரீதாப்பவ ஸாவதா என்கிற சுலோகத்தினால் வரலக்ஷிமீ தேவியை தயானித்து, ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து ஒன்பது இழைகளும் முடிகளுமுள்ள நோனபுகையா என்னும் தோரத்தை வலதுகையில் கட்டிக் கொண்டு, வரலக்ஷிமீதேவிகு ஒன்பதுவித பலஹார தினுசுகள் நிவேதனம் செய்து கர்ப்பூர தீபாராதனை முதலிய சோடசோபசாரங்களுடன் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரம்செய்ய ஆரம்பித்தார்கள். ஒருதரம் வலம் சுற்றிவந்தவுடனே அந்த ஸ்திரீகளுடைய காலகளில் கலகலென்று ஒசை யுண்டாச்சுது உடனே எல்லாரும் தங்கள் காலகளைப் பார்த்துக் கொள்ள நெஜஜை முதலிய ஆபரணங்கள் உண்டாயிருக்கக்கண்டு, சாரமதி முதலிய ஸ்திரீகள் ஒஹோ வரலக்ஷிமீ கடாக்கத்தினால் இந்த ஆபரணங்கள் உண்டானதென்று மிகக் களித்து, இரண்டாவது பிரதக்ஷிணம்செய்ய, ஹஸதங்களில் தளதளவென்று பிரகாசிக்குமபடியான நவரத்தினக்கசிதமான கங்கனாதி ஹஸதாப்பரணங்களை பார்த்தார்கள். “அதிசயமாய்ச் சொல்லவேண்டியது யாது” மூன்றாவது பரதக்ஷணை செய்தவுடனே அந்த ஸ்திரீகளெல்லோரும், ஸாவாப்பரண ப்பூஷணைகளுதார்களானார்கள், ஸ்வானமயமான ரதகெஜதுரகாதி வரஹனங்களுடன் நிறைந்ததானமேததை மேடைகளுடன் கூடியதாயுள்ள வீடுகளுடையவர்களாய சாரமதிமுதலிய ஸ்திரீகளுக்குண்டாச்சுது பிறகு

அந்நத பெண்மணிகளை அழைத்துக்கொண்டுபோக, அவர்
 ளவாள் வீடுகளின்று வேலைக்காரர்கள், பலவிதமாயுள்ள
 வாஹநங்களுடன், வரலக்ஷிமீதேவியை பூஜிக்கும்படியான
 இடமவந்து நிறைந்திருந்தார்கள் அப்போது சாரமதிமுத
 லிய ஸ்திரீகளுக்கு கலபோகத விதிப்படி இவர்களையால்
 பூஜைசெய்துவைத்த பராமஹேணத்தமரை கந்தபுஷ்பா
 க்ஷதைகளால் பூஜித்து, அவவிடத்தில் ஸ்வாமிகுரு நிவே
 தனமான பலஹாரதினுசுகளில், பனிரெண்டி எண்ணுள்ள
 தான பலஹார வகைகளையும், தக்ஷணாதி தாம்பூலங்களுட
 னும், அவருக்கு உவாயனம் கொடுத்த நமஸ்கரித்து அவ
 வந்தணரின் ஆசீர்வாதமடைந்து, பிறகு, அதேதேவிகுரு
 நிவேதித்த மீதிப் பக்ஷியங்களை தங்கள் பந்துக்களுடன் பபு
 ஸித்து தங்களை அழைத்துக்கொண்டுபோக வந்திருந்த
 வாஹனங்களி லேறிக்கொண்டு, தங்கள் தங்கள் வீடுகளை
 நோக்கிபோகும்போது ஒருவரோடொருவர் பேசிக்கொ
 ண்டு போகிறவிதம், “ஓஹோ சாரமதிதேவியின் பபாக்ஷிய
 மென்னவென்று சொல்லலாம்” வரலக்ஷிமீதேவி நேராக
 சாரமதியின் ஸ்வாபபனத்தில் பரத்தியக்ஷமாய் சொல்லிய
 படியே செய்தாள் அவளாலல்லவோ நாமெல்லோரும் இப்
 படிக்கொத்த மஹாபாக்ஷியவதிகளானதென்று அச்சாரு
 மதிதேவியை மிகப்புகழ்ந்து பேசிக்கொண்டே அவாள்வாள்
 வீடுகளுக்குப்போய்ச் சோந்தார்கள் அதுமுதல் சாரமதி
 முதலிய ஸ்திரீகளெல்லோரும், இந்த வரலக்ஷிமீவிரதம்,
 பரதிவருஷமும்செய்து புதரபௌதம் வருத்தியாய், ஸகல
 ஸம்பத்துடன் வாழ்ந்திருந்தார்கள் ஆகையால் ஓ பரா
 வதீ, இவ்வுத்தம்விரதத்தை, பராமஹேணதி முதல் நாலு
 ஜாதியாகளும் செய்யலாம். அப்படி செய்கிறவர்களுக்கு,
 ஸகலஸம்பத்துண்டாகி, ஸுகமாய் இருப்பார்கள் இக்

கலையைக கேழககிறவாகளுக்கும், படிக்கிறவாகளுக்கும், விரதபூர்த்தி செய்கிறவாகளுக்கும், வரலக்ஷிமீ பிரசாத முண்டாகி சுகல காராயசித்தி அடைநது, பிறகு ஸத்கதி அடைவாராகள இது ப்பவிஷயோத்திர புராணத்தில, பார்வதீ, பரமேஸ்வர ஸமவாதத்தில் இவ்வரலக்ஷிமீ விரதத்தை சொல்லப்பட்டது

மஹாலக்ஷிமீகடாகூப பல ஸித்திரஸ்து.

மு ற் றி ற று.

உ
ஸ்ரீகணேசாயநமஃ

ஜீவவார ஏகாதசி விஸ்தம்.

சுகலாமபரத்தரம விஷ்ணும ஸாவவிகேனோப சாந
தயே. ஆசமநீயம செயதுககொண்டு, பிறகு ஸங்கலபம
செய்கிறது சுபே சோபனே முஹூர்த்ததே... ..ஏவங்
குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம அஸசியாம சுபதிதௌமம
ரஜஸவலாஸம்பாகாதி ஜனிதானம் ஸாவேஷாம பாபானம்
அபநோதநாததம், மனோவாஞ்சாபபலசித்தியர்த்தம், ஜீவ
வார ஏகாதசிவிஸ்தமஹம் கரிஷ்யே (நமஃ) ததங்கதவேந
கசபூஜாம கரிஷ்யே (நமஃ) ஆதௌ நிர்விககேன பரிஸ
மாப்தயாததம், கணபதி பூஜாமகிருதவா ஸமகஞாசசாயா
தேவீஸமேத, ஸ்ரீ ஸூர்யநாராயண பிராணபிரதிஷ்டாம
கிருதவா அதத்தயானம். சு. சசாயாதேவீ ஸமாயுகதம்;
பாஸகரம தேவருசிணம், தரயீமயதனம் த்யாயேத, ஜகத
ஸாக்ஷிணமவயயம் ஸ்ரீஸமஞாச சாயாதேவீஸமேத, ஸ்ரீ
ஸூர்யநாராயணஸ்வாமிநம் தயாயாமி தரயீமயதனோதேவ
பரம்ஹருசிண ஸுரேஸ்வர, இமாமமயாகருதாம் பூஜாம;
கருஹாண ஸுரஸ்ததம் ஸமஞாசசயாதேவீ ஸமேத
ஸூர்யநாரா .நமஃ ஆவாஹனம் ஸ .. மி. பாஸகராயநமஸ்
துபபியம், நமோவேத மயாயச, கங்காஜல ஸமாரீதம், இத
மாச்யம் கருஹாணபோ ஸம்க்ஞாசசயாதேவீ... ஸ்ரீஸூர்ய
நாரா ..நமஃ அரக்கியம் ஸ....மி புண்ணியதீர்த்த ஸமா
ரீதம்; பாவனம் ஸுமனோஹரம்; பாதயம் கருஹாணதே
வேச, தேவதேவ நமோஸ்துதே ஸமகஞாசசயா... ஸூர்ய

நாரா நம: பாதயம் ஸ..மி மதுவாக்கம் கருஹாணே
தம், மதவாஜயேந ஸுஸமயுதம், கதளீநாநிகேளாதயை:,
சசாயாநாதத நமோஸதுதே ஸமஞாசசாயா ஸுலாயநாரா
பண நம: மதுபாககம் ஸ .மி. க்ஷ்நேணததனா, மதுனா,
பலோகேன, கருதேச, பஞ்சாமருதம் விததாயதவாம்ஸநா
பயிஷ்யாமி பாஸகர ஸமகஞாச்சாயா. .ஸ்ரீஸுலாயநாரா
பண நம: பஞ்சாமிருதஸநானம ஸ . மி காங்கஞ்ச சுகி
தம் சைவ, ததாஸாரஸவதம்பய:, ஸநாநாததமதே மயா
தேதம், ஸநாபகேன ஸுரேஸவர ஸம்கஞாசசாயா .ஸுலாய
நாரா நம: சுததோதகஸநாம ஸ மி. ரகதவஸதரதுவ
யமதேன, மயாபகதயா ஸமாபபிதம், ருக எஜுஸஸாமருபா
பதுபபியம் வேதஸவருபிணே ஸ்ரீஸமஞாசசாயா . ஸுலாய
நாரா நம: வஸதரயுகமம் ஸ மி. ஸுவாநேநகருதம்
திவயம் உபவீதம் ஸுசோபனம், கருஹாணுமபதயே துப
பியம், தினுததிபதயேரவே ஸம்கஞாசசாயா . ஸுலாயநாரா
. நம: எகஞாபவீதம் ஸ .மி ஸுகுங்குமம் ஸகாப்பூரம்,
மருகநாபபிஸமன்விதம், கருதம் கிருஹாணதேவேச, ச்சாயா
காந்த நமோஸதுதே ச்சாயாதேவீஸமேத ஸுலாயநாரா ...
நம: கருதம் ஸ மி அக்ஷதானததவளான்தேவ, பத்ம
காபப ஸமதயுதே, அக்ஷதாநாகாபகவன, சாஸவதரயநமோ
நம: ஸம்கஞாச்சாயாதேவீ . ஸ்ரீஸுலாயநாரா.. நம: அக்ஷ
தான ஸ .மி. நானாவிதானி புஷ்பாணி, ஸுகநதீனி
ஸுரேஸவர, மயார்பிதானி பகவன, ஸங்கருஹாண நமோஸ்
துதே ஸமஞாசசாயாதேவீ . ஸ்ரீ ஸுலாயநாரா...நம: புஷ்
பாணி பூஜயாமி.

அத்தாங்க பூஜை.

பாஸகராய நம:
பரபாகராய

பாதேன பூஜயாமி
குல்பென பூ—மி

திவாகராயநம:

அஹஸ்கராய

தயுமணயே

மிதராய

ஜலஜபாநதவாய

விசாலவக்ஷஸே

கம்புகண்டாய

பிம்பருபாய

ஜலஜநேதராய

ஜகனமாயாய

ஸ்ரீஸ-லாயநாராயணாய

ஜங்கே பூ—மி

ஊரு பூ—மி

கடிம பூ—மி

உதரம் பூ—மி

ஹஸ்தான பூ—மி

வக்ஷஸ்தலம பூ—மி

கண்டம பூ—மி

முகம பூ—மி

நேதரே பூ—மி

சிர: பூ—மி

ஸாவாணயங்காணி பூ—மி

பிறகு ஸ-லாயநாராயணத்தினை செய்து பின் தூபதீப
 நைவேத்தியம் செய்யவேண்டியது. வனஸ்பதிரைஸர்திவ
 யை நானாகநதை ஸ்ஸுஸமயுத: ஆக்கிரேய: ஸாவதேவா
 நாம, தூபோயம் பரதிகிருஹயதாம். ஸ்ரீஸ-லாயநாராயண
 ஸவாமிகே நம: தூபமாக்ரூபயாமி. ஸாஜஜியம் தரிவாத்தி
 ஸமயுகதம், வனஹினாஜ்யோதிதம்மயா, கிருஹாணமங்கலம்
 தீபம், தரைலோகயம் திமிராபஹ, பகத்யாதீபம் பிரயச
 சாமி தேவாயபரமாதமனே, திராஹிமாம் நரகாதகோராத்
 திவவியஜஜோதிநமோஸதுதே ஸ்ரீஸ-லாயநாராயண .
 நம: தீபமதாசயாமி நைவேத்யம் விவிதம் பக்ஷிய போஜய
 சோஷயை ஸமன்விதம், லேஹ்யைருசகாவசைஸ சைவ
 கிருஹாணஸூர வலலப ப்ரீஸமஞாசசாயதேவீ ஸமேத
 ஸ்ரீஸ-லாயநாராயண ஸ்வாமி நேநம: மஹா நைவேத்தியம்
 நிவேதயாமி பிராணாதி பஞ்சபிராணஹுதிகள சொல்ல
 வேண்டியது பூகீப்பல ஸமாயுகதமிதி தாமபூலம் ஸ ...மி.
 சந்திராதிதயாச தரணீவிதயுகணிஸ ததைவச, தமேவ
 ஸாவஜ்யோதிம்ஷி, ஹிடாதிசயம் பிரதிக்குஹ் யதாம்.

ஸ்ரீஸூரிய நாரா . . நம: காபபூரீ ரோஞ்ஜனம் ஸ . மி.
தயேயம் ஸதா ஸவிதருமணடல் மதயவாததீ, நாராயண:
ஸரஸிஜாஸன ஸன்னிவிஷ்டம், கேயூரவான மகரகுண்டல்
வான கிரீடஹாரீ ஹிரண்மயவபு: தருதசங்கசக்ரஹ. இந்த
சுலோகத்தினால் மந்தரபுஷ்பம் இடவேண்டியது யானிகா
னிச பாபாநிஜம்மாந்தர கருதானிச தானிதானி விநஸ்யந்தி
பரதக்ஷிணபதேபதே. இந்த சுலோகம் சொல்லிக்கொண்டே
பிரதக்ஷணம் செய்து பாபோஹம் பாபகாமாஹம் பாபாத்
மாபாப ஸம்பப்ப, தராஹிமாம் கருபயாதேவ ரக்ஷரக்ஷேர
ஜநாததன என்று சொல்லி நமஸ்காரம் செய்யவும் பாஸ்
கராய நமஸ்துபபியம், நமோ வேதமயாயச, கங்காஜல
ஸமாநீதம், இதமாகயம் கருஹாணப்போ. ஸ்ரீஸூர்ய நா ...
நம: இதமாக்கியம் ஸ . மி இந்த சுலோகத்தால் பன்னி
ரண்டுதடவை அரக்கியம் விடவேண்டியது எஸ்யஸமிருத்
தியாச நாமோகதயா தப:பூஜாகர்யாதிஷ்டாநியூநமஸம்பூர
ணம் தாம்யாதி பரிபூணம் ததஸ்துதே. அனேன ஜீவவார
ஏகாதசி விரதபரயுகத பூஜாஹ்தானேன, ஸ்ரீசம் கருயாச்
சாயா தேவிசமேத ஸ்ரீஸூரிய நாராயண:, ஸுபரீத:
ஸுபரஸனனே வரதோபவது இந்த மந்திரம் சொல்லி
அக்ஷதை, புஷ்பம், ஜலம், கையிலிட்டுக்கொண்டு கீழே
விட்டுவிடவேண்டும்.

கணபதிதுணை.

ஜீவவார ஏகாதசி விரதகதை.

பரமேஸ்வரன, கைலாஸ பாவதத்தில் நவரத்னமயமான சிமஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கும்போது பாவதீ தேவி, மிக வணக்கத்துடன் பரமசிவனுக்கு நமஸ்கரித்து சொல்லுகிறாள். “ஓ தேவ தேவரான பரமேஸ்வரரே, ஸ்திரீகளுக்கு எந்த பாபத்தால் மாதமாதமும், பக்ஷபக்ஷமும், ரஜஸ்வலையாய் மூன்றுநாள வரையில் ஏன் பாதிக்கிறது. இந்த பாவம் அவர்களுக்கெப்படி விலகுமென்று கேட்டாள்”. அப்போது பரமசிவன் பாவதியைநோக்கிச் சொல்லுகிறார் “முன்னே ஒரு காலத்தில் தேவராஜன் விருத்திராஸுரனைக் கொன்றதால் அவருக்கு பரமஹத்தய தோஷம் நோந்தது அவர் அபிரமஹத்ததியை நாலுபங்காக்கி, ஒரு பங்கு ஸ்திரீகளுக்கு ஆரத்தவருபமாயும், ஒரு பங்கு பூமியில் சவுடமென் ரூபமாயும், ஒருபங்கு செடிகளில் பாலரூபமாயும், மற்றொருபங்கு ஜலத்தில், நுரைரூபமாயும் ஏற்படுத்திவைத்தார். அப்படி ஸ்திரீகளுக்கு ரஜோரூபபாவத்தால் மாத பக்ஷங்களில் பாதிக்கிறது. ஓ பாவதி! இந்த ரஜோரூபமான பாவம் விலகிப்போக ஒரு விரதம் உண்டு. அது மிக உத்தமமான விரதம் அதை உனக்கு தெரிவிக்கிறேன் ஊக்கத்துடன் கேள். எப்போது சுககிலபக்ஷ ஏகாதசி குருவாரத்துடன் வியாழக்கிழமை கலந்துவருகிறதோ, அன்றையமுதல் பத்துநாள வரையில் ஸூரியநாராயண ஸ்வாமியை பூஜை செய்யவேண்டும் பதினேராவதுநாளில் பூஜையானபிறகு, பிரமஹ்ணைக்கு பலஹாரம் உருந்து வடைகளுடன் தக்ஷிண தாமபூலங்கள் வாயன தானம்கொடுக்

கவேண்டியது. உத்தியாபனம், விரத ஆரம்பத்திலாவது இடையிலாவது, கடைசியிலாவது செய்யலாம். விரத பூர்த்தி செய்யாவிடில் பலன் கிடையாது. ஆகையால், விரதபூர்த்தி சுகலபக்ஷ ஏகாதசி வியாழக்கிழமை கூடிய தினத்தில் ஸ்ரீராய நாராயணரை பதனீ ஸமேதராய் ஆவா ஹணம்செய்து பததுநாள் பூஜிக்கவேண்டியது. கிருஷ்ண பக்ஷ பஞ்சமிதினத்தில் உதயகாலத்தில் ஸ்நானம்செய்து, மடிவஸ்திரம் தரித்துக்கொண்டு, தன வீட்டின் வடபுரத்தில் மண்டபமேறப்படுததி நன்றாய் அலங்கரித்து ஒரு பலம் அல்லது அரை பலமாவது, கால்பலமாவது, இதில் பாதியாவது இடையுள்ள பொன்னூல் சூரயப்பிரதிமை செய்து, அதில் சராயாதேவீ ஸமேதரான ஸ்ரீராய நாராயணரை ஆவாஹணம் செய்து, நாலு ஜாமமும் பூஜைசெய்து, ராத திரி ஜாகரணம் செய்து, மறுநாள் காலைபில் ஸ்நானம்செய்துக் கொண்டு வீட்டிற்குவந்து சுவாமிகு புநீ பூஜைகள்செய்து ஹோமம் செய்துவைத்து, ஆசாரியருக்கு கோதானம் செய்து, மற்ற ருதவிகளுக்கும் கலச வஸ்திர பிரதிமாதானம் செய்யவேண்டியது பிறகு பிராமஹண சந்தாப பணை சுகதிகுருகதக்கபடி செய்யவேண்டியது பிராமஹணர்களை தக்ஷிண தாமபூலாதிகளால் திருப்பதிப்படுத்தி, பிறகு, தான பந்துக்களுடன் போஜனம்செய்யவேண்டியது. இவ்விரதம் சாஸ்திரவிதிப்படி செய்கிறவர்களுக்கு, ரஜஸவலாஸம்பாக்கங்களுண்டாகும் தோஷங்கள் விலகுவதேயன்றி, சுகலஸம்பத்துமுண்டாகு” மென்றுபரவசிவன் பாவதிக்குபதேசித்தாரா அப்படி உபதேசம்பெற்ற பாவதீதேவியானவள் “ஓ நாதா! இந்த விரதம் முன்னே யாரால் செய்யப்பட்டது” என்று கேழ்க்க, அவா சொல்லுகிறா: “ஓ தேவீ! முன்னே நர்மதா நதிக்கரையில் சுமிதான

என்கிற பிராமஹணரிருந்தாரா அவருக்கு காரதாவன என்கிற ஒரு புத்திரனுண்டு அந்த காரதாவன வேதவதி எனும் ஒரு கன்னிகையை கல்யாணம் செய்துகொண்டாரா. அந்த அம்மாள பதிவிரதையாயினும், ரஜோதோஷம் பதினைந்துநாளுக்கொருதடவை அந்த வேதவதியை அதிக பாதைப்படுத்திக்கொண்டிருந்தது. அந்த ரஜோதோஷம் போகும்படி, அனேக சிசிசைகள் செய்துமதீராமையால், அந்தம்மாள மிக வருந்தி மாமியாரிடம் சென்று, மாமி மாமனார்களுக்குத் வியாதியை தெரிவித்தாள். அப்போது அவாகனிரண்டுபேரும் மிகயோசித்தது, ஓ பெண்ணே! பருவத்தில் ரஜோதோஷ முண்டானால் மூன்றுநாள் விலகியிரு, அமாவாசையிலுண்டானால் வீட்டிலேயே இரு என்று சொன்னா அப்போதுமருமகளாகிய வேதவதியும், அப்படியே செய்துக்கொண்டு வந்தாலும், ஏகாதசி விரதம் மாததிரம்செய்து, எல்லா ரஜோதோஷங்களையும் தீர்த்துக் கொண்டாள் அந்தவயதான மாமியார மாமனா இருவரும், காலமவந்து மரித்துப்போனார்கள் தாங்கள் பாபமான நடக்கையை மருமகளுக்கு போதித்தபடியால், மாமனா ஒரு தாகவும், மாமியார நாயாகவும் தன் பிள்ளையாகிய காரதாவனென்னும் பிராமஹணர் வீட்டிலேயே வேலைசெய்கிறவார்களாயவந்து பிறந்தார்கள். ஒருநாள் காரதாவன, தனக்கு தெரியாததினால் அந்த எருதை கலப்பையில் கட்டி தன்கழணியில் ஏர் உழுதான் அப்போது பிராமணனுக்கு வேறு வேலை இருந்த அவசரத்தால் அந்த ஏரை ஒரு சூதான கையில்கொடுத்தது உழுமபடி கட்டளைசெய்து வந்தாரா பிறகு அந்த சூதான அந்த எருதை அடித்து மிக பாதைகள் பூடுததினான் வீட்டில் நாய் ரூபமாய்ப்பிறந்திருக்கும் மாமியாரை, மருமகளாகிய அந்த இல்லாளசமயல

பதார்த்தங்களை தொடடதென்கிற காரணத்தால் நாயை நன்றாயடித்தான். அப்படி அடிபட்ட தினத்தில் சாயங்கால வேளையில், எருது தன எஜமானனுடைய வீடுவந்து சோர தது அதை எஜமானன் கட்டினான் பிறகுநாயும், அந்த தொழுவத்திற்கு வந்துசோரதது அப்போது அந்த எரு தும், நாயும் தாங்கள் பட்ட கஷ்டங்களைப்பற்றி ஒன்றுக கொண்டு முறையிட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்த சூமா சாரத்தை, குமாரனாகிய காரதாவன கேட்டு, அய்யா உங்க ளுக்கு இந்த ஜென்மமெப்படி விலகிப்போமென்று கேழ்க்க, அப்போது அவன் தாயதந்தைகளிருவரும், உன் பாரியாள் வேதவதி, (ஈருவார அல்லது ஜீவவார விரதம் செய்திருக்கிறாள்) அந்த விரதபலத்தை உன்பாரியாளின் கையினால் எங்களுக்கு கொடுப்பிப்பாயாகில், இந்த ஜென்மம் துலைது முக்தியுண்டாகுமென்று சொன்னார்கள். உடனே, அந்த பிராமஹணப்பிள்ளை தன் பாரியாளைக் கூப்பிட்டு, அந்த விரதபலனை அவர்களுக்கு கொடுப்பித்தான். அதின் மூல மாய் அவர்களிருவரும், நீசஜனமத்தைவிட்டு நல்ல உத்தம ஜென்ம மடைந்து, பிறகு முகதி அடைந்தார்கள்". ஓ தேவி! இந்த விரதம் செய்கிறவர்கள், ரஜஸ்வலா ஸம் பர்க்கதோஷங்களினின்று முக்தி அடைவார்களென்று பரமேஸ்வரன் பாவதிதேவிக்குச் சொன்னாரென்று ஸ்ரீத புராணிகா, அவ்விரத மகிமையை சொன்னகாதி மஹரிஷிக ளுக்கு உபதேசித்ததாகவும், விரதம் மிகபுண்ணியகரமும் மேற்சொன்ன ஸகல தோஷங்களினின்றும் நீங்கி, அந்தியத் தில் முகதி அடைவது நீஜமென்றும் பிதருக்கள் திருபதி அடைவார்களென்றும், பூாவத்தில் இந்த விரதமஹத்தவம் கேட்டவர்கள் மிக ஹாஸசரிய மடைந்தார்கள் சசிதேவி

யும் செய்தாள். தேவபத்னிகளும், இருஷிபதனிகளும், கந்தர்வபதனிகளும் செய்து ஸக்கதி அடைந்தார்கள்.

இப்படிக்கு பவிஷ்யேயாதர புராணத்தில் சொன்ன புண்ணிய கதையாகிய ஜீவவார ஏகாதசிவிரதத்தை பூலோகத்தில் மனுஷராகிய நாமும் செய்தால், நற்கதி அடைவது நிஜமென்று நாம நம்பி நடத்தினால் சாவசுகமு மடையலாம் இது திண்ணம்.

ஜீவவார ஏகாதசி விரதகதை

மு ற றி ற று

உ
ஸ்ரீரஸது
முருகன் துணை.

குமாரஸஷ்டி பூஜாவிதி.

ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்மண்ய பூஜாகல்பம்

ஸ்ரீ காமம் சாந்திகாமம் புதரகாமம் பாபக்ஷயகாமம் சுக்ல
பக்ஷஷஷ்டியாம கருத்திகாநக்ஷத்ரே விசாகாநக்ஷத்ரே ஸவர்
ன ரஜித தாம்ர சந்தநாதிக்குத பரதிமாயாம ஸ்ரீ ஸுப்ரஹ்
மண்யம பூஜயேத். ஆதொள நிர்விக்கேன பரிஸமாபதியர்த
தம; ஸ்ரீ மஹாகணபதும் பூஜயேத சுகலாம பரதரம் விஷ்
ணும ஸாவ விக்நோப சாநதயே பராநாநாயமய. ஸங்
கல்பம் கரோதி மமேரபாதத ஸமஸத, துரிதக்ஷயத்வாரா,
ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீதயாததம ஆரமபஸ்யகாமண: அவிக்
நே பரிஸமாபதியாததம, ஆதொள விக்நேஸ்வர பூஜாஞ்ச
கரிஷ்யே நம: அப உபஸ்மிருஸய அக்ஷத புஷ்பான கரு
ஹீதவா தியானமநதிரேண ஸ்ரீ விக்நேஸ்வரம தயாயாமி.
கணாநாதவா நூதிபி: வீதஸாதனம். இவவிடத்தில்
விக்நேஸ்வரபூஜையை பூர்த்தியாய செயதுமுடிககவும்.

அஸமின ஹரிதராபிமபே ஸுமுககம விக்நேஸ்வரம்
த்யாயாமி ஆவாஹயாமி ஆஸனம ஸமாபயயாமி. பாத
யோ: பாத்தியமஸ மி அரககியமஸ. மி ஆசமநீயம்

ஸ மி ஸநாநம ஸ மி அநநதரம ஆசமநீயம ஸ....மி
 வஸதராராததம அக்ஷதான ஸ மி, உபவீதாராததம அக்ஷ
 தான ஸ மி ஸ்ரீ கநதான தாரயாமி உபரி அக்ஷதான்
 ஸ . மி. புஷ்பாணி பூஜயாமி ஓம் ஸுமுககாயநம்: இத்
 யாதிரா ஸித்திவிநாயக ஸ்வாமிநே நம்: நானாவித பத்ர
 புஷ்பாணி ஸ மி ததுபாராததம அக்ஷதான ஸ மி
 தீபாராததம அக்ஷதான ஸ மி பரோக்ஷயாபரிஷிசயா
 யததாபாகம குடோபஹாரம கதஸீப்பலம நிவேதயாமி
 வைவேதத்யாகநதரம ஆசமநீயம ஸ மி பூகீப்பல ஸமா
 யுகதம தாமபூலம பரதி கருஹ்யதாமிதி தாமபூலம் ஸ. மி
 ஸ்வானபுஷ்பம ஸ மி ஸாவோபசாரான் ஸ மி. வக்ர
 துண்ட மஹாகாப, ஸூர்யகோடி ஸம்பரப, அவிக்கன்ம்
 குருமேதேவ ஸாவகாராயேஷு ஸாவதா, இதிமநதிர புஷ்
 பம ஸ மி ஆதம்பரதக்ஷண நமஸ்காரான் ஸ மி சசத
 ராதி ஷோடசோபசார பூஜான் ஸ மி அநயாபூஜயாச
 வைவேதயேநச பபகவான் ஸாவதேவாதமக: மஹாகண்தி
 ஸுப்ரீத: ஸுப்பரஸனனோ வரதோபவது. மஹா கணபதி
 ப்ரஸாதம் சிரஸாகருணஹாமி

அநநதரம ஸ்ரீ ஸுப்ரமஹ்ணய பூஜாமகரிஷ்யே நம்:
 பிறகு, ஸுப்ரமஹ்ணய பூஜை ஆரம்பிக்கவும் ஸங்கலபம்
 செய்கிறது. சுபே சோபனே முஹூர்தே ஆத்தியப பிரம
 ஹண்: திவிதீபபராராதே ஸவேதவராஹகல்பே வைபெஸ
 வதமன வநதரே கலியுகே பரதம்பாதே ஜம்பூதவிபே பரத
 வாரேஷே பரதககண்டே அஸமின வாததமானே வயவஹா
 ரிக சாநதர சௌரமானேன பரபவாதி ஷஷ்டி ஸமவதஸ
 ராணுமமதயே, வாததமான ஸமவதஸரே, அயநே மாலே
 சுக்லபகேஷு கிருத்திகா நக்ஷத்ரே ஷஷ்டியாம சுபதிததௌ
 வாஸ: , வாஸஸது வாஸரயுக்தாயாம சுபயோக சுபகரண

யேவநகுண விசேஷண விசிஷ்டாயாம சுபபதிததௌ ஸ்ரீ வலலீ தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயேஸவர பரீத்தியாததம் அஸமாகமஸஹ குடும்பானும கேஷமஸ தைய வீர்ய விஜயாபுராரோகய ஐஸ்வர்யாபி விருத்த்யாத தம் ஸதஸநதான ஸகல செளபாகயஸித்யாததம் ஸாவா ரிஷ்ட நிவாததி்யாததம் வலலீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய முத்திஸ்ய ஸுபரஹ்மணய பரீத்த்யாத தம் ததபரஸாத வித்யாததம் யாவசசக்தி தயாநாவாஹ நாதி ஷோடசோபசார பூஜாமகரிஷ்யே (நம:) விகநேஸவா முதவாஸயா ஆகமாறதநதுதேவானாம் கமநாறதநது ரக்ஷ ஸாம் குருககணடாரவம் ததர தேவதாஹ்வாநலாஞ்சனம், இதிமநதரேண ககணடாநாதம் க்ருதவா அனந்தரம் கலச பூஜாமக்ருதவா கலசோதகேன பூஜாதரவ்யாணி ஸம்ப ரோக்ஷயா தேவமண்டப மாத்மானம் ஸமபரோக்ஷய. தியான சுலோகம் ஸேநாததிப மஹாபாஹோ ஷண்முக கேஸவரநநதம் மபூரவாஹன ஸவாமின சக்திதவயஸமன விதா கருணாகர பபகதேஷ்டா வரதாதரி ஸுதாஸுத தவிஷ்டபபுஜ குமாரதவம் பரஸன்னோபபவ ஸர்வதா வலலீ தேவஸேனா ஸமேதம் ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயம் த்யாயாமி ஸுபரஹ்மணய மஹாபாக கரௌஞ்சாககிய கிரியபேதனா ஆவாஹயாமி தேவதவாம பபகதாபபிஷ்ட பரதோபபவ வலலீதேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய ஸ்வாமிநே நம: ஆவாஹயாமி அகனிபுதர மஹாபபாக கராதிசேய ஸுபராசித ரதன சிமஹாஸனம் தேவ கருஹாணவா தாவயய வலலீ தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மண யேஸவர ஸவாமிநே நம: ஆஸனம் ஸமாபபயாமி பரஹ்மணாதி தேவ பருநதானும பரணவாாததோபதேசக அர்க் கியம் கருஹாணதேவேச தாரகாநதக ஷண்முகக. வலலீ

தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: அர்க்கியம் ஸ...மி. கணேசாமர தேவேச வலலிகா மதவிகாஹா பாத்யம் க்ருஹாண காங்கேய பபக்தியா தததம் ஸுரார்ச்சித வலலீதேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யே ஸ்வாமிநே நம: பாத்யம் ஸ ..மி. ஸ்வாமின் சரவணோதபபூத ஸுலரபதமா ஸுராதந்தகா கங்காதி ஸலிலே ஸ்நாஹி தேவஸேநா மனோஹரா. வல்லீ தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிநே நம: ஸநாப யாமி. சாக்கரா மதுகோக்ஷீர க்ருதமத்வாதி ஸம்யுதம் ஸ்நாபயதாம் ஸிமஹவக்ராரே மதுபற்கைா மனோஹரை: வல்லீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்ய ஸ்வாமிநே நம: மதுபாக்கம் ஸ .மி. சர்க்கராமதுகோக்ஷீர பபலஸார கருதையுதம், பஞ்சாம்ருத ஸநாநமிதம் பாஹுலேய க்ருஹாணப்போ. வலலி தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: பஞ்சாமருத ஸநாநம் ஸ...மி. கங்காதி ஸர்வ தீர்த்தேப்யோ ஸமாஹருதய ஸுவாஸிதம் சுததோதக ஸநாநமிதம் கருஹாணசிககிவா ஹண வலலீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ சுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: சுததோதக ஸநாநம் ஸ மி. ஏலாகுங் கும கஸ்தூரீ காபபூராதி ஸுவாவலிதை: தீர்த்தாராமய தாம்தேவ கங்காதர ஸுதாவயய வலலி தேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: ஸநா நாநதரம் ஆசமநீயம் ஸ மி துகூலம் வஸதரயுகளம் முக்தாஜால ஸமனவிதம் பரதிக்ருஹாணகாங்கேய பபகதா பதபபஞ்ஜனக்ஷமா. வலலீ தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: வஸ்தரயுகமம் ஸ .மி ராஜிதம் பரமஹ ஸுதரஞ்ச காஞ்சனம் சோததரீயகம் எக ஞோபவீதம் தேவேச க்ருஹாண ஸுரநாயக. வலலீ

தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயேஸ்வர ஸ்வாமிநே
 நம: எகஞ்ரோபவீதம் ஸ . மி. நர்யாகணிகேஹாதர ஸம்ப
 பூதம் விரஜாதேஹாமபாவிதம் பபஸமமகருஹாண தேஹஸ
 வாமின பபகதானும பபூதிதோப்பவ். வலலி தேவஸேனா
 ஸமே ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய ஸ்வாமிநே நம: ப்பஸமரக்ஷான
 ஸ மி கஸ்தூரீ குங்குமாத்தயஸச வாஸிதம் ஸஹிமோ
 தகம கந்தம் விலேபநார்ததாஹ க்ருஹாண கரௌஞ்சத்தா
 ரண. வலலி தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயேஸ்வர
 ஸ்வாமிநே நம: கந்ததான்ததாரயாமி அக்ஷதான் த்தவ
 ளான் திவ்யான் சாலீயான் தணலொன சுப்பான் காஞ்ச
 நாக்ஷத ஸமயுகதான குமார ப்ரதி க்ருஹ்யதாம் வலலி
 தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயேஸ்வர ஸ்வாமிநே
 நம: அக்ஷதான் ஸ மி சம்பகாவருளாசோக நிப்பபா
 டலஜானிச சாமநதிகா பிலவஜாஜ் புஷ்பாணி பரதிகருஹய
 தாம் வல்லிதேவஸேநா ஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணயேஸ்
 வர ஸ்வாமிநே நம: புஷ்பாணி பூஜயாமி

அத்தாங்க பூஜா.

ஸுபரவநதிதபாதாயை நம:	பாதௌ பூஜயாமி
முகுராகாச ஜானவே	ஜானுரீ பூ—மி
ஹரிகரோரவே	ஹரு பூ—மி
ரதனகிநகிணீ நூபுரகடயை	கடிம பூ—மி
குஹாய	குஹ்யம பூ--மி
ஹோரம்பஸஹோதராய	உதரம பூ—மி
நிமனநாபயே	நாபிம பூ—மி
யுகத ஸுஹ்ருதே	ஹ்ருதயம பூ—மி
விசாலவக்ஷஸே	வக்ஷஸதலம பூ—மி
கருத்திகாஸ்த நந்தியாய	ஸதௌ பூ—மி
சதருஜயோஜிதபாஹவே	பாஹுன பூ--மி

சகதிஹஸ்தாயநமஃ	ஹஸ்தான பூ—மி
புஷ்கரஸுரஜ கண்டடாய	கண்டம பூ—மி
ஷண்முககாய	முககானி பூ—மி
ஸுநாஸாய	நாஸிகே பூ—மி
தவிஷ்ணணேதராய	நேதராணி பூ—மி
குண்டலகாய	காநௌ பூ—மி
பபாலநேதரஸுதாய	பபாலம பூ—மி
வேதசிகேரோவேதாய	சிர பூ—மி
ஸேநாபதயே	ஸாவரணயங்காநி பூ—மி

ஸுப்ரஹ்மண்யாஷ்டோத்ர சதநாமாவளி

ஒரு நாமத்திற்கு முன்னே ஓம் என்றும், கடைசியில் நமஃ என்றும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

ஓம் ஸகநதாய நமஃ	ஓம் தேவஸேநாபதயே நமஃ
குஹாய	பராக்ரூய
ஷண்முககாய	கருபாளவே
பபாலநேதரஸுதாய	பபகதவதஸலாய
பரப்பவே	உமாஸுதாய
பிங்களாய	சகதிததராய
க்ருத்திகாஸூநவே	குமாராய
சிககிவாஹாய	கரௌஞ்சதாரணாய
தவிஷ்டதபூஜாய	ஸேநானயே
தவிஷ்ணநேத்ராய	அகனிஜனமனே
சகதிததராய	விசாககாய
பிசிதாசன பரப்பஞ்ஜநாய	சங்கராத்தமஜாய
தாரகாஸுர ஸமஹாராய	சிவஸவாமிநே
ரக்ஷாபல விமாததநாய	கணஸவாமிநே
மத்தாய	ஸாவஸவாமிநே
ப்ரமத்தாய	ஸநாதனாய
உனமத்தாய	அநந்தசகதயே
ஸுரஸேனயஸுரக்ஷகாய	அக்ஷாபயாய

ஓமபாவதீபரியநந்தனாய நமஃ
 கங்காஸுதாய
 சரோதப்பூதாய
 ஆஹுதாய
 பாவகாதமஜாய
 ஜருமப்பாய
 பரஜ்ருமப்பாய
 உஜ்ருமப்பாய
 கமலாஸந ஸமஸ்துதாய
 கைவாநாய
 தவிவாநாய
 தரிவாநாய
 ஸுமனோஹராய
 சதுவாநாய
 பஞ்சவாநாய
 பரஜாபதயே
 பருஹஸ்பதயே
 அக்னிகாபபாய
 சமீகாபபாய
 விஸ்வரோதஸே
 ஸுராரீகநே
 ஹரிதவாநாய
 சுபபகராய
 படவே
 படுவேஷபருதே
 பூஷ்ணே
 கப்பஸதயே
 கஹநாய
 சந்தரவாநாய
 களரத்தராய
 மாயூத்தராய
 மஹாமாயினே
 கைவலயாய

ஓம சங்கரா தமஜாய நமஃ
 விஸ்வயோநயே
 அமேயாதமநே
 தேஜோநிதயே
 அநாமயாய
 பரமேஷ்டினே
 வேதகாப்பாய
 விராடஸுதாய
 புனிதகனயாபபாதரேப
 மஹாஸாரஸவதரவருதாய
 ஆஸகிரிதாநிலதாதரே
 சோரகநாய
 ரோகநாசநாய
 அனந்தமூர்த்தயே
 ஆனந்தாய
 சிககண்டகருத கேதநாய
 டம்பபாய
 பரமடம்ப்பாய
 மஹாடம்பபாய
 வருஷாகபயே
 காரணோபாதத தேஹாய
 காரணதீத விகரஹாய
 அநீசாமருதேசாய
 ப்ராணயாமபராயணை
 விருத்தஹந்தரே
 அக்ஷயப்பலபரதாய
 வீரகநாய
 ரகதஸ்யாம களாய
 ஸுபரமஹண்யாய
 குஹாய
 பரீதாய
 பரமஹண்யாய
 பரமஹணபரியாய

ஓம் வம்சவருததிகராய நமః வேதவேதயாய	அக்ஷயப்பலபரதாய ஓம்ஸ்ரீஸுப்ரமஹண்யாயநம
-------------------------------------	---

இதி ஸுபரம்ஹண்யாஷ்டோத்ர சதநாமாவளி ஸமாபதம்.

இதி தூபதீப நைவேத்தியம் நடத்த மந்தரம்

தசாங்கம் குககுஹுபேதம், ஸுகந்தம் ஸுமநோஹம்
உமாஸுதநமஸ்துபயம், கருஹாணவரதோபபவ வலலீ
தேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீ ஸுபரம்ஹண்யேஸவர ஸ்வாமிநே
நம ததூபமாக்ரபயாமி. ஸாஜஜியம், தரிவாததிஸமயுக
தம் வனஹிநாதியோதிதமமயா கருஹாணமங்களமதீபம்
ாசபுதர நமோஸ்துதே வலலீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுப
ரம்ஹண்யேஸவர ஸ்வாமிநே நமః தீபமதர்ச்சயாமி. லேஹ
யம் சோஷயஞ்ச, பபோஜயஞ்ச பாநீயம், ஷ்டரஸானவிதம்
பபக்ஷய சாககாதிஸமயுகதம், நைவேத்தியம் ஸகந்தத, கருஹ
யதாம். வலலீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுபரம்ஹண்யாய
நமః மஹா நைவேத்யம் நிவேதயாமி பூகீப்பலஸமயுக
தம், நாகவலலீதனோயுதம் காபூரஞான ஸமயுகதம், தாமபூ
லம், பரதிகிருஹபதாம் வலலீதேவஸேநாஸமேத, ஸ்ரீ
ஸுபரம்ஹண்யாயநமః, தாமபூலம் ஸமாபயயாமி. தேவ
ஸேநா பதேஸகந்த, ஸமஸாரதவாரத பாஸகர, நீராஜனமி
தமதேவ, கருஹயதாம் ஸுரஸததம் (வேதமந்தரம் ஸோ
மோவாயிதி காபபூர நீராஜனம் ஸ—மி.) நீராஜநாநந்தரம்
ஆசமநீயம் ஸ—மி புஷ்பாஞ்ஜலிம் பரதாஸயாமி, பபக
தாப்பிஷ்டப்ரதாயக க்ருஹாணவலீரமண, ஸுப்ரீதேநாக
தராதமநா. வலலீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுப்ரமஹண்ய
ஸ்வாமிநேநமః திவ்யமந்தர புஷ்பம் ஸ—மி யாகிகாநிச
பாபாநி ஜன்மாநந்தரக்ருதாநிச தானிதானி பரணஸயநதி ப்ர
தக்ஷிணபதேபதே. இநத மந்திரங்களால், பரதக்ஷிணம்

செய்து கமஸ்காரம் செய்யவேண்டியது. ஸ்லோகம்: ஷடா நநம், குங்கும ரக்தவானம், தவிஷ்டப்பபுஜம், பாலக மம்பிகா ஸுதம ருத்ரஸயஸ-லினம், ஸுரஸைன்யநாததம் குஹம் ஸதாஹம், சரணம் பரபதயே ச. புதரானதேஹி யசோ தேஹி, ஸம்பதமதேஹி சாஸ்வதம், தவயீபபகதிஞ்சமே தேஹி, பரத்ரச பராங்கதிம இதிபூஜாவிதிஸமாபதம்.

ஸுப்ரம்ஹண்ய அாக்கியம்.

பூாவோகத, ஏவநகுண, விசேஷண விசிஷ்டாயாம, அஸயாம், சுபதிததௌ, வலஸ்தேவஸௌஸமேத ஸ்ரீஸுப்ரம்ஹண்யேஸவர, ப்ரீதயாததம், அர்க்கிய பரதானம் கரிஷ்யே நம் மயா ஆசரிதஸய, ஸுப்ரஹ்மண்ணிய வரதஸய, ஸம்பூரண, பபலாவாபதயாததம், அாக்கியப்ரதானம் கரிஷ்யே நம் பாத்ரஸத, சாக்கரமிஸரித, க்ஷீரோதகை, ஸபுஷ்பாக்ஷதாஞ்ஜலிம், அாக்கிமததாது. ச ஸுப்ரஹ்மண்ய, மஹாபபாக, காராததிகேய ஸுரராச்சித, இதமாக்கியம் பரதாஸயாமி, ஸுப்ரீதோபபவ ஸாவதாவலஸ்தேவஸௌஸமேத, ஸ்ரீ ஸுப்ரம்ஹண்யாயநம் இதிபரதமாக்கியம் ஸமாபபயாமி. (3-தடவை அாக்கியம் விடவும்) ச தேவஸௌஸமேதேஸவாமின ஸௌநீ ரக்கிலேஷ்டதா இதமாக்கியம் பரதாஸயாமி ஸுப்ரீதோபபவ ஸாவதா வலஸ்தே ஸமே ஸுப்ர நம் தவிதீயாாக்கியம்ஸ மி. என்று 3-தடவை அாக்கியம் விடவும் ச சுநதராதரேய மஹாபபாக ஸோமஸோம வீபபூஷண ரோஹிணி ஸஹிதஸ்சநதரா இதமாக்கியம் ததாமயஹம் வல ஸமே. ஸுப்ர ஸ்வாமி நேநம் தரிதீயாாக்கியம்ஸ மி 3-தடவை அாக்கியம் விடவும். ச நீலகண்ட மஹாபபாக, ஸுப்ரஹ்மண்ய, ஸுவாஹ இதமாக்கியம் ப்ரதாஸயாமி ஸுப்ரீதோபபவ ஸாவதா. மயூராயநம் இதமர்க்கியம்ஸ மி என்று மூன்று

முறை அரக்கியமவிடவும் அநேக அரக்கியபரதானேன ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய, ஸுபரீத ஸுபரஸனனோ வரதோபபவது எனறு 4-வது அரக்கியத்தோடு முடிந்தது பிஷ்டதீபே தேவம் தயாதவா உத்தர நீராஜனம் கருதவா, சசதர்சாமராத யுபசாரம் குர்யாத திருமாவிலககுப்போட்டு, பிறகு காப்பூர தீபாராதனை செய்து சத்திரசாமராதி உபசாரங்கள் செய்ய வேண்டியது. ஸங்கத்தில பாலவாரத்து அந்த ஸ்ரீரத்தை நிவேதனம் செய்கிற பக்ஷத்தில் சொல்லும் சுலோகம். சங்கமதயேஸதிதக்ஷீரம், நிவேதிதமிதமதவ பிபாமிக ருப யாதேஹி புதரப்பாகயம் ஷடாந இதி ஸ்ரீரம்பராஸ்ய. மேற்சொன்ன மந்திரத்தால் சங்கத்திலிருக்கும் பாலை, ஸ்வாமியை பிரார்த்தனை செய்துக்கொண்டு சாப்பிடவேண்டியது வாயனதானமசெய்யும் மந்திரம் வலலீ. தேவ . ஸமேத, ஸ்ரீ ஸுபரஹ்மணய ஸ்வரூபஸ்ய, பராஹ்மணஸ்ய, இதமாஸனம், ஆசசனம், கந்தம், புஷ்பம், அம்ரீதேகந்தாதி ஸகலாராதனமஸது தாமபூலம் கொடுக்கிற மந்திரம் ஹிரண்யகாப காபஸதம் ஹேமபீஜம் விப்பாவஸோர் அனந்த புண்யப்பலதம், அதி சாந்திம் பரயசசமே சு. ஸேநாநீ பரதிகருணஹாது ஸேநாநீவைததாதிச ஸேநாநிஸதாரகோ பாபயாம் ஸேநான்னேதே நமோநம் இதம் உவாயந்தாநம், ஸதக்ஷணகம், ஸதாமபூலம், துபயமிதம் ஸம்பரத்தே நம் அனயாபூஜயா, வலலீதேவஸேநாஸமேத ஸ்ரீஸுபரஹ்மணய ஸுபரீத ஸுபரஸனனோ வரதோபபவது உத்தரே சுப்பகாமணய விக்னம்ஸது பூஜை முடிந்த, பிறகு சுயாநதுதேவகனாஸ ஸாவே, பூஜாமாதாய மதகருதான இஷ்டகாம்பாராத சிதயாததம் சோபபனாததம், பூஜா புனராகமனாயச இந்த மந்திரம் சொல்லி ஸ்வாமியை எத்தாஸதானம் அனுப்பவேண்டியது

ஸாவம தேவஸேனாபணமஸது.

உ
ஸ்ரீ ர ஸ து

அநந்த விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஷ்டாயாம அஸ்யாம சபப
திதௌ, மம அஸமாகம ஸஹ குடுமபானும கேஷமஸ
தைய விஜய ஆபுராரோகய ஐஸவாயாபபி வருத்தியாத்
தம, தாமாதத காமமோக்ஷ சதூவிதப பல புருஷாதத
சித்தியாததம, ஸதஸநதான ஸகல செளபாககிய சபப
ப்லாவாபதியாததம வருஷே வருஷே பரபுகத ஸ்ரீ மத
னநத பதமநாபப ஸவாமி தேவதா முததிஸய, ஸ்ரீமதனநத
பதமநாபப ஸவாமி தேவதா பரீதயாததம பதம புரா
ணோகத பரகாரேண யாவசசகதிதயான வாஹனாதி ஷோ
டசோபசார பூஜாம சரிஷ்யே (நமஃ)

கலச பூஜை

ததங்கதவேந கலச பூஜாந கரிஷ்யே (நமஃ) கல
சம கநத புஷ்பாக்ஷதை ரபயாசசிய, கலசஸ்யோபரி
ஹஸதம நித்தாய (சு) கலசஸயமுககே விஷ்ணு கண்டடே
ருதர ஸமாஸரிதஃ மூலேததரஸதிதோ பரமஹா, மதயே
மாதருகண ஸமுருதாஃ குக்ஷுனது ஸாகராஸஸாவே ஸப்
ததவீபாவஸுநதரா, ருகவேதோதத யஜுாவேத ஸஸாம
வேதோஹயததாவணஃ அங்கைஸச ஸஹிதாஸஸாவே கல
சாமபுஸமாஸசிரிதாஃ, ஆயாநது தேவபூஜாததம தூர்
தக்ஷயகாரகாஃ கங்கைச யமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸ்
வதி நாமதா லிரிநது காவேரி ஜலேஸமின ஸன்னிததிம்

குரு மேற்சொன்ன ஸலோகத்தால் கல்சபூஜை செய்து உடனே கணபதி பூஜை செய்யவும் பிறகு, அனந்த விரத பூஜை ஆரம்பத்திற்கு பூர்வத்தில் யமுன பூஜை செய்கிறது ததங்கதவேன யமுனபூஜாம கரிஷ்யே (நம:) சுக்ஷீரோதாநானவஸம்பபூதே, இநதரநீல ஸம்பரபபே தயாநம கரோமியமுனே விஷ்ணுருபி நமோஸதுதே யமுனையை நம: தபாயாமி யமுனேதேநமஸதுபயம், ஸாவகாம பரதாயினி, ஆவாஹயாமி பகதியாதவாம ஸானனிதயம் குருஸுவரதே யமுனேதேவைய நம: ஆவாஹயாமி நமஸகரோமி யமுனே ஸாவபாப பரணசினி, ரதநசிம் ஹாஸனம் தேவி ஸவீகுருஷ்வ மயாபபிதம் யமுனேதே . நம: ஆஸனம் ஸமாபயாமி நந்திபாதே நமஸதுபயம் ஸாவாகௌக நிவாரினி, அாகயகிருஹாண யமுனே மததத மிதமுததம் யமுனேதே நம: அாககியம் ஸ மிசிம்ஹாஸநஸமாருடே தேவசகதி ஸமனவிதே, பாதயம் கருஹாணதேவேசி ஸாவலக்ஷண ஸமயுதே யமுனேதே . நம: பாததயம் ஸ மி ஹார வைரோய ஸமயுகதே ஸாவலோக ஹிதேசசிவே, கருஹாணசமனம் தேவி சங்கராதத சாரினி யமுனேதே நம: ஆசமநீயம் ஸ. மி தேவபாதேநமஸதுபயம் ஸாவலோக ஹிதபரியே, ஸாவபாபப்ரசமனி துங்கபதரே நமோஸதுதே யமுனேதே . நம: ஸநாநம் ஸ மி குருபாதே நமஸதுபயம் ஸாவலக்ஷண ஸமயுகதம் ஸுவரதம் குருமேதேவி துங்கபதரே நமோஸதுதே யமுனேதே. நம: வஸ்திரயுகமம் ஸ....மி கருஷ்ணவேணி நமஸதுபயம், கருஷ்ணவேணி ஸுலக்ஷணே, மததுபாககம் கருஹாணேதம் மயாதததம் சுப்பபரதே யமுனேதே. நம: மததுபாககம் ஸ மி நந்திபாதே நமஸதுபயம் சங்கராதத சாரினி, ஸாவலோக ஹிதேதுபயம்,

பரிமரத்திபை நமோஸ்துதே யமுன தே ..நம : ஆபபர
 னுனி ஸ 'மி ஸஹபபாத ஸமுதபூதே ஸாவகாம பப
 லபரதே, ஸாவலக்ஷண ஸம்புகதே, பபவநாசினிதே நம:
 யமுனதே . நம: உத்தரீயம் ஸ 'மி கிருஷ்ணபாத ஸமுத
 பபூதே கங்கே தரிபததகாமினி, ஜடாஜூட ஸமுதபபூதே
 ஸாவகாம பபலபரதே யமுன தே நம: ஸ்ரீ கந்தான
 ஸ மி கோதாவரி நமஸ்துபரிபம் ஸாவாபிஷ்ட பரதா
 மினி, ஸவீகுருஷ்வஜகதவந்தயே அக்ஷதான அமலான
 சபபான யமுன தே நம: அக்ஷதான ஸ மி மந
 தாரை: பாரிஜாதைஸச பாடலாசோக சம்பகை: பூஜயாமி
 தவபீதயைவரதே பபகதவதஸிலே யமுனதே ..நம: புஷ்
 பாணி பூஜயாமி

அத்தாங்க பூஜை

சஞ்சலாயை நம:	பாதௌ பூஜயாமி
ஸுஜங்ககாயை	ஜங்ககே பூ—மி
ரபலாயை	ஜானு ரீ பூ—மி
புண்யாயை	ஹரு பூ—மி
கமலாலயாயை	கட்டிம பூ—மி
கோதாவாயை	ஸதௌ பூ—மி
பபவநாசினயை	கண்டம பூ—மி
துங்கபபதராயை	முககம் பூ—மி
ஸுந்தாயை	லலடம பூ—மி
தேவயை	நேதரே பூ—மி
புண்யஸரவணகீர்த்தனபை	கானௌ பூ—மி
ஸுநாஸிகாயை	நாஸிகாம பூ—மி
பபாகிரதபை	சிர: பூ—மி
யமுனாயை	ஸாவாணபங்காணி பூ—மி.

தசாங்கம் குககுலோபேதம் சந்தனாகருஸம்புதம்,
 யமுனையை நமஸ்துபபியம் ததூபோயம் பரதிகிருஹய
 தாம் யமுனாதே நம் ததூபம் ஸ மி ககிருதவாத
 தியுதமதீபம் அநததகாரவிஞ்சனம், தீபம் கருஹாண தே
 தேவி கருஹாணமுதிதா பபவ எழுனாதே நம் தீபம்
 தாசயாமி ஸாவப்பக்ஷயைஸச போஜ்ஜியைஸச ரஸை
 ஷடபபிஸஸமனவிதம், நைவேதயம் கிருஹயதாமதேவி
 யமுனையை நமோநம் எழுனாதே நம் நைவேதயம்
 ஸ மி பாநீயம்பாவனம் ஸரேஷ்டம், கங்காதி ஸரிதுத
 பபவம், ஹஸதபரக்ஷாள நாராததமவை கருஹாண ஸுர
 பூஜிதே எழுநாதே நம் ஹஸதபரக்ஷாளநம் ஸ மி
 கற்பூரவாலிதமஞ்ஞாணம் கரமுகாசதியை ஸஸமனவிதம்,
 தாமபூலம் கருஹயதாமதேவி யமுனையை நமோஸ்துதே
 எழுனாதே நம் தாமபூலம் ஸ மி நீராஞ்ஞனம்
 ஸமாரீதம் கற்பூரேணஸமன விதம், துபபியமதாஸயாம்
 யஹம் தேவி, கருஹயதாம் விஷ்ணுவல்லபபே எழு
 னாதே நம் காபூரநீராஜ்ஞம் ஸ மி மந்திரபுஷ்பம்
 ஸ மி பரதக்ஷிண நமஸ்காரான ஸ. மி யஸயஸ
 முருத்தியாசநாமோகதியாதபி பூஜாகரியாதிஷு, நியூனம்
 ஸம்பூனதாமயாதி ஸததியோ வநதேதமசசுதம், மந்த
 ரஹீனம் கரியாஹீனம் பகதிஹீனம் மஹாநதே எழுனா
 நம் ஸாவோபசாரபூஜாம் ஸ மி

இதியமுல பூஜாவிததானம்

ஸம்பூரணம்.

ஸ்ரீமதனந்த பதமநாபபம் தயாயேத அனந்த பதம்
 நாப்பகலசம் தனியாக அலங்கரிதது, அநத கலசத்தில,
 முன்னேயமுனபூஜைசெயது வைத்திருக்கும் தீர்த்தத்தைச்

சோதது இந்த கலசத்தை அனந்தபதமநாபகலசமாகப் பாவித்து, அதினமீது ஷோட சோபசாரபூஜைகள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென இதற்கும் பராணபரதிஷ்டையுண்டு இந்த கலசம், மாவிலை, அததி, ஆலன, அரசன, குருவேலன முதலிய பஞ்ச பலவாதிகளாலும், பட்டு, அலத்து ஒரு புதிய வஸ்திரத்தை, தேங்காயினமீது வைத்து, வஸ்திரத்தினமீது அஷ்டதளபதம், சந்தனத்தினாலாவது, மஞ்சளாலாவது எழுதி அதினமீது இரட்டையால், ஏழு முனைகளுள்ள தாப்பைக்கொண்டு இரண்டிரண்டாகச் சோதது முனையில கூசசை முடிபோட்டு, அதை மூன்று காலாய பிரித்துக்கொண்டு ஜடையாகப் பின்னினதைப் பணமெனப்படும் அநதப்பணத்தை தெற்குதலையாய கலசத்தினமேல வைத்து பூஜைசெய்யவேண்டுமென

பூஜாரம்பம்.

தயான ஸலோகம் கருதவாதாபப் மயமதேவம் பரிததானஸமனவிதம், பண்ணஸபத பபிராவிஷ்டம், பிங்களாக்ஷம் சதுரபுஜம், தக்ஷிணாகரகரேபதபம், சங்ககம் தஸ்யாயதம் கரே, சகர மூாதவ கரேவாமே கதாந்தஸ்யாபயதம் கரே, தததானம் ஸாவலோகேசம் பீதாமபரததரமஹரிம், துகததாபத்தி சாயினம் தயாதவாசைவமாவாஹ்யேதஸுததி: ஓமநமோபபகவதே வாஸுதேவாயேதி மநத்ரேண ஸ்ரீமதனந்த பதமநாபம் தயாயேத ச ஆகசசாரநந்ததேவேச தேஜோராசே ஜகத்பதே இமாம் மயாகருதாம் பூஜாம், கருஹாணஸுர ஸததம் ஸ்ரீமதனந்தபதம் நாபபஸவாமிநேநம் ஆவாஹனம் ஸ மி அனந்தாய நமஸதுப்பியம், ஸஹஸர சிரஸேநம், ரதனசிமஹாஸனம்

சாரூ, பரீததியாததம் ப்ரதிக்குஹயதாம் அனந்த பதம்
 நாப ஸ்வாமிநேநம் ஆஸனம் ஸ . மி தஸ்யாகரதோ
 தருட்டம் சூதரம், குங்குமாகதம் ஸுதோரகம், சதூதச
 கரந்தியுகதம் உபகலபய பரபூஜயேத தோரஸ்தாபனம்
 (புதுநோனபு சயிறறைப முனனே வைக்கவும்) அனந்த
 குணரதயை விஸ்வரூபத்தராயச அரகயமத்தாமிதே தேவ
 நாகாததிபதயே நம் அனந்தபத ... நம் அரகயம்
 ஸ. மி ஸாவாதமன ஸாவலோகேச ஸாவவயாபின
 ஸநாதன, பாததியம் கருஹாணப்பகவன, திவயரூப
 நமோஸதுதே அனந்தபத .நம் பாததியம் ஸ .. மி
 தாமோதர நமஸதேஸது, நாகானவதாரக, கருஹாண
 சமனமதேவ மயாதததமஹி கேசவ அனந்தபத. ..ஸ்வாமி
 நம் ஆசமநீயம் ஸ. மி அனந்தானந்ததேவேசஹய
 னந்தப்பலதாயக, தத்திமதவாஜ்ஜிய ஸமமிஸரம், மததுபாக
 சம் ததாமிதே அனந்தபதம்நாபபஸ்வாமிநே நம் மது
 பாககம் ஸ . மி அனந்தகுண கம்பபீர விஸ்வரூபதராகக,
 பஞ்சாமருதைஸச வித்திவத ஸநாபயாமி தயாநிதே
 அனந்தபத ஸ்வா. நம் பஞ்சாமருதஸநாநம் ஸ... மி
 கங்கேசயமுனேசைவ கோதாவரி ஸரஸவதி, நாமதாசிநதது
 காவேரீ, ஜலேஸமினஸன்னிதிம்குரு, ஜலம்பரகல்பயேத்
 தீர்த்தம் ஸாவபாபபர முகதயே அனந்தப ஸ்வா.. நம்
 சுத்தோதகஸநாநம் ஸ.. மி ஸ்ரீததராய நமஸதுப்பியம்,
 விஷ்ணவே பரமாதமனே, பீதாமபரம்பரதாஸயாமி ஹய
 நந்தாய நமோஸதுதே அனந்தப.. நம் வஸ்திரம் ஸ மி
 நாராயண நமஸதேஸது தராஹிமாம் ப்பவஸாகராத, பரம்
 ஹஸ-ஓத்ரம் சோததரீயம் க்ருஹாண புருஷோத்தம
 அனந்த பதம்நாபபஸ்வா . நம் எகரூபவீதம் ஸ மி
 ஸ்ரீகந்தம் சந்தனேன மிஸரம், குங்குமாதிப்பிரன்விதம்,

விலேபனம் ஸுரஸரேஷ்டம், டிரீத்தியாததம் பரதி கரு
ஹ்யதாம் அனந்தபதமநாபப ஸ்வாமியேநம்: கந்ததான்
ஸ . மி சாலீயான தண்டுலான ரமயான மயாதததான்
சுப்பாவஹான, அக்ஷயாநந்த கோவிந்த ஹ்யக்ஷதான்ஸவீ
குருபரபபோ அநந்தபதமநாபஸ்வாரிநேநம்: அக்ஷதான்
ஸ . மி கரவீரராஜாதி குஸுமை: சமகைகாவகுளேசுபபை:
சதபத்திரைஸச கலஹாரைராசசயேத புருஷோத்தமம்
அனந்தபதமநாப ஸ்வாமியேநம்: புஷ்பாணி பூ மி

அத்தாங்க பூஜை

அனந்தாய நம்:

சேஷாய

காலாதமநே

விஸ்வரூபாய

ஜகந்நாததாய

பதமநாபபாய

ஸாவாதமநே

ஸ்ரீவதஸவக்ஷஸே

சகரஹஸ்தாய

ஆஜானுபாஹவே

ஸ்ரீகண்டபாய

சந்திரமுககாய

வாசஸபதயே

கேசவாய

நாராயணாய

கோவிந்தாய

அனந்தபதமநாபபாய

விஷ்ணவே நம்:

பாதௌ பூஜயாமி.

குலப்பௌ பூ—மி

ஜங்ககே பூ—மி

ஜானுரீ பூ—மி

குஹ்யம் பூ—மி

நாபபிம் பூ—மி

குக்ஷிம் பூ—மி

வக்ஷஸ்தலம்பூ—மி

ஹஸ்தான் பூ—மி

பாஹுன பூ—மி

கண்டடம் பூ—மி

முககம் பூ—மி

வகதரம் பூ—மி

நாவிகாம் பூ—மி

நேதரே பூ—மி

ஸரோதரே பூ—மி

சிர: பூ—மி

ஸாவாணயங்காணி பூஜயாமி.

கருஷ்ண அஷ்டோத்தரம்

ஓம ஸ்ரீ கருஷ்ணாய நமః
 கமலாநாததாய
 வாஸுதேவாய
 ஸநாதனாய
 வஸுதேவாதமஜாய
 புண்ணியாய
 லீலாமானுஷ விகரஹாய
 ஸ்ரீ வதஸ்கௌஸ்துபப
 ததராய
 எசோதாவத்ஸலாய
 ஹரேய (10)
 சதுரபுஜாதத சகராவிகதா
 சங்ககாதயுதாயுததாய
 தேவகீநந்தனாய
 ஸ்ரீசாய
 நந்தகோப்பரியாதமஜாய
 எழுனுவேகஸமஹாரினே
 பலபபத்ரபரியானுஜாய
 பூதனாஜீவிதாஹாராய
 சகடாஸுரபபஞ்ஜநாய
 நந்தவரஜ்ஜநாநந்தினே
 ஸத்சிதாநந்தவிக்ரஹாய (20)
 நவநீதவிலிபதாங்காய
 நவநீதநடாய
 அநக்காய
 நவநீதநவாஹாராய
 முசுக்ருந்தபரஸாதகாய
 ஷோடச ஸதிரிஸஹஸரே
 தரிப்பங்கினே [சாய
 மதுராகருதயே
 சுகவாக ம்ருதாதபிநதவே

ஓம கோவிந்தாய நமః (30)
 யோகினுமபதயே
 வதஸவாடசராய
 அனந்தாய
 ததேனுகாஸுரபபஞ்ஜநாய
 தருணீகருத தருணாவாத
 தாய
 ஏமளராஜுநபபஞ்சனாய
 உததாலததாலபேதரே
 தமாலஸ்யாமலா கருதயே
 கோபகோபீஸவராய
 யோகினே (40)
 கோடிஸுராயஸமபரபபாய
 இளாபதயே
 பரஞ்சோதிஷே
 யாதவேநராய
 யதூதவஹாய
 வனமாலினே
 பீதவாஸஸே
 பாரிஜாதாப ஹாரகாய
 கோவாததனசலோததாத
 கோபாலாய (50) [ரே
 ஸாவபாலகாய
 அஜாய
 நிரஞ்ஜநாய
 காமஜனகாய
 கஞ்ஜலோசனாய
 மதுக்கினே
 மதுரானாதாய
 தவாரகாநாடகாய
 பலினே

ஓம பருந்தாவனாத ஸஞ்சா
ரிணே நம: (60)

துலவீதாம பபூஷ்ணய
ஸயமந்தகமணோஹர்தரே
நரகாராயணாதமஜாய
குபஜாகிருஷ்ணமபாதத
ராய
மாமிநே
பரமபுருஷாய
முஷ்டிகாஸுரசானுரமல்ல
புத்தவிசாரதாய
ஸமஸாரவைரிணே
கமஸாரபே
முராரயே (70)

நரகாந்தகாய
அநாதிபரமஹசாரிணே
கருஷ்ணவயஸனகாசகாய
சிசுபாலசிர்சசேதரே
தூயோததனகுலாதகாய
விதுராகருரவரதாய
விஸவ்ருப்பரதாசகாய
ஸத்தியவாசே
ஸத்தியஸங்கலபாய
ஸத்தியப்பாமாரதாய (80)
ஜபிநே

ஸுபதராபூவஜாய
ஜிஷ்ணவே
பபீஷ்மமுகதிபரதாயகா
ஜகசுருரவே
ஜகனனாததாய

வேணுநாதவிசாரதாய
ஓம வருஷப்பாஸுரவிதவ
மலிநே நம:
பாணஸுரகராதகாய
புதிஷ்டிரபிரதிஷ்டாதரே ()

பாஹிபாஹாவதமஸகாய
பாாதஸாரததயே
அவவியகதாய
கீதாமிருதமஹோதததயே
காளீயபணமாணிகய ரஞ
ஜித ஸ்ரீபதாமபுஜாய
தாமோதராய
கெருப்போகதரே
தானவேந்தரவிநாசகாய
நாராயணய

பரபபிரமஹணே (100)

பன்னகாசனவாஹநாய
ஜலகரீடா ஸமாஸகதகோபி
வஸதராபஹாரகாய
புண்ணியஸ்லோகாய
தீரததபாதாய
வேதவேதயாய
தயாதிததயே
ஸாவதேவாதமகாய
ஸாவகரஹ்ருபிணே
பராதபராய

இதி ஸ்ரீமதனந்த பத்மராப
சுவாமிநே நம: (110)

ஸ்ரீ கருஷ்ணஷ்டோதர சத
நாமபூஜாமஸமாபய்யாமி

சாவகாசமிருந்தால் விஷ்ணு ஸஹஸரநாமபூஜைசெய்யலாம்

(தோரம) நோன்புகயிறறின்மேல் பூஜை செய்யவேண்டியது

கருஷ்ணய நம:	பரததமகரநததிம பூஜயாமி
விஷ்ணவே	தவிதீய „ பூ—மி
ஜிஷ்ணவே	தருதீய „ பூ—மி
காலாய	சதூதத „ பூ—மி
பரமஹணே	பஞ்சம „ பூ—மி
பாஸகராய	ஷஷ்ட „ பூ—மி
சேஷாய	சபதம „ பூ—மி
ஸோமாய	அஷ்டம „ பூ—மி
சுஸ்வராய	நவம „ பூ—மி
விஸ்வாதமநே	தசம „ பூ—மி
மஹாகாலாய	ஏகாதச „ பூ—மி
ஸருஷ்டிஸதிதயநதகாரினே	துவாதச „ பூ—மி
அசுசுதாய	திரையோதச „ பூ—மி
அனநதபதமநாபபாய	சதூதத „ பூ—மி

தூப தீப நைவேத்தியம் செய்கிறது

வனஸபதிபவைதிவவியை: நாநாகநதைஸச ஸம யுத: ஆக்கிரேயஸாவதேவாநாம,ததூபேயம பரதிகருஹ யதாம அனநத பதம ஸ மிரேநம: தூபமாககிருப யாமி ஸாஜஜியம தரிவர்ததி ஸமயுகதம வனஹினா ஜயோதி தமமயா, கருஹாண மங்களமதீபம தரைலோககியம திமி ராபஹ அனநத பதம ஸவாமிநேநம: தீபமதாசயாமி நைவேதயம க்ருஹயதேவேச பகதிமமே; ஹயசலாமகூரு; ஈபவிதமமே வரம தேஹி, பரதரசபராங்கதிம அனனம சதூர்விதமபகை: ரஸைஷ்டபபிஸமன்விதம், மயாரிவேதி தமதுபபியம் ஸவீகூருஷ்வஜநாததன. அனநதபதமநாபப ஸ்வாமிநே நம: மஹாநைவேத்யம் நிவேதயாமி பூகீபபல ஸமாயுக்தம, நாகவலலீதனோயுதம, கற்பூரகூரண ஸமயுக்த

தம் தாமபூலம் பரதிகருஹயதாம் அனந்த பதமநாப
ஸ.. மியே நம் தாமபூலம் ஸ மி, நமஸஸாவ ஹிதார்த
தாய ஜகதாத்ந்தாரமுத்தயே, சிருஷ்டி, ஸதித்தியநத
ருபாய, ஹயநநதாயநமோ நம் நீராஞ்ஜனனிவாசாய
நித்தியாய பரமாதமனே, ஸுப்பதரா பராண நாததாய
ஸாவபபெளமாய மங்களம் அனந்தபதமநாப ஸவாமிநே
நம் கற்பூரநீராஞ்ஜனம் ஸ.. மி (வேதமநதிரம் ஓம்
சோமோவா என்று மநதிரம் சொல்லி கற்பூரதீபாராதனை
செய்யவேண்டியது) நமஸதே தேவதேவேச நமஸதே
ததரணீததர, நமஸதே ஸாவநாகேநதிரா நமஸதே புரு
ஷோத்தம (சுலோகம்) சாந்தாகாரம் பபுஜகசயனம் பதம்
நாபம் ஸுரேசம், விஸவாகாரம் ககனஸதருஸம் மேகவா
ணம் சுபாங்கம், லக்ஷ்மீகாந்தம் கமலநயனம் யோகி ஹிருத
தியான கமமியம், வநதேவிஷ்ணும பவபயஹரம் ஸாவ
லோகைகநாதம் அனந்தபதமநாபஸவாமிநேநம் திவ
விய மநதரபுஷ்பம் ஸ. மி யாகிகானிசபாபானி ஜன
மாதரகிருதானிச தானிதானிபரனஸயநதி பரதக்ஷிண
பதேபதே பாபோஹம் பாபகாமாஹம் பாபாதமாபாபசம்
பவா, தராஹிமாம் கருபயாதேவ ஸரணகதாவதஸல் அன்
னியத்தா சரணமநாஸதி தவமேவசரணம் நம் தஸமாதகா
ருண்ணியப்பாவேந, ரக்ஷாக்ஷோஜநாத்தன அநந்தபதம்
ஸவாமிநேநம் பாதக்ஷிணநமஸகாரான ஸ....மி. தோர
நமஸகார மநதிரம். அனந்தஸம்ஸார மஹாஸமுத்ர மக
ணம் ஸம்பயுததர வாஸுதேவ அனந்தருபின் வினியோஜ
யஸவ, ஹியநநதருத்திராய நமோநமஸதே தோரக்ரஹ
ணம் நோன்புகயிறு எடுக்கும் மநதரம் தாரித்திரியநாச
நாராததாய புதரபௌதர ப்ரவருததயே, அனந்தாக்கியமி
தம்சுதரம் தாரயாமயஹ முத்தமம் தோரபநதனம்

நோனபுகபிர கடடிககொளளும் ஸலோகம் ஸமஸாரகஹ
 வர குஹாஸுஸுககம் விஹாத்தும், வாஞ்சசநதியே குரு
 குலோதபவ சுத்தஸத்வாஹ, ஸம்பூஜ்ய சதரிபபுவநேச
 மனநதரூபம் பதனநதி தக்ஷணகரே வரதோரகநதே இந்த
 மநதிரததால நோனபுகபிர வலதுகையில் கடடிககொளள
 வும் பழைய நோனபுகபிறறை அவிழததுவைககும் மநதி
 ரம் அனநதானநத தேவேச ஹயநநதப்பலதாயக, சூதர
 கிரநதிஷு ஸமஸதாய விஸவரூபாயதேநம்: ஜானதோர
 விஸாஜனம் பூஜை செயவிககிற பிராமணருககு பூஜை
 செயது வாயன தாமபூலம் கொடுக்கவேண்டியது (உவா
 யந மநதிர ஸலோகம்) அவருக்குப் பழம், தேங்காய, கோ
 துமைமா, காலபடி சாககரை ஐந்து அல்லது இரண்டரை
 பலமாவது, நெய முதலியன சகதிககுத தசகபடி * அடி
 யில் வருகிற மநதிரததோடு தாமபூலம் தக்ஷணையுடன் கொ
 டுதது அவருடைய ஆசீர்வாதம் பெற்றுக்கொள்ளவேண்
 டியது

பிறகு கதைகேட்டு, சுவாமியின் பேரில் அக்ஷதை
 போட்டு நமஸகரிககவேண்டியது கடைசியிலும் கறபூர
 தீபாராதனை செய்யவேண்டியது

பூஜை முடிந்ததும்

(இதர பராமஹாணருககும், தாமபூலதக்ஷணைகள் தர
 வேண்டியது) இந்த விரதத்திற்கு உத்தியாபனையும் உண்டு
 இது முதலிலாவது மத்தியிலாவது கடைசிபிலாவது செய
 யலாம் 14-வருஷத்திற்குக் குறையாமல் விரதம் செயது
 உத்தியாபனையும் செய்யலாம் அதன் பிறகும் விரதம்
 நடத்தலாம்

* [வாயனஸலோகம் “அனநதபரதிககுணஹாதுஹய
 நநதோவை ததாதிச அனநத ஸதாரகோபாபபியாம்
 அனநதாயநமோ நம்:]

அனந்த விரதகதை.

நைமிசாரண்யத்தில், சூதபுராணிகா செளனகாதி மஹரிஷிகளைப்பார்த்து, சொல்லத்தொடங்கினா ஓ முனி சிரேஷ்டர்களே உலகத்தில் மனிதர்கள் தரித்திரத்தினால் வருந்துமேபோது, அந்த வறுமையைப் போக்கக்கூடிய, சிரேஷ்டமானவிரதம் ஒன்றுண்டு, அதைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் பூவத்தில் பாண்டவர்கள் ஐவரும், திரௌபதியுடன் மிகக்ஷடமான வனவாசம் பண்ணுவ காலத்தில், ஒருநாள் ஸ்ரீகருஷ்ணபகவானே நோக்கி ஓ மஹாத்மரே, யான் தம்பிமாருடன் அரண்யவாசம் வெகுநாளாயசெய்துக்கொண்டு, மிகவருத்தங்களையும் வியசனதையும், அனுபவித்து வருகிறேன் இப்போப்பட்ட வியஸனத்தினின்று, கடைத்தேர எங்களுக்கோருபாயம் சொல்லப் பிராத்தனிக்கிறேன் என அப்போது, ஸ்ரீகருஷ்ணன் சொல்லத்தொடங்கினா ஓ தாமநந்தனா ! ஸதிரீபுருஷா களுடைய ஸகல பாவங்கவிரிவின்று நீக்கி, கோரிகைகள் கைகூடும்படியான, அனந்தவிரத மென்பதொன்றுண்டு அந்த விரதம் புரட்டாசிமீ சுக்கிலபக்ஷ அல்லது பூவபக்ஷ சதுரதசியில செய்யவேண்டியது செய்தால், கோத்தியும், செளக்கியமும், சுபபுத்திரலாபமும் உண்டென்று சொல்ல, யுதிஷ்டிரா, ஓ ருக்மணிநாதா, அந்த அனந்தன் எந்த தேவன், ஆதிசேஷனா, தக்ஷசுநா, சிருஷ்டி காததாவாகிய பிரமஹதேவனா, அல்லது பரமாத்ம சொரூபனா என்று கேட்க, ஸ்ரீகருஷ்ணன் சொல்லுகிறா ஓ பாண்டு புத்திரா ! அனந்த நென்பவா நானே எனனைத்தவிர மற்றொருவ

ரல்ல. சூரயகமனததால், தினம், பகல், இராததிரி முஹூர
ததங்களுென்றும, யுகம், வருஷம், மாதம், ருதுவென்றும,
கலபங்களுென்றும, இப்போக்கொத்த காலக குறிப்புக
ளுெல்லாம் என ஸ்வரூபநதான நானே காலஸ்வரூபன
அனந்தனென்னுமபேரால் பூபாரததைக குறைககும் பொ
ருடும், இராக்கூஸ் ஸமஹாரம்செய்யவும் வஸுதேவ
ருடைய வீட்டில் ஜனித்தேன எனனையே, கருஷ்ண,
விஷ்ணு, ஹரிஹரபரமஹாதி, ஸாவவயாபகனாகவும், பர
மேஸ்வரஸ்வரூபனாகவும், சிருஷ்டி ஸதிதி லய காரணபூத
னாயும், மச்சாதிதசாவதாரனாகவும், அனந்தபதமநாப
னாகவும், அறிந்துகொள்ளும் என ஹருதயத்தில் இந்தி
ராதி அஷ்டவஸுககளும், ஏகாதச ருத்திரரும், துவாதசா
தித்தியாகளும், சபதருஷிகளும், நதிகளும், மலைகளும்,
விருக்ஷங்களும், சபதலோகங்கள முதலியன என் ஸ்வ
ரூபங்களுென்று உனக்கு அறிவித்தேன என, தருமராஜன்
ஸ்ரீ கருஷ்ணமூர்த்தியைப் பார்த்து ஓ ஜெகநநாதா,
தாங்கள் அன்புக்கூர்ந்துசொன்ன, அனந்தவிரதம் எப்படிச்
செய்யவேண்டும், எந்த தேவதையைப் பூஜிக்கவேண்டும்
அந்த விரதபலன் எனன், எந்த தானம் செய்யவேண்மீம்
முன்னே யார இந்த விரதம் அநுஷ்டித்தது செளக்கிய
மடைந்தாராகள் என்றுகேட்க, ஸ்ரீகருஷ்ணப்பகவான் சொ
ல்லத்தொடங்கினா ஓ தாமராஜனே சொல்லுகிறேனகேள்
கிருதயுகத்தில் சகலமான வேதசாஸ்திரங்கனையும் உணர்ந்த
வரும், வசிஷ்டகோத்திரத்தில் பிறந்தவருமான சுமந்த
னென்கிற ஒரு பிராமணா இருந்தார அவருக்கு, பிருகு
மஹரிஷி புத்திரியாகிய தீக்ஷாதேவிப்பராயாளானா. அந்த
பிராமஹணா தீக்ஷாதேவியுடன் வெகுகாலம், இல்லரவாழ்க்
கையிலிருக்க, அந்த தீக்ஷாதேவி கொப்பமடைந்து சற்குண

முள்ள ஒரு பெண்ணைப்பெற்றாள் அநத பெண்ணுக்கு, சீலை எனனும் நாமகரணம் செய்தார்கள இப்படி இருக்க சில காலம் கடந்த பிறகு, தீக்ஷாதேவி தாபஜ்வரததால் மரித்தாள அதன் பின்னா சுமந்தன, தன் வைதிக கர்மானுஷ்ட டானங்களுக்குக் குறையுண்டாகுமென்கிற பயத்தினால், காகசை என்கிற பெண்ணை விவாகம் செய்துகொண்டா அநத காகசை மிக கடினசித்தமுடையவள் எப்போதும் கலகம் செய்வதிலேயே பரியமுள்ளவளாயிருந்தாள் இப்படி இருக்க அவருடைய முதலமனைவியின் பெண்ணாகிய சீலை எனபவள் தன் தந்தையின் வீட்டிலேயே வளாநது கொண்டு, அவவீட்டின், சுவாகளிலும் வாசற்படியிலும், சித்திரவாணததுடன் தேவமயமான பிரதிமைகளை எழுதிக்கொண்டு, கூடம் முதலான இடங்களில் சங்கு, சகரபத்மங்களைப்போல கோலங்களிட்டுக்கொண்டு அதிக தைவ பகதியுடையவளா யிருந்தாள் இப்படியிருக்க, அநத சீலைக்கு விவாஹமசெய்யும் பருவம்வந்தது உடனே, சுமந்தன் தன் பெண்ணுக்கு விவாஹபரயத்தனம் செய்யும் தருணத்தில், கௌண்டினயமாமுனி எனபவா தவம்செய்து முடித்த உடனே விவாஹேசசையுண்டாகி தேசங்கள்தோறும் திரிந்துகொண்டு, இநத ஸுமந்தனுடைய வீட்டிற்கு வந்தாரா அப்போது ஸுமந்தன், கௌண்டினனியமா முனியை, அரக்கியபாத்தியங்களால் பூஜித்தது, அவருடைய அபிபராயத்தை அறிந்து ஒரு சுபமுகூதத்தத்தில், சீலை எனனும் தன் குமாரத்தியை அவருக்கு விவாஹம் செய்வீத்தாரா இவ்வாறு கலயாணம் முடிந்தவுடன், ஸுமந்தன் அம்மாப்பிள்ளைக்கு, ஏதாவது வெகுமதிசெய்ய நினைத்தது, தன் மனைவியினிடம் சென்று ஓ பிராணநாயகியே நமமுடைய மாப்பிள்ளைக்கு ஏதாவது வெகுமான்ம கொடுக்கவேண்டு

மல்லவா, எனன கொடுக்கலாமென்று கேட்க, அந்த கா
கசை திட்றெனறெழுநது வீட்டுக்குளசென்று கதவைததா
ழ்ப்பாளிடடுக்கொண்டு, இங்கு ஒன்றுமில்லை போமென்று
சொன்னாள் அப்போது ஸுமந்தன மிக வருத்தமடைந்து
மாப்பிள்ளைக்கு ஏதாவது வழிசெலவிற்கு கொடுக்காமல்
அனுப்புவது சரியல்லவென்று எண்ணி கலயாணத்திற்குச்
சேகரித்த சத்துமாவு மீதியை கொடுத்தது தன மருமகனை
யும் பெண்ணையும் வழிகூட்டியனுப்பினாள் உடனே அக்க
கௌண்டினனியா சதாசார முள்ளவளான தனபாரியை
யை வண்டியிலேற்றிக் கொண்டு தன்னுடைய ஆஸ்ரமத்தை
நோக்கிப் போகும்போது சூரிய உதயமானபடியால் காலை
ஸநான சந்தியாவந்தனாதி கிருத்தியங்களைச் செய்யவேண்டி
வண்டியைவிட்டிறங்கி ஓர் தடாகத்திற்குச் சென்றாள் அத்
தினம், அனந்தபதமநாப சதூதசி நோன்பு தினமான-
தால், அங்கே ஓரிடத்தில் அநேக ஸ்திரீகள் சிவப்பு வஸ்தி
ரங்களை உடுத்திக்கொண்டு வெகு பகதியுடன் தனித்தனி
யாக அனந்தபதமநாப சுவாமியை பூஜைசெய்துகொண்
டிருக்கையில், கௌண்டினனியருடைய பாரியாள் சீலை
எனபவள மௌள மௌள அந்த ஸ்திரீகளிடமசென்று,
ஓ பெணமணிகளே நீங்கள் எந்த தைவத்தை பூஜைசெய்
கிறீர்கள், இந்த விரதத்தின் பெயர் என்ன, எனக்கு விவர
மாகக்கூறவேண்டுமென்று அவர்களைப்பிரார்த்திக்க, அந்த
பதிவரதாமணிகள் பதில் சொன்னார்கள் ஓ புணயவதீ
சொல்லுகிறோம் கேள் இது அனந்தவிரதம் இந்த விரதம்
செய்தால் வெகு பலன்களுண்டாகும் மேலும் எந்தகாலத்
தில் செய்யவேண்டுமோ அதையும் சொல்லுகிறோம் புரட்
டாசி மாதத்தில், சுகலபக்ஷ அல்லது பூரவபக்ஷ சதூததசி
தினத்தில் நதிக்கரைக்குச்சென்று ஸநானம்செய்து சுத்த

வஸ்திரங்களை யுடுத்திகொண்டு, பரிசுத்தமான இடத்திலே கோமயத்தால மெழுகி ஸாவதோ பத்திரமென்னும், எட்டு தளமுள்ள தாமரைபூப்பததுக கொப்பான மண்டலத்தை ஏறப்படுத்தி, அந்த மண்டலத்தைச் சுற்றிலும், பஞ்ச வாணக்கோலங்களுடன் வெண்மையான பச்சரிசிமாவினால் அலங்கரித்து பலவிதமான கோலங்களிட்டு அந்த மண்டலத்திற்கு தென்புறமாக தீர்த்தகலசமவைத்து அந்த வேதியின் மத்தியில், ஸாவவ்யாபகனான அனந்த பத்மநாப சுவாமியை தாப்பையால் ஏறப்படுத்தி அதின்மீது ஆவாஹனமசெய்து (சுலோகம்) கருத்வா தாபமயம் தேவம் ஸவேததவீபேஸதிதம் ஹரிம், ஸமன்விதம் ஸபதபணை: பிங்களாக்ஷம் சதுரபுஜம் எனனுப இந்த சுலோகத்திற்கொப்பான ஸவேததீபவாசியும், சிவந்த கண்களையுடையவனும், ஏழு படமுள்ளவனாயும், ஏழு சிரஸ்கள் உள்ளவனாயும், சங்கம், சக்ரம், கதைபுடையவனாய் தயானமசெய்து கலபத்தின்படி, சோடசோபசாரபூஜைகள் புரிந்து வலமவந்துசேவித்து பதினான்கு முடிகளோடாட்டு குங்குமத்தில் நனைத்து வைத்த புதுநோன்புககயிறுகளை அனந்த பத்மநாபரிடத்திலவைத்து, ஐந்துபடி கோதுமைமாவால், இருபத்தெட்டு அத்திரஸங்கள்செய்து நைவேத்தியமவைத்து அந்த நோன்புகயிறறைக கையிலணிந்து செய்துவைத்த பலகாரத்தில், பதினான்கு பராமஹணருக்கு, வாயனம்கொடுத்தது அதோடு தாமபூல் பலதக்ஷணைகள் தானமசெய்து, மீதிலகாரம் தான் சாப்பிடவேண்டியது. மேலும் பூஜாவஸ்துககளும் தினுஸுககு பதினான்காக இருக்கவேண்டியது பிறகு பராமஹணருக்கும் ஏழைகளுக்கும் அன்னமிட்டு போஜனம் செய்யவேண்டியது இவ்விதம் அப்பத்மநாபனை தயானம் செய்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்

ஓ சீலா, இப்படி விரத பூத்திசெய்து ஒவ்வொரு வருஷமும், நோன்பு கயிறறை கடடிககொண்டு பதினான்காவது வருஷத்தில் விரத பூத்திபுரிந்து உத்தியாபனம்செய்ய வேண்டியது அந்த விரதத்தை இடைவிடாமல் வருஷாவருஷம் நாமிருக்கிறவரையில் செயயவேண்டுமென்று சொல்ல, கௌண்டின்னியமுனியின பாரியாளாகிய சீலை எனபவள உடனே ஸநாநம்செய்து அந்த ஸதிரீகளுடைய சகாயத்தினால் இந்த விரதத்தைச்செய்து அந்த நோன்புகயிறறைக கடடிககொண்டு தான் வழிப்பிரயாணத்திற்குக் கொண்டு வந்த சததுமாவில் பிராமஹணருக்கு வாயனம் கொடுத்தது, தானும் தன் பாததாவும சாப்பிட்டு மனத்திருபதியுடன் மற்ற ஸதிரீகளிடம் சொல்லி, செலவு பெற்றுக்கொண்டு வண்டியேறி தங்கள் ஆலிரமத்துக்குப் போய்ச சோந்தார்கள் இந்த விரத மகிமையால், அந்த ஆலிரமமெல்லாம் பொன் மயமாகவும், அஷ்டைஸசுவரியத்துடன் கூடிய தங்கள் வீட்டைப்பார்த்து, தம்பதிகள் அதிக சந்தோஷத்துடன் கூடி சுகமாக வாழ்ந்துக்கொண்டிருந்தார்கள் சீலையானவள் இந்த விரதம் ஒவ்வொரு வருஷமும் தவறாமல் செய்துவந்தபடியால், நவரத்தினமயமான ஆபரணங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு, அத்திதிகளை பூஜை செய்துக் கொண்டிருந்தாள் இப்படி சுகமாய இருவரும் இருக்குங்காலத்தில், ஒருநாள் தன் கணவனுடன் பேசிக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தபோது, தூமாராகக்கூடிய கௌண்டியன், சீலையின் கையிலுள்ள நோன்புகயிறறை கவனித்து “ஓ பெண்ணே ! உன் கையிலொரு நோன்பு தோரத்தை கட்டி இருக்கிறாயே, அதினால் என்னை வசப்படுத்திக்கொள்ளவா, அல்லது வேறுயாரையாவது வஸிபம்செய்யக் கட்டியிருக்கிறாயாவென்று கேட்க, சீலை சொல்லுகிறாள் ஓ !

என் பராண நாயகனே, அனந்த பதமநாபசுவாமியை தரித்
துககொண்டிருக்கிறேன் அந்த தேவதானுககிரஹததா
லல்லவோ நமக்கிருந்த தனதானிய ஸம்பதது உண்டாயிருக்
கிறதென்று மெய்யைச் சொன்னான் இப்படி மெய்வாத்
தைச்சொன்ன சீலையைக் கௌண்டினயமுனி கடுங்கோபத்
துடன் சிவந்த கண்களோடு பாததுச் சொல்லுகிறார்:
அனந்தனென்றால் யா, அதென்னதெய்வமென்று தூஷித்
துககொண்டு, அவளிடத்திலிருந்த அந்த நோனபுகயிறறை
இழுத்ததுதது, எரியும்படியான அக்கினியிலேபோட்டான்.
உடனே சீலையானவள் ஒஹோ வென்று இரைச்சலிட்டு
ஒடிப்போய், அந்த தோரத்தை எடுத்துவந்தது பாலில்
நனைத்து வைத்தாள் பிறகு சிலநாள்களுக்கும், கௌண்
டினயன் செய்த அக்கிரமத்தால் அவனுடைய ஸம்பத்
தழிந்தது, கோததனங்களை யாவும் திருடரால் கிரகிக்கப்
பட்டுப்போக, மீதி அக்கினிபால் எரிக் கப்பட்டது.
மேலும் வீட்டில் அங்கங்கே வைத்தபொருள்கள் அங்கங்
கேயே நாசமடைந்தன பேசப்போகு மிடமெல்லாம்
சண்டை யுண்டாயின எவ்விடம் சென்றாலும் யாரும்
பேசுவதில்லை அப்போது அந்த முனிகு யாதொன்
றும் தோன்றாமல் தரித்திரத்தால் வருந்தி காட்டில் புகுந்
தார அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான வனம் புகுந்து
பசியினால் வருந்தி, அப்பதமநாபனிடத்தில், ஞாபகமுண்
டாகி, அம்மஹா தேவனை எப்படி காணப்போகிறோ
மென்று மனதில் எண்ணி தயானித்துக்கொண்டு போகும்
போது, வழியில் புஷ்பப்பலங்களால் நிறைந்திருக்கும் ஒரு
பெரிய மாமரத்தைக்கண்டு, அம்மரத்தினமீது ஒரு பக்ஷி
யாவது வந்திரங்காமல் இருப்பதைப்பார்த்து ஆசசரியப்
பட்டு அம்மரத்தைநோக்கி சொல்லுகிறார் ஓ விருக்ஷ

ராஜமே அனந்தனென்னும் பேருள்ள தெய்வத்தைக்கண் டையாவென்றுவினவ, அது யான் அறியேன் என்று சொல்லிற்று, பின்னா கௌண்டினயன் இன்னும் கொஞ்ச தூரமசென்று பச்சைப்பச்சேறென்ற புலலில் இங்குமங்கு மாய உலாவி திரிந்துகொண்டிருக்கும் கனரோடுகூடிய பசு ஒன்றைப்பாராதது ஓ காமதேனுவே அனந்தபதமநாப சுவாமியைப் பாராதையா வென்று கேடக, அது நான் அறியேனென்று, சொல்லிற்று அமமுனிவா மீண்டும சில தூரமசென்று, முழங்கால மட்டத்தின் புல்லினமேல் வின்றுகொண்டிருக்கும், ஒரு விருஷபத்தைப்பாராதது ஓ விருஷபராஜனே, நீ அனந்த பதமநாப சுவாமியைக்கண் டாயா வென்று கேடக அந்த அனந்த பதமநாபனென்ப வன் யாரோ நானறியேன் என்று அதுவும் சொல்லிற்று. இன்னும் சற்றுதூரம் சென்றதே ஓரிடத்தில் மனோகரமா யும் மனதுக்கு ரமமியமாயுமுள்ள இரண்டு தடாகங்கள் அலைகளுடன் தாமரைக்கமலங்களாலும், கல ஹாரங்களாலும், குமுத புஷ்பங்களாலும்கூடி விளங்கும் அவைகளில் அன்னம், சக்கிரவாகப் பக்ஷிகள் முதலிய இன்னும் அனேக பக்ஷிகளுங்கூடிய, ஒரு குளத்தினின்று மற்றொரு குளத் திற்கு புரளுமடியான நீர் நிறைந்த அக்குளங்களைக்கண்டு ஓ கமலாகரங்களே நீங்கள் அனந்த பதமநாபசுவாமியைக் கண்டீராவென்று கேட்டார அதற்கு அந்த புஷ்பாகரங் கள் நாங்களறியோமென்று சொல்ல, அமமஹாமுனி இன் னும் கொஞ்சதூரம் சென்று பாரக்க, அங்கு நின்றுகொண் டிருந்த ஒரு கழுதையையும், ஓர் யானையையும் கண்டு, ஓக் கர கஜமே நீங்கள் அனந்த பதமநாப சுவாமியைக்கண்டீர் களாவென்று விசாரிக்க, அவை அனந்தபதமநாபசுவாமி

யாரோ நாங்களறியாமென்று சொல்லிய, அந்த வாரதையைக்கேட்ட கௌண்டினயன், மிக ஏங்கி, துக்கத்தோடு மூச்சை அடைந்து கீழே விழுந்தாரா அப்போது அந்த பகவானுக்கு இருபைவந்து ஒரு விருத்தவேதியரூபம் கொண்டு அந்த மஹாமுனிமிடத்திற்கு வந்து ஒபிராம்ஹ் ணேததமரே இப்படி வாருமென்று வலதுகையைப் பிடித்துக்கொண்டு தன் வீட்டிற்கு அழைத்துப்போனார். அப்போதந்த வீடுசென்ற உடனே, அந்த வீடானது நவரத்தின மணிகளால் இழைக்கப்பட்டதாயும், மிக ஸம்பத்கரமாயும், தேவஸ்திரீகளால் நிறைந்திருப்பதைக்கண்டு, மிக ஆச்சரியமடைந்து நிறகையில், ஸ்தாகருட சேவிதராயும் சங்கு சகரபீதாம்பரதாரியுமான தன் நிஜஸ்வரூபத்தில் அனந்த பதமநாப சுவாமியைக்காட்ட, கௌண்டினயன் மிக சந்தோஷ ஸாகரத்தில் மூழ்கி, அந்த பகவானை அனேகவிதமாக ஸ்தோத்திரம் செயதாரா **கலோகம்** “நமோநமஸ்தேவைகுண்ட ஸ்ரீவதஸசுப்பலாஞ்சசன தவன்னுமஸமரணதபாபம், அசேஷமஃ பரணஸயது நமோநமஸ்தே கோவிந்தநாராயண ஜநாதன்” இவ்விதமாய்ப் பலவித ஸ்தோத்திரங்களசெயது நின்றபோது, அனந்த பதமநாப சுவாமியானவா மிக சந்தோஷித்து திருப்பியுடன், ஓ பிராம்ஹண சிரேஷ்டரே, நீ செயத ஸ்தோத்திரத்தால நான் மிக களிப்படைந்தேன் உனக்கெப்போதும் தாரித்திரம் நேராமலிருக்கும்படியாயும், அநதியத்தில் சாஸவித விஷ்ணுலோகமுண்டாகும்படியும் வரமளித்தேனென்றுசொல்ல, கௌண்டினய மாமுனி ஆனந்தபரவசத்தில் மூழ்கி இவ்வண்ணம் சொன்னா ஓ ஜகநநாதா ! யானவழியிலகண்ட மாமரத்தின வரலாறென்ன, பசுவேது, விருஷபமேது, அந்த குளங்களின் கருத்தென்ன, அந்த

கழுதை, யானை இவைகளின் விபரமென்ன ? அந்த பிராம ஹண்ண யாரா என்று கேட்க பகவான் சொல்லுகிறார். ஒரு பிராமஹ்ணேத்தமா பூவகாலத்தில் ஒரு பிராமஹண்ண எல்லா விததைகளையும் வாசித்த காவத்தால ஒருவருக்கா வது விதயாதானம் செய்யாததால் காட்டில் யாருக்கும் உபயோகமில்லாத மாமரமாய்ப் பிறந்தான், முன்னே ஒரு வன் மிக செல்வவந்தனாகயிருந்தும் தன் வாழ்நாளில் ஒரு வருக்காவது அன்னமிடாத தோஷத்தால் பசுவாய்ப் பிறந்து புலமேய வாயவராமல் இப்படியும் அப்படியும் திரிகிறான், முன்னொரு இராஜன பணக்கொழுப்பால் பிராம ணாகளுக்கு சவுட்டுபூமியை தானம்செய்தான், அந்த இரா ஜனதால் கொடுத்த எருதாய் காட்டில் அலைகிறான், அந்த குளங்களை தாமம், அதாமமென்று அறிபும. ஒரு மனிதன் எப்போதும் இதராளை தூஷித்துப்பேசினதால் கழுதை யாய்ப்பிறந்து திரிகிறான், முன் ஒரு புருஷன் பெரியோர் செய்த தாமத்தை விககிரையம்செய்து ஆஸ்தியை சோத்த தினால் யானையாய்ப்பிறந்தான், அனந்த பதம் நாபனா நானே உனக்கு பிரத்தியக்ஷமான பிராமஹணஸ்வரூபமாய் வந்தேன் ஆகையால், நீ இந்த அனந்த விரதத்தை பதி னான்கு வருஷம் அதுஷ்டித்து இவவுலகில், புத்திரபௌத திரா முதலிய சம்பத்துகளை அனுபவித்து அநதியத்தில் நக்ஷத்திர மண்டலம் சேருவாய் என்று பகவான் அனுக கிரஹித்தாரா ஓ தாமராஜனே அந்த மஹாதமாவான் 'கௌண்டின்யா நக்ஷத்திர மண்டலத்தில் காணப்படுகிறார். மேலும், அகஸ்தியமாமுனி இவ்விரதம்செய்து உலகத்தில் பிரசித்தி அடைந்தார் ஸகரசகரவாததி, திலீபமஹா ராஜன், பரதன், ஹரிச்சநதிரன், ஜனகா முதலியவர்களிடந்

விரதத்தைக்கொண்டு உலகத்தில் இராஜ்ஜிய சுகமனுபவித்து முடிவில் ஸ்வாககத்தை அடைந்தார்கள் ஆகையால், இந்த விரதானுஷ்டானம் செய்கிறவர்களும, இக்கதையைச் சிர்வணம் செய்த பேரும் அஷ்டைஸசுவாயமனுபவித்து முடிவில் உத்தமபதவி⁶ அடைவார்கள் என்று பபவிஷயோதர புராணத்தில், ஸ்ரீகிருஷ்ண யுதிஷ்டிர ஸமவாதத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது

அனந்தவிரத கதை

ஸம்பூரணம்

—

மத்தன த்வாதசீ விரதகல்பம்.

துலஸயமருதஜன்மாஸதி ஸதாதவம கேசவபரியே,
 கேசவராசசன யோக்யோமே வரதாபபவ ஸாவதா
 துவலீ தேவதாமதயாயாமி க்ருஷ்ணநதாஸரு ஸமபபூ
 தே வரதே துலலீஸவயம, தவாமதயாவாஹயாமயாரயே,
 கமலாபதிவலலபபே துலலீ தேவதாயை நம: ஆவாஹ
 யாமி அநேக ஹாரஸமபுக்தம, ஸுவாணமணி ஸமபுக்தம,
 ரத்ன லிமஹாஸனம திவயம பரீத்யாததம ப்ரதிகருஹய
 தாம துலலீ...நம: ரதன லிமஹாஸனம ஸமாபபயாமி
 க்ஷீரோ தததிஸமுதபன்னே தேவாஸுர ஸுபூஜிதே
 விஷ்ணுபரியே மயாதததம் கருஹாணர்க்கியம நமோஸது
 தே துலலீ....நம: அராக்கியம ஸ ..மி பதமநாபப பரியே
 தேவி பாத்யமேதன மயாரபிதம ஸங்கருஹாண சுபபேஸ
 யாமே வரதே லோகபாவணி துலலீ....நம: பாததியம
 ஸ. .மி ஏலா லவங்க கற்பூர சநதநாத்யைஸ்ஸுவாவிதம
 பாரீயமச மயாரீதம ஸமயகாசமனீயகம, துலலீ ..நம:
 ஆசமநீயம ஸ. மி க்ஷீராஜயேக்ஷுரஸை புண்யைாததஞ்ச
 மததுனாதத்தா; பஞ்சாமருதை ஸநாபயிஷ்யே, துலஸ
 யைதே நமோ நம: துலலீ நம: பஞ்சாமருத ஸநாந்ம
 ஸ...மி ஸுசீதலம் ஸுபபரஸன்னம ஸாவௌஷத்தி
 ஸமன்னிதம்; மயாஹ்ருதம ஜலமதேஹி ஸநாநம குரு ஹரி
 பரியே துலலீ ...நம: சுததோதக ஸநாநம ஸ ...மி
 பீதவஸதிரயுகம் தேவி ஸாவாபபீஷ்ட பரதாயினீ ஸர்வ

லக்ஷணஸம்பன்னே சுபேதே பரததாமயஹம் துலவீ...
 நம: வஸத்ரம் ஸ .மி கஞ்சகம் காஞ்சனமதிவயம் பரம்
 ஹணநிராமிதமபுரா, அஹம் தாஸ்யாமிதேவேசி விஷ்ணு
 பதனி நமோஸ்துதே துலவீ.. நம: கஞ்சகாபரணம்
 ஸ.. மி ஸவசசம் நிராமல மதயாததம் புரதஸ்யை கரு
 தம் சுபபம், கண்டடகூதரம் கருஹாணதவம், ததாமயாப
 பரணாநிச துலவீ....நம: ஆபபரணாநி ஸ.. மி சநதநா
 கருகற்பூர மருகநாபமி ஸமனவிதம், கநதம் கருஹாண
 தேவேசி, தேவதேவாங்க பபூஷணே துலவீ . நம: ஸ்ரீ
 கநதான் ஸ.. மி சாலீயான் சநதரவானுமஸச, ஹரிதரா
 மிஸரிதான சுபபான அக்ஷதாம் ஸசாரப்பயேததுபயம்
 கருஹாணஸ்ரீ ஹரிபரியே துலவீ... நம: அக்ஷதான
 ஸ....மி மயாதததமிதம் புஷ்பம் துலவீ தளஸமயுதம்,
 மாலயமகருஹாண தேவேசி வரதே விஷ்ணுவலலபபே.
 துலவீ ..நம: புஷ்பாணி பூஜயாமி

அத்தாங்க பூஜா

துலஸ்யை நம:	பாதௌ பூஜயாமி
விஷ்ணுபரியாயை	குல்பபௌ பூ—மி
ரமபபோரவயை	ஊரு பூ—மி
க்ஷீராபதிதனயாயை	கடிம பூ—மி
ஸகலஸ்ரபூஜயாயை	நாபரிம பூ—மி
இநதிராபை	உதரம் பூ—மி
பருநதாவனவாவினயை	வக்ஷஸ்தலம் பூ—மி
மஹாலக்ஷிமயை	ஸ்தநௌ பூ—மி
ஸுபபூஜாயை	பபூஜான் பூ—மி
பதமஹஸ்தாயை	ஹஸ்தௌ பூ—மி
ஸுமுககாயை	முககம் பூ—மி
ரமாயை	லலாடம் பூ—மி
இநதுஸேஸாதாயை	சிர: பூ—மி
ஸ்ரீ துலஸ்யை	ஸாவாண்யங்கானி பூ—மி

விஷ்ணுபூஜாம கருதவா, ஸ்ரீ மஹா விஷ்ணும புஷ்
 பைராசசயேத கருஷ்ணஷ்டோதரம பூஜைசெயது பிறகு
 கேசவாதிசதூவிமசதி (24)நாமங்களாலும் பூஜை செயய
 லாம தூபதீப நைவேதத்யம் செயயவேண்டியது சந
 தநாகருகாபபூர கருதகுக்குல ஸமபுதம கருஹாணததூபம்
 துலவீ வநதேஹுமபகதவதஸலே துலவீ நம: தூப
 மாககிராபயாமி கருதவாததி ஷுதீபதமதே, மயாரப
 பிதமிதமசுபபே, கருஹாணாமங்களம் தீபம் ஷாவைஸவா
 யபரதாயினி துலவீ நம: தீபம் தாசயாமி க்ஷீரமச
 குடஸமபுகதம், ஸாபிஷாயுதமாதராத மயாநி வேதிதம்
 பபுஙக்ஷவ, பஞ்சபபக்ஷய ஸமனவிதம் துலவீ. நம:
 மஹாநிவேதநம் நிவேதயாமி பூகீபபலைஸச காபபூரை
 நாகவலலீ தனோபுதம், தாமபூலம் கருஹயதாம் தேவி வர
 தேபபவசோபபனே துலவீ நம: தாமபூலம் ஸ மி
 அதரபூரததிம் மஹாகீரததிம் திவவியஸபூரததிம் ஹரிப
 பிரியே, தராபதுகாம் மிதமதேவி ஸௌவாணம் புஷ்ப
 மாசசயேத துலவீ .நம: ஸுவாண புஷ்பம் ஸ .மி
 பதமநாபபரியே நிதயம், பதமஸமபபவபூஜிதே, பதம்
 பதர விசாலாக்ஷி, வரதாபபவமேஸதா துலவீ . நம:
 காபபூர நீராஞ்ஜனம் ஸ மி ஸாவமங்கள மாங்கலயே,
 சிவேஸாவாதத ஸாததகே, சரணயே தரயம்பகேதேவி,
 நாராயணி நமோஸதுதே துலவீ .நம: மந்திர புஷ்பம்
 ஸ மி யானிகானி சேதிபரதக்ஷிணம் ஸ. மி நமஸ
 கரோமிதேவிதவாம், விஷ்ணுவக்ஷஸதலேஸ்திதாம் பரண
 தாரததி ஹரேநிதயம் அபிஷ்டபபலதாபபவ. துலவீ ..
 நம: பரதக்ஷிண நமஸகாரான் ஸ..மி யஸயஸ் மருததி
 யாச நாமோகதியா தப்:பூஜாகிரியாதிஷுந்யூநமஸம்பூரண
 தாமயாதி ஸதயோவந்தே தமசுகதம்

இதி பூஜாலித்தானம்

ஸம்பூரணம்

ஜீ

மத்தன த்வாதசீ விரதகதை.

ஸுதபௌரணிகா நைமிசாரணணிய வாசிகளாகிய
சௌனகாதி மஹருஷிகளைப் பாரததுச சொல்லுகிறா
ஒ ! முனிஸரேஷ்டாகளே, இன்னொரு உததமவிரதத்தைச்
சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூர்த்தி முன்
ஒருகாலத்தில் வனத்தில் உலலாசமாய ஸஞ்சரிகக எண்ணி
னவராய ஸதயபாம்புடன் பருந்தாவனம் சென்றா
அப்போது அவ்விடத்தில், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை தாசிகக நாரத
மஹாமுனிவா வந்தார உடனே அவரைக்கண்ட பபக
வான் அரக்கியபாதயாதி உபசாரங்களசெயது பூஜித்து,
ஆஸனம் கொடுத்தது அமரவைத்து சொல்லத் தொடங்கி
னா “ஒ முனிநதிரே ! தாங்கள் திரிலோகங்களிலும்
சஞ்சரிககப்பட்டவராகையால், ஏதாவது விசேஷ ஸமா
சாரங்கள் இருந்தால் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க”
நாரதா சொல்லத் தொடங்கினா “ஒ யசோதாநந்தனரே!
நான் பரமஹலோகத்திலிருந்து இப்போதுதான் வருகி
றேன் பிரமஹதேவன் தன் பத்தினியாகிய ஸரஸ்வதி
தேவிகு உததமமான ஒரு விரதத்தைச் சொன்னா,
அந்த விரதத்தைச் சொல்லுகிறேன் கேளும் அவ்விரதம்
செய்த பதிவரதா சிரோமணிகளுக்கு, ஸகல ஸம்பததும்
புத்திரபௌத்திராக ஞ்ணடாவதற்குச் சந்தேகமே கிடை
யாது அவ்விரதம் (ஆஸவீஜ) அல்லது ஐப்பிசிமாத சுக
கிலபக்ஷ ஏகாதசிதிதியில் உபவாசமிருந்து சததமான சித்
தததோடு ஒருமாதவரையில் துளசி சகிதரான மஹாவிஷ்
ணுவை பூஜை செய்யவேண்டுமே மேலும் பஞ்சவாணத்
துடன் ஐந்து பத்மங்களமைத்து அலங்கரித்து ஐந்து
தீபங்கள் வைத்து, கந்தபுஷ்ப தூபதீபாதிகளால் ஷோட

சோபசார பூஜைகளசெயது, ஐரதுவித நைவேததியங்கள் வைதது தாமபூலாதிகள் ஸமாபபிதது பரதக்ஷிண நமஸ்காரங்கள் செயயவேண்டும இவவிதமாய ஐப்பசி பூவ பக்ஷ ஏகாதசிமுதல், காராததீக ஈதத ஏகாதசிவரையில் பூஜை செயயவேண்டும ஏகாதசி தினததில் உபவாச மிருதது கலபசதினபடி மஹாவிஷ்ணுவை பூஜிதது இராத திரி (ஜாகரணம்) அதாவது கணவிழிதது மறுநாள காலை துவாதசியில் ஸநாநம்செயது, மடிவஸ்திரங்கள் தரிததுக கொண்டு சுமார ஐரதுபடி அரிசிமாவில் சாககரை, பால் சோதது பிசைநது மூன்று உருண்டைசெயது அதிலொன்றுத துளசிககு நைவேதயம் செயது, பிராமஹ்ணருச கொன்று தானமகொடுதது, மற்றொரு உருண்டையை உர லில் போட்டு பாலவிட்டு கருப்பங கழிகளால் இடிகக வேண்டியது அப்படி இடிக்குமபோது ஸதிரீகள் பாட்டுப பாடிக கொண்டே இடிப்பார்கள் அசசமயத்தில் பால துளிகள் எத்தனை தன் சரீரத்தில் விழுகிறதோ, அத தனை வருஷகாலமவரையில் ஸவாககலோகததில் வாஸம் செயவராகளென, ஸ்ரீ கிருஷ்ணமூாததி சொல்லுகிறார் “ஓ நாரதமுனிவரே ! முன்னே யார இவவிரதம் செய யப்பட்டு அவர் என்ன பலனடைநதாராகளென, நாரதார் சொல்லுகிறார் “ஓ தேவகீநந்தனரே ! பூவததில் வட தேசத்தில் வேதசாஸ்திரங்களைப் படிததுததோநத தேவ தத்தரென்று ஒரு பராமஹ்ணரிருநதார, அவர் தனக்கு சநதான மில்லாமையால் திரிலோக காததனாகிய மஹா விஷ்ணுவைக் குறிததுத் தவம்புரிகிறேனென்று நாட்டைத துறந்து ஒரு பெரிய காட்டிற்சென்று ஒரு குளககரையி னுட்கார்ந்து மிகக் கடினமான தவம் புரிநதார அப போது மஹாவிஷ்ணு ஒரு விருத்த வேதியருபம் தரிததுக்

கொண்டு அநத தவசிகுமுன்னே தோன்றி, ஹே பராமஹணசூல சிரேஷ்டரே! நீரேனிப்படி அகோர தவம புரிகின்றீர், சொல்லுமென, அநத தேவதததன் விருதத பராமஹண ஸ்வரூபியாகவநத ஸ்ரீமநநாராயணனை வலமவநது நமஸகரிதது “ஓ ஜகநநாதா! தங்கள் பாத தரிசனததால என ஜன்ம ஸாப்பலயமாயிற்று நான் கிரு தாராததனானே” என்று பலவிதமாக ஸதோத்திரமசெயது நின்றபோது, அநத பராமஹண ஸ்வரூபி ஒவிப்பேராததமா உனக்கு வேண்டிய வரங்களகேளுமென, அப்போது தேவ தததன் சொல்லுகிறார் “ஓ வாஸுதேவா! (அபுததரஸய கதிநாஸதி) என்கிற ததாமசாஸ்திரத்தால, புத்திரஹீன னாபடியால் எனக்கு கதிகளுண்டாகுமபடி புத்ரபிகைஷ அளிக்கவேண்டு” மென்று பராததிகக, ஸ்ரீமந நாராயண மூததி சொல்லுகிறார் ஓ பராமஹண! அறபாயுஸ்ள்ள பிள்ளையையாவது, வைதவவியமடையும், பெண்ணையாவது கொடுக்கிறேன் இந்த இரண்டில் உனக்கெது இஷ்டமோ அதை சொல்லுமென, பராமஹணன் வீட்டுக்குப்போய் என பபாயானை கேட்டுவநது சொல்லுகிறேனென்று வீட்டுக்குபோய் தன மனைவியுடன் அதைப்பற்றி ஆலோ சிததபோது வைதவவியமடையும் பெண்ணையே கேளு மென்று பாரியாள சொல்ல பராமஹணன் பழையபடி அவவிடத்திற்கு வந்து கமலநாபனை நமஸகரிதது ஒரு பெணமகனையே தநதருளவேண்டுமென்று கேடக, அபப டியே பர்ததாவிலலாத குமாரத்தியே உண்டாகக்கடவ தென்று சொல்லி பபகவான அநதாததான மாயினார். பிறகு தேவதததன் வீட்டிற்குவநது ஸுகமா யிருக்கும் காலத்தில் சிலநாட கழிநத பின்னா, இந்த பராமஹண னுடைய ப்பாரியாள கருவுற்று 10-ம மாதத்தில் ஒரு

பெண்ணைப் பெற்றாள் அந்த பெண் குழந்தை நாளளவில் விருத்தி சந்திரனைப்போல வளரந்துவந்தாள் சிலகாலத்திற்கு பிறகு ஐயிரண்டாண்டு பூரத்தியாய் விவாகப் பருவ காலம் சமீபித்தவுடன் அப்பெண்ணின் பிதாவானதேவத்தன ஒரு பராமஹணப்பிள்ளைக்கு கன்னிகாதானம்செய்து விவாஹம் நடத்தினா அப்படிக்கொடுத்தது கல்யாணமான இரண்டாமாத முடிவிலேயே அப்பெண்ணின் ஜன்மாந்திர பாபத்தால் அவள் கணவன் மரணமடைந்தான் இன்னும் சில நாளில் அவள் தாய்தந்தையரும் காலகதி அடைந்தார்கள் வைத்தவயமடைந்த அந்தப்பெண் தன் தகப்பனா வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு தானதாமம் செய்யாமலே வீட்டிற்கு வரும் பிச்சைக்காரர்களுக்கெல்லாம் நாஸ்தி நாராயணாவென்று சொல்லிக்கொண்டு பிச்சை யிடாமல் மிக்க கடினமனங்கொண்டு இருந்தாள்

இப்படி இருக்க ஒருநாள் ஸ்ரீ மகாவிஷ்ணுவானவா தன் மனதில் கீழ் வருமாறு யோசித்ததா ஓ ஹோ, இந்த விதவை கிஞ்சித்தும் இரக்கமில்லாமல் கடின நெஞ்சுடையவளாயினும் நாராயண என்கும் நாமத்தைமாதிரம் விடாமல், ஸ்மரண்செய்துகொண்டிருக்கின்றாள் என்று சந்தோஷித்து பராமஹண சொரூபியாய் அந்த கைம்பெண் வீட்டிற்குவந்து உபாதானம் கேட்கவே, அவ்விருக்க மில்லாதவள் நாஸ்தி நாராயணாவென்று சொன்னாள் அப்போது பராமஹணவேஷதாரியாகிய ஸ்ரீமனநாராயண மூர்த்தி ஓ அம்மா காலேவளையில் பிச்சைக்கு வந்த அதிதியை ஏன் அவமதிக்கிறாய் என அந்த கைம்பெண்ணைவள, கண்கள் சிவக்க மிக்ககோபத்துடன் தான்மெழுகிக்கொண்டிருந்த சுருணையை, அந்த பராமஹண வேஷதாரியும் ஜகதரசுக்கருமான அவருடைய பிஷாபர்த்திரத்

தில் வீசியெறிநதாள் உடனே அநத பிராமஹணா தூர விலகிப்போய தன பாததிரததைப் பாககருங்கால, அநத மெழுகின சுருணையுடன் ஒரு துவரையிருநதது, அப்போது அநத துவரையை, நாராயணமூர்த்தி முளைக்கப்போட்டு வைகுண்டத்திற்கு ஏகினா

அததுவரை சிலநாளில் முளைதது பெரிய செடியாகி இலைகள், புஷ்பங்கள், காயகளுடன் கூடியிருநதது. அநத விதவையும் சிலகாலத்திற்குமேல் மரணமடைநது புழுவாயப்பிறநது அநதத துவரைச்செடியிலிருநத இலைகளைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருநதது இப்படி இருக்க சிலகாலஞ் சென்றபிறகு ஜெகநநாதனாகிய நாராயணன் லக்ஷ்மீஸமே தராய விதவையாயிருநது இப்போது புழுவாயிருக்கும் அநதப் புழுவிடமவநது ஓ கீடகமே நீ நன்றாயிருக்கிறாயா என, அநதப் புழுவானது, ஓ ஜகதீசா, உமகருத்தெரியாத விஷயம் ஏதாவதுண்டா ! இவவிதமாய இலைகளைச்சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கிறேனென, லக்ஷ்மிதேவி யானவள், தன பாததாவாகிய வைகுண்டநாதரைப்பார்த்து ஓ பிராணநாதா, இதற்கு இநத புழுஜனமம் வருவதற்குக் காரணமென்னவென்று கேடக, நாராயணன் சொல்லுகிறா

இநதப் புழு, பூாவததில் மனுஷ்யகாப்பததில் பெணையுபிறநது பாலியத்திலேயே விதவையாய, பிறகு புழுவாய பிறக்கிறவரையில் நடநத கதையைச்சொல்ல, அதைக் கேட்ட மஹாலக்ஷ்மி, இவளுககு இநத புழுஜனமமெப்படி ஒழியுமென்று கேடக, நாராயணன், ஓ பிராணநாயகி, இதற்கு காரத்திகை மாதததில் சுதததுவாதசியில் நடததம் விரதப்பலனில் கொஞ்சம்கொடுததால் இநத ஜனமம் சாபலலியமாகுமென, ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மி அப்பலனை உடனே கொடுததாள்

அப்பொழுது அந்த புழுவானது ஸதிரீ ரூபம் தரித்து லக்ஷ்மிநாராயணர்களை வலம்புரிந்து பிரதக்ஷிண நமஸ்காரமசெய்து லக்ஷ்மிதேவியோடு சொன்னாள் ஓ ஜகந் மாதா இந்த விரதம் நானும் செயப்பிரியப்படுகிறேன், அதை எனக் குபதேசமசெய்யவேண்டுமென்று லக்ஷ்மி தேவியைப் பிரார்த்திக்க அததேவி சொல்லுகிறாள் ஓ பெணமணியே ! காராதீக சுதத ஏகாதசியில் உபவாஸம் செய்து துளசி பிருந்தாவனத்தில் மெழுகி பஞ்சவாணத தோடும ஐந்துவிதமான பத்மக்கோலங்களாலும் அலங்கரித்து ஷோடசோபசாராதி பூஜைகளசெய்து துபதீப வைவேததியங்களால் விரத கலபத்தினபடி துளசியைப் பூஜித்து அவவிரவுமுழுமையுமகண்விழித்துபுராணஸரவணங் கள்செய்து மறுநாள் உதயத்தில் ஸநாநமசெய்து, சுதத வஸ்திரங்களைத் தரித்து, முன்னாற்பேபால் துளசிதேவிகு புனாபபூஜைகளசெய்து, சாக்கரை, வெல்லம், பால், பச்சரிசி மாவில் போட்டுக்கலந்து, அந்த மாவை மூன்று உருண்டை யாகக்கி, அதிலொன்றை, துலவிகு நிவேதித்து அதை பிராமணருக்கு தானம்செய்து மிகுந்த உருண்டையை உரலில் போட்டு பாலவிட்டு, சுமங்கலிகளுடன் பாட்டு பாடிக்கொண்டு, கருப்பங்கழிகளால் இடித்து, பிறகு பிராமஹ்ணர்களையும் ஸதிரீகளையும் பூஜைசெய்து அவர்களுக்குப் பழம் தாமபூல தக்ஷணதிகளைக்கொடுத்து, அறுசுவையுடன் திருப்தியாக, அன்னமளித்து, பிறகு, தீர்த்த பரஸாதங்கள் நாமும் சாப்பிடவேண்டியது மேற்சொன்னவாறு ஐந்து வருஷம் இந்த விரதம் அதுஷ்டித்துக்கொண்டு வருது, ஆரம்பத்திலாவது, மத்தியிலாவது, கடைசியிலாவது, உததியாபணை (அல்லது) விரத பூர்த்திசெய்யவேண்டியது. உததியாபணைக்ரமத்தைச் சொல்லுகிறேன்கேள் முதலில்

லக்ஷ்மீ நாராயணப பிரதிமைகளை சகதிக்குத தககபடி பொண்ணினாலாவது, வெள்ளியினாலாவதுசெய்து, சுத்தமான இடத்தில் கோமயத்தால் மெழுகிக் கோலங்களிட்டு அவ்விடத்தில் இலைகளபோட்டு ஐந்து படிக்குக குறையாமல் வெணமையான் பசுசரிசிககொட்டி அதில் பிரதிமாசோ தனம் அப்பிஷேகமசெய்து வைத்து, மேற்சொன்ன பிரதிமைகளை வைத்து பிரதிமைகளுக்கு பிரதயேகமாக வஸ்திரங்களைக்கட்டி சந்தன்புஷ்பாதிக்களால் அலங்கரித்து பராண பரதிஷ்டை செய்து தூபதீப நைவேததியாதி ஷோடசோபசாரங்களால் லக்ஷ்மிநாராயணர்களைப்பூஜித்து ஐந்து தரம் பிரதக்ஷண நமஸ்காரங்கள் செய்து, இராததிரி முழுமையும் நித்திரையில்லாமல் ஒரேமனதாய் புராண சீரவணுதிகள்செய்து மறுநாள் உதயத்தில் ஸநாநாதி யனுஷ்டானங்கள் முடித்து, புராப்பூஜாதிகள்செய்து சாதுவாயும் குடுமபியாயுமிருக்கும் பராமஹ்ணருசகாவது, (புரோஹிதருக்காவது) பரதிமாதானஞ்செய்து, இரண்டு சுமங்கலிகளுக்கும், பதினாறு பராமஹ்ணருக்கும், தாமபூல் வஸ்திர தக்ஷணைகளால் திருபதிசெய்து, தம்பதி பூஜைகளும் நடத்தி, பரதுமிதராகளுடன் ஷடரஸோபேதமான போஜனம் செய்வித்து, தாம்பூலம் கொடுத்தது இவ்விதமாக சக்திக்குத தககபடி விரதபூததி செய்யவேண்டிபது விரதோதத்தியாபனை செய்யாதவர்கள் புழுவாய பிறப்பார்கள் ஆகையால் இந்த விரதம் செய்கிறவர்கள் எல்லோருக்கும் தங்கள் தங்கள் கோரிகைகள் பூரத்தியாய முடியும் இந்த விரதம் திருபதியோடு செய்கிறவர்கள் இம்மையில் ஸகல் செளக்கியங்களும்னுபவித்து, மறுமையில் ஸவாககாதி போசங்களடைவார்களென்று ஸ்ரீமஹா லக்ஷ்மியால் அநத இல்ல நாராயணியென்னும் பெண்ணுக்கு உபதேசிக்கம்

பட்டது இவ்விரதத்தை யா செயதாலும் உலகத்தில்
 லக்ஷ்மிகடாஷ்முண்டாகி, சௌபாக்கியம் அடைநது நெடு
 நாள் வாழ்நது பிறகு சதகதி அடைவார்களென்று, ஸ்ரீமந்
 நாராயணனாலும் சொல்லப்பட்டது இல்ல நாராயணி
 என்கிற பெண் இவ்விரத, உதயாபீனையும் கரம்பபடி
 செயது பிறகு நறகதி அடைந்தாள் ஆகையாலபருந்தா
 வனத்தில் ஸத்தியப்பாமைபுடன் இருந்த சமயத்தில்
 நாரதரால் சொல்லப்பட்ட இம்மத்தனதவாத்சி விரதம்
 யா செயதாலும், அக்கதையை பகதியோடு படித்தாலும்,
 கேட்டாலும், ஸகல பாபங்களினின்று விடுபட்டு மேலான
 வைகுண்டபதவி அடைவா என்பது திண்ணமென ஸ்ரீமந்
 நாராயணராகிய கருஷ்ணமூர்த்தியால் சொல்லப்பட்டிருக்
 கிறது மேலும் பபவிஷயோத்தர புராணத்திலும், இவ்
 விரதத்தைப்பற்றி விசேஷப் பலனுண்டென்று சொல்லி
 யிருக்கிறது அப்புராணத்திலும் இதுவிஷயம் படித்துத்
 தெரிந்துகொள்ளலாம் மிகப் புண்ப சரித்திரம்

மத்தன த்வாத்சி விரத கதை

முற்றிற்று

—

உ
ஸ்ரீரஸ்து

ஸ்ரீக்ருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமீ விரதம்.

சு அதயஸதிதவா ரீராஹாரோ, ஸவேவாபபூதே பர
மேஸவர, பபோஜயாமி தேவகீபுதர, பூஜாமகருதவா வித
தானதம் நியமமநதரம சு துளவீதனஸமபுகதம, யஸதோ
யம, சிரஸாவஹேத ஸஸநாத ஸஸாவதீததேஷீ, ஸர்வ
யகஞ் பபலமலபேத சு வஸநதியானிதீததானி, புண
யானிபபுவனதரயே, தேபயஸதீததஸ ஹஸரேபயம் பாவ
நேபபியோ நமோநமம் கலசோதக ஸதாபன மநத்ரம
சு பிபந்தம பரமதயாயேத ஸபருசநதம பாணிநாபரம,
விஸேகயமானம, பரேமாதர, முககம மாதா முஹூ
முஹூ பிறகு, சங்கபம செயகிறது ஏவங்குண, விசே
ஷண விசிஷ்டாயாம, சபபதிதௌ, அஸமாகம ஸஹ
குடுமபாகாம, க்ஷேமஸதைய, விஜய ஆபுராரோகய,
ஐஸவாயாபபி வருதயாததம, ஸகலமனோரததாவாப்தயாத
தம, ஸமஸ்தஜன்மராஜித பாபரிவருதயாததம, புத்ர
பௌதராபபி வருதயாததம, ததர்மாதத காமமோக்ஷ
சதுவிததபபலபுருஷாராதத விதயாததம, ஸ்ரீகோபிதேவி
தேவகீ வஸுதேவஸமேத ஸ்ரீக்ருஷ்ண முத்தியை,
ஸ்ரீக்ருஷ்ணபரீதயாததம, கருஷ்ணஜன்மாஷ்டமீ வரத
புணயகாலே, ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணபூஜாநகரிஷ்யே (நமம்)
ததநக, கலசபூஜா, சங்கக பூஜா, பீட்டார்ச்சனம, கருதவா,
அதத ஸர்வாவநேந, ரஜதேந, தாம்பிரேண, மருணமயே
நவா, ஸ்ரீகோபாலக்ருஷ்ணபரதிமாமகருதவா, பூஜாமகரிஷ்
யே (நமம்) பொன, வெளளி, செம்பு, அல்லதுமண்ணினு

வது, கோபாலாகனையும், ஸ்ரீ கருஷ்ணனையும், பிரதிமாருப
மாய செயதுவைத்து பூஜிக்கவும் மூலமந்திரேணவா,
விஷ்ணு ஸுகதேனவா, ஸாவம பரதிவாகயேந பூஜயேத
தீமான் அதத தயான ஸலோகம் ஸ்ரீ கருஷ்ண கோபீஜன
முகய விஷ்ணோ, பரமஹாண்ட குஹிமப்பரவாஸுதேவ,
கோபஸதரீ ஸஹஸர ஷோடச வல்லபபாகய, கோவிந்த
பீதாமபரசங்கச சகரின ஏவமதயாதவா ஹரிமஸமயக,
ஸ்ரீ கருஷ்ணம் விஸபருபிணம், இஷ்டகாமயாராதத சித்
யாததம், பூஜாம குரயாத யததாவிததி ஆவாஹயாமி
தேவேச விததகந்ததாவஸேவித யதரஹஸயிதம் புண்
யம், ஸாவபாப ஹரோஹரி: தேவகீவஸுதேவ ஸமேத
ஸ்ரீ கோபாலகருஷ்ண பரீதயாத்தம் ஸபரிவாரேண, ஆவா
ஹனம் ஸமாபயயாமி தேவதேவ ஜகனனாதத ப்ரணத:
கலேசநாசன, ரதனவிமஹாஸனம் திவயம் கருஹாண
மத்துஸுதன ஸ்ரீதேவ.. நம: ரதநசிமஹாஸநம் ஸ . மி
வாஞ்சசிதம் குருமேதேவ துஷ்கருதஞ்ச விராசய, பாத
யம் கருஹாண பபகவன், மாதரு துத்ஸநகஸமஸதித.
ஸ்ரீதேவகீ... நம: பாத்யம் ஸ..மி குருஷ்வமே தயா
நேவ, ஸமஸாராதிபயாபஹ, தத்திக்ஷீரஜலோபேதம்,
கருஹாணாகயம் நமோஸதுதே, ஸ்ரீதேவகி.. நம: ஆக
யம் ஸ..மி ஸ்ரீவதஸ்தாநக ஜகத்ரூப ஸ்ரீ ததத ஸ்ரீநிகேதந
உபேநதிரதேவகீபுதர, கருஹாணசமநீயகம் தேவகீ. .
நம: ஆசமநீயம் ஸ....மி கோபவேஷ நமஸது..யம், தத்தி
க்ஷீர ஸமனவிதம், மததுபாககம் கருஹாணேணதம், மயா
தததம்ஹிகேசவ தேவகீ..வஸ நம: மததுபாககம்
ஸ . யாமி சாவாய ஸவாகபதயே, கோவிந்தாய மஹாத்
மனே, ஸநாநம் பஞ்சாமருதம், தேவ, க்ருஹாணஸூர
ஸத்தம், தேவகீ. வஸு. நம: பஞ்சாமருத ஸநாநம்

ஸ . .மி நாரிகேளோதகம் கங்கா, யமுனாதிஸமுதப்பவம்,
 சுததோதககருஹாணேச ஸநாநம் குருயததாவிததி.
 தேவகி .நம: ஸ்நாநம் ஸ மி ஆசமயதாம் ஜகன்னாதத
 ஸமஸாராநவ தாரக, கோவிநத பரமானந்த விஸ்வரூப
 நமோஸதுதே தேவகி ஸமேத... நம: ஆசமநீயம் ஸ மி
 பீதாமபராணி ஸாவேச, நானாவஸதரோட சோபபித
 ததாரயேத விஸ்வரூபாதமன, ஸ்ரீகருஷ்ணஜகதாமபதே
 தேவகிவஸு கோபால....ஸவா...நம: பீதாமபரத தார
 ணம் ஸ. மி பரமஹஸ-ஓதரம் சோபவீதம் தரயீநாத்த,
 தசராததர, கோவிநத பரமானந்த, வாஸுதேவாயதேநம:
 தேவகி .. வஸு ஸமே. .நம: எக்ஞோபவீதம் ஸ.. மி
 கேபூரவலயமசைவ, கரைவேயம் குண்டலதவயம், அங்
 குளீயகரதனாநி, பபூஷ்ணரிது கருஹயதாம் தேவகி
 வஸுதே. ஸ நம: ஸாவாபபராணி ஸ .மி சந்தநா
 கருகஸ்தூரி, ககனஸாரஸமனவிதம், கநதம் கருஹாண
 கோபால, நநாகநதாமஸததாரய தேவகி .கோபா..
 நம: கநதம் ஸ மி கோவிநத பரமானந்த ஹரிதரா
 ஸஹிதா க்ஷதான, விஸ்வேஸ்வர விசாலாக்ஷ, கருஹாண
 பரமேஸ்வர தேவகி ..ஸமேத...கோபா.. .நம: ஹரித்
 ராக்ஷதான ஸ....மி சாமநதிகா வகுள சம்பக பாட
 லாபஜ, புனனாக ஜாஜி கரவீரஸாலபுஷ்பை: பிலவபர
 வாள, துளயீதளமலலிகாநி, தவாம் பூஜயாமி, ஜகதீஸ
 வர வாஸுதேவ கோபலகிருஷ்ணப்பான்னம்: பரிமள
 பதரபுஷ்பாணி பூஜயாமி ஸ்ரீ கருஷ்ணம் பலபத்ரஞ்ச,
 வஸுதேவஞ்ச தேவகிம ரோஹிணீஞ்ச ஸுபதராஞ்ச,
 யசோதாநந்தமேவச தூககாம சைவ முனீமஸசைவ பூஜ
 யேதகோபவாததனம் பரமஹாதீன் பூஜயேத் அஷ்டதிக
 பாலகான் பூஜயேத கஸ்யபாதிஸப்த இருஷீன் பூஜயேத.

அத்தாங்க பூஜா.

தரிவிகரமாய நமஃ	பாதௌ பூஜயாம்
கங்காபரபவாய	குலபௌ பூ—மி
விஷ்வகஸேநாய	ஜங்ககே பூ—மி
ஜநாததயை	ஜானுநீ பூ—மி
நீலாமபராய	ஊரு பூ—மி
கருடவாஹயை	கட்டிம பூ—மி
லோகபரபவாய	குஹயம பூ—மி
பதமநாபபாய	நாபபிம பூ—மி
தாமோதராய	உதரம பூ—மி
கௌஸ்துபபத்தாரினே	ஹ்ருதயம பூ—மி
வனமாலினே	ஸதநௌ பூ—மி
கம்புகரீவாய	கணட்டம பூ—மி
திவ்வியாயுததாய	ஸநதௌ பூ—மி
சாராஹபாணயே	பாஹுன பூ—மி
சகரத்தராய	ஹஸதௌ பூ—மி
சநதரமுக்காய	முககம பூ—மி
தேவகாப்பாய	ஓஷ்டம பூ—மி
உபேநதராய	ககராணம பூ—மி
புண்டரீகாக்ஷாய	நேதரே பூ—மி
விஷ்டரஸ்ரவஸே	கானௌ பூ—மி
மாத்தவாய	லலாடம பூ—மி
ஸாவாதமனே	சிரஃ பூ—மி
தேவகீஸனுவே நமஃ	ஸாவான்யங்கானி பூ—மி

அனநத விரதத்திலுள்ள 108-நாம கருஷ்ணஷ்டோத்
திரத்தைப் பார்த்து பூஜை செய்துக்கொள்க

தூபதீப நைவேதயங்கள்.

சு. தசாங்கம் சூக்ருலம் த்தூபம், கோகருதேந ஸமன்
விதம், ததூபம் கருஹாணதேவேச, ஸாவலோக நமஸ்
கருத. தேவகீ வஸுதேவ ஸமேத ஸ்ரீ கோபால க்ருஷ்
ணாய நம: ததூபமாகராபயாமி த்ரிலோகேச மஹா
தேவ ஸாவகஞானபரதாயக, தீபம் தாஸ்யாமி தேவேச,
ரக்ஷமாமி பபக்தவதஸல். தேவகீ வஸு ..கோபால..நம:
தீபம் தாசயாமி ஸாவ பபக்ஷயைஸச ப்போஜ்யைஸச,
ரஸைஷஷ்ட்பபிஸ ஸமன்விதம் நைவேத்தியநது மயா
நீதம் கருஹாண புருஷோத்தம ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்
ணாய நம: பபக்ஷியப்போஜ்யாதீன் நிவேதயாமி ஸுத்
தாரஸம் ஸுவிபுலம் மயானீதநது மாததவ, கிருஹாண
கலசானீதம், யததேஷ்டம பபபுஜ்யதாம் ஸ்ரீ கோபால
... நம: பூவார்போசனம் ஸ...மி பானீயம் பாவனம்
ஸரேஷ்டம், யேலகாதி ஸுவாஸிதம் காபபூரவாஸிதம்
தோயம் பரீதயாததம் மததுஸுதன மத்தியே மத்தியே
பானீயம் ஸ. மி உததார்போசனம் கராஹயம் ஹஸத
பரக்ஷாளனம் குரு அனந்தரம் பாதபரக்ஷாளனம் குர்
யாத ஸவாமிக்கு அமசையானபிறகு கைகாலகளை சுத்தி
செய்து வைக்கிறது பிறகு சு பூகீபபலைஸகாபபூ
ரைர் நாகவல்லீ தனையுதம், லவங்கேலா சூனயுகதம்,
தாம்பூலம் பரதிக்குஹயதாம் ஸ்ரீ தேவகீ வஸுதேவ
ஸமேத கோபாலாய நம: தாம்பூலம் ஸ....மி. ஸவாண
புஷ்ப மிதம்தேவ, க்ருஹாண புருஷோத்தம, கோடி
ஸுராய பரதீகாசம், ஸவாணபுஷ்பம் மனோஹரம். கோ
பாலக்ருஷ்ண ஸவாமிநே நம: ஸ்வாணபுஷ்பம் ஸ..மி
காபபூரவாதி ஸமயுகதம் தீபமாலாமனோஹரம், நீராஜனம்

கருஹாணேச, தேவககியாநநதவாததன தேவகீ வஸு
தேவ ஸமேத ஸ்ரீ கோபால கிருஷ்ணய நம, காபபூரநீரா
ஜனம ஸ....மி ஸ்ரீ கருஷ்ண ஸாவலோகேச, நானபுஷ்பை
ஸுராஜிதை புஷ்பாஞ்ஜலிம பரதாஸ்யாமி, கருஹா
ணேச மயராபிதம் ஸ்ரீ கோபாலாய நம புஷ்பாஞ்ஜலிம
ஸ மி சு தேவ தேவஜகனனாதத, வாஞ்சிதாராதத பப
லபரத, பரதக்ஷிணம் கரோமிதவாம, ஸம்ஸாரானவதா
ரசு ஸ்ரீ கோபாலாயநம பரதக்ஷிணம் ஸ....மி சு
கிருஷ்ணய வாஸுதேவாய, தேவகீ நநதனயச, நநத
கோப குமாராய கோவிந்தாய நமோநம ஸ்ரீகோபால
கிருஷ்ணயநம ஸாஷ்டாங்க நமஸகாரான் ஸ மி சு
அபராதத ஸஹஸராணி, கரியநதேஹாநிசமமயா, தாஸோ
ஹமிதிமாம மத்வாக்ஷமஸவ புருஷோத்தம என்று பபக
வானை பராததனை செய்கிறது ததோகநதாக்ஷதை
புஷ்பை பூஜயேச சநதரமணடலம் சநதரமணடலத்தை
பூஜையெயது பிறகு, அராககியம் விடவேண்டியது அராக
கியத்துக்கு வேண்டிய புஷ்பம், அக்ஷதை, பழம் வைத
துக்கொண்டு அறகியம் விடவேண்டியது

அர்க்ய ஸலோகங்கள்.

சு ஜ்யோதிஷ்மதே நமஸதுபயம், நமஸதே ஜ்யோ
திஷாமபதே நமஸதே ரோஹிணீகாநத ஸுத்தாகர
நமோஸ்துதே மேற்சொன்ன ஸலோகம் சநதர பராத
தனை செய்கிற மந்த்ரம் (1) சு ஜாத் கமஸவததாராத
தாய, பபூபபாரோததாரணயச, தானவானும விநாசாய,
வஸுதேவ குலோதபபவ ஸ்ரீ கோபாலகிருஷ்ணய நம
புரததமாராககியம் ஸமாபபயாமி. (2) சு பாண்டவா
நாம ஹிதாராததாய, ததாமஸமஸதாபனயச, கௌரவா
னாம விநாசாய வஸுதேவ குலோதபபவ ஸ்ரீகோபால

கிருஷ்ணய நம: தவிதியாககியம ஸ மி. (3) சு ஸ்ர வணயாம கருஷ்ணபேக்ஷது அஷ்டமீரோஹினீயுதா, தஸ யாம சநத்ரோதயே, ராதரௌ பாலகிருஷ்ண ஸமுதப்பவ: ஸ்ரீ கோபாலகருஷ்ணயநம: திருதியாககியம ஸமர்ப்பயாமி. (4) சு சந்த்ராககியம சு க்ஷீரோதாரணவஸமபூத அத் திரிநேத்ர ஸமுதப்பவ, கிருஹாணூர்க்கியம மயாதத்தம, ரோஹிண்யாஸஹிதஸ சசின், ஸ்ரீகோபால க்ருஷ்ணய நம: சநத்ராக்கியம ஸமா .மி சு யஸயஸமருதயாச நமோகத்யா இநத ஸலோகம கடைசியிலசொல்லி அக்ஷ தையும், ஒரு திருததொளா துளசீதளம (அல்லது) புஷ பமசோதது ஜலததோடு பகவானுகரு அரபபணம செயப வேண்டியது பூஜை முடிந்தது

விரதப்பல ஸ்லோகங்கள்

சு நம: பரமகல்யாணநமஸதே விஸவமங்கள் வாஸு தேவாய சாநதாய, யதூநாமபதயே நம: நாரதௌவாச. சு. ஜயநதியாஸசைவ மஹாத்மியம், ஸ்ரீ கருஷ்ணஸய மஹாத்மந: யதருதவாஹம கமிஷ்யாமி, தத்விஷ்ணு: பர மமபதம்|| பிதாமஹௌவாச|| ஸருணுவதஸபரவக்ஷ்யாமி, ஜயநதயாஸச பரபபாலகம ஜயமபுண்யஞ்ச லபபதே சிக் ரம பாபஸயநாசனம் ஸமரணாத கீரததனாதபாபம், ஸப்த ஜன்மராஜிதம் முனே, ஜயநதிஹரதே ஸாவம கிம்புநஸ சோபவாவிநாம, கருஷ்ணஜன்மாஷ்டமீலோகே பவிதரா பாபநாசனீ கரதூநாஞ்ச பபலமதேஷாம தீரததாயுத ப்ப லம பபவேத

பபல ஸலோகங்கள் முற்றிற்று

கதை ஆரம்பம்.

—o—o—o—

ஸ்ரீ முனிஸரேஷ்டராகிய நாரதா உலக நன்மைக்காக சத்தியலோகம் சென்று, அவ்விடத்தில் வெண்தாமரையில் பிறந்து பதமாஸனத்தின்மீது எழுந்தருளியிருந்த பிரமஹ தேவரைநோக்கி, “ஹே பிதா” ஸ்ரீ கருஷ்ணஷ்டமீ விரத மகத்துவத்தைபற்றி யான் கேழகக விரும்புகின்றேன் ஆகையால், தாங்கள் தயவுகூர்ந்து எனக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று நாரதா கேட்டா அதற்கு பிரமஹ தேவா, “ஓ என குழந்தையாகிய நாரதா சொல்லுகிறேன் கேள் அவ்விரதம் கலியுகத்தில் ஜனங்களுக்கு நேருமபடியான எல்லா பாவங்களையும் பஸமரகருமபடியானது, ஜயத்தையும், நன்மைகளையும் கொடுக்கும்படியானது அதாவது ஜயநதி என்று நினைத்தவளவில, ஏழு ஜன்மங்களில் தான்செய்த கொடிய பாபகருதயங்கள் நாசமடையும் போது, ஜயநதி தினத்தில் உபவாஸம் செய்தவர்களின் மஹா பாபங்களை போகக்குமென்பதில் ஐயமுண்டா இந்த கருஷ்ணஜன்மாஷ்டமி, மஹா பாவங்களைப் போக்குவது மன்றி, அஸவமேதமும், தீர்த்த ஸநாநங்களும்செய்த பபலனுமாம் ஜயநதிதினத்தில் உபவாஸமிருந்தால் ஆயிரம் காராம்பசு, ரதனகோடிகள் ஆயிரம் கணக்காகவும், அஸவ கஜதானங்களுடைய புண்ணியப்பலனும், அளவற்ற ஆபரணாதிகள் குருக்ஷேத்ரத்தில் தானம் கொடுத்தப பலனும், கோடி கன்னிகாதானப் பலனும், அடைவார்கள. குருவைக் குறித்தாவது, தன் எஜமானனைக் குறித்தாவது, பிராம்ஹணனின் பொருட்டும், தான் செய்த தேஹத்தியாகப் பலனும், ஆபத்திலிருக்கிறவார்களுடைய கஷ்டங்களை

விமோசனம் செயத புண்ணியமும், தீர்த்தயாத்ராப பல
 னும் அடைவாராகள் சத்தியவான்களுக்கு கிடைக்கும்
 புண்ணியமும், பெளரன்மாவாஸ்யாதி ஸங்கிராந்திகளில்
 பிதூாதேவதைகளை உத்தேசித்து செயத, தீர்த்த ஸநாநப்
 பலன்களும், தற்பணதிகளசெயத புண்ணியமும், அநேக
 துவாதசி பாரணதிகளால் தங்களுக்குகிடைக்கும் நன்மை
 யும், ஜயநதிதினம் ராததிரி ஜாகரணம்செய்த புண்ணிய
 மும், அம்பரீஷா, காதி, சிசுபாலாதி, இராஜ சிரேஷ்டாக
 ளால் தேவதேவரான தேவகீபுத்திரனை திருபதிப்படுத்த
 கிருஷ்ணாஷ்டமியில்செயத விரத விசேஷங்களாலும், இப்
 பூமியில தங்களுக்குகிடைத்த இராஜஜிய லாபமடைநதப
 பலன் அனுபவித்ததுக்கொண்டிருநது, முடிவில் பபகவானு
 டைய கிருபைபினால் வைகுண்டபதவி யடைவாராகள்
 மேலும் வாலமீகி, வாலககிலயாள, வசிஷ்டா, கௌதமா,
 ஜாமதகனி முதலிய மஹரிஷிகள இவ்விரதமனுஷ்டிதது
 செய்தாராகள் ஆவணிமாத கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமீதிதி
 யில் ரோகணி நக்ஷத்திரததில் இவ்விரதானுஷ்டானம் செய
 தால் சதுரபபுஜரான சககிரபாணியினுடைய பாதஸேவை
 யால் அளவற்ற பாவங்களினின்று விலக்கி நற்கதியடை
 யச செயவா இவ்விரதம் எல்லா கோரிககைகளையும்
 கொடுக்கக்கூடியதாய்கையால் முருநதனமுன் பகதியோடு
 மூன்றேமுககால் நாழிகையாவது பூஜிதது பபஜனம் செய
 வாராகளேயாகில, அவர்களுடைய பாவங்களெல்லாம் வில
 கும இதுவுமன்றி கருஷ்ணாஷ்டமி தினத்தில, சாபபிடுகிற
 வாகள் மூவுலகிலும் பாபங்களுையே அனுபவிக்கிறவர்களா
 வதுமன்றி, சூததிரானனம், பரேநானன பபோஜனங்
 களால் அடையும் பாவத்திற காளாவாராகள் இவ்விரதம்
 அனுஸரிதது செய்யாத மனிதன், கோஹத்தியை, பிரமஹ
 ஹத்தியை, ஸதிரீஹத்தியை, களகுடித்தல, மூரககர்கள்.

பரான்னாஸகதாக்கள் அடையும் பாபங்களுக்கு ஆளாவார்களெவ்வளவும ஸுக்கம் அடையார்களென்றாரதா ! கருஷ்ணஜயந்தி தினத்தில், ஸ்ரீ கருஷ்ணனை யார பூஜைசெய்கிறார்களோ, அவர்கள் தேவகீபுத்திரராய அவதரித்த புருஷோத்தமனுடன் கூடிசந்தோஷமாய பரஸன்னமுகமாய வாழ்வார்கள் ஆகையால், இவ்விரததினத்தில் தேவகீஸகிதமாக, ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஆராதிப்பவர்கள், சுகமாயவிஷ்ணுபாதத்தைசேரவார்கள். ஸ்ரீலக்ஷ்மீகடாக்ஷமும் பூரத்தியாய உண்டாகும். வாஸுதேவ ஸமரணையால், ராஜீக தைவிகமான ஸாவபயங்களும், சூரியனைக்கண்ட பனியைப்போல நீங்கும் உலகத்தில் பசு தனதானிய ஸம்பத்துகளுடன் குடுமப வருத்தியாய வாழ்ந்து கடைசியில் மோக்ஷ ஸாம ராஜ்ய மடைவார்கள் ரோகத்தினாலும், துக்கத்தினாலும் உண்டாகும் பயங்களெல்லாம் பஸம்மாகும் கலஹங்களும், உபத்திரவங்களும் கினவிலும் உண்டாகாது மேலும் இன்னொருவிசேஷமுண்டு இந்த ஸ்ரீஜயந்திவிரதம், ரோஹிணீநக்ஷத்திரமகூடிய புதன்கிழமையிலவரும் ஸமயத்தில் விரதம்செய்கிறவர்களுக்கு, குலவிருத்தியும் எவ்வித ஜெயமும் உண்டாகும் ஒ! முனிஸரேஷ்டரே பலமுறை ஏன் சொல்லவேண்டுமே, இவ்விரதத்தில் தாய்தந்தைகள், குரு முதலானவர்களை பூஜித்தப பலனுண்டாகும் என்று சொல்ல, நாரதா இன்புறறு மறுபடியும் பிரம்ஹதேவரைப் பார்த்துப் பிராரத்தித்து ஜெயந்தீவிரதம், எவ்விதமான விதிவிதாயகத்துடன் அனுஸரித்து செய்யலாமோ அதை எனக்கு உபதேசிக்க வேண்டுமென்று கேழ்க்க, நாரதரை நோக்கி பிரம்ஹதேவா சொல்லுகிறா பூர்வத்தில் ஹரிச சந்திரன், ஸனதகுமாரரை பிராரத்திக்க, அவரும் இவ்விரதத்தையே உபதேசித்தாரா எந்த விரதமாகிலும் ஊக்கத்துடன் கிரமமாய் செய்தால், பலன் உண்டாகும் விதிப்

படி செய்யாத விரதங்களால் கேஷமமுண்டாகாது ஆகையால், பகதியோடு, இந்த விரததினத்தில், மத்தியான்ஹ் வேளையில், படடிணி அல்லது உபவாஸமிருந்து, புதர மித்ர களத்திராதிகளுடைய கேஷமத்தை உததேசித்து, எள்ளு, நெல்லிப்பருப்பு இவைகளை அரைத்து தலையில் தேய்த்துக்கொண்டு ஸநாநம் செயது, துளசிதளத்தை கலந்த சுத்தஜலத்தில், மத்தியான காலத்தில் அனுஷ்டான அதிகள முடித்துக்கொண்டு, நிமமதியான மனதுடன் பரி சுத்தமாய யிருந்துகொண்டு வீட்டின் மத்தியிலாவது, விஷ்ணு ஆலயத்திலாவது, கோமயத்தினால் ஸதலத்தை சுத்தமாய மெழுகி, கோல அலங்கரிசம்செய்து அவ்விடத்தில் ஒரு தலைவாழை பிலையைப்போட்டு அதினமீது பச்சரிசியைக்கொட்டி, ஒரு புதிதான கும்பமவைத்து அதை சுநதனாகுத்தபுஷ்பாதிகளால் அலங்கரித்து, வஸ்திரம் சுத்தி அநத கலசத்தின்மேல், திரவியலோப மிலலாமல், சக்திக குத்தக்கபடி, பொன்னாலசெய்த பாலகருஷ்ண பிம்பத்தை வைத்து, கிரமமாய பூஜைசெய்யவேண்டியது இவ்விதமாகவே, ஸராதத, தான, ஹோம, திர்த்தயாத்திரைகளிலும், எல்லா விரதங்களிலும், குறைவின்றி ஏராளமாய சக்திக்ருத தக்கபடி செய்யவேண்டும் அப்படி குரு ஆகளுதவறி தங்களிஷ்டப்படி செய்கிறவர்கள் நரகத்திற்கு காளாவார்கள் ஆகையால் எநத விரதமானாலும், நியமதுடன் கிரமமாய்செய்யவேண்டும் இன்னும், தேவகோப பத்திலிருந்து அவதரித்த ஜகத்பிதாவாகிய ஜநாததனை ஜெனமித்த ஸமயத்தில் ஜாதகாமாதிகளநடத்தி, சக்திக்ருத தக்கபடி பக்தியுடன், கோ, பபூ, தானீய, பபல, வஸ்திர தானங்கள் செய்யவும் “சுலோகம்” அதிதே தேவமுதஸ, துவம், ஸாவபாபரணாசினி, அதஸதவாம் பூஜயிஷ்யாமி, பபீதோஹம் பபலஸாகராத், பூஜிதாவி யத்தாதேவை;

பிரஸன்னாதவம் வராதே, பூஜிதாசயதாபபகதியா பிரஸா
தம குருஸுவவரதே என்கிற இந்த புராண சுலோகங்க
ளால் தேவகீபராததனைபும செயயவும சு அவதாரஸ
ஹஸராணி, கரோதிபபகவான் ஹரிஃ, தேஷாமசைவது
மாஹாதமியம், கஸகிதஜ்ஜாநதிவைப்புவி, தேவபரமஹா
தயோயேபபி, ஸ்வரூபமநவிது ஸதவ அதஸதவாம பூஜ
யிஷ்யாமி, மானுருதஸநகஸமஸதிதம், வாருசகிதம் குருமே
ததர, துஷகருதம் சைவநாசய, கருபாமகுருஷ்வமேதேவ
ஸமஸாராதிபபயாபஹா, என்கிற இந்த ஸலோகங்களால்
ஸ்ரீக்ருஷ்ணப்ராதத்தனைசெயது அராத இராததிரியில பன்
னிரண்டுமணிககு, ஆவாஹநாதிஷோடசோபசாரபூஜைகள்
செய்து, சநதிரோதய ஸமயததில் வெளியே புறப்பட்டு,
அவவிடத்தில் பழங்கள் புஷ்பங்கள் சநதநாதிகளால்,
அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியின்மீது, சநகததினால் தீராததம்
எடுத்ததுகொண்டு, சநதிரனை உததேகித்து அரக்கியம்
விடவேண்டியது சு க்ஷீரோதாராவஸமபபூத ஹ்பததி
நேதரஸமுதபபவ, கிருஹாணாக்கியம் மயாதததம்,
ரோஹிணயா ஸஹிதஸசலின் ஜயோதஸநாபதே நமஸ
துபபியம், நமஸதே ஜயோதிஷாமபதே, நமஸதே ரோஹி
ணீகாரத ஸுததாகரநமோஸதுதே பிறகு இளநீர்ஜல
மெடுத்தது சநகததில் விட்டுக்கொண்டு கீழே வரும்
சுலோகத்தால், ஸ்ரீக்ருஷ்ணபபிரீதியாக அரக்கியம் விட
வேண்டியது சு ஜாதஃ கமஸவத்தாராததாய பபூபபா
ரோததாரணயச, பாண்டவாணம் ஹிதாராததாய தாம
ஸமஸதாபநயச, கௌரவாணம் விநாசாய, வஸுதேவ
குலோத்பபவ தேவகீகாபபஸம்பபூத, பபகதாராமபபயப
ரத, கருஹாணாக்கியம்மயாததத்தம், பிரவீதபுருஷோததம்
க்ருஷ்ணாக்கியம் விடவேண்டியது அநத இராமுமுதம்,
பபகவத் கதைகளால் ஜாகரணமசெயது, தூபதிபரைவேத

தியதாமபூலங்களகொடுத்து, காப்பூர தீபாராதனைசெய்து, சங்கீதவாததியம், நிருததியம் இவைகளால் பகவானை ஆராதனைசெய்தால், பூவஜென்மாரதிரததில் செய்த தங்கள துரிதம் பாவும், தீயிலகப்பட்ட துநுமபைப்போல பஸம்மாகும் இதுவுமதவிர, மறுநாள அதிகாலையில் ஸநாநாதி, சந்தியா அனுஷ்டானங்களை ஒரே விலையான மனதுடன் தீர்த்துகொண்டு, ஷ்டரஸோபேதமான சிதரான்னங்களுடன் அன்னப்பிரதானம் செய்து, ஆபால் விருதத பரியந்தம் பநதுமிதராதிகளுக்கு போஜனங்களால் திருபதிப்படுத்தி, பிறகு தான் போஜனம் செய்யவேண்டியது இவ்விதமாய் செய்பவர்களுக்கு அஸாததியமான விஷயம் ஒன்றும் கிடையாது மேலும் இவ்விரதம் செய்யும் ஸதீர்களுக்கு, தெளாபயாககியம், வைதவ வியம் முதலிய பலவித துன்பங்கள் வராமல் நீங்குவதுமன்றி, இருபத்தெட்டுக்கோடி ஏகாதசி உபவாஸம் செய்த புண்ணியபலன்களுண்டாகும் ஆகையால், இந்த விரதம் விதிப்படி கலபத்தில் சொன்னபிரகாரம் செய்கிறவர்களின் மகிமையால், வீணை, வேணு, மருதங்க, வாத்ய விசேஷங்களால் கூடிய தேவவிமானங்களிலேறி, கருட வாஹனாதீசனான ஸ்ரீமஹாவிஷ்ணுவின் திருவடிகளைச்சேருவார்கள ஆகையால் ஸ்ரீராயனைக்கண்ட இருட்டு விலகுவது போலும், வருணப்பகவானால் பஞ்சம் நீங்குவதுபோலும், கசடற்ற கவியினால் மதிவிளங்குவதுபோலும், ஆதவனைக்கண்ட பனிபறந்தோடுவதுபோலும் இந்த கருஷ்ணஜயந்தி விரதமானது, பாபமென்கிற கூட்டத்தை விலகிபோகச் செய்யும் கருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமீ விரதம் செய்யாதவன், பஞ்சமாபாபங்களுக்காளாவான கரஹண புண்ணியகாலத்தில், கோதான், கஜதான் முதலிய தானங்கள் செய்த போதிலும், இவ்விரதம்செய்யாவிடில் பிரயோஜனம் கிடை

யாது ஆகையால், ஓநாரதரே! நீர் இவ்விரதம், அனுசரித்து
செய்யபடுமென்று சத்தியமாயச சொல்லுகிறேன் முன்னே
ஹரிசசந்திரன் செய்து, அநேக சித்திகளடைந்தார் கங்கா
நதிகள்கூட இந்த விரதத்திற்கு ஸமானமாகாது இவ்விர
தம், ததாம், அராதத, காம, மோக்ஷங்கள் முதலியன கொடுக்க
தக்கது இந்த விரதகதை எழுதியா வீட்டில பூஜை
செய்யப்படுகிறதோ அவர்கள் நாராயணன் சன்னிதியை
அடைவார்கள் இந்த விரததினத்தில் பக்கவாளை ஆரதிப
பார்களேயாகில் அவ்விடத்தில், ஸாவதேவஸமேதராய,
ஸாவேஸ்வரன் பரஸன்னமாவா சக்திக்ருத தக்கபடி
இவ்விரதம் செய்பவர்கள், ஸகல மாண்பாபங்களினின்றும்
விலக்கப்படுவார்கள் அன்றியும் வேதாதயான பபலங்களை
அடைந்து மிக பரிசுத்தமாய புருஷோத்தமன் பாதார
விரதங்களில் சேருவார்கள் இவ்விரதம் செய்வதால்,
ஆயிரகோதானபலனும், அநேகமான சுவானதானப
லனும் அடைவார்கள் இவ்வண்ணம் இவ்விரதம்செய்து,
வஸதிராலங்கார பூஷண தாமபூலாதிகளால், பிரதிமாதனம்
செய்யவேண்டியது இப்படி தான்செய்தால், இவ்வுலகில்
புத்திரமீததிராதி ஸகலஸொக்கியங்களையும் அனுபவித்து,
முடிவில் ஸ்ரீமதனநதன் பாதாரவிரத சமீபத்தில் சேரு
வார்கள் என்றுசொன்ன பிரமஹதேவன் வராததைகளைக்
கேட்டு நாரதா மிக ஆனந்தத்தோடு சந்தோஷபரவச
மடைந்தார்

இதி ஸ்ரீ பரம்ஹாணடபுராணே பரம்ஹ நாரதஸமவாதே,

ஸ்ரீகருஷணஜயந்தீவரத கததாவித்தானம்

ஸம்பூர்ணம்

ஸர்வம் ஸ்ரீகருஷணாயணமஸ்து

கிருஷ்ணஜயந்தி தினமகிமை.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜயந்தி விரதத்தை அனுஷ்டித்து செய்ய வேண்டியது ஆவணிமாஸம் கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமிதிதி ரோகிணி நக்ஷத்திரம் கூடியதினத்தில் நடத்துவது முக்கியம் அந்த கிருஷ்ணாவதாரமென்பது இருபத்தெட்டாவது சதுரயுகத்திலுள்ள துவாபர யுகத்தில், பரமாத்மாவாகிய 'ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவே வடமத்தூராகரத்தில் தேவகீ தேவிககி புத்திரனாக அவதாரம்செய்தாரா இதை “கோகுலாஷ்டமி” என்றும் ஆவணிமாத கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமிகளே பெயர் வழங்குகிறதுண்டு ஸ்ரீ கிருஷ்ணாவதார தினத்தில் பபகவானு ஸ்ரீமதேவபாகளுக்கு தெரிந்து தெரியாமல் செய்த பாவங்கள் விலகிப்போம் இவ்விரதம் அனுஷ்டித்தால் ததாம், ஆத, காம மோக்ஷமென்னும் நான்குவித புருஷார்த்தங்கள் கைகூடி வரும் அநேக காரம்பசுக்கள் தானம் செய்தபபலன் இக்கிருஷ்ணஜயந்தி விரதத்தினால் உண்டாகும் எவர்கள் இவ்விரதத்தை பக்தியோடு செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு லக்ஷமீகடாக்ஷத்தை இடைவிடாமல் வெகுகாலம் அனுபவிப்பாராகள் ஆகையால் பரமஹ-க்ஷத்திரிய - வைஸய - சூத்திராதிகள் எல்லோரும் அனுஷ்டித்துசெய்தால் நன்மையுண்டு சிவ, விஷ்ணுபக்தர்களும், பாசுபதமத்ததிலேயே இருப்பவர்களும், ஸ்திரீகளும், அவசியம் அனுஷ்டித்து செய்யவேண்டும் அநேக தேசங்களே ஆளும்படியானவர்களும், இந்தவிரதம் அனுஷ்டித்து செய்யலாமென்று பாவதிக்கு பரமேஸ்வரன் உபதேசித்தாரா ஸ்ரீ கிருஷ்ணபபகவானுடைய கருபைக்கு பபாத்திராகளாகும் பொருட்டு அநேக இராஜாக்களும், ஞானிகளும், முனிவர்களும், பரமஹ்ணர்களும், இந்த விரதத்தை அனுஷ்டித்து மிக மேன்மைகளையும், இஷ்டாலாபங்களையும் அடைந்தார்கள்

ஸ்ரீ கருஷ்ணவதார காரணம்.

பபகவான் ஸ்ரீமன் நாராயணமூர்த்தியே, தேவர்களின் வேண்டுகோளால் பூமியில் ததாமததை நிலைநிறுத்தவும், அனபாகளுக்கு கருணை செய்யவும், துஷ்டர்களை ஸமஹரித்து சிஷ்டர்களை பரிபாலனம் செய்யவும், பூமிப்பாரததைக் குறைத்து லோகங்களை ரக்ஷிக்கவும், ஸ்ரீ கருஷ்ணனாக அவதரித்தாரா. ஏகரூபியான ஸ்வரணே தன சக்தியை மூன்றுவிதமாகச் செய்து, சிருஷ்டி, ஸ்திதி, ஸமஹரணங்கள் நடத்தும்படியான தரிமூர்த்தயாதமகமான மூன்று ரூபங்களை எடுத்து ஜ்வாதமாக்களை சிருஷ்டிக்கவும், ரக்ஷிக்கவும், ஸமஹரிக்கவும், ப்ரமஹா, விஷ்ணு, மஹேஸ்வரர்களாக அவதரித்தாரா பரமாதமா இவ்விதமாய் பராணிகளை ஆடடிவைக்கிறா என்கிற அனுமான பரமாணத்தை உலகத்தாருக்கு பரத்தியக்ஷமாய் அறிவிக்கும்படி ஸ்ரீ கருஷ்ணவதாரம் எடுத்தாரா சக்திக்குத்தக்க பகதி எனப்பதை தெரிவிக்க, பூரண பகதிமாண்கள் மோக்ஷத்தையும், குறைந்த பபகதிமாண்கள் தாமத பதவியையும், பபகவான் சிருபையினால் அடைகிறார்கள் இவைகளை உலகத்தாரா அறிய வேண்டி இந்த கலிகாவதாரம் எடுத்துக்காட்டினா அநதச் சமயம் தேவர்களையும், பூமியில் அவதரிக்கும்படி கட்டளையிட்டு, தானும் பூமியில் வாசம்செய்ய நினைத்தாரா

ஸ்ரீ கருஷ்ணன் பெருமை

இவரே முற்காலத்தில் அக்ராகளைக் கொன்றார் இவரே தேவாதி தேவராயிருந்தாரா பராணிகளை யுண்டாக்கி, அவர்களுக்கு மங்களம் கொடுப்பதிவரே உலகத்தை காப்பதுமில்லே தாமம் குறைந்தபோது தானே தாமத்திலிருந்து மேலும் கீழுமான உலகங்களைக் காப்பாற்றி, காரயகாரணமான நித்திய ஆதமாக்களையும் காப்

பாறறுகிஞா பபூத, பபவிஷ்யத வாததமானங்கனையும் அறிந்தவா இவரே யாகங்கனில் அஸ்தர சஸ்தர மந்திரங்களைச்சொல்லி துதிப்பதும் இவரையேதான் சதூரவே தத்திலும், இரதநதராதி ஸாமவேதங்களிலும் இவரையே துதிக்கின்றனா இவாதான் பரளபகாலத்தில் பாமஹ குகை எனனும் மூலபரகருதியில் பரவேசித்ததா பூமியின் ஸருஷ்டியும் கடலினின்று பூமியை உததரித்த ஆதிமூல மிவரே இவராலேயே பூமியை மூன்றடியாய் அளந்து ஜெயிக்கப்பட்டது காண்டவவனத்தை எரித்தவரிவரே. அராஜுன்னுகு வெண்குதிரை தந்தவரிவரே இவரையே லோகாராடடிய ரென்றும், அநதாயாமி எனவும் உபனி ஷத்தில் (வாஸுதேவ ஸ்வாமி) என்கிற வாஸுதேவரென றும் ஜீவாதமாககருக்கு அதிஷ்டான தேவதையாயிருடப தால் ஸங்காணரென்றும் “தபும நம” எனனும் தனம் போன்ற சுகத்தை தருவதால் பரதபுமனரென்றும், தடையை நீக்கி பரவாததியை உண்டாககுவதால், நானகாவ தான அனிருததரென்றும் சொல்லப்படுகின்றா இவருக்கு மேல ஒன்றுமில்லை இவருக்கே இந்தியாவில் பல இடங்களில் ஸதலங்களிருந்தாலும், சென்னையில் சமுத்திரக்கரையில் திருவல்லிக்கேணியில் ஏறப்பட்டிருக்கும், ஸ்ரீபாதத ஸாரதிகோயில் விசேஷமா யிருக்கிறது ஆகையால் ஸ்ரீ கருஷ்ணபகவானைக் குறித்து சொல்லவேண்டியது அளவற்ற விஷயங்களுண்டு ஆதிஸேஷனுக்கே இவரைப்பற்றி சொல்லமுடியா தென்பார்கள உலகத்தில் பரிசுத்தமான சூரியன் சந்திரன் முதலிய சுடாங்களும், பூவுலகங்களும் அவற்றின் அதிபதிகளும், மூவரும் தரேதாக்களும், (பராண, அபான, வயான, உதான, ஸமாந்தி) ஐந்து ஆகுதிகளும் எல்லாமிவரே

ஸாவம ஸ்ரீ கருஷ்ணாபணமஸது

உ
ஸ்ரீஸாமபதிவாய நம
ஸ்ரீரஸது

கேதாரேஸ்வர விரதகல்பம்.

ஏவங்குண விசேஷண விசிஸ்டாயாம அஸ்யாம சபப
திததௌ (பெண்கள மமப்பாதாஸஹ எனஹம், புருஷௌ
அஸமாகம் ஸஹகுநிமபாநாம் எனஹம் சொலலவேணடி
யது) மமகேசுமஸஸ்தாய விஜய ஆபுராரோகய ஐஸ
வாயாபபி விருதயாததம் ததாமாராதத காமமோக்ஷ சதூ
விதத பபலபுருஷாதத விததயாததம் ஸதஸநதான ஸகல
சௌப்பாகய சபப்பபலாவாபதயாததம் இஷ்டகாம
யாதத விததயாததம் வருஷே வருஷே பரபுகத ஸ்ரீகேதா
ரேஸவர தேவதாமுத்திஸ்ய கேதாரே ஸவரதேவதா பரீத
யாததம் கலபோகதபரகாரேண யாவசசகதி தயானாவாஹ
நாதி ஷோடசோபசார பூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நம:) ததநகத
வேக கலசபூஜாஞ்சகரிஷ்யே (நம:) ததாதௌ கணுததி
பதிபூஜாங்கரிஷ்யே (நம:) (கலசபூஜையும் கணபதிபூஜையும்
செயது பிரகு கேதாரேஸவரபூஜை ஆரம்பிக்கவேண்டியது
கலசம் அலங்கரித்து வைத்து கலசத்துக்கு பக்கத்தில
அமிக்குழவிக்கும் மஞ்சள குங்குலம் சநதனம் அக்ஷதை
யுடன் அலங்கரித்து பிரகுபராணபரதிஷ்டையும் லகுபூஜை
யும் நடத்தினவுடனே தூபதீபமும் ஒருபழத்தை நிறை நன
முமசெயது கறபூர தீபாராதனைசெயது அதன்பிறகு கேதா
ரேஸவரபூஜை ஆரம்பிக்கவேண்டியது பராணபரதிஷ்டை
வினாயக விரதத்திலேயே எழுதியபடி மந்திரங்கள் சொல்லி
சுவாமியின் போமாததிரம் மாற்றிசொல்லி பூஜைக்கி ஆரம்
பம் ரெயபவேண்டியது) தயானஸலோகம் சூலம் டமரு

ஶமசைவ ததானமஹஸ்தயுகமகே கேதாரதேவமீசானம
 கயாயே ததிரிபுரககாதினம கேதாரேஸ்வரஸ்வாமிநே நம:
 தயாயாமி “சு” கைலாஸசிககரே ரமயே பாவதயாஸஹி
 கபரபபோ ஆகசசுதேவதேவேச மதப்பகதயாம சந்தர
 சேககர கேதாரேஸ்வ ரஸ்வாமிநேநம: ஆவாஹயாமி, “சு”
 ஸ்ராவஸ்ரஸிரோரதந பரதீபிதபதாமபுஜ கேதாரதேவமத
 ததத ஆஸனமபரதிகருஹ்யதாம கேதாரேஸ்வர ஸ நம:
 ஆஸனம ஸ.. மி “சு” கங்காததர நமஸதேஸ்து தரிஸே
 சன வருஷததவஜ மௌகதிகாஸன ஸமஸ்தாப்ய கேதா
 ராய நமோநம: கேதா . ஸ்வாமிபே நம: பாதயோ: பாத
 பம ஸ மி “சு” ஆகயம கருஹாணப்பகவன் பபக்தயா
 தததம மஹேஸ்வர, பரயசசமே மனஸ்துஷ்டிம் பபகதா
 நாமிஷ்டதாயக கேதா . நம: ஆகயம ஸ மி “சு” முரிப
 பிரநாரதபரகயே நிதயமாகாரத வைப்பவம, கேதாரதேவப
 பகவன் கருஹாணாசமநமபாபபோ கேதா . நம: ஆசம
 ஶீயம ஸ மி கேதாரதேவப்பகவன் ஸாவலோகேஸ்வர
 பரபபோ, மததுபாககம ப்ரதாஸ்யாமி கருஹாணதவம சுப
 பேனவை கேதா ஸ ..நம: மததுபாகம ஸ மி “சு”
 ஸநாநம பஞ்சாம்ருதமதேவ சீதசுததோகைரபி, க்ரு
 ஹாண கௌரீரமண தவதப்பகதேன மயாரபிதம. கேதா
 ஸவா நம: பஞ்சாமருதஸநாநமம ஸ. மி நஜீஜலஸமா
 புகதம மயாதததமனுததமம, ஸநாநமஸவீகுருதேவேச
 ஸதாசிவ நமோஸ்துதே கே ஸ..நம: சுததேதாதகஸநா
 நம ஸ மி “சு” வஸ்தரயுகமம ஸதாசுப்பரம மனோஹர
 மிதம சுபபம ததாமிதேவதேவேச பபகதயேதம பரதிகரு
 ஹ்யதாம கேதா ஸ . நம:, வஸ்தரயுகம்ம ஸ...மி “சு”
 ஸவான எனேநாபவீதஞ்ச காஞ்சனமசோததரீயகம ருத்
 ராக்ஷமாலயாயுகதம ததாமிஸவீகருபரபபோ கேதா .

ஸ . நம: எகஞ்ரோபவீதம் ஸ....மி “சு” ஸமஸத கததத்
 ரவயாணும தேவதவமலிஜன்மபபூ, பபகதயாஸமாபபிதம்
 பரீதயா மயாகநத்தாதிகருஹயதாம் கேதா நம: ஸ்ரீகந்
 தான ஸ மி “சு” அக்ஷதோ ஸிதவபபாவேந பபகதா
 நாம் அக்ஷதம் பதம், ததாவிநாதத மததததை: அக்ஷதை:
 ப்ரியதாபபவான் கேதா....நம: அக்ஷதான ஸ ..மி “சு”
 கலபவருக்ஷ பரஸுநைஸதவம் பூாவைரபபயாசித ஸஸு
 ரை: குங்குமம்: பாரததிவைரேபபி ரிதாநீமாசதாமமயா
 கேதா ஸ நம: புஷ்பாணி பூஜயாம் தத: இந்திராதி
 அஷ்டதிகபாலபூஜாம் குாயாத. இந்தராயநம: அகனயே
 நம் எமாய நம: நிருருதயே நம: வருணயநம: வாயவேநம:
 குபேராயநம: ஈகாநாயநம: சிவஸயதக்ஷிணபபாகே பரம
 ஹணைநம:, உததரபபாகே விஷ்ணவேநம:, மதயே கேதா
 ரேஸ்வராய நம:

அத்தாங்க பூஜா.

மஹேஸ்வராய நம:	பாதௌ பூஜயாம்
ஸஸவராய	ஜங்கே பூ—மி
காமரூபாய	ஜானுரீ பூ—மி
ஹராய	ஊரு பூ—மி
தரிபுராந்தகாய	குஹயம் பூ—மி
பபவாய	கடிம பூ—மி
கமகாததராய	நாபபிம் பூ—மி
மஹாதேவாய	உதரம் பூ—மி
பசுபதயே	ஹருதயம் பூ—மி
பிநாகிநே	ஹஸ்தான பூ—மி
சிவாய	பபுஜௌ பூ—மி
சிதிகண்டடாய	கண்ட்டம் பூ—மி
விருபாக்ஷாய	மூக்கம் பூ—மி

தரிணேதராய	நேதராணி பூ—மி
ருதராய	லலாடம் பூ—நி
சாவாய	சிர பூ—நி
சுதரமௌஸயே	மௌஸிம பூ—நி
பசுபதயே	ஸாவாணயங்காணி பூ—மி

சிவாஷ்டோதர சதநாமபூஜை செய்யவேண்டியது

ஒவ்வொரு நாமத்திற்கும் முதலில (ஓம்) எனவும் கடை
சியில (நம:) சேர்த்துக்கொண்டு பூஜை செய்யவேண்டியது.

ஓம் சிவாய நம:	கபாதிநே	
மஹேஸ்வராய	காமாரயே	
சம்பப்பவே	அநததகாஸ்ரஸ்ருதராய	
பிராகிநே	கங்காததராய	
சுச்சேககராய	லலாடாக்கூராய	
வாமதேவராய	காலகாலாய	
விருபாகூராய	கருபாநிததயே	(30)
கபாதிநே	பபீமாய	
நீலலோஹிதாய	பரசஹஸ்தராய	
சங்கராய	மருகபராயே	(10)
சூலபரணயே	ஜட்டாததராய	
ககடவாங்கிநே	கைலாஸவாஸிநே	
விஷ்ணுவல்லப்பாய	கவசினே	
சிபிவிஷ்டராய	காடோராய	
அம்பிகாநாததாய	தரிபுராதராய	
ஸ்ரீ கண்டடாய	வருஷாங்கராய	
பபகதவதஸலாய	வருபபாஸுட்டாய	(40)
ப்பவாய	பபஸமோததூஷித விகரஹா	
சாவாய	ஸாமபரியாய	[ம]
தரிலோகேசராய	ஸவரமயராய	(20)
சிதிகண்டடாய	தரயீமூாததயே	
சிவாபரியாய	அநீஸவராய	
உகராய	ஸாவகஞாய	

பரமாத்மனே	ருத்ரராய	
ஸோமஸூராயாகனிலோச	பபூதபதயே	
ஹவிஷே	ஸதாணவே	(80)
எகஞ்மயாய	(50) அஹிரபுத்நியாய	
சோமாய	திகம்பராய	
பஞ்சவகத்ராய	அஷ்டமூர்தயே	
ஸ்தாசுவாய	அநேகாத்மனே	
விஸ்வேஸ்வராய	ஸாதவிகாய	
வீரப்பத்ராய	சுததவிகரஹாய	
கணநாததாய	சாஸ்வதாய	
ப்ரஜாபதயே	ககண்டபரசவே	
ஹீரண்யரேதனே	அஜாய	
தூததாஷாய	பாசவிமோசகாய	(90)
கிரீசாய	(60) மருடாய	
கரிசாய	பசுபதயே	
அநககாய	தேவாய	
ப்புஜங்கபபூஷ்ணய	மஹாதேவாய	
பபாகாய	அவயயாய	
கிரிததனவினே	ஹரயே	
கிரிபரியாய	பபகநேத்ரபபிதே	
க்ருத்திவாஸஸே	அவயகதாய	
புராராதயே	தக்ஷாதவரஹராய	
ப்பகவதே	ஹராய	(100)
ப்ரமததாததிபாய	(70) பூஷ்தநதபபிதே	
஁ருதபுஞ்ஜபாய	அவயகராய	
ஸூக்ஷ்மதநவே	ஸஹஸ்ராக்ஷராய	
ஜகதவயாபினே	ஸஹஸ்ரபதே	
ஜகதகுரவே	அபவாகபரதாய	
வயோமகேசாய	அனந்தாய	
மஹாஸேநஜனகாய	தாரகாய	
சாருவிகரமாய	பரமேஸ்வராய	(108)

ஸ்ரீ கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமினே நமః
 சிவாஸ்டோதா சதநாமபூஜாம் ஸமாபயயாமி

நோன்புக்கயற்களை வைத்து ஸ-உத்ரக்ரந்தி
பூஜை செய்கிறது

சிவாய நம:	பரத்தமகரந்திம	பூஜயாமி
சாந்தாய	தவிதீய	பூ—மி
மஹாதேவாய	த்ருதீய	பூ—மி
வருஷப்பதவஜாய	சதூதத	பூ—மி
கௌரீசாய	பஞ்சம	பூ—மி
ருத்தராய	ஷஷ்ட	பூ—மி
பசுபதேய	சபதம	பூ—மி
பபீமாய	அஷ்டம	பூ—மி
தரியமபகாய	நவம	பூ—மி
நீலலோஹிதாய	தசம	பூ—மி
ஹராய	ஏகாதச	பூ—மி
ஸமரஹராய	தவாதச	பூ—மி
பராகாய	த்ரயோகச	பூ—மி
சமப்பவே	சதூதத	பூ—மி
சாவாய	பஞ்சத	பூ—மி
ஸதாசிவாய	ஷோடச	பூ—மி
ஸஸ்வராய	சப்ததச	பூ—மி
உகராய	அஷ்டாதச	பூ—மி
ஸ்ரீகண்டாய	ஏகோநவிமசதி	பூ—மி
நீலகண்டாய	விமசதி	பூ—மி
மருதபுஞ்ஜயாய	ஏகவிமசதி	பூ—மி

ததூபதீபநைவேத்திங்கள் செய்கிறது

ச தசாங்ககம் ததூபமுகயஞ்ச ஹபங்கார விநிவேசிதம்,
ததூபம் ஸுகநதை ருதபன்னம் தவமபரீனயதுசங்
கர|| கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: ததூப மாககராய
யாமி

- சு யோகிநாம ஹ்ருதயேநைவ ஞானதீபாந குரோதவிஷ், பாஹ்யதீபோ மயாதததேதோ கருஹ்யதாம பபகத கௌரவாத || கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம : தீபம் தாசயாமி.
- சு. தரைலோகயமபி நைவேதயம் ததேதருபதி ஸதா பஹி: நைவேதயம் பபகதவாதஸலயாத கருஹ்யதாம தரியம்பகதவயா || கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம : நானாவிதத பபலானி பக்ஷயப்போஜய நிவேதனம் நிவேதயாமி
- சு நிதயாநந்த ஸவ்ருபஸ்தவம் யோகிஹ்ருத கமலேஸை திதம், கருஹாண பபகதயா மததததம் தாமபூலம் பர திகருஹ்யதாம கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: தாம பூலம் ஸமாபபயாமி
- சு ஆகயம் கருஹாண பபகவன பபக்தயாதததம் மஹேஸ்வர, பரபசசமே மனஸதுஷ்டிம் பபகதாநா மிஷ்டதாயக கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: புநராக யம் ஸமாபபயாமி
- சு காபூர சந்தரஸமகாசம் ஜயோதி ஸஸ-ஞாய மிவோ திதம், பபக்தயா தாஸயாமி காபூரம் நீராஜந மிதமசிவ கேதாரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம : காபூரநீராஜனம் தாச யாமி
- சு ப்ரூதேச பபுவநாதீச ஸாவதேவாதி பூஜித, பரதக்ஷி ணம் கரோமிதவாம் வரதமமே ஸபபலமகரு கேதா ரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: பரதக்ஷிணம் ஸமாபபயாமி
- சு ஹரசம்பபோ மஹாதேவ விஸவேசாமர வலபப சிவசங்கர ஸாவாதமன நீலகண்டட நமோஸதுதே.
- சு சாநதம் பதமாஸநஸதம் செசிததரமகுடம் பஞ்சவகத ரம் தரிணோதரம், சூலமவஜரஞ்ச ககடகம் பரகம்பபய தம், தக்ஷப்பாகே வஹநதம் நாகம்பாசஞ்ச ககண

டாம் பரளய ஹுதவஹம் பாவதிசமநமாமி கேதா
ரேஸ்வர ஸ்வாமிநே நம: நமஸ்காரான ஸமாபபயாமி
சு அபபிஷ்டவிரிததிம் குருமே, சிவாவயய மஹேஸ்வர
பபகதாநாம இஷ்டதாநாததம், மூர்தீகருதகளேப
ரம் இதிபராததன கேதார தேவதேவேச பபக
வன அம்பிகாபதே, ஏகவிமசத திநேதஸமின ஸுத
ரம் கருண்ஹாமயஹம்பரபபோ || ஸுதரகரஹணம் ||
நோன்பு தோரம் எடுததுக்கொளளுகிறது

அடியிலவருகிற மந்தர ஸலோகத்தால் நோனபுககயா
கடடிககொளளுகிறது அந்த தோரம் கடடிககொளபவா
புரேஹிதரிடங் கொடுத்த அக்ஷதையோடு ஆசீர்வாதம்
பெற்றுக்கொண்டு அல்லது பெரியோராகளின் ஆசீர்வாத
துடன் லாங்கிககொண்டு பழமாவது தேங்காயமுடியாவது
கையில் வைத்துக்கொண்டு கடடிககொள்ள வேண்டியது
ஒவ்வொரு நோன்பிலும் இப்படி செய்வது நலம்

சு ஆயுஸ்ச வித்பாஞ்ச தததா ஸுக்கஞ்ச ஸௌப்பாக
யவருத்திம் குருதேவதேவ, ஸமஸார ககோராமபு
ரித்தெள சிமகனம் மாமரக்ஷ கேதார நமோநமஸதே
தோரபந்ததனம்

சு கேதார பரதிகருணஹாது கேதாரோவை ததாதிச
கேதாரஸதாரகோ பாபயாம் கேதாராய நமோநம: :
உவாயநதானம்

சு. கேதரபரதிமா யஸமாத, ராஜய ஸௌப்பாகய வாத
தநீ, தஸமாதஸய பரதானேந மமாஸதுஸ்ரீ ரசஞ்சலா
இது பரதிமைதானம் கொடுக்கிர மந்தரம்

பூஜாவிததி பூதியாயிற்று

கதையைக் கேழக்கிறவர்கள் கையில் அக்ஷதையுடன்
கேட்டு கடைசியில் அந்த அக்ஷதையை ஸ்வாமிமேலப்போட்டு
சேவிககவேண்டிபது

கேதாரவிரத கதை.

ஸ்ரீஸூத் புராணிகா நைமிசாரண்ய வாவிகளாகிய, செளநகாதி மஹரிஷிகளைநோக்கி, அடியிறக்கண்ட விதம் சொல்லத்தொடங்கினா ஓ இருஷ்சிரேஷ்டாகளே உங்களுக்கு அனேகபுராணேதிஹாஸகதைகள் சொன்னேன இன்னமொரு கதை சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள் இந்த சராசரதமகமான பரபஞ்ச காததாவாகிய, அந்த உமா மஹேஸ்வரரைக்குறித்து நமஸ்கரித்து ஸகல கல்யாண குணங்களுக்கும் காரணபூதமாகிய கேதாரவரதமஹத்து வததை எடுத்துச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்

உலகத்தில் மனுஷ்ய கோடிகளுக்கு சகலமான ஐஸ் வாயத்தை கொடுக்கக்கூடியதும் அதன் மூலமாய இஹபரஸுகங்களை அடையக்கூடியதுமான லோகமாதாவாகிய உமயபராவதியால் அனுஷ்டித்துச்செய்து சங்கரதேஹாத தமேனும் பரமசிவானுகரஹத்தால், அறத்தநாரீஸ்வரி என்று போபெற்றதான கேதாரீஸ்வர விரதமென ஒன்றுண்டு அவ்விரதமாசரிகும விதியை விவரித்துரைக்கும் படியாய் கேட்டுக்கொண்டபடியால் உங்களுக்கு விவரித்து சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்

இந்த விரதத்தை (21) இருபத்தோருதடவை செய்யும் புண்ணியவான்களுக்கு இமமையில் ஐஸ்வராய சுகமடைந்து மருமையில் சிவஸாயுஜ்யம் அடைவார்கள் என்பது திண்ணம் ஆகையால் இதை பராமஹணாதி நாலுவானஸ்தா களும் செய்யலாம்

“ஓ முனிவர்களே” பூலோகத்தில், ஈசானயப்பாகத்தில் மின்னாகொழுக கூட்டங்களால் நிரைந்ததும் சரத

காலமேகங்களுக கொப்பாபாகியதும் அனேக நவரதனமணி மயமான கோபுரசிககரங்களாலும் பலவித உதயான வனங் சளாலும், அதில புஷ்பப்பலாதி விசேஷங்களாலும் பசுபக்ஷி மருகாதிகளாலும் மலையருவிகளாலும் சூழப்பட்டும தேவ தா வருக்ஷங்களாலும் பபல்வருக்ஷங்களாலும் மணமுள்ள புஷ்பசசெடிகளாலும் கூடிபரகாசிக்கின்ற உதயானவனங் களான் மத்தியில, விளங்கானின்றும், ஸாவபராணிகளாலும் சேவிதது புகழ்நது பேசுமபடியான மிகமங்களபரதமான கைல் என்று விளங்கும் ஒருபாவத ஸரேஷ்ட மொன் றுண்டு அதில் மஹானகரும், யோகிகளும், சித்தாள, கின னராள, கிம்புருஷாள, தேவ, கந்தாவர்களால், ஸேவிக்ரும படியான, இப்பாவசிகரத்தில், ஷ்டக்ருணைஸ்வாயஸ்பன்ன ரான ஜகத்காததாவாகிய பரமேஸ்வரா உமாஸமேதராய பரமதத கணங்களாலும் இன்னும் இந்திராதி தேவர்களா லும் இருஷி முனிக்கூட்டங்களாலும் சூழப்பட்டு விளங்கும் படியான காலத்தில பஞ்சபபூதங்களாலும் சூரியாதி நவக் ரஹங்களாலும் நக்ஷத்ரராசிகளாலும் வசிஷ்டாதி மஹாஷி களாலும் பராமஹி முதலியஸ்பதமாதருகளாலும் கணபதி யும், தேவஸேனாபதியும், அரமபைமுதலிய தேவஸதிரீ களும், சிவஸாயுஜ்யமடைந்திருக்கும் அனேக தேவருஷி கூட்டங்களாரும் சேவிதது பணிவிடைச செய்கிரவாகளின் மத்தியில பபவாநீஸமேதராய எழுந்தருளி இருக்கும்படி யான பரமசிவன, தனப்பகதகோடிகள் ஸுலபமாய தங் களை தரிசிக்கும்பொருட்டு, ஒருதேவசபை ஏர்படுத்தி சிவ பெருமான உத்திரவினபடி நாரதாதி தேவகாயகாகளால் மனோகயமாய தேவவாததிய விசேஷங்களால் கானம நடத துமபோது, க்ருதாசி மேனகை முதலியோராகள வீணாதி தாளவிசேஷங்களுடன் நான்குவித வாததியங்களோடும் நாடடியம் செய்தாராகள அபபோது நடந ஸதிரீக்களில்

மிகசௌந்தரமுள்ளவாவாகிய, எல்லாநுடைய மனதைக் கவரக்கூடிய ரம்பையானவள், அனேகமான நாட்டிய விசேஷங்களை நடித்துக்காட்டினாள் உடனே பரமசிவ அந்த சங்கப்பகதராகிய பருங்கிமஹாஷியாகிய சிவயோகி சிவஸன்னிதானத்தில் தத்பரதி நித்தியாக, பபகதியோடு விசிதரமான விகடநாட்டியம் செய்தாரா அப்போது பரமசிவனுடைய இடது பராசத்தில், பாவதியும் எழுந்தருளியிருந்தாள் எல்லாதேவர்களும் அந்தபருங்கியால் செய்யப்பட்ட நாடயங்களுக்கு மிகசநதோஷித்து நகைத்து மிக ஆச்சரியமடைந்தார்கள் அந்த ஆனந்தமயமான சிரிப்பினால் பாவத குகைகள் நிரைந்து விஷேமான கலகலதவனியுண்டாசகது அப்போது பரமசிவத்திறகு உண்டான மனக்களிப்பல்ல, அச்சிவப்பகதனாகிய பருங்கியைப்பாராத்து, உன்னால் நடத்திய நாட்டியவிசேஷத்தால் எனக்கு மிகசநதோஷமுண்டாசக தென்று பரமசிவன் சொல்லி, அந்தப்பகதரிடம் மிககருபை உண்டாகி அனுககரஹம்செய்தாரா அப்போது சபையிலுள்ள கவிவிபுத்தாள முதலியவர்கள் அவரைமிக கௌரவப்படுத்தினார்கள் அம்மகரிஷி மிகப்பகதியோடு அதிவணக்கதுடன் சநதோஷமாய பாவதியைநீக்கி பரமசிவத்திறகு மாததிரம் வலம்சத்திவந்து நமஸ்காரம்செய்தாரா உடனே மிகபூஜ்ஜையான பாவதிதேவி புனசிரிப்போடு தன்பாததாவாகிய பரமசிவத்தை கண்ணோக்கி பாராத்து, “ஓ ஸ்வாமீ” இந்தப்பகதன் என்னைவிட்டு, தங்களுக்கும்ட்டும் நமஸ்கரித்தானே அதற்கு என்னகாரணமோ அந்த ஆச்சரியமான விஷயத்தை எனக்கு விவரித்துச்சொல்ல வேண்டுமென்று கேழக்க செந்தரஞ்ஞா “ஓபரியே” சொல்லுகிறேன் கேள். சிவயோகிகளாகிய பரமாராததாபேகூயை கேரரினவர்கள் உன்னால் எவவிதமான பரயோஜனம் கிடையாதென்கிற நிச்சய மனதுடன் என்னைமாததிரம் நமஸ்கரித்தாரென்று

பரமசிவன்சொல்ல உடனே பரமேஸ்வரி மிகவருத்தப்
பட்டு தனபாதாவிடத்தில் கோபங்கொண்டு, அநதபக்த்
ரிடத்திலுள்ள சகதியை ஆகாஷணம் செய்துகொண்ட
உடனே அப்பகதன் சகதியற்றவனாப் நீன்றா. உடனே
பரமேஸ்வரி தனசகதியால் ஆகாஷணம் செய்துக்கொண்டு
ஓ இருஷியே எனகூராகிய ரகதமாமஸாதிகளை நீர்வைத்
திருசுகலாகாது என்றாள் அதைக்கேட்ட பிருங்கிமாரிஷி
தன் உடலிலிருந்த ரகதமாமஸத்தை உதரிவிட்ட உடனே
அசகதராய நிறகமுடியாமல் தவிக்கையில் பரமசிவன் தன்
ப்பகதனுடைய துயரத்தையாற்ற ஓர் ஊனறுகோலை அவா
கையில் தந்தா உடனே பிருங்கிமாமுனிவா, பரமாத்மத்
தோடு அததண்டத்தை வுன்றிக்கொண்டு ஆனந்த பரவசத்
தால் நாததனம் செய்து தனதாஸரமத்தை சோந்தா.
இதனால், பாவதியானவள் மிககோபத்தினால் மனகலேசத்
துடன் வெட்கித்து கைலாயத்தை விட்டு பூலோகத்தை
யடைந்து, மிக பயங்கரமான காட்டில் தவமசெய்ய புரப்
பட்டு வருங்காலத்தில் கொடிய மிருகங்களாலும் ஸரப்
விசேஷங்களாலும், செடி கொடிகளாலும் நிறைந்திருக்கும்
வனம் பரவேசித்தாள் இவ்வித கடினமான வழியைக்
கடந்துவரும் சமயத்தில் ஒரு முனிவரது ஆஸரமத்திலுள்ள
பூங்காவனத்தில் பரவேசித்தாள் அநத ஆஸரமமானது
கௌதமாஸரமமென்று தெரிந்தது அதையே சில கரந்தங்
களில் (வால்மீகாஸரமமென்று சொல்லிப் புகுகிறது) அத்
தேவியானவள் ஒருவருக்கூத்தடியிலே மூர்தருளியிருந்தாள்
அநத தேவியின் வருகையால் அப்பூங்காவனம் சிலவருட்
காலமாயமழையில்லாமைபால் அவ்விடத்திலுள்ளவருக்கூந்
கள் செடிகள் கொடிகள் வாடியிருந்தது அவையெல்லாம்
துளிராத்து, தழைத்து, பூத்துக்காயத்து, பழக்க ஆரம்பித்
த்து மலலிகை முல்லை, கொங்கு, இருவாட்சி, மந்தாரை,

பாரிஜாதம், சண்பசம், சிருமலலிகை, புன்னை, பாதிரி, விலவபத்திரி, துளசி முதலிய எல்லாஜாதி புஷ்பசசெடிகளும் தழைத்து விசேஷமாய் பூத்து, சுற்றிலும் ஒரு யோஜனே ததூரம் வரையில் வாஸனை வீசிக்கொண்டிருந்தது அசமயத்தில் கௌதம மஹரிஷி தன் ஆஸரமத்தருகிலுள்ள கௌகாரதிகஞ்சசென்று காலையில் ஸநாநாதி நித்யகருத்யங்களை முடித்துக்கொண்டு, அவ்வனத்திலுள்ள தற்பை, சமித்து, பத்ர, புஷ்பப்பலாதிகளை கேகரித்துக்கொண்டுகையில் தீர்த்தபாததிரததோடு தன் ஆஸரமத்தை நோக்கி சமீபத்தில் வருங்காலத்தில் செழித்து தழித்து, மிகப்பரகாமாய விளங்காரின்ற அநத ஒளியைக்கண்டு இப்பூங்காவனத்தில் யாதோ ஒரு புதுமை உண்டாயிருக்கவேண்டுமென ஆலோசித்துக்கொண்டே ஸமீபத்தில் வருங்காலத்தில் இவ்விடத்தில் கைலாஸபதியோ, அல்லது திருமாலோ, பிரம்மனோ, பாவதியோ, லக்ஷ்மியோ, தேவேந்திராதிகளோ இங்கு வந்திருக்க வேண்டும், இல்லாவிடில் இவ்வத்சயம் இங்கு நிகழ்வானேன என்று வனமெல்லாம் சுற்றிப்பராகையில் பாவதீ தேவியார ஒரு விலவ விருக்ஷத்தடியில் எழுந்தருளி யிருந்ததைக் கண்டார உடனே கௌதம ரிஷியானவா உமாதேவியை ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரஞ் செயது, தாயே முப்பத்துமுககோடி தேவர்களுக்கும் நார்பத்தெண்ணுயிரம் ரிஷிகளுக்கும் கைலையில் சேவைஸாதித்துக்கொண்டு உலகமாதாவா யிருக்கின்ற நீர் இப்பூங்காவனத்திற்கே எழுந்தருளியதால் நான் முன் என்னதவஞ் செயதேனோ, ஹே பரமேஸ்வரியே! நீர் கைலாஸத்தைவிட்டு இவ்வனத்திற்கு வந்தகாரணத்தை அடியேனுக்கு திருவாய்மலாநதருள வேண்டுமென்று கௌதம மஹரிஷி விண்ணப்பம் செய்தாரா, மேலும் தாங்கள் பரமசிவனின்றி தனியாக வந்தகாரணமும் அரிவிககவேண்டுமென்று கேழ்க்க,

அநத தேவியானவள தன்னை வணங்கிககேட்ட அம்முனிவரைப்பராதது ஹே! முனிபுங்கவா! கைலாயத்தில் ஸாக்ஷாத பரமேஸ்வரரும் நானும் நவரத்ன சிம்ஹாஸனத்தில் வீற்றிருக்கையில் பரமஹ, விஷ்ணு, தேவேந்திராதிகளும் மற்றுமுள்ள தேவரும் இரிஷிகளும்வரது எங்களிருவரையும் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரம் செய்துபபேபாக, இப்ருங்கிமஹரிஷி மாததிரம், என்னை புரம்பாகநீக்கி, பரமேஸ்வரைமாததிரம் நமஸ்கரித்ததா அதினால் நான் கோபமடைந்து அநத பிருங்கியின் சரீரத்திலுள்ள எனது கூராகிய ரக்தமாமஸாதிகளையும் எனனுடைய சகதியால் வாங்கிக்கொண்டேன். உடனே மிக அசகதராகிய அமமாமுனிவருக்கு ஓரதண்டத்தை அளித்தது அவரை ரக்ஷித்ததா பரமேஸ்வரரும் இவ்விஷயத்தில் என்னை உபேகக்ஷ செய்தபடியால் வியாகூலததுடன் கைலையைவிட்டு காட்டில் தவசு புரிந்தாவது, அல்லது வ்ரதவிசேஷங்களாலாவது அர்த்தநாரீஸவரி எனகிறபேர அடையாமல் கைலேக்கி போவதில்லையென்று சபபதம் செய்துகொண்டு வந்து இப்பூங்காவனமடைந்தேன என்று நடந்த வரலாற்றைசொல்லி அம்முனிவரை நமஸ்கரித்தது “ஓ முனிவாயா! யோகி சமமதமான எந்த விரதத்தால் என் மனோபீஷ்டம் பலிசகுமோ அதை என் கையில் நடத்திவைக்க கோருகின்றேனென்றுசொன்ன பரமேஸ்வரியை கௌதமமுனிவா பார்த்து மஹா சநதோஷத்தை அடைந்து ஆனந்தவாரித தன் கண்களினின்றும் பெருக, தான பரமேஸ்வரியை ப்ரதக்ஷிண நமஸ்காரஞ் செய்து, தாயே! உமது பாததூளிகளுக்கு சமானமாகிய அடியேனுடைய ஆஸரமத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துக்கொண்டா அப்போது பார்வதி தேவியும், அம்முனியின் வேண்டுகோளுக்கிசைந்து அநத ரிஷ்யாஸ்ரமத்தாகு செல்ல, அவா அந்த அம்மானை தாப்

பாஸனத்தி லிருக்கச்செய்து தாயே ! அபிராமி, தரிபுரசுந
தரி, சிவகாமி செளந்தரி, கைலாஸ்வாவினி, விபூதிருத்
திராசு மாலிகாபபரணி, கருபாஸமுதரி, கருபையானந்தி,
வேதஸ்வரூபி, வேதாநதனாகி என்று ஸ்தோததிரம்
செய்து நான் சொல்லதை அங்கீகரித்து திருவருள சா
திததருள வேண்டுமென பாமேஸ்வரியும் அதற்கு சம
மதிக்க கௌதமா சொன்னதாவது, தாயே இப்பூலோகத
தில் மிகவும் முக்கியமான வரதமொன்றுண்டு அந் வர
தத்திற்கு கேதாரீஸ்வரா நோனபென்று பெயர், இப்புண்ய
வ்ரதத்தால் சங்கரசரீராததம் அடையும்படியானதென்று
சொல்ல, உமாதேவி இவ்விரதம் எப்பொழுது செய்கிறது
எனத் தேவதையை பூஜை செய்யவேண்டியதோ அவைய
லாம் ஏனக்குபதேசபூர்வமாய் அறிவிக்கவேண்டுமென்று
சேழக்க, உடனே மஹாஷியானவா தான் அநேக புரா
ணேதிஹாஸம் ஆராய்ச்சியுள்ளவராகையால் இவ்விரதத்தில்
பாமேஸ்வரரைக் குறித்து பூஜைசெய்தால் அப்போதே
அவர்களுக்கு ரிஷப்பவாஹனாருடராய காட்சிதருது தங்க
ளால் ஶ்ருமப்பபட்ட வரங்களைத் தருவார் இந்நோன்பு
புரட்டாசி மாதம் சுக்லபக்ஷம் தசமிதிதி முதல் அறபிசி
மாதம் கருஷணபக்ஷ சதுரதத்சி அல்லது அமாவாஸயை
வரைக்கும் இருபத்தோருநாள நடத்தவேண்டும் இவர
தத்தை பக்தியோடு அனுஷ்டித்து செய்கிறவர்களுக்கு பர
மேஸ்வரா வருஷப்பவாஹனாருடராய காட்சிதருது கோரிய
வரங்களை யளிப்பாராதலால் நீரும் அவ்விரதத்தை அனுஷ்
டித்து அவர் பரஸன்னமானவுடனே அவரது இடதுபாகத்
தில் பிரியா விடையாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டீ
ராகில உமமை அராதகநாரியாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு
போவாரெனவே பாண்டி இந்நோன்பு எவ்விதமாய் நடத்த

வேண்டுமென்று கேழக்க, கௌதம மஹாஷியானவர் சொல்லத்தொடங்கினார்

“ஹே பாவதி” கேதாரீஸ்வர ஸ்வாமியை ஒரு கலசத்தினமீது ஆவாஹணம் செய்து ஒரு மண்டபம் ஏற்படுத்தி (21) இழை (21) முடியுமுள்ள நோனபுக்கயா அல்லது (தோரம்) ஏற்படுத்திவைத்து ஷோடசோபசார பூஜைகள் 21-நாள செய்துவர வேண்டியது என்று சொன்னார் பிறகு தன்வீட்டில் சுததமான ஒரிடத்தில் மெழுகிக் கோலங்களிட்டு தலைவாழை யிலையின்மீதுத்தான்யராசிக் கொட்டி அதினமீது பூண்குமபமவைத்து கலசம் அலங்கரித்து பராணபாதிஷ்டாதிகள் நடத்தி சகதிகுத்தக்கபடி சந்தபுஷ்பாக்ஷதைகளால் இருபத்தோரு ப்ராமஹ்ணனைத் தருவித்து அவர்களுக்கு அரக்கியபாத்யாதிகள் கொடுத்தனு உசிதாஸனக்களில் வீற்றிருக்கச்செய்து அவர்களைக்கொண்டு அந்த கேதாரீஸ்வரரை ப்ரதிஷ்டை செய்து பூஜைக்கி வேண்டிய 21-தினாக் பத்ரபுஷ்பாதிகளாலும் பூஜித்து இருபத்தோரு அதிரஸங்களையும், ஷடரஸோபேதமான அன்னத்துடன் அநேகவிதப் பலங்களுடனும் தூபதீபாதி வைத்தியம்செய்து தாமபூலாதி உபசாரங்களசெய்து, ஸ்வாமியை நன்றாக ஸ்தோததிசமசெய்து பூஜை பூர்த்தியானவுடனே அந்த ப்ராமஹ்ணனையும் சந்தனபுஷ்ப தாம்பூல தக்ஷணைகளால் தருப்தியாய் பூஜித்து ப்பகவானுக்கு களிப்பண்டாகச்செய்தால் பரமசிவன் சந்தோஷமடைந்து, தன் சரீரார்த்ததை கொடுப்பாரா என்று கௌதமா பார்வதிக் கிச சொன்னார் அப்போது பாவதியும் அவர் சொன்ன விதமே அவ்விரதம்செய்ய அதினால் பரமசிவன் மிகபரிதியோடு ஸவசரீரத்தில் பாதிதேகம் தந்து இடது பக்கத்தில் அர்த்தநாரியாக வகித்தார பிறகு பாவதியானவன் மிக

சந்தோஷத்தோடு உலகத்தாருக்கு இவரத மகிமையால் நனமையுண்டாக்ககருதி, பரமேஸ்வரனைப் பார்த்து இவ விரதம் யான அனுஷ்டித்தபடி உலகத்தாரும் தங்களை பூஜிக்கும் விஷயத்தில் அவர்களுக்கும் சதகதி அடையும்படி அனுக்கிரஹம் செய்யவேண்டுமென்று கோரிய பரமேஸ் வரிக்கி அப்படியே ஆகட்டுமென்று வரமளித்து பாவதீ ஸமேதராய தேவகணங்களுடன் அம்மஹருஷியிடமவிடை பெற்று வருஷப்பவாஹநாருடராய கைகைகிச சென்றா இப்படி இருக்கும் காலத்தில் இவவிரதத்தின் மேன்மை யைக்கண்ட தேவர்கள், ரிஷிகள், அபஸ்ரஸதீர்சள முதலிய வர்கள் இந்தவிரதம் அனுஷ்டித்துசெய்ய தலைப்பட்டார்கள் கந்தாவிலோகத்தில் சிதராங்கதநெனனும் கந்தாவராஜன, நந்திகேஸ்வரராலஇந்த வரதோபதேசமடைந்து, பூலோகத் தில் உஜ்ஜயநீ பட்டணத்து மஹாராஜனுக்கும் இவவிரதம் உபதேசிக்க, அவரால் இன்னேனைபை கலபோகத விதிப்படி செய்து இவவிரதமகிமையால் ஸாராவப்பௌமரானா தேவ கன்னியார்களும் பிரதிதினமும் பூலோகத்திற்கு வந்து, கங்கைக்கரையில் ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ் (21) நாள நோன்பு நோற்பது பிரயாசையென்றெண்ணி ஒரே தினமாகிய அற பிசிமாதம் கருஷணபக்ஷ சதுர்த்தசியில் அல்லது அமா வாசையில் அக்கன்வியர்கள் கங்கைக்கரையில் மணலினால் ஷங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து, 21-முறை பூஜித்து, 21-பழம் 21-அதிர்ஸம், 21-வெல்லவருணடை அப்படியே சந்தன வருணடை, மஞ்ஞருநண்டை, 21-வெற்றிலை, 21-பாசுக்கு, 21-இழையுள்ள தூலில் 21-முடி போட்டுவைத்து ஸுகந்த புட்பங்களால் ஆசசித்து, தூபதீப நைவேத்தியஞ்செய்து, அவவிரதத்தை பிரதி வருடமும் நடத்திவந்தார்கள் இப்படியிருக்க அந்த உஜ்ஜயநீ பட்டணத்தில் குடியிருந்து மிக யேழைக் குடித்தனம் செய்துவந்த ஓர் க்ஷத்திரிய குலஸ்த

ராகிய ஒருவருக்கு இரண்டு குமாரத்தி்களுண்டு அவாக
 களில் ஒருத்திபெயா புண்யவதியெனமும், மற்றொருத்திப
 பாக்யவதி எனபார்கள இவாகளுடைய தகப்பனா ராஜ்ய
 ஹீனனா ஒரு பேழை க்ஷத்திரியன் அவா தன் நாடுநக
 ரங்களை இழந்தவராப மிக வருமையால் கஷ்டப்படுகிறபடி
 யால் தன குமாரத்திக ளிரண்டுபேருக்கும் விவாகமசெய்ய
 வில்லை அகசனயாபெண்களாவரும் ஒருநாள் கங்கை
 கரையில் வருகையில், ஆலமரத்தின்கீழ் தேவகன்னிகை
 கள் நோன்பு செய்வதைக்கண்டு, நீங்கள் செய்யும் நோன்பு
 யாது என்று கேட்டார்கள் அப்போது தேவகன்னியா
 கள் அவவிருபெண்களையும் பார்த்து, “அம்மா!” முன்னே
 ஒரு காலத்தில் ஸ்ரீ பாவதியமமன பரமேஸ்வரரைக்
 குறித்து நோன்புகோற்றாள் பிறகு அவள் கோரியபடி
 பரமசிவனுடைய சரீரத்தில் போபாதி பாகமடைந்தனள்,
 இதை கேதாரி வரதமென்பபடும் இம்மஹாவிரதத்தை
 நாங்கள் நூற்கிறோமென்று சொன்னார்கள் இதைக்கேட்ட
 அப்பெண்களிருவரும் இன்னோன்பினால் என்ன விசே
 ஷமோ, அதின் பபலனும், எந்தகாலத்தில் எந்த தேவ
 தையைப் பூஜை செய்யவேண்டுமோ, அதையும் சொல்ல
 வேண்டுமென்று கேட்டார்கள் அதற்கந்த கன்னியாக்கள்,
 அவாக்களை நோக்கி, இன்னோன்பை புரட்டாசி மாதம் சுகல
 பக்ஷ தசமியில் துடங்கி அற்பசிமாதம் அமரபக்ஷ சதுர்த
 தசி அல்லது அமாவாஸையவரையில் இருபத்தோருநாள்
 தினம் காலையில் ஸநாநம் செய்து, மடிவஸ்திரங்களை உடுத்தி
 க்கொண்டு, பூஜாவஸ்துகள் சேகரித்துக்கொண்டு பரம
 சிவனை ஆலவிருக்ஷத்தின்கீழ்மணலினால் ஆவாஹ்ணம்செய்து
 இருபத்தோருநாள் பூஜிக்கவேண்டும் இல்லாவிடில் கடைசீ
 தினமாகிய சதுர்தசி அல்லது அமாவாஸையிலாவது
 ஸநாநாதி நித்தியகருத்தியங்கள் முடித்துக்கொண்டு பூஜா

வஸதுக்கள சேகரித்து சகதிககி தககபடி மேற்சொல்லிய விதமாய பரமேஸ்வரை ஆவாஹுதை ஷோடசோபசார பூஜைகள் செய்து மேற்சொன்னபடி பண்டுபபலாதிகளால் நைவேத்திபாதி தீபாராதனைகள் முடித்துவந்தால் அவர்களுக்கு பரமேஸ்வரா வேண்டிய வரங்களையும், பபாக்கியததையும் அளிப்பாரென்று சொன்னார்கள் அப்போது அவவிராஜ குமாரத்திக ளிருவரும் அததேவகன்னியாகளை நோக்கி, அமமா ! எங்கள் தாயதந்தையர்கள் மிக ஏழைகளாகையால் எங்களுக்கு கிதுவரைபில் விவாஹம் செய்து முடிக்கவில்லை, ஆதலால் நாங்கள் நல்கூர்ந்தோராகையால் செல்வ முடையவர்களான இராஜ குமாரர்கள் எங்களை மணம் புரியும்படி அனுக்கிரஹிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டனா அப்போது தேவ கன்னியாசுள் அவர்கள் ளிடத்தில் மன பிரங்கினவராய ஆலமவிழுதைப் பிடுங்கி இழை எடுத்து நோனபுக்கயராககி இருபத்தோர் முடிமுடிந்து, தங்கள் பூஜையாவையும் முடித்து பிறகு அததோரங்களை அவர்கள் கையிற் கொடுத்து ஆசீர்வாதம் செய்து இமமாதிரியாகவே வருஷபரதி வருஷமும், இன்னோனைபை அனுஷ்டித்துவந்தால் அவர்களுக்கு சகல சம்பததும் கைகூடி வருமென்று வாழ்த்தி விடையளித்தார்கள் அப்போது இராஜபுத்திரிகளிருவரும் தேவகன்னியரிடம் உத்திரவுபெற்றுக்கொண்டு தங்கள் நாட்டடைந்து வீட்டிற்குப்போக வீடு அடையாளம் தெரியாமல் முன்குடிசைவீடா யிருந்தது மாறி, மாட மாளிகைகளுடன் ஸகலமான அஷ்டைஸ்வரயத்துடன் பெருகியிருக்கக் கண்டார்கள்.

அப்போது இவவதிசயததைக்கண்டு வெகு ஆச்சரியத்துடன் இப்பெண்களிருவரும் தாமிருந்த வீட்டைக்

காணாமல் இவ்விடத்தில் புதுமைபாய மெத்தைமேடைகள் காணப்படுகிறதே, இது என்ன ஆச்சரியம், நமது தாய் தந்தையரும் காரேணமே, எங்கே சென்றாகளோவென்று விசனப்பட்டு பேசிககொண்டு இங்கு மங்கும் திரிததுக் கொண்டிருக்கையில் அவாளுடைய தந்தை அவவீட்டின் வெளியேவந்துஅங்கு தவிததுக்கொண்டிருக்கும் தன் திரு குமாரத்திகளையும்கண்டு வீட்டிற்குள் அழைத்ததுக்கொண்டு போய அவர்களுக்கு விலையுயராத ரோல்களையும், பொன்னரி மாளையும், விலைபெற்ற ஆபரணத்ச்ளாத தந்தை தரித்ததுக் கொள்ளசெய்து, திவயானன புசிப்புடன் சந்தேதாஷ மாக சகலஸம்பத்தங்களையும் அனுபவித்தது வந்தார்கள்

அப்போது உஜ்ஜயந்தி பட்டணத்தின் இளவரசன் இவர்களுக்கும் இடத்திற்குவந்து புண்ணியவதியென்னும் பெண் தனக்கிசைந்தவளென்று எண்ணி அவளைக் கலியாணம் செய்துக்கொண்டு தன் பட்டணத்திற்கு அழைத்ததுக் கொண்டுபோய சுகமனுபவித்ததுக்கொண்டே வாழ்ந்து வந்தாரா சிலகாலத்தின்பிறகு சோழதேசத்தரசன் பபாக்கிய வதியை மணம்புரிந்தாரா அவரும் சாவ வைபவத்தோடு மனைவியுடன் தன் நாட்டைச்சேர்ந்து அதிமகிழ்ச்சியோடு தன் மனைவியுடன் வாழ்ந்துவந்தாரா இவ்வண்ணமாகவே இவ்விடமிருந்து இராஜகுமாரத்திகளும் தங்கள் தங்கள் பபாத்தாக்களுடனகூடி சகல சம்பத்தங்களையும் அனுபவித்ததுக் கொண்டு புத்திரப்பாக்கியத்தோடு ஸுகமாய வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தார்கள்

சிலகாலம் சேன்றபிறகு, பாக்கியவதி, தன் செல்வச் செருக்கினால் நோன்புகயற்றை அவிழ்த்து, அவரைப் பந்த வினமேலவைத்து திருமரியுமையெடுத்தது கையில் கட்டிக்கொள்ள மறந்துபோய நோன்பையும் விட்டுவிட்டாள்.

இவ்விதம் நடந்த சிலகலாததிற்குபிறகு வேரொரு அன
 னியதேசத்தரசன் சோழநாட்டின்மீது படைஎடுத்ததுவந்து
 அப்பட்டணத்தையும், அதிலுள்ள அஷ்டைஸ்வாயமும்
 தானே கைப்பற்றி கொண்டா அப்போது பாககிய
 வதியும், அவள் புருஷனும் தங்கள் புத்திராகளோடு கூடின
 வராய நாட்டைவிட்டு காடடிற்ருசசென்று, அன்னவஸ்தி
 ரங்களுக்கு மிககஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள் நேரன்
 புககபற் அவரைபநகலி லிருந்ததால் அதில் அவரைக்காய
 மிகுதியாய காயக்க ஆரம்பித்தது அப்போது பாககியவதி
 அவரைக் காயக்களைப் பரிதது, சமயலசெய்து தானும் தன்
 ராயகனும் குழந்தைகளுடன் புசித்தது ஜீவித்ததுவந்தனாகள்
 இவ்விதமாய் மிககஷ்டஜீவனம் செய்துசகொண்டிருந்த
 காலத்தில் ஒருநாள் பாககியவதி, தன் பெரியகுமாரனை
 அழைத்தது அப்பா! நாமோ நாடு, நகரமிழந்து, அன்ன
 வஸ்திரத்திற்கே மிககஷ்டப்படுகிறோமாகையால் நீ உஜ்ஜ
 யநீ பட்டணம்சென்று உன் பெரியதாயாராகிய புணய
 வதியைக்கண்டு, அவளிடத்தில் நமமுடைய தற்காலநிலைம
 யைதெரிவித்தது கொஞ்சம் திரவியசகாயமகேட்டு வாங்கிக்
 கொண்டு வாவென்றுசொல்லி கட்டமுதுகட்டிக்கொடுத்தது
 வழி அனுப்பினாள் உடனே பாககியவதியின் குமாரன்
 தன்பெரிய தாயாராகிய புணையவதியிருக்கும் பட்டணம்
 சென்று அந்தமமாளைக்கண்டு அவள் பாதத்தில் விழுந்தான்
 அப்போது அவள் அவனைக்கண்டு திடுக்கிட்டு நீயாறென்று
 கேட்க, அம்மா நான் உன்சகோதரியின் குமாரன் என்றான்.
 அவள் இவ்வராததையைக்கேட்ட உடனே மிகதிக்கைத்து
 மகனே! நீ இவ்வித சஷ்டத்துடன் பாதசாரியாய், தனி
 யாய் வந்தகாரணம் யாதெ என்று கேட்க அம்மா! வேற்ற
 அரசன், எங்களுடைய நாடுநகரம் யாவையும் தான் கைப்
 பற்றிக்கொண்டு, எங்களைப் பரதேசியாக்கினான் அதுமுதல்

நாங்கள் ஜீவனாதாரமின்றி மிகக்ஷ்டப்படுகிறோம் என்று சொன்ன அப்பிள்ளையை ஆதரித்து சில ஆடையாபரணமும் கொடுத்து பொருளுதவிசெய்து அனுப்பினான் அவன் அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு தனப்பட்டணத்தை நோக்கி செல்லும்போது நடுவழியில் ஓர் கங்கைக்கரையில் அப்பண மூட்டையை கீழேவைத்து கட்டமுதை சாப்பிடுகையில் ஈஸ் வரமாயகையால் ஒருகருடன் அம்மூட்டையை அடித்துக் கொண்டு போய்விட்டது அவன் உடனே ஆகாயத்தை நோக்கி 'ஓ ! ஓ ! காரியமெப்படி நோந்தது, கைக்கெட்டினது வாயக்கெட்டவிலையே என்று மிகவருத்தப்பட்டு, திருமப்பிப்போய தன் பெரியதாயாரிடம் வழியில் நடந்த சங்கதியை தெரிவித்தான் இச்சேதியைக்கேட்டு அந்தம் மாள மிகதுயரத்துடன் இன்னும் கொஞ்சம் திரவியம் கொடுத்து அப்பிள்ளையை வழி அனுப்பினான் அவன் அம் மூட்டையை எடுத்துக்கொண்டு மருபடியும் தன் பட்டணம் நோக்கிச்சென்றான் அதாவது கொஞ்சதூரம் சென்றபிறகு முன் சாப்பிட்ட கங்கைக்கரைக்கே வந்து தரவியமூட்டை அருகில் வைத்துக் கொண்டு புசிக்ஞம் தருணத்தில், ஒரு கண்டைமீன தண்ணீரக்கரையிலிருந்த தரவய மூட்டையை எடுத்து முழிங்கிவிட்டது இதைக்கண்ட அவ்விராஜகுமாரன் திடுக்கிட்டு, அதிதுயரத்துடன் திருமப்பெரியதாயாரிடம் வரும்போது அசரீரியாக சொன்ன ஒருவாரத்தை மாததிரம்கேட்டது அதாவது வரதபரஷ்டானுக்கு இப்பொருள் எப்படிவாய்க்கும் என்று சொன்னதைக்கேட்ட அச்சிருவன் மிக விசாரத்துடன் பெரியதாயாரிடம்தனக்கு வழியில் நடந்தவரலாறை எடுத்துரைத்து தாயே ! இவ்விதமாய் சம்பவித்தகாரணம் எனக்கு தெரியவில்லை நான்தரித்திரனாகையால் கைக்கெட்டினது வாய்கெட்டாமல் போயிற்றென்றுசொல்லி வருத்தப்பட்டான்

அதாவது குமாரன சொன்னமொழியைக்கேட்ட புணயவதி, அவனைத்தேற்றி அப்பா! உனதாயரா, பாககிய வதி கேதாரீஸ்வர விரதத்தை கரமமாய அனுஷ்டித்தது வருகின்றாளா வெனறுகேட்டாளா அப்போது அச்சிருவன பெரிய தாயாரைநோக்கி, அம்மா! முன்னொருகால எனதாயும் நீருமாக கேதாரிவிரதத்தை அனுஷ்டித்தது அதினால் உங்களிருவருக்கும், திரண்ட சம்பத்துண்டானதாக என்தாயரா சொல்லக்கேட்டிருக்கிறேனே யன்றி, இப்போது அவவிரதத்தை செய்கிரதாய் காணப்படவில்லை என்றான அப்போது அவன சொன்னதைக்கேட்ட அப்புணயவதி மிக மனவருத்தப்பட்டு உடனே அக்குமாரனை அன்றினோடு புறாள் வருகிறவரையில் தன்னிடத்திலேயே வைத்துக்கொண்டு அவவிரததினத்தில் தனதங்கையாகிய பாகயவதிக்கென்று இருபத்தொரு இழையுள்ள நோனபுதோரத்தையும் கலபத்தில் சொன்னபடி மஞ்ஞ முதலியன தினுசுககு (21)-எண்ணுள்ள பூஜாத்திரவியங்கையும் சோதது கலசத்திறகு பூஜைசெய்து தூபதீப நைவேத்தியங்கையும் நடத்தி பாககியவதிக்கும் ஸகல சம்பத்தும் உண்டாகும்படி பிரார்த்தித்துக்கொண்டாள் உடனே புண்ணியவதி இவவிதம் நோனபுசெய்துமுடித்தது அன்றினோடு கயற்றையும் பிரஸாதத்தையும் குமாரனகையிறதநது இதை அவன தாயாரிடம்கொடுக்கசொல்லி வருஷா வருஷம் தவராமல விரதம் செய்யும்படி தன்தங்கைக்கு சொல்லும்படி கட்டளையிட்டு, கட்டமுதும் சில திரவியமும் கொடுத்தனுப்பினாள் அவன முன்போல் கட்டமுதுசாப்பிட கங்கைக்கரைசென்று புசிக்கும் சமயத்திஷ் முன் கருடனால எடுத்தபுபோன திரவியமூட டையை இவநெதிரில் போட்டது.

பிறகு அச்சிருவன் அமமூட்டையை பத்திரப்படுத்திக் கொண்டு சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது முனமீன் விழுங்கின அததிரவியமூட்டையும் அமமச்சம கொண்டு வந்து கக்கிற்று, இதைக்கண்ட சிருவன் அகமகிழ்ந்து இதுவும் பரமேஸ்வரகடாக்ஷமென்று எண்ணி அததிரவியமூட்டைகளைக் கைக்கொண்டு தந்தேசமாகிய சோழதேசம் சென்று தன்தாயாரைக்கண்டு நடந்தவாததமானம் அனைத்தும் தெரிவித்து தன பெரியதாயாராதந்த நோன்பு கயற்றையும் பரசாதததையும் கொடுத்தது தனதாயக்கு நமஸ்கரித்தான்

பாகயவதி அசுதோரத்தைவாங்கி தன்கையிற் உடனே தரித்துக்கொண்டனள் இப்படி இருக்க முன் தங்களை நகர நாடு சம்பத்தை அபகரித்த அரசன்வந்து இப்பாக்கியவதியின பர்தாவாகிய அரசனேநோக்கி அவா நாடுநகரங்களையும் ஸகல ஸம்பத்தையும் அவருக்கே தந்து முன்போல் அரசு புரிந்து சுகமாய புதர்பெளதராதி அஷ்ட ஐஸ்வரியங்களுடன் வாழ்க்கடவீரென்று ஆசீர்வதித்து தந்தேசம் திருமபி போயவிட்டான்

பிறகு முன்போலவே பாககியவதிகு சகல ஸம்பத்துண்டாகவே தான் முன்னோன்பு குறையாய நோற்றப்படியினால் கேதாரீஸ்வரா வருமையைத் துத்தாரென்றறிந்து அதுமுதல் அவள் அன்னோபை அனுஷ்டித்து செயதப்படியால் சாவைஸ்வாயமும் குறைவரப்பெருகி ஸுகமாக வாழ்ந்து வந்தனள்

ஆதலால் இப்பூலோகத்தில் கேதாரி விரதத்தை மனப்பூர்வமாக ஆஸரயித்து செயபவர்களுக்கு பரமசிவன் ஸகல ஸம்பத்துகளையும் அனுகிரகம்செய்து குறைவர நடத்துவார என்று நாரதமுனிவரும் சொல்லியருளினார் அப்

போது தாமபுத்திரா இன்னேனாபைசெய்து துரியோதனாதி
களை ஜெயித்து தங்கள் ராஜஜிய ஸம்பததுடன் சுகமடைந்
தார்கள்

ஆதலால் இன்னேனாபை அனுசரித்து செய்கிரவர்
களுக்கு சகல ஐஸ்வரயமும் மெனமேலும் பெருகி, ஸாவ
கஷ்டங்களினின்று விடுபட்டு சுகஜீவியாய வாழத்திருப
பார்கள் ஆகையால் இவ்விரத சரித்திரத்தை யாராகிலும்
கேட்டாலும், படித்தாலும், எழுதினாலும் அவர்கள் மஹா
தேவானுசரஹததால் ஆயுராருேக்கிய ஐஸ்வரய மடைந்து,
பிறகு சிவஸாயுஜ்யத்தை அடைவார்களென்று கௌதம
மஹாஷியால் சொல்லப்பட்டதென்று ஸூத்ரமாமுனிவா
சௌனகாதி மஹா முனிவர்களுக்கு உபதேசித்ததாரென்று
ஸ்ரீ வயாஸமகாமுனிவா ஸ்சாரத ப்ராணகதில் வானித்து
சொல்லி யிருக்கிறார்

கேதாரவிரதகதை முற்றிற்று

சுபமபவது

ஸ்ரீ ரஸது

ரதசப்தமி விரதம்.

அதத மாகக சகல ஸப்தமயாம், ரததஸப்தமீ வரத கலப பராரமபபஃ. அஸ்யாம் ஸநாநவிததிருகதா தசச, அருணோதய வயாபினயாம் ஸநாநம் காரயம் ததுகதம் மதனரதனே ஸமருதி ஸங்கரஹே ச ஸாயகரஹண துல்யாஸா சகலா மாததுஸய ஸப்தமீ, அருணோதயவேனா யாம் ஸநாநம் தததர மஹாபபலம் ச. மாக்கே மாஸி விதேபகேஷ ஸப்தமீ கோடிபுணயதா, குரயாத ஸநா நாககிய தாநாபபநி சாயுராறோககிய ஸமபதஃ தினத வயே, அருணோதய வயாபிதவே, பூாவைவ, ஸௌவானே ராஜதே தாமரே, பபகதயா லோஹமயேதததா, தைனேன வாதிராதவயா, மஹா பாதரேது ரஞ்ஜிதா ஸமாஹித மநாபபூதவா, தீபம் சிரஸிதாரயேத, பாஸகரம் ஹருதயே தபாதவாசே, இதம் மநதரமூரீரயேத நமஸதே ருதரரு பாய ரஸாநாம பதயே நமஃ அருணாக நமஸதேஸது ஹரிதஸவ நமோஸதுதே ஜலேபரதீபான ஸமஸதாபய, ஸந்தாபய பிதரு தேவதாஃ லோலாக ரதத ஸப்தமயாம் ஸநாதவா கங்சாதிஸங்கமே, ஸப்தஜன்மகருணைஃ பாபைஃ முக்திராபபவதி தக்ஷணாத இதிகாசஹ்ஷ ஷஷ்ட ஸப்தமி போகேவா, ரதாருடடாமச மாலீநஃ, யோகோயம் பதம் கோநாம ஸஹஸராக கரஹஸஸம் எந்ததினததில அரு ணோதய காலத்தில் சப்தமி இருக்கிறதோ அந்த நாளிலே யே ரதசப்தமீ விரதம் கிறஹிதது ஸநாநமும் விரதமும் செய்யவேண்டும் ஒருக்கால் இரண்டுநாளிலும் அருணோ தய காலத்தில் சப்தமி இருந்தால் முதலநாளிலேயே ரதத

சபதம் வரதம் செயயவேண்டும் அந்த ஷஷ்டிதிநாளில் ஏகபுகதமும், சபதமியில் உதயத்திலேயே ஸநாநம்செயது ஸவான ரஜத தாமபர லோஹ பாததிரங்களில், இதுகளி லேதாவது ஒரு பாததிரததில் எண்ணை வாராத்து தீப மேகதி, ஸ்ராயபரதிமை எழுதி ஷோடசோபசாரங்களு டன பூஜித்து, அந்த புண்யகாலம் ஸங்கருநதிக்கொப்பான புண்யகால மாகையால் கங்கை முதலிய மஹா நதிகளில் தீபங்களைவிட்டபிறகு, பிதூதாபணதிகள் ஆசரித்து செய கிறவர்களுடைய சபத ஜனமபாபங்கள் விலகிப்போம் ஷஷ்டஸபதம், இவை இரண்டும் கூடினால் அதை பத்மக யோகமென்பா இப்படிக்கொத்த யோகம் ஆயிரம் சூரிய கரஹணங்களுக்கு ஸமமென்று காகக மாமுனியால் சொல் லப்பட்டது

ஏதச்ச ஸநாநாதி ஸமரணநந்தரம், சிஷ்டாசாராத் ஏழு எறுககன இலைகளும், ஏழு எலந்தன இலைகளையும் ஒன்றுசேர்த்து மஞ்சள் அக்ஷதையுடன் ஸதீரீகளும், தாய தந்தையருள்ளவர்களும் அந்த இலைகளை சிரசின்மீது வைத் துக்கொண்டு ஸநாநம் செயயவேண்டியது தாயதந்தை யர்களிலலாதவர்கள் வெண்மையான பச்சரிசியும் என்றும் சேர்த்து, மேற்சொல்லிய அந்த இலைகளை தன் சிரசின்மீது வைத்துக்கொண்டு சங்கலப பூவமாக ஸநாதம் செயய வேண்டும் (இதற்கு மந்திரம்) யதயதகாம கருதமபாபம், மயஸ்பதஸு ஜனமஸு, கனமேரோகஞ்ச, சோகஞ்ச மாகர்ஹந்து ஸபதம் ஸநாநாநந்தர மாகயஞ்ச தாதவயம் மந்தரபூவகம் அராகியம் விடவேண்டியது சு ஸபத ஸபதி வஹபரீத ஸபதநோக பரதீபன, ஸபதமயா ஸஹிதோதேவ கருஹாணாசயம் திவாகர சு. ஸபதம் மஹாஸபதஸபததவீபாவஸுநதகரா ஸபதாராகபானமா

தாய ஸபதம் ஸநாந மாசரேத : ஏததஜெனமகருதம்
பாபம யெசசஜெனமாநத ராஜிதம், மனோவாக்காயஜம்
யசச, ஏததாநாதேசபேபுந: இதிஸபதவிததமபாபநம்,
ஸநானமே ஸபதஸபதிகே, ஸபத வயாததிஸமாயுகதம்
ஹரமாஹரி சபதம் ஸநாநம் செயதபிறகு அராககியம்
விடவேண்டியது அராககிய மநதரம் ஜனன்தவமஹிப
பூதானம், ஸபதம்ஸபத ஸபதிகே, ஸபதவயாஹருதி
கேதேவிநமஸதே ஸபாயமாதருகே, இதி அற்சபாநகிததி
அனேனைவது மநதரேண பூஜயேசச திவாகரம் கருதவா
ஷோடசததா ராஜன ஸபதாஸவ ரததமணடலே ஸநா
நம் முடிதது தேசகாலகோததனாதே, மமஸ்ரீஸபிரிய ராரா
யண பரிதிதவாரா இஹஜனமவி ஜனமாநதரேச அககண்ட
ஸௌபாகய, புதர பெளதர ததனததானயாதி மனஸீப
ஹித காமநா லிததயே, ஸ்ரீ ஸபாய நாராயண பூஜாங்
கரிஷயே(நம்) இவவிதமாய ஸங்கலபமசெயதுககொண்டு
பிறகு கணபதி பூஜையும் கலசபூஜையும்செயது கலதீத
தம் தனமேலும், பூஜாதிரவியங்கவின் மேலும், பரே
க்ஷிததுககொண்டு பிறகு, (செகபபு) ரகத செநதனததின
லும், ரதாருடரான சூரியனை எழுதி ஸபிரியயநதிரததின
ம்து மநதரபூவமாக ஆவாஹணம் செய்யவேண்டியது
(வேதமநதிரம்) தயேயஸஸதாஸவி தருமணடல மததிய
வாததீநாராயண: ஸரலிஜாஸன ஸன்னி விஷ்ட: கேயூர
வான மகர குண்டலவான கிரீடஹாரி, ஹிரண்மய: வபுத
ருத சங்ககசகரஹ (இப்படி சூரியனை தபானஞ் செயது,
பதமாஸன: பதமகரஹ, பதமகாபப ஸமதயுதிஹி, ஸப
தாஸவரததஸமஸதஸச, தவிப்புஜ ஸயாத ஸதாரவி: இவ
விதமாய ஆவாஹனாதி ஷோடசோபசார பூஜைகள்
செய்யவேண்டியது ததூபதீப பாயஸ நைவேததியாதி
சாபூர தீபாராதனைகள்செயது மநதிர புஷ்பாதிகள் இட

வேண்டியது நம்ஸஸவிதரே ஜமதேகசக்ஷுஷே ஜகத
 பரஸுதிஸதிதிசை ஹேதவேதரயீமயாயீதரி குணாதமத
 தாரிணே விரிஞ்சி நாராயண சங்கராதமணே இப்படி
 சொல்லி நம்ஸகரித்து, புஷ்ப குங்குமாக்ஷதையால ஜலத
 தோடு அரக்கியம் விடவேண்டியது சு ஸபதஸபதி திவா
 கர மேற்சொன்ன மந்திரததாலாவது அல்லது மித்திராய
 நம் இதமாக்கியம் ஸமாபப்பாமி ரவயே நம் இதம் .
 ஸ...மி சூரியாயநம் இத ஸ .மி பபானவே நம் இத
 . ..ஸ .மி கககாய நம் இத ஸ .மி பூஷ்ணே நம் இத
 . ஸ .மி ஹிரண்ய காப்பாய நம் இதம் ஸ .மி மரீச
 யாதியஸவிதரு அரக்கபாஸசரேபபியோநம் இதமாக
 ஸ .மி சு ஏக சக்ரோரததோயஸய திவய: கனகபூஷி
 தஹ ஸமேப்பவது ஸுபபிரீத: பதமஹஸதோ திவா
 கரஹ யஸயஸமிருத்தியாச இததியாதிநா பூஜாம ஸமாச
 ரேத இதி ரததஸபதமீ பூஜாவிததானம் ஸமாபத: அன
 யாபூஜயாச நைவேதயேனச பபகவான ஸாவாதமக: ப்ரீ
 சூரியநாராயண ஸுபரீதஸுபபரஸனேன வரதோபபவது

ரதசப்தமி வீரதம்

முற்றிற்று

ரத்தஸப்தமீ தினத்தில ஸூர்யனை உபாசிப்பதினப்பலன்

தைமாஸம் சுகலபக்ஷ ஸப்தமீக்கு “ரத்த ஸப்தமீ” என்று பெயர் அநததினம் ஸூர்யனுக்கு விசேஷகாரதி உண்டானது ஆகையால் எல்லோரும் அன்றையதினம் விடியற்காலத்தில் ஸநாநாதிகள் கலபதில சொன்னபடி முடிததுக்கொண்டு பிறகு ஸூர்யனைப் பகதியோடு பூஜை செயது, விரதமனுஷ்டிககவேண்டும் இப்படி செய்வதினால் தேஹசௌக்கியம், ரோகமில்லாமை, செலவம், புத்திர விருத்தி, நீண்டகால ஆயுள், புண்யம், சததுருக்களை ஜெயிக்கும் வல்லமை, வெற்றி, விசேஷபூமி, ததான்யம் முதலிய செலவம், மங்களம், பாப விமோசனம் இவை களுண்டு மேலும் மனக்கவலை வியாதி இவைகள் ஒழியும் ஒருவனுக்கு ஆபத்தாவநதபோதும், கஷ்டப்படுமபோதும், கஷ்டமான வழியில் அகப்பட்டு போகமுடியால் தவிக்ரும போதும், மனவயாக்கூல முண்டானபோதும், ஸூர்ய பராததனைசெய்தால் அவனுடைய வருத்தம் நீங்கி சுகப் படுவான் ஆகையால் ஸ்ரீமதராமாயணத்தில் யுத்த காண்டத்தில் பகவான் ஸ்ரீராமனை இராம ராவணனுக்கு முமமர யுத்தஸமயத்தில், ஆதிதயஹ்ருதயம் பாராயணம் செயததினாலேயே பகவான் ஸ்ரீராமா, இராவணனை ஜெயித்தார ஆகையால் நாம் பாராயணம் செய்தால் மிகப் பலன் தரும் இது திண்ணம்

ஸூர்ய உற்பத்தி காரணம்.

ஒரு காலத்தில், ஈஸ்வரனுக்கு தான் ஒருவன் மட்டும உலகங்களுக்கு பெரிய கடலாய பிரகாசிப்பது போதா

தென்று தோணினவராய மற்றொரு சுடல ஏறபடுதத ஸங்கலபித்தார அப்படியே மற்றொரு சுடலையும் உண்டாக்கினா இதற்குத்தான ஸூரியன், ஆதித்தியன், பபாஸ்கரன் என்று பல போகள் உண்டாயின அப்போது சூர்ய மண்டலம் மிக பெரிதாய உலகத்திற்கு செளக்கியமும், ஒளியும், உணடுபண்ணக கூடியதாய விளங்கிற்று அதில் அனேக ரிஷிகள், தேவர்கள் நிலைபெற்று வாஸம் செயது மத்தியிலுள்ள சூர்யனை துதித்துவருகிறார்கள் இப்படியிருக்க அனேக யுகங்களுக்கு பிறகு திடீரென்று சூர்ய காரதி குறைந்தது அப்போது ஸூரியகாரதி மழங்கிப் போனதைக் கண்டு வருத்தப்பட்டு, தேவர்கள் பிரமஹ தேவனை பராததித்தாராக உடனே பரமஹா, இந்திரன் இவர்கள் ஆலோசித்து செய்ததாவது விஸ்வகாமா வின் சாண்பபிஷக்டம் எந்திரத்தில், இந்த சூர்யனைக் கடைநதால் முன்போல காரதியுண்டாகுமென்று நிச்சயித்து கடையவே, உடனே சூர்யனுக்கு முன்போலகாரதி யுண்டாயிற்று இப்படி சூர்யனைக் கடைநத்தினமாகையால் இதற்கே ரததஸபதமிதிதி என்று பேருண்டாசுது அதே தினத்தில் ஒரு சக்கரமும் ஏழு சூதிரைகள் பூட்டிய ஒரு ரதமும், மஹா விஷ்ணு சூர்யனுக்கு கொடுத்தார பிறகு கஸ்யப்பரஜாபதிக்கும், அவா பத்தினியாகிய விரதையிரிடம் உண்டான காலகளிலலாத அருண்ணெனும் ஒரு பிள்ளையைப்பெற, அந்த அருண்ணை சூர்யனுக்கு ரத ஸாரதியாக ஏரப்படுததப்பட்டான்

ஸாவித்ரீ கௌரீ வ்ரத கல்பம்.

முதலில் மூன்று தடவை ஆசமநீயம்செய்து, சங்கலபம் செயதுக்கொள்ளவேண்டும் சுபபேசோபபணே முஹூர்தே, ஆதயபிரமஹண்: தவிநியபராததே, ஸவேதவராஹ கலபே, வைவஸுவத மனவந்தரே, கலியுகே, பரததம்பாதே, ஜமபூதவீபே பபாரதவாரேஷ்பபரதக்கண்டே, அஸின் வாததமானவயவஹாரிக, சாந்திர செளரமானேன பரபவாதி ஷஷ்டி ஸமவதஸராணம் மகயே, அஸய ஸமவத ஸரே அயநே-ருதௌ-மாரே-பகே-சுபபதிதௌவாஸர யுகதாயாம, மமபபாதாஸஹ, கேஷமஸ்தாய விஜய ஆயுராரோககிய ஐஸ்வாயாபி வருதயாததம் தாமாநத காமமோக்ஷ சதுவித பபல புருஷாதத சிதயாததம் மனோவாஞ்சசாபபல சிதயாததம், ஸகல மங்களாவாபதயாததம் அபயுதயாததஞ்ச ஆயுஷ்பாபி வருதயாததம் வந்தயா: சதுஷ்டயதோஷ நிவருதயாததம் சகலபபலாவாபதயாததம், ஸ்ரீ பாவதி பரமேஸ்வரப பீதயாததம் கலபோகதப பரகாரேண யாவச்சகதி தயான வரஹுதி ஷோடசோபசார பூஜாம கரிஷ்பே (நம:) ததங்கதவேந கலசபூஜாம கரிஷயே (நம:) (மேற்சொன்னபடி சங்கல்பம் செயது கலச, கணபதிபூஜைகள் செய்துக்கொண்டு பிறகு, சாவித்ரீ கௌரிககி பராணபரதிஷ்டை செயது பூஜைக்கி ஆரமபம்செய்யவேண்டியது

* வந்தயா-மலடிததனம் என்று அருததம்

பிறகு தயான சுலோகம்

சு வந்தயதேதோஷஹரே கௌரீ, கரிஷ்யே தவபூஜனம்,
 நாவிகனம் குருமேதேவி ஸாவாபீஷ்ட பபலபரதே சு சர
 த்நது விகாஸ மந்தஹாஸாம், ஸ்புரதிநதீவரலோசனாபபிரா
 மாம, அரஹ்நத ஸ்மான சுந்தராயா, மரவிநதாஸன சுந
 தரீமுபாஸே சு வந்தேஹம்குந்தஸௌநாபபா, மிநதீவரதளே
 க்ஷணம், வந்தாருஜன மந்தாராம், வலீம, வாகததேதவ
 தாம் ஸாவிதிரீ கௌரீயை நம: தயானம் ஸமாபயாமி
 சு நாநாரதந பரபபாதிபதே ஸாவாபரணபூஷ்ணதே,
 மஹாலக்ஷ்மீ, மஹாதேவீ, தவமாகசசஸ்திராபபவ சு சங்கக
 சகர கதாஹஸதே, ஸுவானாபபே, சுபபாவஹே, மமதேவீ
 வரமதேஹி, ஸாவ சித்திபதாயினி சு ஆவாஹயாமி
 ஸுபபகே, சுபபேஸாவவரபரதே பீதாமபரததரே தேவி,
 ஸாவக்ஷண ஸமயுதே ஸாவிதிரீ கௌ... நம: ஆவாஹ
 னம் ஸ மி சு. தபதகாருசனஸங்காசேமஹாலக்ஷ்மீவரபர
 தே, ரதநசிமஹாஸனம் சாரு, கருஹயதாம், சங்கரபரியே.
 ஸாவிதிரீ கௌ . நம: ரதனவிமஹாஸனம் ஸ மி சு பத
 மாஸனே பதமகரே, ஸாவ லோகைகபூஜிதே, நாராயணட
 ரியேதேவி, பாதயம் ஸங்கருஹயதாமுமே ஸாவிதிரீ
 கௌ நம: பாதபே: பாதயம் ஸ மி சு ஜகதவந்தயே
 மஹாதேவி, ஸாவலோகைகபூஜிதே, அரக்கியம் தாஸ
 யாமி வரதே, கருஹாண பரமேஸ்வரி ஸாவித்திரீ கௌ
 . நம: அரக்கம் ஸ. மி சு லேஸவேகாருணயிரியே, பபக
 ததராணைகததபரே, ஆசமயதாம், மஹேஸ்வானி, ஸுவா
 விதபய: கணை: ஸாவித்திரீ. கௌ நம: ஆசமநீயம்
 ஸ மி சு பராமஹீச வைஷ்ணவீ ரௌதரீ, கௌமாரீ
 ஸாமபபவீஸ்ரிவா, வித்திதா புத்திதா சாநதா, மத்துபாகம்
 சுருஹாணாபபோ ஸாவிதிரீ கௌ.. நம: மத்துபாகம்

ஸ ..மி ஈ கோக்ஷீரே நாரிகேக்ஷஸசகருதேன மததுநா
 சிவே, பஞ்சாமருத ஸநாநமிதம் சாகராகாங்கவாபிபி.
 ஸாவித்திரி கௌ நம : பஞ்சாமருத ஸநாநம் ஸ .மி
 ஈ ஜயதவம் தேவிசாமுண்டே, ஜயசகண்டாகபாலினி, ஜப
 ஸாவகதேதேவி சாமபகஸநாத மாசர ஸாவித்திரி கௌ
 நம : சம்பகதைலாபயஞ்ஜனஸநாநம் ஸ .மி ஈ கலாத
 மிகே, கலாதீதே, காருண்ய ஹருதயேசிவே, கலயாணீ
 ஜகதீந்தயம் கஸ்தூராயுதவாததனம் குரு. ஸாவித்திரி
 கௌ . நம : கஸ்தூராயுதவாததந ஸநாநம் ஸ .மி
 ரோசனா கருகாபூர, குங்குமாலோடிதமபுரீ, கஸ்தூராயாதி
 ஸுகநதத்மச, ஸாவாங்கேஷு விலேபயேத் ஸாவித்திரி
 கௌ நம : ஹரிதராகூரண ஸநாநம் ஸ .மி ஈ ததோ
 தகஸநாநமிதம் ஸவீகுருஷ்வ ஸுரோததமே, ஸாவதீராதத
 மயமதேவி, நிதயபாவனி பாவநம் ஸாவித்திரி கௌ
 நம : ஈததோதக ஸநாநம் ஸ .மி ஸாவதேஹ ஸுர
 க்ஷராததம் பிரமஹ்ண நிமிதமபுரா, வஸதரம் தாஸயாமி
 தேவேசி, கருஹ்ண ஸுரவநதிதே ஸாவித்திரி கௌ .
 நம : வஸதரயுகமம் ஸ .மி. ஈ அணிமாதிகுணாததார, மகா
 ராதயக்ஷராதமகம், உபவீதம் பரதாஸயாமி, கருஹ்ண
 பரமேஸவரி, ஸாவித்திரி கௌ ...நம : உபவீதம் ஸ .மி
 ஈ ஸ்ரீகநததஸம்மிஸரிதகநத்தஸாரம், காபூரஸமபுகதமதீவ
 ஹருதயம், ஸுராஸுரநமர கீர்ட்சோப்பிரீம், பாததவ
 யேதே பரததாமிகௌரீ. ஸாவித்திரி கௌ....நம : ஸ்ரீகந
 தம் ஸ ...மி ஈ ஹாரிதரஞ்ச மஹாதேவி ஸாவ கலயாண
 தாயினி, செளபபாகயவாததனம் திவயம், க்ருஹ்ண
 பரமேஸவரி ஸாவித்திரி கௌ நம : ஹரித்திராகூரணம்
 ஸ ...மி ஈ குங்குமம் சோபபனம் திவயம், காபூரேணஸு
 ஸமயுதம், விலேபனம் ஸுரஸரேஷ்டே, பிரீதயாததம்

பரதி கருஹயதாம். ஸாவித்திரி கௌ....நம: குருகும பரி
மளம் ஸ மி சு அக்ஷதான், விமலான, சுபரான, சாலீ
யான், ஸுமனோஹரான, கருஹாமனேமானம ஹேசானி,
கமலாபதி பூஜிதே ஸாவித்திரி கௌ.. நம: அக்ஷதான்
ஸ மி சு மாணிகயமுகதாபபல, விதருமைஸச, கோமேதத
வைரோய கருதானியானி, அங்குளயதாடங்க ஸுகண்ட
மாலா, காஞ்சீகதாதீனி கருஹாணதேவி ஸாவித்திரி கௌ
நம: ஆபரணானி ஸ....மி சு ஜாஜ்செமபகபுனனாக கேத
கீபாடலானவிதை, பாரிஜாதாதி குஸுமை: பூஜயாமி,
சிவபரியே ஸாவித்திரி கௌ . நம: புஷ்பாணி பூஜயாமி
சு லக்ஷ்மீகரகரோத பபூதபிலவ மருதபுருஜயபரிய, தேஹி
புதரான பசுததனன் ஆரோககிய மசலாமஸ்ரியம பிலவ
பத்ரராசிதே தேவி, தூகேதவாம சரணம் கதா, பிலவ
பத்ர பரதானேன, ஈபலிதமஸபபலம் குரு சாவித்திரி
கௌளயை நம: பிலவபத்ரம் ஸ. மி

அத்தாங்க பூஜா

ஸாவித்திரியை நம:	பாதௌ பூஜயாமி
கௌளயை	ஜானுரீ பூ—மி
சிவராயை	ஊரு பூ—மி
பபவான்ஸை	கடிம பூ—மி
ருத்ராணயை	மதயம் பூ—மி
சாவரணயை	பாஸவௌ பூ—மி
ஸாவமங்களாயை	பாஹுன் பூ—மி
அபானுயை	கண்ட்டாம பூ—மி
பார்வதயை	நேதரே பூ—மி
தூகராயை	லலாடம் பூ—மி
ஹைமவதயை	காணே பூ—மி

காணிகாயை

பிரி பூ—மி

அம்பிகாயை

ஸாவாணயங்கானி பூ—மி

கௌரீ அஷ்டோத்ர சதநாமாவளி,

நாமாவளி ஆரம்பத்தில் ஓம என்றும், கடைசியில் நம என்றும் சோததுச சொல்லவுட.

ஓம கௌாயை நமஃ
கணேசஜனனயை
கிரிராஜதநூபபவாயை
குஹாமபிகாயை
ஜகனமாதரே
கங்காததரகுடுமபினயை
வீரபபதரபரஸுவே
விஸ்வவயாபினயை
அஷ்டபூதயாதமிகாயை
கஷ்டதாரிதரியம்னயை ()
சிவாயை
சாமபபவயை
சங்காயை
பாலாயை
பபவானயை
பபதரதாயினயை
மாங்கலயதாயினயை
ஸாவமங்கலாயை
மஞ்ஜுபபாஷினயை
மாஹேஸ்வராயை (20)
மஹிமாயை
மந்தராராதயாயை
மஹாபலாயை
ஹேமாதரிஜாயை
ஹேமவதயை
பாவதயை

ஓம பாபநாசினயை நமஃ
நாராயணமசஜாயை
நிதயாயை
நீர்சாயை (30)
நிரமலாயை
அம்பிகாயை
மருடானயை
முனிஸ்மனேவபாயை
மாநினயை
மேனகாதமஜாயை
குமாராயை
கன்யகாயை
கூரகாயை
கஸிதேதாஷநிஷுதின்யை ()
காதயாயனயை
சருபாபூரணயை
கலயாணயை
கமலராசசிதாயை
ஸதயை
ஸதவமாயை
ஸதயாயை
ஸௌபபாகயதாயை
ஸரஸவதயை
அமலாயை (50)
அமரஸமேஸ்வராயை
அன்னபூரணயை

ஓம அமருதேஸவாயைநம்
 அக்கிலாகமஸமஸதுதாயை
 ஸுக்கஸ்சசிதஸுததாராயை
 பாலயாராததிதபபூததாயை
 பபானுகோடிஸமதபுதயே
 ஹிரணமையை
 பராயை
 ஸக்ஷிமாயை (60)

வீதாமசுகருதசேசக்கராயை
 ஹிரிதராகுங்குமாராதயா
 யை
 ஸாவகாலஸுமங்கலயை
 ஸாவபபேகபரதாயை
 ஸாமசிக்காயை
 வேதாரதலக்ஷணயை
 காமபரமஹமயயை
 காமகலநாயை
 காக்ஷிதாராததபரதாயை
 சந்தராராகயிததாடங்கா
 யை (70)

சிதமபரசரீரிணயை
 ஸ்ரீசகரவாலினஸயை
 தேவயை
 காமேஸவரஸதயை
 கலாயை
 மாராராதிபரியாராததாங்க
 யை
 மாராககண்டேயவரபரதா
 யை
 பதரபௌதரவரபரதாயை
 புண்யாயை

ஓம புருஷாராததபரதாயின
 யை நம் (80)

ஸதயததாமரதாயை
 ஸாவஸாக்ஷிணயை
 ஸ்ராரதருபிணயை
 ஸயாமலாயை
 பகளாயை
 சண்டியை
 மாதருகாயை
 பபகமாலினயை
 விரஜாயை
 ஸவததாயை (90)

பிரதயங்காராமபிகாயை
 ஆராயை
 தாக்ஷாயணயை
 தீக்ஷாயை [யை
 ஸாவவஸுதாததமோததமா
 சிவாபபிததாயை
 ஸ்ரீவிதயாயை
 பரணவாராததஸவருபிணயை
 ஹரிங்காராயை
 நாதருபாயை (100)

தரிபுராயை
 தரிபுராமபிகாயை
 திரிகுணமபிகாயை
 ஸுந்தாயை
 தரிபுரஸுந்தாயை
 மஹாகௌாயை
 ஷோடசாக்ஷரதேவதாயை
 ஸாவிதரீகௌாயை (108)
 அஷ்டோததரசதநாம
 பூஜாமஸமாபய்யாமி, }

பிறகு த்நூபதீப நைவேத்தியங்கள்

வனஸ்பததுயுத் பபவைவா திவவிபைபா நாநாகநதைஸ
ஸுஸமயுதம், ஆககிரேயம் ஸஸாவதேவானாம், தூபேபாயம்
பரதிகருஹயதாம் ஸாவித்திரி கௌரையை நம: த்நூப
மாக்ருபயாமி ஸாஜஜியமேகாராததிஸமயுகதம், வன
ஹிநாயேஜிதம் பரியே, கிருஹாணமங்களம் தீபம், தரை
லோககிய திமிராபஹம் ஸாவித்திரி கௌ நம: தீபம்
தாசயாமி தூபதீபாநந்தம் ஆசமநீயம் ஸ...மி பிறகு
நைவேத்யம் பரானாய நம:, ஆபானாய நம:, வயானாய
நம:, உ-தானாய நம:, ஸமானாய நம: ஸாவித்திரி கௌரீ
தேவதாய நம: நாநாவித பபக்ஷய போஜஜியப்பலான
நீவேத்யாமி பிறகு, காபூர தீபாராதனைசெய்யவும் சு கன
யாபபி: கமநீயகாநதிபபிரஸம், ஸவஸூபபிராராதிநாம்,
பாதரை மௌகதிக சித்திரபந்திவிலஸத, காபூரதீபாவஸீ:
ததததததான மருதநக தேஸஹிதம், நருதயதபபவாம் போ
ருஹம், மநதராராத்தன பூாவகம், ஸுவிஹிதம், நீராஜனம்
கிருஹயதாம் ஸாவித்திரி கௌ நம: காபூர நிராஜனம்
ஸ—மி, சு பரதக்ஷிணஸலோகம் யானிகாநிசபாபானி ஜன
மாநதர கருதானிச, தானிதானி விநஸ்யநதி ப்ரதக்ஷிண
பதேபதே ஆதம்பரதக்ஷிணம் ஸ .மி நமஸகாரம்செய்கிற
ஸலோகம் நம: சிவாயை ருதராயை ஸக்ருணயை, ஸவருபி
ணே தேவாயைதனயம் தேவி, மஹாலக்ஷ்மீ நமோஸ
துதே ஸாவித்திரி கௌ நம: நமஸகாரான ஸ .மி.
எஸயஸமுருத்தியாச நமோகதயாதப: பூஜாகிரியாதிஷ்டு,
நயூனம் ஸம்பூானதாமயாதி, ஸதயேவாவதே ஸசநகரீ,
மநதரஹீனம் கரியாஹீனம் பபகதிஹீனம் மஹேஸவரி
ஸாவித்திரி கௌரீ தேவதா ஸஸுபரீதா ஸுபர
ஸன்னு வரதாபபவது அரக்கியம் விடுகிறது சு. கப்காஜல

ஸமாரீதம், கந்ததகாபூரஸமயுதம், அரக்கியம் தாஸ்யாமய
 ஹம் தேவி, காதயாயனி நமோஸதுதே ஸாவித்திரி கௌ
 ரம் இதமாக்கியம் ஸ...மி சு. ஜயதேவி நமஸ்துபபியம்,
 ஜயசகதிவரபரதே, ஜயசங்கரவாமாங்கே, கருஹாணாக
 கியம் மயார்பிதம் ஸாவித்திரி... நம: தவிதீயாராக்கியம்
 ஸ .மி சு கங்காஜலஸமாயுகதம், ஸுகந்தம், கந்ததஸமயு
 தம், கருஹாணாக்கியம், மயாததம், மங்களம், குருமே
 சிவே. ஸாவித்திரி... நம: தரிதீயாராக்கியம் ஸ மி ஸாவ
 மங்களமாங்கலயே, ஸாவ மங்களதாயினீ, ஸாவஸம்பதகரம்
 சீககரம் கிருஹாணாக்கியம் மயார்பிதம் ஸாவித்திரி
 நம: சதுராக்கியம் ஸ..மி தேஹிகௌரீ ஸதாரோக
 யம், புத்திரபௌத்திர பிரவாததனம், அரக்கியம் கிரு
 ஹாணஹேதேவி, மமசௌக்கியவிவருத்தயே ஸாவித்தி
 . நம: பஞ்சாராக்கியம் ஸ மி அரக்கியம் கிருஹாணஹே
 மாத், பசுதாநாமபயபரதே, ஸௌமங்கலயம்விவருத்திஞ
 சதேஹிமேஹரவல்லபே ஸாவித்திரி. நம: ஷஷ்டாக
 கியம் ஸ மி ஆயுதேஹியசோதேஹி, புத்திரபாக்யஞ
 சதேஹிமே, கிருஹாணாக்யம் பரதாஸ்யாமி, மாமரக்ஷ
 ஜகதீஸவரீ ஸாவித்திரி.. நம: சபதமாக்கியம் ஸ மி
 நமஸதே வரதேப்பதரே, நமஸதே ஸுககதாயினி, தரா
 ஹிமாம் கருபயாதேவி, க்ருஹாணாக்கியம் நமோஸதுதே
 ஸாவித்திரி . நம: அஷ்டமாக்கியம் ஸ ..மி நமஸதே
 ஸாவகலயாணி, நமஸதேபபாக்கியதாயினி, இதமாக்கியம்
 மயாததம், கிருஹாண ஜகதீஸவரி. ஸாவித்திரிகௌ நம:
 நவமாக்கியம் ஸ..மி அனேன அரக்கிய பரதானேன,
 ஸாவிதிரீ கௌரீ தேவதாஸுபரஸனா வரதாபவது
 இப்படிக்கி வரதபூஜை முற்றிற்று

ஸாவித்திரீகௌரீ விரதகதை.

முன்னொருகாலத்தில், வேதவேதாங்க பாராகாளான அனேக முனிவர்களால் சூழப்பட்டிருக்கும்போது, தரும நந்தனா, தன்னுடைய ஆஸ்சிரமத்திற்கு வந்ததயாபர ராகிய, மாரககண்டேய முனீந்திரரைபார்த்து பக்திவணக்க துடன் சேவித்து அவருக்கு அரக்கியபாதயங்கள் கொடு தது தற்பாஸனத்தில் வீற்றிருக்கச்செய்து கைகூப்பிநின்று கொண்டு மிக ஆவலுடன் அமமுனிவரின் சேஷமங்களை கேட்டாரா அப்போது மாரககண்டேயர் தன் சேஷமசமா சாரம தெரிவித்தது மௌனமாயிருந்தாரா உடனே தாம ராஜன் “ஓமுனீந்திரரே!” தங்களுக்கு என்னிடத்தின் கருணை யுள்ளவராகில் நான் ஒரு கோறிக்கை கோரியிருக்கிறேன் உலகத்தில் ஸ்திரீகளுக்கு புத்திரபௌத்திரவிருத்தி உண்டாகக்கூடியதும், தன் கணவன் சேஷமம் அடையக்கூடியதுமான ஒரு உத்தமமான விரதத்தை எனக்கு தெரிவிக்க வேண்டுமெனது கேழக்கலே அமமுனிவா, தருமநந்தரை நோக்கி சொல்லுகிறாரா ஓ இராஜனே நலலகேழவிக்கேட்டாய், இது உலகமுழுமையும் மேனமையும் சேஷமமுமுண்டாகக்கூடியது நீரகேட்டதில் ஒரு உத்தமமான விரதம் ஒன்றுண்டு அநதவிரதத்தை முன் அநேக பதிவரதாஸ்திரீகளால், ஆசரித்து செய்யப்பட்டது அதற்கு ஸாவித்திரீகௌரீவிரதமென்று பேருண்டு அநதவிரதம் ஸ்திரீகளுக்கு, புத்திரபௌத்திரங்களை கொடுக்கத்தக்கது இதைப்பற்றி ஒரு ஐதிஹாஸகதை யொன்றுண்டு முன்னே கிருஷ்ண நதிக்கரையில் மங்களகிரி என்றும் ஒரு பட்டணமுண்டு அதிலநரசிம்ஹஸ்வாமி கோவிலொன்றுண்டு அப்பட்டணத

தில் தாமவாமன என்கிற தாமபரிபாலகருகிய இராஜன் வசித்துக்கொண்டிருந்தாரா அவருக்கு எல்லாசாஸ்திரங்களுமும் தெரிந்த புரோகிதா ஒருவரிருந்தாரா அவர் வெகு யாகாதிகளசெய்து பாரியா புத்திராளுடனகூடி கசுமாய வாழ்ந்திருந்தாரா அந்த சோமயாஜியினுடைய தாமபத்தினி யானவள கௌரீபூஜைசெய்யும் விஷயத்தில் மிகபரியமுள்ள வள, ஆகையால், ஸாவித்திரிகௌரீவிரதம் ஆரம்பித்து, ஒன் பதுவருஷம், நோன்புநூற்றுவந்தது கடைசியிசி உத்தியா பனம் செய்ய விரும்பினவளாய் வெகு நேமரிஷ்டையா யிருந்தாளா அந்தசமயத்தில் இராஜபத்தினியானவள அந்த சோமிதேவியினுடைய விரதநியமத்தை பரீக்ஷிக்க விரும் பினவளாய், கோபராம்ஹண ஹிமஸைசெய்தவாசுள பாப யோனிகளில் பிரபபாசுகளென்று தெரிந்தும், அந்த குரு புத்திரானைக்கொண்டு, கௌரீவிரதம் உத்தியாபனம் செய் யும் அந்த சோமிதேவமமாஸிடம், அந்தசிரஸசுகளை அனுப பிணை கௌரீவிரதம் செய்துக்கொண்டிருந்த அந்தஸ்திரீ தான் பகதியோடுசெய்துவந்த அந்தவிரத உத்தியாபனம் பூர்த்தியாய்செய்து, கடைசியில் அக்ஷதையும் ஜலமும், அந்தசிரஸசுகளினமேல தெளிக்கவே அவாசுகளெல்லோரும் முளபோலவே பிராணனோடு எழுந்தது உட்காரந்தாராகள. அப்போது இராஜபத்தினி அந்த சங்கதியை கேட்டவளாய் தங்களை புரோகிதரின பாரியாளை வரவழைத்து “அம்மா உன்பிள்ளைகளைப்படி பிழைத்தாராகள? நான் உன் விரத மகிமை அரியுமபடி இக்காரியம்செய்து பரீக்ஷித்தேன் பழயபடி உன்புத்திராள் பிழைத்தாராகளென்று கேட் டேன் அவாசுகளை எப்படி பிழைப்புமூட்டினாய் எனக்கு தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டாள் அப்போது அந்த ஸோமயாஜியின்பாரியாள், “ஓ தேவி! ஸாவித்திரிகௌரீ தேவியினுடைய விரதம்ஹிமையால் என்புத்திராள் பிழைத்

தாராகள் அநதகௌரீவிரதம் அவ்வளவு மகிமையுள்ள
சௌவே, இராஜனுடையபாரியாள் அநத சோம்தேவம்
மாணீ கேழுகிராள் “ஓ தேவீ எனன்டததில் தமையுள்ளவ
ளானால், அநதநோனபு எப்பொழுது செய்யவேண்டும
என? எநத மாதததில் எநதநாளில் இவ்விரதம் செய்ய
வேண்டுமசொல்லுமென்று” கேட்டாள் அநத பராமஹன்
ரானிககி எல்லாம் அடிபிராககண்ட வீதப்படி சொன்னால்
“ஓராணி, சூரியன் மகாமாகியில் பிரவேசித்த மருநாள்
(தைமீ 2௨) விடியற்காலையில், காககைபின்செத்தம் கேட
பதற்கு முன்னமே ரீத்திலை எழுநது, ரீதிககரைக்கு
சென்று, அவ்விடத்தில் ஸநாநம்செய்து ரீதயக்கிருத்தியங்
களை முடித்துக்கொண்டு, குயவன் வீடுகளுக்குசென்று,
அவன் ஸநிகைபின் மேலிருநத மண்ணை எடுத்தாவநது,
அநத மண்ணால் ஸாவித்திரீதேவிப பிரதிமையைசெய்து
அதன்ஊததில் பிராண பரதிஷ்டைசெய்து மௌனவிரதக்
தோடு இருநது, அவ்விரதத்தை கல்போததமாய் செய்து,
கதையை சொல்லிக்கொண்டு, ஒன்பது முடிகளபோட
(தோடம்) நோனபுகயறபை கடடிக்கொள்ள வேண்டி
யது இவ்விதமாய் ஒன்பதுநாள் நோனபு நூற்றுக்
கொண்டு ஒன்பதாவது நாளமாலையில் உத்தியாபனம்
செயடவேண்டும இம்மாதிரியாகவே ஒன்பதுவருஷம்
நோனபுசெய்து, விரதபூத்திசெய்யும் பொருட்டு உத்தியா
பனை செய்யவேண்டும ஒன்பதுஜதை முறங்களை தருவித்தது,
அதில் ஒவ்வொருஜதைப் பூம் ஒன்பது வெற்றிலைபாக்கு,
மஞ்சளதோசள பழம்முதலியன முறத்திலவைத்து, சுமங்
கலிசஞ்சுக்கு மஞ்சள குங்குலம் சந்தனம் கொடுத்தது அநத
மொறஜதை வாயனம் கொடுத்தது, அவர்களை வலம்சுத்தி பிர
தக்ஷணம் ஸகாரஞ்செய்து, அவர்களை தங்கள் வீடுகளுக்கு
அனுப்பி தான் சாப்பிடவேண்டியது இப்படி பிடிச்ச

நோன்பு பூத்திசெய்தவாகளுக்கும், புத்திரபௌத்திர ஸம் பதது உண்டாகுமென்று சொல்லவே, இராஜபத்தினியான வள அநத நோன்புசெய்யவேண்டிய காலம் எதிர்பாரத்தி ருந்து தன்பாததாவின உத்திரவுபெற்று ஸாவித்திரீவிரதம் செயது, அநதவிரத பிரபபாவததால், புத்திரபௌத்திரஸம் பததுண்டாய், சகலமான எல்லாபோகபாக்கியங்களனுப வித்த கௌரீலோகத்தை அடைந்தாள இவ்விரதம் கேட்ட வாகளுக்கும், கேழ்ப்பிக்கிறவாகளுக்கும் சிவஸாயுஜ்ஜியம் உண்டாகும் என்று, மாககண்டேயமுனிவா சொல்லவே தாமராஜனகேட்டு இந்தவிரதமதங்கள் ஸதீர்கள் கையிலும் செயவித்தார இப்படிக்கி ஸகாந்த புராணத்தில், கௌரீ கண்டத்தில், மாககண்டேய யுதிஷ்டிரஸம் வாதத்தில் சொன்ன ஸாவிதிரீ கௌரீவிரதகதை, ஸம்பூர்த்தியாயிற்று

உ

ஸ்ரீ ஸாவிதிரீ கௌரீயை நம

ஸாவிதிரீ விரததின மஹிமை.

ஆனிமாஸம் சகலபக்தி பௌணமி அன்றையதினம், இவ்விரத மனுஷ்டிக்கவேண்டும் பரமஹ பதனியாகிய ஸாவிதிரீ தேவியைக்குறித்து செய்யும் விரதம் இந்த விர தானுஷ்டானம் செய்யும் ஸதீர்கள் விசேஷ மாங்கலய வருத்தியும், புத்திரபௌத்திர ஸம்பத்து முண்டாகி உலகில நீடிக்காலம் சுகமாய் வாழ்ந்திருப்பார்கள

இதற்கொரு இதிலாஸ கதையுண்டு

அவ்வபதி அரசன் கதை.

முன்னே, அவ்வபதி என்னும் ஒரு அரசன் இருந்தான். அவன் மிகஸ்தைய வந்தான் குணசாலி, ஜிதேந்திரிபா இவன் தாமமாய ராஜ்யபரிபாலனம் செய்துகொண்டிருந்தான். இவருக்கு புத்திரரில்லை. அப்போது தனது குரு உத்திரவரணபதி, அவ்வரசன், தனது பத்னீஸமேதயை விடாமலுஷ்டித்து மீததுடன் ஹோமம் செய்து வந்தான். அவர்செய்த ஹோமமந்திரம் பரமஹபதனியான ஸாவிதரீ தேவியை குறித்த தானபடியால், அவள் ஓடிவந்து ஹோம குண்டதகரிகல் என்றுசொன்னது, “ஓ ராஜனே ! நீ இனி ஹோமம் நேருத்தும், நான், சந்தோஷிதேன, உமக்கொரு பெண்தான் உண்டாகுமென்று, சொல்லி மறைத்துவிட்டாள். அன்றுமுதல் அவ்வரசன் மனைவி, காப்பவதியாகி, பத்தாவது மாதத்திலே ஓர் அழகியபெண்ணைப் பெற்றாள். அவர்கள் அக்குழந்தைக்கு ஸாவிதரீ என்றே நாமகரணம் செய்தார்கள். அக்குழந்தை காலகரமமாய வளரந்துவந்து, யௌவனமடைந்து, மிகபுத்தியம் அழகுடையவளாய், விளங்கினாள். அவள் வயதைக்கண்ட, அவ்வரசன், தன் பெண்ணை கல்யாணம் செய்துக்கொள்ள என்று உத்திரவரணபதி தான் அப்போது அந்தபெண் அநேகவராகளை தானே தேடிப்பார்த்தது, முடிவில் ஸ்தயவான் எனலும், ஒரு இராஜகுமாரனை வரித்து மணம்புரிவதாய் அவருக்கு தெரிவித்தது. விட்டு தன்னுடையசோந்த சந்தோஷமடைந்திருந்தாள். இத்தருணத்தில் நாரதமஹாஷி அப்பெண் மளியினிடம் வந்து சோந்தான். அவன் ! அவருக்கு தருந்த உபசரணம் செய்தான். அம்மரியாதைகள் பெற்றுக்கொண்ட நாரதர் “ஓ ஸாவிதரியே ! நீ இப்போது எந்த இராஜகுமாரனை மணந்து கொள்ளவேண்டி பெருமையாய் எண்ணி இருக்கிறாயோ

அவனுக்கு அலப ஆபுஸ்' என்று ஏற்பட்டிருக்கிறதே, இதற்கு நீ என்னரெய்வாய், அவனை விட்டுவிட்டு மற்றொரு இராஜகுமாரனை வரிப்பாய்" என்று சொன்னா நாரதர் இவ்விதம் சொல்வதை அவன் கேட்டு "ஓ மஹரிஷியே ! நான் இவ்விராஜ குமாரனையே மனதில் கணவனாக நிச்சயித்து விட்டேன் ஆகையாலவே ஒருவனையும் வரியேன் அவன் எப்படி இருந்தாலும்கூட," என்று உறுதி மொழி சொல்லிவிட்டான் அவன் குறித்ததினமே, ஸுமுஹூரத்த தினமாகையால் அவ்வரசகுமாரனையே மணம்புரிந்தான் பிரகு இவ்வாறு சிலநாள வாழ்ந்துவரும் நாளில் அவனுக்கு விதிப்படியான குறைந்ததைக்கண்டு, எமதாமராஜனும் தனப்படாளும அவனைக்கொண்டு போக வந்தார்கள் அன்றையதினம் இந்த ஸாவிதரீ விரத்தினமாகையால் அந்த ஸாவிதரீ என்பவள் அந்த விரத்தத்தை செய்ய ஆரம்பித்தாள் மிகப்பகதியோடு முரைப்படி அவள் விரதம் செய்வதைக்கண்டு எம்மனமிகவும் சந்தோஷித்தா "ஓ ! ஸாவிதரியே உன் பாதிவரதயநியமத்தை யும் நீசெய்யும் ஸாவிதரீ விரதமகிம்மையையும் நான் கண்டு சந்தோஷப்படேன், உனக்கிப்போது மாங்கல்யஹானியோப்படுவதாயிருந்தாலும் நான் மகிழ்ந்து உன்பாதாவை விட்டுவிட்டேன் இன்னும் கொஞ்சநாள நீங்கள் வாழ்ந்திருங்கள்" என்று ஆசீர்வதித்தா தன் உலகமடைந்தான் அது முதல் இந்த ஸாவிதரீ விதமானது ஸுதிரீகளுக்கு மாங்கல்யத்தை விசேஷமாய் கொடுப்பதெனப் பரசித்தியாயிற்று ஆகையால் எல்லா ஸுதிரீகளும், அனுஷ்டிக்கவேண்டியது மிக முக்கியம் என்று தெரியவருகிறது அதுமுதல் எல்லா ஸுதிரீகளும் செய்ப ஆரம்பித்தார்கள்

இப்புணிய சரித்திரம் முற்றிற்று

